

ספר

אשר בנחל

חלק קל

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור חכמה
יסדתם, ענינים נוראים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' יתברך בכל דרגה ודרגה מפל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנוי ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

מומקרא מדרשים וזהר הקדוש

חובא לדפוס על ידי

חסידי ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובב"א

שנת תשע"ה לפ"ק.

הכתבת להשיג את הספר הקדוש הזה
ובל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדש
Mesifta Heichal Hakodesh
1129-42hd street
Brooklin N.Y. 11219

מוסדות היכל הקדש חסידי ברסלב בארץ ובהו"ל
שעל ידי עמותת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 42 יבנאל 15225
טלפון רב קוי 04-6708356 פקס 04-6708359

"והנה סרצ רבי נתן
זכרונו לברכה הפליא
לעשות צוה כל ימיו לקרצ
צני אדם לעבודת השם
יחצקן ולהודיע להם
מנהגות נשגבות מעלת
קדשת רבנו זכר לדיק
לברכה ומעלת קדשת
תורתו ושיחותיו וכו' וכל
עניניו הקדושים והרבה
לכאז ספרים קדושים צוה
ולהדפיסם בצדי לקים
'פולו מעינותיך חולה'"

(הקדמה ימי מוהר"ן)

פֶּתַח דְּבַר

הַנְּהַה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּבַר כֶּמֶה פְּעָמִים בְּכֶמֶה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִזְקָחִים מִסְּפָרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְּפָרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תְּלָמִידוֹ.

וְהַנְּהַה סְפָרִים אֲלֵה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כִסְדָר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֵךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכֶּמֶה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכֶּמֶה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסִדֵּר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עֵתָה, דְּבַר הַמְּסַתְּפָם בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתַב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהַיָּפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמְיָנוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֹדֶבֶר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וְלֹאֲחֵר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כָּרְךָ
קָל, וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אֲחֵרֶיךָ אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים
כְּפִי סֵדֶר הַשָּׁנִים, כָּרְךָ אֲחֵר כָּרְךָ, וּבְלִבְנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי
שְׂיִקְרָא בְּזוֹה, יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ
הֵם אוֹצֵר כָּלִי חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֻדְשָׁה בְּפִרוּשִׁים
נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי תנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא
וּמִדְרָשִׁים וּבִזְהַר הַקְּדוֹשׁ וְכוּ', וְגַלְוִיִּים חֻדְשִׁים בְּהַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים בְּכֹמָה לְבוּשִׁים מְלִבְבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר
אֶפְלוּ הִירֹד וְהַנְּמֹךְ בִּירוּתָר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
הַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּאִפְסָן נִפְלְאָ וְנִנְעֵלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן
לְשִׁכְל תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרְךָ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֵם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח'בְּלִים גְּפָלוּ לְנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זִוְלַתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאלָה שְׁלִמְיָה', אֲמֵן וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-פן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אִז יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַרִין, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְיִצְאָת מִשְׁגְּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שֶׁנִּדְבָּקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינִי שִׁיחֹת-הַרִין, סִימָן סז), כִּי הַצְּדִיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחִדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מֵעֵלָּה וְדְרִי מִטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְּדִיק בְּפִשּׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכֵלִים מְכֻלָּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סִבְרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוֹ הַחֹלְקִים עַל הַצְּדִיק, לְמוֹדָם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוּ לְהַנְהִיג אֶת עַצְמוֹ, מִכָּל שָׂכָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

ועל-כן הֶעֱקַר לְשׁוֹב עַל פְּגַם אַמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הֶעֱקַר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְּדִיק הָאֱמֵת, וְעַל-יְדֵי שְׂוָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרֵץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַרְבֵּה הָאֱמֵת, שֶׁהוּא שְׂכָל הַכּוֹלָל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

ואמר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כַּמָּה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כַּמָּה סִפְרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאַסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינִי לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם בְּמִטְחָיו קִשְׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חִמָּץ וּשְׂאוֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרֵאיוּי לְגֹזֵר שֶׁלֹּא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְכֵי אַבוֹתֵינוּ, בְּדַרְכֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּיֹדָאֵי מִצְוֵה גְדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְכֵי פֶשֶׁט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רְמֵז, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוּר, אוֹ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַּחְבוּלוֹת עוֹשִׂים וְכַמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים וְלִרְבּוֹת מִחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֶצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר גִּלְכָדוֹ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבִּלְיוֹ וּבִטְעוּיוֹתָיו וְכוּ', וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, בְּדִי לְמִצָּא עֵצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת גַּפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תִּמְיָמָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאָה וְהִבֵּן כַּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֵלֵק אֶחָד מֵאַלְף מַעֲמָק רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוּזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְכַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז״ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקוּמוֹת אֵלוֹ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוֹ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֶצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקוּמוֹת אֲחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֶצְמָן בְּסִפְרִים אֲחֵרִים דִּיקָא וְכוּ'.

וְהִנֵּה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ו, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרכבה, וזאת ההרכבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרכבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מפל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרכבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבות, אשר רבים נתפטו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וסברא חברי אית ליה, וסברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיוחדי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקנת כל הדורות ותקנת כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אשר בנחל כרד קל

לא תעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

באתי לבקש אתכם, שתקנו את הדירה עם הגנה סביב,
והקדוש-ברוך הוא יעזר לכם, שפה ביבנאל יהיו לכם ילדים
צדיקים וקדושים, ותרוו רב נחת דקדשה.

נא ונא תתחזקו מאד, ותדעו שכל דבר בא בהתחלה מאד מאד
קשה, וצריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם לשמח את עצמו
ולשמח את אחרים, והקדוש-ברוך הוא יתן לכם ישוב טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מזועזע, שתלמיד יכול לקרא אותך בשם זה, ולדעתי, אל תכניס אותו חזרה לפתה, פי כָּבֹד דְּבִרְתִּי הַיּוֹם עִם אָבִיו, וְכַמוֹכֵן שֶׁהֶצְדֵּק אִתּוֹ, אֲבָל אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שֶׁהִדְבַּר הַזֶּה יַעֲבֹר לְסֵדֶר הַיּוֹם כָּל-כָּף בְּקִלּוֹת.

תברר אם יש לו כתב יפה בענין הספר, כי אם אני כָּבֹד פּוֹתֵב, אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִי סֵפֶר תּוֹרָה מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וּבְכֹרֵט סֵפֶר תּוֹרָה קִטָּן, שֶׁעַל זֶה צְרִיכִים אֲמֵנוֹת מִיְחָדָת.

תשתדל למצא מקום חלופי בענין המנין של התאחדות האברכים, אולי אצל הישיבה, שהם לא מתפללים שם בשבת.

ראה להתחזק, ושום דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הריקים וכו', לא צריכים לפחד מהם, אלא אדרבה, נראה להם שאנחנו הפעלי בתים פה ולא הם, נגמר העידן של ההבלגה, ומהיום לא נתן שהם ידרסו אותנו.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ובנדאי אתה

צוֹדֵק שָׁזָה קִשָּׁה לְהִיּוֹת רֵוָק, אֲנִי רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתַּחַתֵּן כַּמָּה שְׂיֹתֵר מֵהָר, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ אֶת בֵּת זִוּגְךָ מֵהַשָּׁמַיִם. הָעֶקֶר שֶׁלֹּא תִהְיֶה בְּרִדָן, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקַּת, ד' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שֶׁשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה, וְכֹל הַמַּחְלוֹת בְּאוֹת לְאָדָם, רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשִּׁמְחָה. וְלָכֵן תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְכֵן תַּחֲזֹק אֶת אַחֲרִים עִם חֵיוֶךְ עַל הַפְּנִים, וְלִקְבֹּל אֶת כָּל אָדָם בְּשִׁמְחָה.

נָא וְנָא תְּרַגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְלָחָה גִּצְחִית, הַצְלָחָה כְּזֹאת, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְאִף שֶׁנִּרְאָה לְךָ, שְׂאִין מִי שֶׁשׂוֹמֵעַ אוֹתְךָ, אַתָּה תִּמְשָׁךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר — נִשְׁמָע לְמַעְלָה. וְאִם בְּנֵי־אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הִיָּה חָשׁוּב לָהֶם כָּל דְּבוּר. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאִפְּלוּ שְׂאֵתָה מְדַבֵּר כָּל־כּוֹף הַרְבֵּה זְמַן וְלֹא רוּאָה יִשׁוּעָה, אֵל תֹּאמֵר זֹאת, כִּי מִי

יודע מה היה אם לא היית מתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ולכן תמשיך להתבודד אליו יתברך.

נא ונא הרגל את עצמך לגרס הרבה פרקים משניות, אשר "משנה" משנה את טבע האדם, וכן משנה אותיות נשמה, שמצחצחת את הנשמה, ועל-ידי למוד משנה תזכה לגאלה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש רבה, פרשת צו): אין הגליות מתקבצות, אלא בזכות למוד משניות, וזה סובב גם על גלות פרטית, כשאדם עוברת עליו גלות פרטית, עליו לגרס משניות, וזה יעזר לך לעבר על כל המשברים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני מתפלל ומבקש בעדך, שתצליח את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תעט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את הדף שהקראת היום בליל שמחה, ומאד מאד נהניתי מזה, כי באמת צריכים לזכור כשאתם באתם בהתחלה ליבנאל, ולא היה מי שיקבל אתכם, איזו הרגשה רעה הייתה לכם. ולכן אני מאד מבקש אותך, אם את יכולה לצרף עוד כמה מנשות אנשי שלומנו, שבאמת יכניסו את עצמם בזה, ויבצעו את הנקודות שרשמתי, כי זה מאד מאד חשוב, כי עכשו, תהלה לאל, כל שבוע נכנסים משפחה או שתיים, וצריכים לקרב אותם, וכן המשפחות שגרות כמה חדשים, הן עדין מרגישות בודדות ומבודדות, ולכן צריכים לקרב אותן, לחזקן ולעודדן, וזו המצוה הכי גדולה, כי אני רוצה לבנות פה עיר על שם רבנו ו'ל, ולא יועיל לסמ"ך-מ"ם שום

דָּבָר, אֲנַחְנוּ נִנְצַח, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל: נִצַּחְתִּי וְאִנְצַח, כִּי מִדְּתוֹ
נִצַּח.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתוּכְלִי לְהַכְנִס בְּזֶה בֵּיתָר שְׂאֵת
וּבֵיתָר עַז וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ה' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, עִם הַתְּכַנִּית אִיךָ לְדַבֵּר עִם הַמְשֻׁפָּחוֹת
הַחֲדָשׁוֹת, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד נִהְנֶה מְזָה. וְרָאוּ גַם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
וּלְהַרְבוֹת בְּחֶסֶד וְעֶזְרָה הַדְּדִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מְזָה.

וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוּכְלוּ לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, וְיִצְלִיחַ אֶת
דְּרָכְכֶם מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ה' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אַחַר שְׁפָכְךָ כְּתִבְתִּי לָךְ מִכְתָּב,
וְאִמְרָתִי לְרוּץ שׁוֹרוֹתִים אֵלָיו אֵלֶיךָ. חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תנא דבי
אלהו רבה, פְּרָשָׁה ט'): אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה — הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; וְלִכֵּן אֶת
לֹא צְרִיכָה לְדַאֵג מִשׁוּם דְּבָר, בְּעֵת הַתֵּר מִתֵּר הַפֶּל וְכוּ', וְדִי לְחַפְיָמָא.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַשְׁתַּדֵּל, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵית, וְלִהְיוֹת וּתְרוֹן,

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁבוּזָה שְׁתַּשְׁמְרֵי עַל בְּעַלְךָ, תִּקְבְּלֵי חֶלֶק גָּדוֹל מֵהַשֶּׁכֶר הַזֶּה, וַיַּעַן שְׂוֵה דְבָרִים שְׂאֲנִי לֹא יָכוֹל לְכַתֵּב עַל הַכְּתָב — אֶקְצֹר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקְתָּ, ה' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּיָדַי תִּמְשִׁיכוּ לְכַנּוּת, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבְּנוּ מֵה שְׂיוֹתֵר מֵהָר, וְתַצְלִיחוּ בְּדַרְכְּכֶם.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקְתָּ, ה' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֹשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי אֵין עוֹד חֲשִׁיבוֹת בַּשָּׁמַיִם כְּמוֹ שְׁעַם יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּבִכְפָּרֵט שׁוֹרְבָנוּ וְ"ל אָמַר לָנוּ קָדָם הַסְתַּלְקוּתוֹ: "אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֵלֵיכֶם". וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם

אחדות ואהבה, ואיש את רעהו יאמר חזק, ובפֿרט שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצְאִים
בְּמַצֵּב קֶשֶׁה, שְׂאֵלוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים מְאַיְמִים עָלֵינוּ וְכוּ', אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים לְהִיּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר מְאַחֲדִים, ובפֿרט שְׁהַחֲלֹטְתִי בְּכָל מַחִיר
לְהַמְשִׁיךְ לְעֵבֶד וּלְגַמֵּר אֶת הַפְּתוּחַ, כִּי זֶה בְּאַמַּת סַפְּנָה בְּטַחֲוֹנִית
לִילְדִים שְׁלֵנוּ, וְלִכֵּן מְכַרְחִים לְגַמֵּר אֶת זֶה מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהַר, וְאִם
אֶפְשֶׁר עַד שֶׁבֶת זֶה — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְיֵלְנוּ
מִכָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתַּנְגְּדֵינוּ, וְיִפֵּל עָלֵיהֶם פַּחַד גְּדוֹל.

הַעֲקָר שְׁאַנְחֵנוּ לֹא צְרִיכִים לְפַחֵד מִכָּל רִיק וּפּוֹחוּז, וְהַגִּיעַ הַזְּמַן
שֶׁהֵם יִפְחָדוּ מֵאַתְנוּ, וְלֹא אֲנַחְנוּ מֵהֶם, חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (גִּיטִין
ע.), שְׂאֵחַד הַדְּבָרִים שְׁמַכְתִּישִׁים כַּחוֹ שֶׁל אָדָם זֶה פַּחַד, וְלִכֵּן לְמָה
לָכֶם לְהַפְּנֵס בְּפַחַד שְׂוֹא, אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק
מִמֶּנּוּ עָלֵינוּ לְפַחֵד וְלֹא מִבֶּשֶׁר וְדָם, שֶׁהוּא טַפָּה סְרוּחָה — הַיּוֹם
כָּאֵן וּמַחֵר בְּקֶבֶר, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מִבִּין לְמָה לָכֶם לְפַחֵד מִכָּל עוֹבֵר
וְשָׁב, אֵין זֶה אֶלָּא חֲטָאֵינוּ וְעוֹוֹנֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, שְׂזָה מַכְנִיס אוֹתְנוּ
בְּפַחָדִים, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ג',
סִימָן יד), עַד שֶׁלֹּא יַחֲטֵא הָאָדָם, נוֹתְנִים לוֹ אֵימָה וְיִרְאָה וְהִבְרִיּוֹת
מִתְּפַחָדִים מִמֶּנּוּ, כִּינֵן שֶׁהוּא חוֹטֵא, נוֹתְנִים עָלָיו אֵימָה וְיִרְאָה,
וּמִתְּפַחָד הוּא מְאַחֲרִים, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְאִז לֹא
נִפְחָד מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם, וְכֵן הוּא בְּזִהַר (מִקָּץ רב.): כָּל מֵאֵן דָּאִית
חֻבִּין בְּדוּי דְּחִיל תְּדִיר; הֵינּוּ מִי שְׁיֵשׁ לוֹ עוֹוֹנוֹת, הוּא מִפְּחָד תְּמִיד
— בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה; וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְאִז
לֹא נִפְחָד מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם.

זָכְרוּ הֵיטֵב מֵה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן ט'):
בַּר דַּעַת אֵין לוֹ לְהַתְּפַחֵד מִפְּנֵי קוֹל בְּעֵלְמָא; נִכְנָס דְּבַר חֲדָשׁ בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ, שְׁכָל קוֹל שְׂרַק מְבִיאִים לָנוּ, מֵה שְׂאִיזָה פּוֹחוּז אָמַר,
כְּבָר נִכְנָסִים בְּפַחַד, אֵין אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְפַחֵד מִבֶּשֶׁר וְדָם, אֵין זֶה
אֶלָּא שְׂאֵין לָנוּ אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵ-
הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן ה'): כְּשִׁשׁוּכְחִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵינִם נִשְׁעָנִים
עָלָיו, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְּפַחָדִים מְאֹמֹת. וְלִכֵּן תִּכְרֶה-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מִחֲדִיר
בְּעַצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שְׂאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעַדְיוֹ

יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרְךָ מִחַיָּה וּמֵהוּיָה וּמִמָּקוֹמַי אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ,
 עַל-יְדֵי-זֶה אֵין לוֹ שׁוּם פֶּחַד כְּלָל. וְזֶה צְרִיף עֲכָשׁוּ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ
 מִעֲיָנֵינוּ — לֹא לְפֶחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
 (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פֶּחַד, סִימָן לֵג): מִי שֵׁיִשׁ לוֹ פֶּחַד, סִימָן שֶׁהִקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ, וְסִימָן שֶׁדִּינָיו שׁוֹרֵין עָלָיו; וְלִכֵּן
 אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלֹא לְפֶחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה
 שְׁבַעוּלָם, וְלִהְיוֹת לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוּשָׁה, שִׁיְהִיָּה נַחַת-רוּחַ לְבוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים, וְלִחְנֹף אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ עַל קְדוּשָׁה וְטְהָרָה, עַל אֲמוּנָה,
 עַל יְרֵאת שָׁמַיִם, וְאֵין לָנוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי אִף
 אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר, אִם נִהְיָה חֲזָקִים מְאֹד
 בְּבִטְחוֹן חֲזָק. כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פֶּחַד, סִימָן טו):
 עַל-יְדֵי בִטְחוֹן לֹא יִהְיֶה לָךְ פֶּחַד; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנֵּס דְּבָרִים אֱלוֹ
 בְּתוֹף לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, אֲהוּבִי, תְּלַמִּידִי, הַצְּמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ...
 גֵּר וְאִיר וְיִזְרַח.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזַּק בְּיָתֵךְ שְׂאת וּבְיָתֵךְ עֵז, וְשׁוּם דְּבָר
 שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת זֶה שֶׁמְחָה,
 שְׁצְרִיכִים לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֲלֻקְנוּ, עַל אֲשֶׁר בִּנְחַל שָׁם
 גּוֹרְלָנוּ, וְאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִרְבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה.
 וְצְרִיכִים לְהִתְחַזַּק בְּשִׁמְחָה עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי-מִזְרַן, חֲלָק א', סִימָן עֵרֵב) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צה, ז): "הַיּוֹם אִם
 בָּקִלוּ תִשְׂמְעוּ"; אִם רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁאֵין לָנוּ רַק אֶת הַיּוֹם הַזֶּה; וְלִכֵּן רְאֵה לְשַׁמַּח עוֹד

היום הזה. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּחֲוֵמָא שְׁמִינֵי ב'): אֵין הַשְּׁמָחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שֶׁמַּח לְמַחֵר; וְלִכְּנֵן צְרִיכִים עוֹד הַיּוֹם לְשִׂמְחָה, וְלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתּוֹ; כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו'): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מִשְׂמָחָה; וְהַעֲקָר בְּבֵיתָהּ הוּא שְׂמָחָה, שֶׁהַבַּעַל צְרִיף לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְלֹא יְכוּלִים לְלַכֵּת בְּיַד חֲזָקָה. וְזֶה הִיָּה הַפָּגָם שֶׁל הַכָּאֵת הַסְּלֵעַ, שֶׁהִיָּה עֲנִיָן שֶׁל דְּחִיקַת הַשָּׁעָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוֹ ו'ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן כ'): אֵי אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה בְּבֵיתָהּ, צְרִיכִים רַק לְדַבֵּר אֶל הַסְּלֵעַ, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמֹּר לֹא לְהַכּוֹת הַסְּלֵעַ, וְדִי לְמַבִּינֵן.

בְּבֵית צְרִיכִים כָּל מִינֵי סְבָלְנוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג שְׁלוֹם-בֵּית אֲלָא עַל-יַדֵּי סְבָלְנוֹת, וְאֵין זֶה תְרוּץ שֶׁהָאִשָּׁה מַעֲצִיבָנָה אוֹתִי, תְּמִיד הָאָדָם צְרִיף לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתּוֹ לְכִף זְכוּת, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְרֵאוֹת שְׁבַבִּית יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (סנהדרין עו'): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתּוֹ כְּגוֹפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר מְגוֹפוֹ, וְהַמְּדַרְיף בְּנִיּוֹ וּבְנוֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְּשִׂיאֵן סְמוּף לְפָרְקָן, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶךָ", כִּי אֶת הַבֵּית צְרִיכִים לְהַחֲזִיק מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב וַיִּקָּר, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּתְעַשְׂרוּן], כִּי הַעֲשִׂירוֹת תְּלוּיָהּ רַק בְּאִשָּׁה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוֹ ו'ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן סט); וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְשִׁמֹּר מְאֹד מְאֹד בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, אַף שְׁזָה בָּא קָשָׁה.

רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, וְאֶפְלוֹ שְׁזָה בָּא לָהּ קָשָׁה, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְזֶה יְבִיא לָהּ פְּרֻגְסָה בְּשַׁפְעָה, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ דְּבַר שְׁבַמְנִיָן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכָּךְ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִפֶּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ה' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה אַתָּה יוֹדֵעַ בְּאִיזָה מִצַּב אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים, שְׁהַסְמִיךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד, וְלִכֵּן בִּקְשָׁתִי מֵהָאֲבִרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן אוֹתָךְ, שֶׁתַּתְּחִילוּ עוֹד הַלִּילָה לַעֲשׂוֹת אֶת הָאֲבֵן מִשְׁתַּלְבֵּת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוָּה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ה' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל תַּלְמִידֵי יִשְׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אֲתֹכֶם, שֶׁהַמְטָבַח יִהְיֶה נָקִי בְּתַכְלִית הַנְּקִיּוֹת, "וְאַתֶּם מְחַיִּבִים" לַעֲשׂוֹת תּוֹרָנוֹת, כִּי הַיְסוּד בְּקִדְשָׁה זֶה נְקִיּוֹת, כְּכֹל שְׁמֻנְקִים אֶת הַמְקוֹם, כִּף יוֹדְעִים שְׁגָם אָדָם נָקִי, כְּכֹל שְׁמֻנְקִים אֶת הַלְּבוּשִׁים, יוֹדְעִים שְׁגָם הַפְּנִימִיּוֹת נְקִיָּה, הַנְּקִיּוֹת זֶה הַיְסוּד שֶׁל הַטְּהָרָה, כִּי נְקִיּוֹת מְבִיאָה לִיַּדֵּי טְהָרָה.

יַעַן שֶׁהַחֲלָטְנוּ לְקַחַת אֶת הָעֲבוּדָה בְּיַדֵּינוּ, וְאֲנַחְנוּ נִגְמַר אֶת זֶה, אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת הַבְּחוּרִים, שֶׁלֹּא יִלְכוּ עַל הַמְדְרָכָה שֶׁל הָאֲבֵן מִשְׁתַּלְבֵּת, שֶׁאֲנַחְנוּ עֲכָשׁוּ בְּאִמְצַע הַבְּנִיָּה, אֶל תִּפְרִיעוּ וְתִרְאוּ שְׁיֻכְלוּ לַעֲבֹד בְּשֶׁקֶט, כִּי כְּשִׁיגְמַר, תִּרְאוּ אִיזָה יָפִי זֶה יִהְיֶה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תפז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... נרו יאיר.

עם כל מה שדברתי אתך, שכחתי לגמרי להזכיר לך לזרו את הארון-קדש, שיגמרו את זה מה שיותר מהר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה גם שפע, והכסף יהיה מוכן על התאריכים שהוא רוצה.

וכן תשאל את ... נרו יאיר, מה בקשר לפרכת, מה הוא החליט, כי אי אפשר להשאיר ארון-קדש בלי פרכת.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרך, ותוכל להוליך את בתיך לחפה בשמחה עצומה.

לדעתי, צריכים לזרו את העבודה מאד מאד, כי אלו הרשעים מבשלים עלינו עכשו משהו, סאבל לא יועיל להם, הם יחנקו עם התבשיל שמבשלים עלינו, וזה אצלי ברור, אנחנו צריכים לעשות את שלנו, כמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל: אצל רבנו ז"ל לא רואים רק פסיעה ראשונה, ועוד פסיעה ועוד פסיעה, ולכן אחר שגומרים את האבן משתלבת, שכבר ילכו על הטיח, ובין כך הרצף כבר יכול לרצף את המקום, ואם נצטרך קירות גבס, נקח אנשי שלומנו שיעשו את זה, וכך נחסוך עשרות אלפי שקלים, וברוך השם, שכלם מתאמנים עבור בנית הבית-כנסת הגדול שאני רוצה לעשות, בעזרתו יתברך, עמודים עם החגורות שזה יעמד, כי אצל הקדוש-ברוך-הוא הכל יכול להיות, רק לא לפחד, ומי יתן, שנוזכה גם להזדרז עם אולם השמחות, כי אני פן רוצה לעשות שם חתנות.

ראה להלחיץ את זה שעושה את המזגנים, שיבוא ויגמר את שני המזגנים באולם, כי זה ענין אחר לגמרי.

גִּיסִי, גֵּרוּ יָאִיר, מְאֹד מְתַפְעֵל מִהֲדִירָה שְׁתַּכְנַנְתָּ, וְהוּא אוֹמֵר
שֶׁהִתְכַנֵּן לֹא מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וְלִכְּנֵן תִּרְאֶה לְהִיּוֹת חֲזָק, וְלִתְכַנֵּן אֶת
הָאוֹלָם וְאֶל תַּפְחָד, כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים רְשָׁעִים אַרְוֵרִים לְהַצִּיק
לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלִבְסוֹף נָפְלוּ. בֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֵלּוּ
הַרְשָׁעִים שֶׁקָּמִים עָלֵינוּ יִפְלוּ נִפְיָה אַחַר נִפְיָה.

שְׁלַחְתִּי לָךְ מִכְתָּב כָּלְלִי, וְתִרְאֶה לְתִלּוֹת אוֹתוֹ עַל לִוּחַ
הַמוֹדְעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקַּת, ה' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יָאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְעֵמֶד בְּפִקּוּחַ עַל הָעֲבוּדָה, וְתִשְׁלַם עִם הַקְּמֵעוֹת, וְתִכְתֹּב
לִי בְּדִיוֹק לְמִי כָּבֹד נָתַתָּ, וְכֹךְ אֲחֻזֵּיק חֲשָׁבוֹן, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהוֹצִיא
מִמֶּנּוּ גַם הַיּוֹם מֵאֵה קְמִיעוֹת, כִּי אָנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד שֶׁהָעֲבוּדָה
תִּהְיֶה גְמוּרָה עַד שְׁבַת-קִדְשׁ, כִּי אֵלּוּ הַרְשָׁעִים לֹא נָחִים, וְאָנִי יוֹדֵעַ
שֶׁהֵם מְבַשְּׁלִים מַשְׁהוּ עָלֵינוּ, אֵךְ לֹא צְרִיכִים לְפַחַד בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן,
כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה, שֶׁתַּחֲזֹק אֶת ... גֵּרוּ יָאִיר, וְאֶת ... גֵּרוּ יָאִיר,
שֶׁיַּעֲמְדוּ עַל הָעֲבוּדָה, וְאִתָּה כָּבֹד יוֹדֵעַ אֵיךְ לְדַבֵּר אִתָּם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ה' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַחֲלוּם שֶׁנִּפְלוּ הַשָּׁנִים וְכוּ', סִימָן שֶׁנִּפְלוּ הַשּׁוֹנְאִים, בֵּן
יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַשּׁוֹנְאִים שְׁלִי.

יְכוּלִים לְשַׁלַּח לְקִיִּיטָנָה עִם כֶּסֶף מְעַשֵּׂר.

חָתָן מְזוּכָה אֶת חֲמִיו, כְּמוֹ בֵּן שֶׁמְזוּכָה אֶת אָבִיו, וְזוֹה בְּרוּר.
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם בִּיבְנֵאֵל, וְלֹא
תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשָׁכְנוֹת.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, שֶׁיִּגִיעַ לִי סֵפֶר "הַלִּיכּוֹת
עוֹלָם", חֵלֶק ו', יֵשׁ לִי סֵפֶר "יִלְקוּט יוֹסֵף" עַל שְׁבִיעִית וְהַלְכוּתִיהָ,
חֵלֶק א', וְאִם יֵשׁ עוֹד כְּרָכִים תוֹדִיעַ לִי.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁאַתָּה
מְזוּכָה לִי עִם הַסְּפָרִים, וְיִהְיֶה לְךָ חֵלֶק בְּתוֹרָתִי.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתַּעֲבֹר עַל
הַכָּל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ה' תּמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַיּוֹם בְּלִילָה עֶבֶד ... נְרוּ יְאִיר, בְּיַחַד עִם ... נְרוּ יְאִיר, וְעַם עוֹד
כַּמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַבְנִים מְשִׁתְּלָבוֹת, וְלִכְן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד אִם
אִתָּה יָכוֹל לְשַׁחֲרַר לְיוֹם אֶחָד אֶת ... נְרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְגַמֵּר
עִם הָאַבְנִים מְשִׁתְּלָבוֹת מֵהַ שְׁיֹוֹתֵר מֵהַר, וְאִם נִצְטָרֵךְ עוֹד יוֹם,
תְּשַׁחֲרַר אוֹתוֹ עוֹד יוֹם, כְּדֵי לְגַמֵּר אֶת הַטִּיחַ, כִּי אֲדַרְבֶּה זֶה לֹא
בְּטִיחֹתַי לִילָדִים אִם זֶה פְּתוּחַ, וּבְזֶה שְׁנֵגְמַר אֶת הַפְּתוּחַ, זֶה יִהְיֶה
בְּטִיחֹתַי, וּכְשֶׁזֶה יִהְיֶה גְמוּר לֹא יִהְיֶה לְרָשָׁעִים מֵהַ לְהַגִּיד. אֲנִי לֹא
מְפַחַד מֵהֶם, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאַצְּלָנוּ, וְנַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ה' תּמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה אִתָּה וְאִשְׁתְּךָ לְהִתְחַזֵּק וְאֵל תְּפַחְדוּ, תִּקְחוּ אֶת הַדִּירָה,
וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִזְמִין לְךָ אֶת הַכֶּסֶף.

חֻזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת
הַדַּעַת, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), וְכֵן

אֲשֶׁר לֹא תִצַּב — לֹא תִצַּג בְּנִחַל כֹּה

תִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה;
אֲשֶׁר מִי שֶׁתְּמִיד שָׂמַח, וְתְּמִיד מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִצַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ה' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... נֵרוּ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, הִיּוֹת שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְגַמֵּר אֶת הָעֲבוּדָה מֵהַ
שְׁיֹתֵר מֵהַר עוֹד לְפָנַי שְׁבֵת, וְלִכְּן אִם יִצְטָרְכוּ אֶת הָעֶזְרָה שֶׁל
הַבְּחוּרִים תְּקַנֵּם (תְּהִלִּים קִיט, קכו): "עַתָּה לַעֲשׂוֹת לְהוֹי"ה הַפְּרוּ
תוֹרַתְךָ"; כִּי אֵלּוּ הַרְשָׁעִים לֹא נָחִים כְּרָגַע, וְלִכְּן אִם יִהְיֶה צָרְךָ
תִּשְׁחַרֵּר אוֹתָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִגְמֹר בְּכִי
טוֹב, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרֵב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִצַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּבִנְיָאֵל, "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּכַף-וּמְיָד
אֲחֵר הַתְּפִלָּה מְנַחֵה אוֹ עֲרֹבִית, שֶׁכָּל אֶחָד יִתְנַדֵּב לְהַכְנִיס בְּפָנָיו
שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה דְּלִי חֶצֶץ, וְכָךְ אִם כָּל אֶחָד מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמָנוּ בִּיחַד

יִקַּח שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה דְלָיִים לְהַכְנִיסָם בְּפָנָיִם, תוֹף שְׁעָה הַכֹּל גָּמוּר,
כִּי אַתָּם יוֹדְעִים אֵיךְ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עֵינָיו לְטַט עֲלֵינוּ וְשֵׁנוּ חָרַק עֲלֵינוּ
בְּמִסִּירוֹת וְרִשְׁעוֹת שְׂאִין כְּמוֹהָ, שְׁלֹא נִשְׁמַע דְּגַמְתָּהּ כְּכַר הַרְבֵּה
דוֹרוֹת, וַיֵּשׁ עָלַי כְּמָה וְכְמָה מִשְׁפָּטִים (יִמְתִּיק מִמְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֶת הַדֵּינָיִם). וְלָכֵן עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הָעֲבוּדָה בְּזִרְיוֹת מְאֹד
מְאֹד, כְּמוֹ שְׁעֵשִׂינוּ אֶתְמוֹל בְּלִילָה, אֶת כָּל הָאָבֶן הַמְשִׁתְּלֶכֶת, מַה
לַעֲשׂוֹת? אֵינן לָנוּ בְּרָרָה אַחֲרָת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז מְאֹד לְגַמֵּר
אֶת הַפְּתוּחַ, שְׁלֹא יָבוֹא אַחֲרֵי-כֵן בְּטַעֲנָה צוֹדֶקֶת שֶׁהַמְקוּם לֹא
בְּטִיחוֹתַי, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׁיַעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד, וַיֵּצֵא לַחוּץ לְאַסֵּף שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה דְלָיִי חֲצָץ,
וְלְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּפָנָיִם, וְלְמַצְוֶה גְדוֹלָה יִהְיֶה לָכֶם.

בְּשַׁעֲהַ תִּשַׁע וְחֲצִי בְּדִיוֹק אֲדַבֵּר עִם כְּלַכֶּם כְּמָה דְּבָרִים נְחוּצִים
וּמְעַנְיָנִים.

אַקְנֶה שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תְּמוּזָה ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי תַלְמִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ, שְׁתִּשְׁחַרֵּר אֶת הַבְּחוּרִים לַעֲת עָרֵב לְשַׁעֲתִים,
כְּדֵי שְׁיִשִּׂימוּ חֲצָץ, זֶה בְּחִינַת "עֵת לַעֲשׂוֹת לַה' הַפְּרוּ תוֹרַתְךָ", כִּי
אִם לֹא נַעֲשֶׂה אֶת זֶה, אֲזַי בְּאַמְתַּת יִהְיֶה סָגוּר, וְאֲזוֹ יִהְיֶה בְּטוֹל תוֹרָה
אַמְתִּי, כִּי לֹא יִהְיֶה לָנוּ מְקוּם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִיעִי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ צְלִצֵל אֵלַי ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁעָבַד כָּל הַלֵּילָה, וְגָמְרוּ שְׁנֵי שְׁלִישֵׁי עֲבוּדָה, הוּא רַק צָרִיף שֶׁהַבְּחוּרִים יִזְוּ אֶת הַמְּשֻׁטָּחִים וְכֵן לְהַכִּין לָהֶם אֶת הָאֲבָנִים, שְׁיִוְכְלוּ בַלַּיְלָה לְגַמֵּר אֶת הָעֲבוּדָה, וּמִחֵר עַל הַבְּקָר הֵם צָרִיכִים שֶׁתִּשְׁכַּר מְכוּנָה לְהַדִּיק, וְלִכֵּן רָאָה לְזַרוֹ אֶת הַבְּחוּרִים.

פֶּה תִקְבֵּל שְׁנֵי מַכְתָּבִים לְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלָהֶם, רַק תִּרְאֶה לָהֶם מֵה לַעֲשׂוֹת, וְכֵן תִּשְׁכַּר אֶת הַמְּכוּנָה, וּבְכַף חֶסֶד נִסְכְּנוּ אֶלֶּפֶי שְׁקָלִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וּיְרַחֵם עָלֵינוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִיעִי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲזֹר לַבְּחוּרִים לְשַׁחֲרֵר אוֹתָם עֲכָשׁוּ לַשְּׁעָה אוֹ שְׁעֵתִים כְּבָר מֵה שְׁיִוְתֵר מִקֵּדָם, וְיַעֲזְרוּ לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְכָל מֵה שְׁיִבְקֵשׁ, כִּי אֲנִי חֲנוּ צָרִיכִים אֶת הַבַּעֲלִי מְלֵאכָה שְׁיִבֹאוּ עוֹד פַּעַם הַלַּיְלָה וְלְגַמֵּר, וְלִכֵּן צָרִיכִים שֶׁהַבְּחוּרִים יִכְנִנוּ לָהֶם הַכֹּל, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְגַמֵּר הַלַּיְלָה עִם הָאֶבֶן הַמְּשֻׁתְּלָבֶת, וְלֵאֵט לֵאֵט נִתְקַדֵּם עַל אַפָּם וְחִמְתָּם שֶׁל הָרָשָׁעִים שְׁלִיחֵי הַסַּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמַר לְצִרוֹתֵי דֵּי, כִּי מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי לְמָה הִרְשָׁעִים הִתְלַבְּשׁוּ כָּל-כָּף עָלַי.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁחַרְרֵנִי אֶת הַבְּחוּרִים לְשָׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְפִי הַצָּרָךְ, וְיַעֲזֹרוּ לִידִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי צָרִיכִים לְהַכִּין לְלִילָה שְׁעוֹד פַּעַם יַעֲבֹדוּ, כִּי אֵין לָנוּ עֵצָה מִפְּנֵי אֱלוֹ הַרְשָׁעִים, יִמַח שָׁמַם, שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׁמַבִּיאִים לָנוּ מִשְׁטָרָה, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹכְנִים גַּם הַלֵּילָה לְעַבֵּד, וְצָרִיכִים עֲכָשׁוּ אֶת עֶזְרַת הַבְּחוּרִים כְּפִי שְׁיִוְרָה לָכֶם הַנִּלְ.

נָא תַעֲשׂוּ לִי אֶת הַחֹסֶד, שֶׁבְּאֵמַת זֶה בְּשִׁבִילְכֶם.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁלָּךְ, וּמְאֹד מְאֹד נֶצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַה מֵהַ שְׁקוּרָה בַּמְקוּוֹה, וְהִיא מְלַחֵצָה נְשִׁים עִם הַחֲמֻרוֹת שְׁלָה, וְלָכֵן פִּטְרֵתִי אוֹתָהּ, וְאֵנִי לֹא רוֹצֵה שֶׁהִיא תִּהְיֶה בְּלִגְנִית בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי מִכָּל הַחֲמֻרוֹת יוֹצֵא מִזֶּה אַחֲר־כָּף קוֹלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלְן, שְׁנִישִׁים לֹא תִלְכְּנָה לְגַמְרִי. וְלָכֵן אִמְרֵתִי שְׁלֹא תִגַּשׁ יוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּלִגְנִית.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תַצַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

הִנֵּה הַרְבֵּה נָשִׁים הִתְחִילוּ לְהִתְלוֹנֵן עָלֶיךָ וְכו', שְׂאֵת מַחְמִירָה עָלֶיךָ יוֹתֵר מִדָּאֵי בַּמִּקְוֵה וְכו', עַד שֶׁכָּבַד בְּמָה נָשִׁים נוֹסְעוֹת לְטַבְרָיָה לְטָבֵל, בְּכֵן אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂמֵחִים וְהִלָּא שְׂלֵא יִהְיֶה לְךָ עֶסֶק עִם הַמִּקְוֵה, זֶה לֹא הַתְּחוּם שְׁלֶךְ, יוֹתֵר טוֹב שְׂתֹאֲרֶנִּי שְׂהַנָּשִׁים תֹּאמְרֵנָה תְּהִלִּים, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ, שְׂלֵא תִהְיֶי יוֹתֵר בְּלִנִּית, וְגַם לֹא עוֹזֶרֶת לְבְּלִנִּית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּנִדְאֵי לֹא כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת רִיב בְּמִשְׁפָּחָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂדוּאָג עַל הַשְּׁלוֹם בְּמִשְׁפָּחָה, וְלִכֵּן אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְחַכּוֹת — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אֲבָל אִם לֹא, הִיִּיתִי מֵיַעֵץ לְכֶם לְהִתְחַתֵּן בְּשֶׁקֶט עִם עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים, וְאַחֲרֵי-כֵן תַּעֲשׂוּ חֲתֻנָּה בְּפִמְבִּי, וְאַף שְׂזֵה נִרְאָה מִצְחִיק וְכו', עִם כָּל זֹאת עָלִיכֶם לְדַעַת, שְׂלַחְטָא פְּעַם אַחַת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לֹא כְּדָאֵי לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן תַּחֲלִיטוּ — אוֹ שְׂאַתֶּם יְכוּלִים לְהִתְאַפֵּק, וְלִשְׁמֹר עַל הַכְּבוֹד שְׂלְכֶם, אוֹ שְׂתַתְּחַתְּנוּ בְּהַצְנֵעַ.

הַעֲקֵר זֶה אֲמוּנָה, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, וְהַפְּרִנְסָה

בָּאָה רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֶף אַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

בְּאֵתִי לְבָרוּךְ אֲתֶכֶם בְּבְרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל שְׂמַחַת הַנִּשְׁוֹאִין לְבַתְּכֶם ... תַּחֲיָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתָרוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

אֶף שְׂאִינִי יְכוּל לְהַשְׁתַּתֵּף בְּגוֹפִי בְּשְׂמַחַתְכֶם, עִם כָּל זֹאת אֲנִי עִם נַפְשִׁי בְּשְׂמַחַתְכֶם, וְשְׂמַח עִם הַשְׂמָחָה שְׁלָכֶם, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִקְיִם (תְּהִלִּים צ, טו): "שְׂמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רַעָה", וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׂיחֹת-הַר"ן, סִימָן נג): "יֵשׁ עֲנִין שֶׁהֶפֶל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה", כִּי יֵשׁ הִרְבֵּה דְּבָרִים שְׂאֵנְחָנוּ לֹא מְבִינִים, וְאֵנְחָנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אִינוּ נִעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית...

לֹא תִקַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַחֶתֶן וְהַפֶּלֶה ...
שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לְכֶם בְּרֶפֶת "מִזֵּל טוֹב" חֶמָּה וּלְבָבִית עַל
כְּלוּלוֹתֵיכֶם יוֹם שְׂמִחְתְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה קָשֶׁר שֶׁל קִנְיָא, וְתִזְכּוּ לְבָנוֹת
בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה תוֹרָה וּגְדֻלָּה צְמוּד עַל שְׁלַחְנֶכֶם, וְתִמִּיד
יֵאִיר לְכֶם הַמִּזֵּל.

זְכְּרוּ זֹאת, שְׂאַתֶּם נַעֲשִׂים עֲכָשׁוּ שְׂתַפִּים בְּחַיִּים כָּל יְמֵיכֶם,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִלְוֶה אֶתְכֶם לְאַרְךְ הַדֶּרֶךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם מִזֵּל טוֹב חֶמָּה וּלְבָבִית...

לֹא תִקַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמְּכֶם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִשְׁמַע אֶצְלָכֶם תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶם שִׁפְעַת לְהַפְּנִס לְדִירָה שְׁלָכֶם, וְתִשְׁלְמוּ אֶת כָּל
הַחֻבוֹת, וְיִתְרַחֵב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת גַּם יַחַד.

אֵל תִּתְפַּעֲלוּ, כִּי יֵשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שְׂקָרָנִים וְצָבוּעִים בְּעוֹלָם,

לב אֲשֶׁר לא תקד — לא תקה בנחל

נקנה להקדוש-ברוך-הוא שתתחזקו, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר הקת, ז' תמוז ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין החוכרת שאת רוצה להוציא. לפני שאת מוציאה אותה, רציתי מאד לראות את זה, כי כשמוציאים איזו חוכרת, צריכים לראות שלא יהיה איזה נגוד באמונה. ולכן תראי לשלח לי את זה קדם ההוצאה לאור.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתבשרו בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר הקת, ז' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתם עוזרים לי עם הבניה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לכם כח בזכות זה להמשיך להבא, פי אני בונה לכם עכשו פנימיה מרוחת עם מזגנים, ולכן כל מה שאתם עוזרים לי, אתם עוזרים לעצמכם.

נָא וְנָא רְאוּ שִׁיחֵיהּ הַמְקוּם נְקִי — הֵן בְּפָנִים בְּבֵית־הַמְדָרֶשׁ
וּמְכַל שְׁכֵן בַּמַּטְבַּח, וְהֵן בַּחוּץ תְּמִיד תֵּראוּ שְׂסָבִיב יְהִיהַ נְקִי.

נָא וְנָא אַל תְּהִיּוּ בְטֹלָנִים, אָנִי רוֹצֵה שְׁפָל אֶחָד יִגְרַס חַ"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת וְשִׁבְעָה דַפִּים גְּמָרָא, וְזֶה מְזַבֵּף אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.
וּבְכָלֵל מִי שִׁיּוּדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ שְׁפָגַם בְּבְרִית, זֶה עֶקֶר תְּקוּנוֹ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רי"ד): תִּלְמוּד זֶה בְּגִימְטְרִיָּה שְׁמָה
שֶׁל הַקְּלָפָה לִילִית, וּבְלִמּוּד תִּלְמוּד שׁוֹבְרִים אוֹתָהּ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי. וְכֵן
מִשְׁנ"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמ"ה, שְׁמֹזַכְתָּ אֶת הַנִּשְׁמָה. וְעַל כָּלֵם — תִּלְמוּדוֹ
הַרְבֵּה אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל "לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן",
שְׁפָל תּוֹרָה הִיא מַרְשָׁם לְכָל הַמַּחֲלוֹת, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁמַתְמִיד בְּכָל יוֹם
בְּ"לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן".

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד אֶת שְׁנֵי רְאשֵׁי הַיְשִׁיבָה שְׁלָכֶם: הַרְבַּ ... גְּרוּ
יְאִיר, וְהַרְבַּ ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ג'):
מוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שְׁמַיִם; וּמִי שְׁמַכְבֵּד אֶת הַרְבַּ, בְּיָדוּעַ שֵׁישׁ לוֹ
יִרְאֵת שְׁמַיִם, וְאִם מְזַלְזָלִים בְּרַב, סִימָן שְׂאִין לוֹ יִרְאֵת שְׁמַיִם. וְלָכֵן
תֵּראוּ לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּכַבּוּדֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לא תקו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמָחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁתַּרְמְתָּ
כְּסֹאוֹת לִישִׁיבָה, זֶה חֲסֵד מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבִזְכוּת הַמַּצְוָה
הַגְּדוּלָּה שְׁעֵשִׂית עִם תִּלְמִידֵי הַיְשִׁיבָה, שְׁלוּמֵדִים תּוֹרָה לְשָׂמָה מִתּוֹךְ

הלחץ והדחק, בזכות זה ישפיע עליך הקדוש-ברוך-הוא שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידך, ותהיה לך פרנסה בשפע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות אצלך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון עברתי על המאמר שכתבת, וזה דבר נפלא מאד, מחזק את האדם בו יתברך, אשר באמת מי שיש לו קצת שכל, צריך להודות שהקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיג את כל הבריאה כלה, ואין מלבדו יתברך כלל, לכן אשרי מי שמכניס אמונה בתוך לבו, וטוב לו כל הימים.

העקר לקיים מצוות מעשיות בתמימות ובפשטות, כמו שבאמונה יש דברים שלא מבינים, וצריכים להתחזק באמונה, כף במצוות מעשיות יש הרבה דברים שאנחנו לא מבינים, ועם ישראל דיקא על-ידי שמשליכים את חכמתם ודעתם, ומקיימים את הרצון של הקדוש-ברוך-הוא — זו מעלתם.

הקדוש-ברוך-הוא יזכה אותך לחדש עוד חידושים בתורה הקדושה, וכן תתחזק בכל מצוות מעשיות, ותרוה נחת מכל יוצאי חלצריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא תִקַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם
שֶׁלֹּא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁר־
הָאָדָם שֶׁמְחִזִּיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי זֶה גְדֻלַּת בַּר
יִשְׂרָאֵל — כְּשׂוֹכֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל הַתְּחִזּוֹקוֹת קַבְלָנוּ דְרָךְ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל,
שְׁהוּא קַבֵּל בְּשִׁלְמוֹת אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל, וְלִכֵּן הָיִיתִי מֵיַעַץ לָךְ לְלַמֵּד
הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל וְלְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת
דְרָכְךָ.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדְבֹר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵין אֶתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וְלְשַׁעַר אֶת

גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי מִהַכּוֹלֵל שְׁלֶךְ, זוּ הַפְּנֵנָה הִכִּי יָפָה בְּקַהְלָה שְׁלִי, מִי שָׂרָק נִכְנָס בְּד' אַמּוֹת שֶׁל הַכּוֹלֵל שְׁלֶךְ, נִכְנָסֶת בּוֹ תְּשׁוּקָה לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזוֹ עֲבָדָה, שְׂזוֹ הַפְּנֵנָה הִכִּי יָפָה שְׁלִי, וְאֲנִי גֹאֵה עִם זֶה.

קִדְּם אֲנִי רוֹצֵה לְהַבְּהִיר לָךְ, שְׁלֵא כָּל מֵה שְׂאוּמְרִים לָךְ בְּשָׂמִי זֶה נִכּוֹן, כִּי אִם יֵשׁ לִי מִשְׁהוֹ לְהִגִּיד — אֲנִי תִּכְף־וּמְיָד כּוֹתֵב, וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֵל תִּתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁתִּגִּיד לָךְ בְּשָׂמִי, אֲלֵא אִם אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ.

בְּיִדְּאֵי הָאֲבָרְכִים כְּשִׁלּוּמְדִים שְׁלֵא יַעֲבֹדוּ, אֲבָל בְּעֵת הַפְּנֵאִי, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמִצַּב שֶׁל "עֵת לַעֲשׂוֹת לֵה' הַפְּרוֹ תוֹרְתְךָ", אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹדִרוֹ מְאֹד עִם הַפְּתוּחַ, וְזֶה לְטוֹבַת הַכּוֹלֵל וְלְטוֹבַת הַיְשִׁיבָה, שֶׁהַמְּקוֹם יִהְיֶה מְפֹתַח וְנָקִי, בְּאִפְּן שִׁיְהִיָּה קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם, וְאֵלּוֹ הַרְשָׁעִים רוֹצִים לְהַעֲלִיל עֲלֵינוּ, שֶׁהַמְּקוֹם הוּא לֹא בְּטִיחוּתִי וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מוֹדְרוֹ בְּיָמִים אֵלּוֹ לְגַמֵּר מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר אֶת הַפְּתוּחַ, וְזֶה רַק עֲנִיָּן שֶׁל כְּפֹה יָמִים עִם הַבְּטוּל הַזֶּה, אֲבָל בְּרִגְעַ שְׁיִגְמֵר, הַכֹּל חוֹזֵר כְּמוֹ שְׁהָיָה, וְיִהְיֶה מִמֶּשׁ פָּאָר לְהַכְּנֵס לְכוֹלֵל.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת צִיר חֲזֵק עַל הַדְּלֵת שְׁיִסְגֵר תָּמִיד, כִּי חָבֵל שֶׁהַמְּזַנֵּן עוֹבֵד וְהַחֵם נִכְנָס.

בְּעֲנִיָּן הָאֲבָרְכִים אֲנִי מַחְזִיק כְּמוֹךְ, הַמְּקוֹם מְכַרַח לְהִיּוֹת נָקִי! וְאֲנִי מִבִּין אוֹתְךָ, וְנוֹתֵן לָךְ אֶת הַצֵּדֵק, אִין דְּבַר כְּזֶה לְלַכְלֵךְ אֶת הַמְּקוֹם, יָמִים וְשָׁנִים אֲנִי מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ, שְׁבִית־הַכְּנָסֶת צְרִיף לְהִיּוֹת נָקִי, הִנֵּה פָּנָה אֵלַי הָאֲבָרְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא אָמַר, שְׁיִתְּנוּ לוֹ עוֹד הַזְּדַמְנוֹת אַחַת, הוּא מְקַבֵּל עָלָיו אֶת הַנְּקִיוֹן, כִּי לְאֲבָרְכִים מְאֹד מְאֹד טוֹב לָהֶם לְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹלֵל, וְהוּא מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְנִקּוּת, בֵּא נִרְאָה אִם הוּא יַחְזִיק בְּדַבּוּרוֹ שְׁכוּעַ אֶחָד, אִז אֶתֵּן לָהֶם לְהַכְּנֵס לְהַתְּפַלֵּל, אֲבָל אִם אַחַר שְׁכוּעַ אֶחָד יַחְזוֹר וְיִתְּלַכְלֵךְ הַמְּקוֹם, אִז הֵם בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא יִכְנָסוּ לְמְקוֹם.

רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְתִדַּע אֲשֶׁר שְׁכַרְךָ גְּדוֹל

בשמים, כי מעלת הלומד עם הרבים — אין לתאר ואין לשער כלל, עד שאמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה, פרשה ו', סימן יז): כל מקום שהשרה הקדוש-ברוך-הוא תורתו השרה שכנינתו; זאת אומרת איפה שלומדים תורה — שמה השכינה; וכן אמרו (שיר השירים רבה, פרשה א', סימן ט'): כל מי שאומר דברי תורה ברבים, זוכה שתשרה רוח-הקדוש עליו, ולכן תמשיך ללמד וללמד, ובזכות זה תראה דברים יפים בחייו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וינדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממכם.

תראו לחזק את עצמכם באמונה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מזהר"ן, חלק ב', סימן ה'), אשר האמונה זה רפואה על הכל; ולכן העקר זה האמונה. תהיו חזקים באמונה, ועל-ידי-זה ימשיך עליכם רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ונזכה ונתבשר בשורות משמחות.

תראו להרבות בצדקה, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק ממכם את כל הדינים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקיא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת
"בֵּית שְׁלֹמֹה", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְחִילוּ לִהְיוֹת תַּלְמִידִים
רְצִינָיִים, בְּעֲלֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ וּבְעֲלֵי מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחֲת־רוּחַ שֶׁעֲשִׂיתֶם לִי, שֶׁעֲזַרְתֶּם לְהַכְנִיס אֶת
הַחֶצֶץ וְהַחֹל וְהָאֲבָנִים וְכוּ', כִּי אַתֶּם יוֹדְעִים שְׁאֲנִי נִמְצָא בְּצָרָה
גְּדוֹלָה, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, מוֹסֵר אוֹתִי, וְעֲלִיו אֲנַחְנוּ
מִתְפַּלְלִים בְּכָל יוֹם: "וְלִמְלַשְׁינַיִם אֵל תְּהִי תִקְוָה", מִי שֶׁמְלַשֵּׁין עַל
זוּלָתוֹ, שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ תִקְוָה לְחַיּוֹת, אֲלֵא שִׁיתְבַּטֵּל מֶה שְׁיִוְתֵר מֵהָר.

אֵל תְּהִיוּ בְּטַלְנִים! אַתֶּם עֹכְשׁוּ בְּגִיל צָעִיר מָאד, וְיְכוּלִים מָאד
לְהִצְלִיחַ, אֲזוֹ תִקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, רְצִינָתִי שֶׁתִּלְמְדוּ אֶת
"סִפְר־הַמִּדּוֹת" כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים, עַד שֶׁתִּזְכּוּ לְסִים אֶת זֶה פַּעַם
אַחַר פַּעַם, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּזְכּוּ לְסִים אֶת זֶה בְּכָל שָׁבוּעַ, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן
עֶקֶר הָאֵדָם. וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מָאד, שֶׁנִּלְמַד הַרְבֵּה אֶת "סִפְר־הַמִּדּוֹת",
עַד שִׁיְהִיָּה שְׂגוּר בְּעַל פֶּה.

אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אַחֵרִים שֶׁמִּתְחַצְּפִים לְמַלְמֵד, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר
מָאד, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת ג'): מוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שְׁמַיִם;
וּמִי שְׁלֹא מִפְּחַד מֵרַבּוֹ וְלֹא מִכְּבֹד אוֹתוֹ, סִימָן שֶׁהוּא אֵינוֹ מִפְּחַד
וּמִכְּבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מָאד מָאד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר
אֶת שְׁנֵי הַמְּלַמְּדִים שְׁלַכְּם ר' ... נִרוֹ יְאִיר, וְאֶת ר' ... נִרוֹ יְאִיר, כִּי
הֵם שְׁנֵי תַלְמִידִים שְׁלִי, שִׁיִּגְעוּ הַרְבֵּה בַתּוֹרָה, וְזָכוּ לְתִקּוּן הַמִּדּוֹת,
וְלִכֵּן תִּכְבְּדוּ וּתִיַקְרוּ אוֹתָם מָאד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכּוּ לְכָל טוֹב אֲמַתִּי
וְנִצְחִי.

נָא וְנָא אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ, שֶׁכָּל תַּלְמִיד יִלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים

אֲשֶׁר לא תקיב — לא תקיג בַּנְחַל לט
מְשֻׁנִיּוֹת, וְשִׁבְעָה דְפִים גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי זֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ
מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

וְעַל כָּלֵם — תִּתְפַּלְלוּ יַחַד בְּמַנְיָן שֶׁל הַיְשִׁיבָה שְׁלָכֶם בְּחַיּוֹת
וּבְדַבְּקוֹת, וּמִמָּשׁ תִּגְרַמוּ לִי נַחֲת־רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד
מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרְטוּ — לֹא בְּזֶה
הָעוֹלָם וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּפְסְקוּ עִם הַמְכִירוֹת, לֹא לְמַכֵּר
סְנֻדוֹיְצִים וְכוּ', אוֹ שְׂאֵר דְּבָרִים, וְכֵן לֹא לְהִתְעַסֵּק בְּשׁוּם עֵסֶק שֶׁל
כֶּסֶף לְהִשְׁכִּיר לְאַחֵרִים וְכוּ'.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ,
וּבִפְרִט שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לְךָ כָּל טוֹב
בְּחַיִּים, הָעֶקֶר תִּכְבֵּד וְתִיַקֵּר אֶת חֲמִידְךָ וְאֶת חֲמוּתְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה
לְךָ הַצְלָחָה בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעוֹלָם עוֹבְרִים מִשְׁפָּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁפָּר, וְזוֹ גְדֵלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁחֹזֵק כָּל־כָּף בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִיִּלְדֵיכֶם דְּקִרְשָׁה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקִּיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ז' תַּמוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינֵי הַשֵּׁם לֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל, כִּי גַם הַשֵּׁם יוֹבֵל זֶה שֵׁם יָפָה וְכָתוּב בַּתּוֹרָה, וְאִם הוֹסִיפוּ לוֹ שֵׁם יוֹסֵף — יִהְיֶה מוֹסִיף וְהוֹלֵף בַּתּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמִים, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל, וְאִם יֵשׁ לְבַחֲוֹר מִדּוֹת טוֹבוֹת, תִּגְמְרוּ אֶת הַשְּׂדוּף, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ז' תַּמוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁרֵיךְ שְׂזֻכִּית לְנִדָּב וְלִתְרֵם אֶת הַכֶּסֶף לְיִשִּׁיבָה, וְזוֹ זְכוּת גְּדוּלָּה מֵאֵד בְּשִׁבְלֵךְ, וּבְנֵדָאֵי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַם לָךְ כְּגִמְוֵלֵךְ

אָפֶּשֶׁר לא תקטז — לא תקיז בַּנְחַל מא

הטוב, וְיִהְיֶה לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֶׁר אֶצְלֶךָ תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחֲת־רוּחַ שֵׁישׁ לִי, שְׁכַתְּבֵ לִי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁאַתָּה בָּא בְּכָל יוֹם לְכוּלֵל וְלוֹמֵד בְּהַתְמָדָה, וְזֶה עֵקֶר חַיּוּתִי, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ.

זְכֹר כַּמָּה הַשְּׁקָעַתִּי בָּךְ, וְלִכְּנֹן זֶה הַשְּׁמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה, שְׁאַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי, שְׁאַתָּה בָּא בְּכָל יוֹם לְכוּלֵל, וְלוֹמֵד בְּהַתְמָדָה. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּגְדֵּל תְּלַמִּיד חָכֵם גְּדוֹל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְתַצֵּא לְהַפְּצָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. אֵל תִּפְחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם אֶלָּא מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ח' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי, יְדִידֵי וְתְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליך, ואף שאני כותב את זה לכל אחד ואחד, מה אעשה? תלמידי הם בני, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות כא:): המלמד בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו; ולכן אני אוהב אותך כמו אבא שאוהב את בנו, ואני מבקש אותך מאד מאד, ראה להתחזק, אין זו חכמה להשבר ממה שעובר עליך, בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כל מי שמתחזק יותר — מצליח יותר, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו, והוא חזק מאד, כי בזה העולם עוברים גסיונות קשים ומרים על כל אחד ואחד, ואשרי מי שמתחזק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

גא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני-אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מדברים כל היום פלו, פה דבור ושם דבור, ועוד פעם פה דבור ושם דבור, הולכים מהבית-הפנסת לבית, בדרך מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הולכים מהבית לבית-הפנסת מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, איזה נעם ואהבה, אור וזיו וחיות ודבקות זוכים על-ידי שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, ואפלו שמדברים ועדין לא רואים שום דבר, צריך לדעת, אשר אין דבור הולך לריק, אדרבה כל דבור מאד יקר בעיני יתברך, ויבוא הזמן, שכל הדבורים יתקבצו יחד. ולכן תהיה חזק מאד מאד לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה יבנה אצלך את האמונה.

גא ונא ראה לכבד וליקר את אשתך, ותהיה סבלן גדול בבית, כי אי אפשר לעבר את זה העולם אלא עם סבלנות, ואני יודע שעובר עליך מה שעובר, עם כל זאת ראה לחזק את עצמך תמיד במדה היקרה של סבלנות, כי הסבלן הוא המנצח, הסבלן הוא העולה מעלה מעלה.

ראה לשמר מאד מאד להתפלל במנין דיקא שחרית, מנחה,

אָשֶׁר לֹא תִקַּח בְּנַחַל מִג
עֲרֵבִית, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁכַל מִה שְׁאֵנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ
וּמִבְקֵשׁ אוֹתְךָ — שְׂיִכְנֶס בְּלִבְךָ.

וְעַל כָּל־ם — רְאֵה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה יִכְנִיס
בְּכֶם בְּטָחוֹן עֲצָמִי לֹא לִפְחֹד מֵאלוֹ הַרְשָׁעִים שְׂמַתְנַכְלִים לָנוּ, זֶה לֹא
יֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת לְהַמְשִׁיךְ לִפְתַּח אֶת
קַהְלָתֵנוּ.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁכַל הָאֲבָרְכִים יִתְפַּלְלוּ בְּמִנְיָן נִפְרָד, בְּדֶרֶךְ כָּל־ל
הָאֲבָרְכִים קָמִים יוֹתֵר מֵאֲחֵר, וַיֵּשׁ לָנוּ מִנְיָן לְאֲבָרְכִים בְּתִשְׁעַ וְרִבְעַ
אוֹ תִשְׁעַ וְחָצִי, תִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן הַזֶּה, וּבִפְרָט לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן בְּשַׁבַּת־
קֹדֶשׁ, צְרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כִּי צְרִיכִים לְשִׁמְעַ קְרִיאַת
הַתּוֹרָה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי
שְׁאֵנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִקַּח.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר חֻקַּת, ח' תְּמוּזָה ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, וְאֵל תִּשְׁבְּרוּ מִשׁוֹם דְּבָר,
כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בְּרַ יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם,
שְׂזוּכָה לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּאֵמַת בְּזֶה
הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, אֵין אָדָם שְׂיִהְיֶה נָקִי מִזֶּה,
כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קִיט), שְׁעַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵרִים צְרוּת וַיִּסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרִי מִי
שְׂמִחְזִיק מֵעַמֵּד וְאֵינוּ נִשְׁבֵּר. וְזוֹ גְּדֻלַּת בְּרַ יִשְׂרָאֵל, שְׂזוּכָה לְהִחְזִיק
מֵעַמֵּד בְּעַת צָרָה וְאֵינוּ נִשְׁבֵּר, וּכְכֹל שְׂעוּבָרִים עֲלֵיו מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים

— מחזיק מעמד בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עַז לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שְׁתַּהֲיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתִדְוְנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְזַרֵּק אֶת הָאִשָּׁמָה אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, שְׁזֶה גוֹרֵם רַק חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְנִעֲשִׂים עֲצָבָנָיִים אֶחָד עַל הַשְּׁנִי וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן לֹא חַיִּים בְּיַחַד, וְנִכְשָׁלִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, בְּמָה שׁוֹנְכְּשָׁלִין, וְדִי לְמַבִּין.

נָא וְנָא תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְכֶם לְהִיּוֹת בְּאֲהָבָה וּבְשִׂמְחָה וְלֹא לְהִשְׁבֵּר, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַבְּרָכָה וְהַהֲצִלְחָה שְׁיִהְיֶה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, כִּי אִם זֶה חַיִּים בְּיַחַד בְּאֲהָבָה וּבִהְבָּנָה הַדְּדִית וְעוֹזְרִים אֶחָד לַשְּׁנִי, וְדָנִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, וּבְזְכוּת זֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ — שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶם, לֹא זְכוּ — אֵשׁ וְאֵשׁ שׁוֹרְפָתָן, כִּי אֲצֵל הָאִישׁ יֵשׁ י' וְאֲצֵל הָאִשָּׁה יֵשׁ ה' — שְׁזֶה י"ה, אֲשֶׁר בְּהֵם בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁמַיִם וְאָרֶץ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (ישעיה כו, ד): "כִּי בִי"ה הִנְי"ה צוּר עוֹלָמִים", וְלִכֵּן אִם אִישׁ וְאִשָּׁה הֵם בְּאֲהָבָה, הֵם עוֹזְרִים לְבְרִיאָה, וְאִם, חֵס וְשְׁלוֹם, יֵשׁ בֵּינֵיהֶם מַחְלָקָת, אִז גּוֹרְמִים חֲרָבָן לְבְרִיאָה. וְלִכֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְרֵאוֹת טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתִּכְתְּבוּ לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּנִי.

הַמֵּאחַל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא תקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר חֲקֵת, ח' תַּמוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אִם הִבְחוֹר נִרְאָה לָךְ עִם הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת שְׁלוֹ, תִּרְאֵי לְגַמֵּר אֶת זֶה מָה שְׁיִוְתֵר מֵהָר בְּכִי טוֹב, וְשְׁיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמַזָּל טוֹב.

בַּעֲנִין גִּסַּח הַתְּפִלָּה, זֶה לָאוּ דְוָקֵא שְׁהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְלַכֵּת אַחַר
 בַּעֲלָהּ, אִם הִבְעֵל אֲשַׁכְנֹזִי וְהָאִשָּׁה סְפַרְדֵּיָהּ, שֶׁהוּא יִתְפַּלֵּל בְּסִדּוּר
 אֲשַׁכְנֹזִי וְהִיא תִתְפַּלֵּל בְּסִדּוּר סְפַרְדֵּי, וּמֵה זֶה נוֹגַע לְשִׁלּוּם-בַּיִת,
 אֲדַרְבֵּהּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ שְׁתֵּי גִסְתָּאוֹת, וַיֵּשׁ בְּשָׁמַיִם י"ב
 חֲלוֹנוֹת כְּנֹגֵד י"ב גִּסְתָּאוֹת הַתְּפִלָּה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט'), וְלִכְּן לֹא צְרִיכִים לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ
 בְּדַבְרֵים כְּאֵלוֹ, וְאִף שְׁלֹא-אֲחֵרוּנָה פּוֹסְקִים שְׁהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְלַכֵּת כְּפִי
 מִנְהַג הִבְעֵל זֶה לָאוּ דְוָקֵא, וְרַבְּנֵי ז"ל לֹא רָצוּ שֶׁנִּתְחַדֵּשׁ הַלְכוּת
 חֲדָשׁוֹת, וּבְפִרוּשׁ אָמַר (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן קצ"ד), שֶׁזֶּוּ תַּאֲוָה אֲצִל
 הַגְּדוּלִים לְהַמְצִיא חֲדָשׁוֹת דִּיקָא. וְרַבְּנֵי ז"ל לֹא הִסְפִּים לְכָל זֶה,
 וּבִפְרָט לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אֲשַׁכְנֹזִים וּסְפַרְדִּים, מִי צָרִיךְ אֶת הַצָּרָה
 הַזֹּאת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִגְמַר אֶת הַדְּבָר, וְנוֹזֵקָה לְשִׁמְעַ אֲצִלְכֶם
 בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִקַּב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת, ח' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַלֵּב שְׁלִי נִקְרַע לִי"ב קִרְעִים מִמֵּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
 מִבַּיִת וּמְחוּץ וְכוּ', אִף מָה אָמַר לָךְ, אֶת צְרִיכָה לְנַחֵם אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי
 רַבְּנֵי ז"ל גָּלָה לָנוּ עַל הַפְּסוּק (יְחִזְקֵאל ל"ג, כ"ד): "אֲחַד הֵיזָה אֲבָרְהָם",
 שְׁאֲבָרְהָם אָבִינוּ עָבַד אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבַחֲיִנַת אֲחִ"ד, לֹא
 הִסְתַּפֵּל עַל אָבִיו תָּרַח וְכוּ', וְלֹא עַל הַסְּבִיבָה וְכוּ', הִנֵּה חֲסִדֵי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, שֶׁכָּל הַיְלָדִים שְׁלָךְ הוֹלְכִים בְּדַרְךְ הַיָּשָׁר, רַק ... גֵּרוֹ יְאִיר,

הַתְּדַרְדֵּר, לֹא נוֹרָא שֶׁהוֹרִידוּ לוֹ אֶת הַקְּלָפוֹת מִהָרֵאשׁ שְׁלוֹ, הוּא עוֹד יַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

מֵה שֶׁרְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשֵׂי חֶסֶד עִם ... תַּחֲיָה, וּתְחַזְּקִי אוֹתָהּ שֶׁתַּחֲיָהּ לָהּ סְבֻלָּנוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף בַּעֲלָהּ ... גְּדוֹל יְתוֹם מִקְטָנוֹת, וְזָרְקוּ אוֹתוֹ, וְרַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הִיָּה נִזְרָק, וְהִנֵּה הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד גְּדוֹל עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֶאֱבִירָךְ הַזֶּה יוּכַל לְהַחֲזִירוֹ לְמוֹטָב, כִּי יֵשׁ לוֹ שְׂפָה אֲתוֹ, אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, וְלָכֵן טוֹב מְאֹד שֶׁאַתְּ תְּחַזְּקִי אֶת ... שֶׁהִיא חוֹשֶׁבֶת שְׂיֵשׁ לָהּ בַּעַל הַכִּי גְרוּעַ, וּבְאֻמַּת יֵשׁ לְבַעֲלָהּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, לֵב זָהָב, תֵּרָאֵי אִיךָ הוּא עוֹזֵר לְבָנֶיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר. וְלָכֵן תְּחַזְּקִי אוֹתָהּ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ הַחֲזִיקִי מֵעַמֶּד, וְאַל תִּשְׁבְּרִי מִשׁוֹם דְּבָר, גַּם דָּוִד הַמֶּלֶךְ צִעַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (תְּהִלִּים כז, ו): "כִּי אָבִי וְאֲמִי עֲזָבוּנִי וְהוֹרִי"ה יֹאסֶפְנִי", וְלָכֵן גַּם אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר אֶת הַמְּלִים הָאֵלּוּ, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

לא תקבא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת, ח' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶתְמוּל שֶׁלַּחְתִּי לָךְ כַּמָּה עֲמוּדִים מֵתוֹרָה י"ט, שֶׁכָּבַר תְּתַקְּתָּקוּ אֶת זֶה מִסְבִּיב ה"לְקוּוֹטִי-מוֹהֵר"ן", וְכֵן אֶשְׁלַח לָכֶם קִטְעַת אַחֵר קִטְעַת, עַד שֶׁנִּגְמַר אֶת הַתּוֹרָה, וְכֵן תּוֹרָה אַחֵר תּוֹרָה, עַד שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ כְּרֵךְ חֲדָשׁ, וְכֵן פֶּה תְּקַבֵּל כַּמָּה עֲמוּדִים מִפְּרוּשׁ "מְגִן אֲבוֹת", וְגַם-כֵּן תְּסֻדְרוּ אֶת זֶה מִסְבִּיב הָאֲבוֹת, כִּי כַּמְעַט שֶׁכָּל הַפְּרוּשׁ גָּמוּר, רַק אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְשַׁלַּח לָכֶם, כְּדֵי שְׁלֹא תִתְבַּלְבְּלוּ, אֲזוּ אֲנִי מְמַלֵּא אֶת הַמְּשָׁנוֹת שֶׁעֲדִין חֹסֵר לִי.

אָשֶׁר לֹא תִקְכַּב — לֹא תִקְכַּג בְּנַחֲל מִז

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וְתִרְוֶוּ רַב
נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

אֵל תְּדַאֲגוּ, כְּשֶׁיִּגִיעַ הַזְמַן הַנִּכּוֹן הַמְתָּאִים, תִּמְצְאוּ זְוִיג טוֹב
לְבַנְכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִקְכַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חֻקֵּי, ח' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמִרַב טְרַדוֹתַי לֹא יִכְלֹתִי לְהַשִּׁיבָךְ
כְּרִצוֹנְךָ.

בְּוִדְאֵי אֶת יְכוּלָּהּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹלָם, וְאִין מַה לְפַחַד כָּלֵל,
וְשָׁמָּה יִתְקַבְּצוּ בְּיַחַד כָּל הַבְּנוֹת, וְתַעֲשׂוּ מַסַּבַּת סִיּוּם, וְכָל מַה שֶּׁאֶת
צְרִיכָה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִקְכַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חֻקֵּי, ח' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שֶׁהֵיְלֵד
מִתְפַּתַּח, וְאֶת שְׂמַחָהּ.

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל וּמִבְּקֵשׁ בַּעֲדֵכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ אֶת דְּרַכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תקבד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חֻקֵּי תַמְמוֹז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נֶצַח.

בְּאֵתִי לְבָשָׂר בְּשׁוֹרָה מְשַׁמַּחַת לְעוֹדֵד אֶתְכֶם וּלְשֹׂמֵחַ אֶתְכֶם
שְׂבַנְכֶם ... גְּרוּ יְאִיר, מְצַלִּיחַ מְאֹד לּוֹמֵד טוֹב מְצִיַּת וְעוֹזֵר לִי,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיַהֲיֶה לְכֶם רַב נַחַת מִמְּנֵה וּמִכָּל
יּוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

רְאֵה לְדוֹנִם לִי אֵיךְ הוֹלֵךְ הַבָּשָׂר, וְאִם הַכֹּל הוֹלֵךְ תַּחַת פְּקוּחוֹ
שֶׁל הָאֲבִירָךְ ר' ... גְּרוּ יְאִיר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן פְּרִנְסָה גְּדוּלָּה,
וְתוֹזָכָה תָּמִיד לְשֹׁמֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיַהֲיֶה לָהֶם בָּשָׂר כָּשֶׁר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקכה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חֻקֵּי תַמְמוֹז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

כְּדַאי לְגִשֵּׁת לְרוּפָא וְלִשְׂאֵל מֵה זֶה וְלַעֲשׂוֹת צְלוּמִים, אֲנִי מְבַקֵּשׁ
אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתוֹזְכֵי לְרוּוֹת רַב נַחַת מִמְּנֵה וּמִכָּל יּוֹצְאֵי חַלְצִיךָ.

הַשֵּׁם שֶׁל בֵּית רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה אֲדָל, וְלֹא מְשֻׁנָּה אֵיךְ שְׂקוּרִין אֶת

מט בַּנְחַל אֲשֶׁר לֹא תִקְבוּ — לֹא תִקְבוּ

זֶה, הָאֲשֶׁפְּנֵזִים אוֹמְרִים: אֲדֹל, וְהַסְפָּרְדִים אוֹמְרִים: אֲדֹל, הַעֲקֹר
שְׁתֵּהִי בְרִיאָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִקְבוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת, ח' תַּמוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמִּי עִם הָאָבֶן
מִשְׁתַּלְבֵּת, זֶה יֵצֵא כָּל־כֶּף יָפֵה, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.
וְכֻלָּם מְשַׁבְּחִים אֶת עֲבוֹדָתְךָ.

וְהִנֵּה בְיוֹם רֵאשׁוֹן בָּא הַטִּיחַ לַעֲשׂוֹת טִיחַ, וְהוּא צָרִיף עֲזָרָה,
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לַעֲזֹר, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ,
כִּי אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד לְגַמֵּר אֶת הַטִּיחַ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְשִׁשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתוֹצֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא יִשְׁלַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
— תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִקְבוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת, ח' תַּמוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתֹאֵר וְלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁעֲזַרְתָּ
לִי בְּעִנְיַן הָאֲבָנִים מִשְׁתַּלְבּוֹת. וְהִנֵּה בְיוֹם רֵאשׁוֹן בָּא הַטִּיחַ, וְהוּא

צָרִיף צָוֹת שִׁיעֲזָרוּ לוֹ לְגַמֹּר אֶת הַטִּיחַ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, כִּי בְדַעְתִּי לְגַמֹּר אֶת זֶה בְּיוֹמַיִם, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ דִּיּוֹן בְּיוֹם רְבִיעֵי בְּבֵית מִשְׁפָּט, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּעֲזֹר לִי, וְתִצְטַרֵּף לְאַבְרָהָם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֵל הָאַבְרָהָם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּבְיַחַד נוֹכַל לְגַמֹּר אֶת זֶה בְּתוֹךְ יוֹמַיִם.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה תִּתְאַרְס וְתִתְחַתֵּן, כִּי אֲצֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יָכוֹל לְהִיּוֹת, וְאֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקכח.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ח' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּעֲנֵן הַהִרְשָׁמָה שֶׁל הַדִּירוֹת, כָּל הַקּוֹדֶם זֹכָה, וְתִרְדּ מִזֶּה, וְאֵל תִּתְעַרֵּב, אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

לֹא כְדָאֵי שֶׁתִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, וְכֹל הַהַצְלָחָה לְהַחְזִיק קַהֲלָה זֶה לְלַכֵּת בֵּין הַטְּפוֹת, וְלִהְיוֹת בְּשְׁלוֹם עִם כָּלֵם, וְדִי לְחַכְמָא.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא תקכט.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ח' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֲנִי פִטְרִיתִי אֶת הַבְּלִגְנִית שֶׁל מוֹצָאֵי שַׁבַּת, כִּי פִשׁוּט הִיוּ הַרְבֵּה

אָשֶׁר לֹא תִקַּל — לֹא תִקְלָא בְּנַחֵל נֹא

תְּלוּנֹת עָלֶיךָ עִם הַחֲמֻרוֹת וְכוּ', עַד שֶׁהָיוּ גַּשִּׁים שֶׁנִּסְעוּ לְטַבְרִיָּה, וְלָכֵן אִם אַתָּה יֹכֵלָה לְמַצֵּא מַחְלִיפָה — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה כָּבוֹד לְכֹל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַבְּךָ וְתִרְוֵי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹא תִקַּל

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת, ח' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְכֵן הָאֲשׁוּר מִהַפְּסֵק מִהֶרֶב ... גֵּרוּ יְאִיר, וְיִכּוּלִים לְתֵלוֹת אֶת זֶה בְּמַסְגֶּרֶת עַל הַקִּיר בְּמִקְוֶה.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁיְהִיוּ חֲזָקִים, וְלֹא יִשְׁבְּרוּ מִשׁוּם דָּבָר, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּחַזִּיק מֵעַמֵּד, וְתִחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹא תִקְלָא

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת, ח' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּכַבֵּד וְתִיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, אֲשֶׁר

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט:): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ]; וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), אֲשֶׁר כָּל הַעֲשִׂירוֹת תְּלוּיָהּ רַק בְּאִשָּׁה; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה בַעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתָּךְ, וְאִף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַגְנִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת אַל תּוֹצִיא אֶת הַעֲצָבִים שְׁלָךְ עַל אִשְׁתָּךְ, אִף שְׂאִתָּה יוֹדֵעַ בְּרוּר שֶׁהִיא לֹא צוֹדֶקֶת, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְאִם תִּלָּךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזַי תִּרְאֶה אֵיזָה בֵּית יְהִיָּה לָךְ, תִּהְיֶה הִכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִשְׁתַּדֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה מֵיֵשֵׁב אֶת הָאָדָם וּמְזַכֶּה אוֹתוֹ לְיִשׁוּב הַדַּעַת אִמְתִּי.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה תְּבִיא אוֹתָךְ לְכָל הַטּוֹבוֹת שְׁבַעוּלָם. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כד): כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה, הַשְׂמִיחָה עוֹלָה וּמַעֲלָה אֶת הָאָדָם עַד אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלָכֵן רְאֵה לְקַיֵּם אֶת הַמְצֻוֹת בְּשִׂמְחָה. וְעַקֵּר הַשְׂמִיחָה הִיא בְּתוֹךְ הַבַּיִת — לְדוֹן אֶת אִשְׁתּוֹ לְכַף זְכוּת, וְאִף שְׂזָה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, רְאֵה לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם...

לא תקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת חֶקֶת, ח' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבָי, יְדִידֵי וְתַלְמִידֵי ... גֵּרוֹ גְּאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי שֶׁהַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה רוֹצִים רַק לְעַצֹּר לִי אֶת הַבְּנִיָּה, וְזֶה מָה שֶׁשׁוֹבֵר אֶת לְבִי, אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה שְׂכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ יִתְעַרְבוּ וַיַּעֲזְרוּ לִי, כִּי לְמִי אֲנִי בּוֹנֶה אֶת כָּל הַמוֹסְדוֹת אִם לֹא בְּשִׁבְלֵיכֶם.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לא תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת, ח' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּאִתִּי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַפְּנִים בְּנִכְסֵי לְעַל הַמְּצוּוֹת, וְכֵן זָכָה לְסִיִּים אֶת הַשֵּׁס, אִיזוּ שְׁמִחָה זוּ! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּזְכּוּ לְרוֹוֹת רַב גַּמַּת דְּקִדְּשָׁה מְכָל יוֹצְאֵי חִלְצֵיכֶם.

רְאוּ וְזָכְרוּ גַּפְּלֹאוֹתֵינוּ, שְׁזִכִּיתֶם לְחַתֵּן שְׁלִשָּׁה יְלָדִים, וְכֵן כָּל הַיְלָדִים שְׁלִיכֶם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַאֲמוּנָה, זוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת לְכֶם הַשְׁמִיחָה הַכִּי גְדוּלָּה.

זָכְרוּ הֵיטֵב כָּל מָה שֶׁעָבַר עֲלֵיכֶם בְּחַיֵּיכֶם, וְהִנֵּה תִרְאוּ אֵל אֵילוּ

טובות הביא אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ולכן תעשו קשר של קימא להחזיק את עצמכם על יד הצדיק כל ימי חייכם.

המאחל לך שבת שלום...

לֹא תִקְלַד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר חקת, ח' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מה אמר לכם! אתם בעצמכם לא יודעים איזה גס קרה עם בנכם, פי כף אמרו חכמינו הקדושים (גדה לא): "לעולם אין בעל הגס מפיר בנסו"; פי אחרת הבן שלכם היה מתקלקל לגמרי, פי כאן לכל הפחות ישאר יהודי נאמן, ותרנו ממנו הרבה נחת בקדשה. לדעתי, לא כדאי לקחת אותו בשום פנים ואפן עד החתונה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתרו רב נחת דקדשה.

המאחל לכם שבת שלום...

לֹא תִקְלַה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר חקת, ח' תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, בזה

אָשֶׁר לֹא תִקְלוּ בְּנַחֵל נָה
שְׁעֵשִׂית אֶת הָעֲבוּדָה כָּל־כָּף יָפָה, וְתָמִיד אֶזְכֹּר לְךָ אֶת הַחֹסֶד הַזֶּה,
וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא שׁ... גֵּרוּ יְאִיר, נָתַן לְךָ קַמִּיעוֹת.

בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בָּא הַטִּיחַ, וְרָצִיתִי לִגְמֹר אֶת הַטִּיחַ תוֹף שְׁנֵי יָמִים,
וְרָצִיתִי שְׁתַּעֲזֹר לוֹ, וְאֲנִי אֶשְׁלַם לְךָ עַל הָעֲבוּדָה, כִּי רָצִיתִי מְאֹד מְאֹד
לִגְמֹר תוֹף יוֹמִים.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ. בְּזֶה
הָעוֹלָם צָרִיכִים מְאֹד הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־
הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִרְוֶה הַרְבֵּה גַחַת מִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִקְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסִדְרַת חֶקֶת, ח' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִנֵּה פֹה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים לְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיַעֲזְרוּ לַטִּיחַ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לִגְמֹר אֶת זֶה תוֹף יוֹמִים, וְאִם
צָרִיךְ עוֹד כַּמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִכְתֹּב לִי, וְאֲנִי תִכְף־וּמִיד אֶכְתֹּב
לָהֶם, כִּי אֵין זְמַן לְשַׁחַק, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה בְּיוֹם רְבִיעִי בַּעַת
הַדִּיוּן, וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹכְנִים, הַכֹּל גָּמוּר, וּמַה יִּקְרָה אִם
תְּבוֹא הַשׁוֹפְטֻת וְאַנְחֵנוּ בְּאַמְצַע עֲבוּדָה?! כֹּף יִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה,
הַמְּקוֹם גָּקִי, וְאֵין מִי שְׁיִתְלוֹנֵן עָלֵינוּ.

הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִבְקֵשׁ בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֻקֹּת, ט' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. רוֹאִים אֶת רְשָׁעוֹת הַסֵּמ"ך־מ"ם, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, לְכֵן אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִתְפַּעֵל מֵאֶף אַחַד בְּעוֹלָם, וּמִי שֶׁפּוֹתַח אֶת הַפֶּה נִגְדַּד הַצְדִּיק סוֹתְמִים לוֹ אוֹתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֻקֹּת, ט' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּפְתָּחֵי תֵּיק עַל זֶה שֶׁפְּתַחָה אֶת פִּיהָ וְנִתְנָה לְכֶם מַכּוֹת וְכוּ', אֵל תַּעֲזֹבוּ אֶת הָעֲנָנִים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, אֲנַחְנוּ נִפִּיל אֵימָה וְנַפְחַד עַל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן לָהֶם שִׁישְׁתּוֹלְלוּ עָלֵינוּ.

רוֹאִים מִזֶּה אֶת הַסְּתוֹת הַסֵּמ"ך־מ"ם, שֶׁמְשַׁתּוֹלֵל וּמְסִית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, לְכֵן צְרִיכִים לְהַעֲמִיד אֶת כָּלֶם עַל הַמְּקוֹם.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחֵי בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקלט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקַּת, ט' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וּבִפְרָט אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁעוֹזֵר כְּמוֹ לְדוֹן לְכַף זְכוּת, וּבִפְרָט אֶת אִשְׁתּוֹ.

אם תִּלְךָ בְּצוּרָה כְּזוֹ לְמִצָּא רַק אֶת הַטּוֹב אֶצֶל אִשְׁתְּךָ, אֲזוּ תַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לא תקמ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקַּת, ט' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל, מַה לַעֲשׂוֹת? הַסֵּמ"ךְ־מ"ם מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדְנוּ, וְאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁכָבֵר תַּהֲיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוּלָה, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְצְרִיכִים רַק סְבֻלָנוֹת, וְזֶה הַדְּבַר הַכִּי קָשָׁה לְהַשִּׁיג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּל אָדָם הוּא עֲצָבָנִי וְאֵינוֹ יְכוּל לְחַכּוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבֻלָנוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וּכְכֹל שְׂאָדָם יוֹתֵר סְבֻלָן — מְצַלִּיחַ יוֹתֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לֹא תִקְמָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקַּת, ט' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.
לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי עֵקֶר מַעֲלַת
בַּר יִשְׂרָאֵל — כְּשִׁזְזָהּ לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, הֵן אָמַת
שְׁעוֹבֵר עַל בְּחוּר מַה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמִכְאוּבִים,
וּבִפְרָט שְׁנֹכָשֵׁל בְּעוֹנוֹת, אֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב',
סִימָן ז') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל: אֵין יִסּוּרִים בְּלֹא עוֹן; מְתִי נִקְרָאִים יִסּוּרִים?
כְּשֵׁישׁ בְּזָה עוֹן, כִּי אִם אֵין בְּזָה עוֹן, אָז לֹא שִׁיף יִסּוּרִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שִׁמְחִזִּיק מַעֲמָד, וּבוֹרַח אֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה מַצִּילָה
מִכָּל מֵינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת. וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (קְדוּשֵׁין ל'): אִם פָּגַע בְּךָ
מִגּוֹל זֶה מְשַׁכְּהוּ לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ.

אֲנִי אֶעֱשֶׂה עִכְשָׁו כָּל מֵינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַע־עוֹלָם שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן,
כְּדֵי שְׁתַּנְצֵל מִכָּל מֵינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וְהִגִּיעַ הַזְּמַן, שְׁתִּהְיֶה כְּבָר
אָדָם הַשָּׁלֵם, הָעֹקֵר אֶל תַּפְחָד, וְאֵל תַּכְנֵס בְּפַחַד, וְהַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא
בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִתַּפְלָה.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְמַב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקַּת, ט' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.
לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי רוֹאֶה שֶׁהֲצַדִּיק עִמָּךְ, הַבְּחוּרִים צָרִיכִים מְקוֹם מְבֻדָּד לְעֲצָמָם, וְרָצִיתִי שֶׁתִּרְבֶּה גְבוּלְנוּ בַתְּלִמִּידִים, כִּי אֲנַחְנוּ עֹכְשׁוּ בּוֹנִים לָהֶם גַּם פְּנִימִיָּה מְאֹד יָפָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שֶׁיְהִיָּה נֶקִי הַבֵּית-מִדְרָשׁ שֶׁל הַיְשִׁיבָה וְכֵן הַמְטֵבַח וְחִדְרֵי-הָאֵכֶל, וּבְעוֹד שְׁבוּעִים יְהִיָּה לָנוּ אַרוֹן-קֹדֶשׁ מִפְּאָר.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּמְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקמג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי חֻקֹּת, ט' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵי אֶל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׁבַע עוֹלָם לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין זֶה דְרָף לְמִצָּא אֶת הָרַע אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי רַע יֵשׁ אֲצֵל כָּלֵם, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת הַצְּדִיק, שֶׁיְכוּל לְמִצָּא אֶת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, וּבְזֶה פִּרְשֵׁתִי מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי לְתַלְמִידָיו (אֲבוֹת ב'): צָאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹהֵי דְרָף יִשְׁרָה שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם; הֵינּוּ שְׂרָבִים אָמַר לָהֶם, שֶׁיִּצְאוּ בַחוּץ, וְיִהְיוּ מְעַרְבִים בֵּין הַבְּרִיּוֹת, וּרְאוּ אֵיזוֹ דְרָף יִשְׁרָה שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם, הֵינּוּ שֶׁיִּבְאוּ עַל-יְדֵי-זֶה לְדַבְּקוֹת אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, כִּי מוֹבָא בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע (עֵין בְּעַל-שֵׁם-טוֹב עַל הַתּוֹרָה פְּרַשַׁת קְדוּשִׁים), שֶׁאָמַר פְּעַם לְצְדִיק אֶחָד בְּדוֹרוֹ, שֶׁהָיָה מוֹכִיחַ לְרַבִּים, וְאָמַר לוֹ עַל זֶה הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע:

אִיךָ אֶתָּה יוֹדֵעַ לְהוֹכִיחַ אֶת אַחֲרִים כְּשֶׁכָּל יָמֶיךָ אֵינְךָ יוֹדֵעַ מֵהַחֲטָא, וְגַם אֵין אֶתָּה מְעַרְבַּ עִם הַבְּרִיּוֹת שֶׁתִּדְעַ מֵהַחֲטָאִים שְׁלָהֶם; וְלִכֵּן אָמַר הַתַּנָּא רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי לְתַלְמִידָיו: צָאוּ דִיקָא לַחוּץ אֶל הַמּוֹן-עַם, וְתִסְתַּוְּבֻּבוּ בִּינֵיהֶם, וְאִזּוּ וּרְאוּ אִיזוּהֵי דְרִיךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם; כִּי כְּשֶׁהָאָדָם מִסְתַּוְּבַב בֵּין הַמּוֹן-עַם, וְיוֹדֵעַ אֶת הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְהַנְּסִיווֹת שְׁלָהֶם, אִזּוּ כָּבֵר יוֹכִיחַ אוֹתָם בְּדִרְךָ אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), אֲשֶׁר הַמּוֹכִיחַ צָרִיךְ לְהוֹכִיחַ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָהּ שֶׁל מִשָּׁה, לְהַכְנִיס בָּהֶם רֵיחַ טוֹב, בְּבַחֲיִנַת (שִׁיר הַשִּׁירִים א, יב): "נִרְדֵּי נִתַּן רֵיחוֹ", שֶׁצָּרִיךְ לְהַכְנִיס בָּהֶם רֵיחַ טוֹב וּלְקַרְבָּם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ וְלֹא לְרַחֵקֵם.

וְכַמּוֹבָא (סֵפֶר שְׁבַחֵי הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב): פַּעַם אַחַת שָׁבַת הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע בְּקַהֲלָה אֲלִיק אֶצֶל הַפְּרָנָס דְּשֵׁם, וּבְשִׁבְתָּ בְּמִנְחָה הֵלֶךְ הַפְּרָנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְשִׁמְעַ דְּרָשָׁה מִדְּרָשָׁן אֶחָד אוֹרַח, וְהִמְתִּין עָלָיו הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית עַד שֶׁיָּבֹא מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת, וּבְתוֹךְ כֵּן שָׁמַע שֶׁהַדְּרָשָׁן מְלָשִׁין עַל יִשְׂרָאֵל, וְרָגַז הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע וְאָמַר לְמַשְׁרַת שְׁלוֹ, שְׁיִלֶךְ וְיִקְרָא אֶל הַפְּרָנָס לְבֵיתוֹ, וְהַמַּשְׁרַת גָּלָה לְכַמָּה אַנְשִׁים, שָׁרְגַז הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע עַל הַדְּרָשָׁן, וְרָאָה הַדְּרָשָׁן שֶׁהָעוֹלָם נִשְׁמָטִים אֶחָד אֶחָד, וּפִסַּק מִלְּדַרְשׁ. וּבַיּוֹם מָחָר בָּא הַדְּרָשָׁן לְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וְנִתַּן לוֹ שְׁלוֹם, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: מִי הוּא? וְאָמַר: אֲנִי הַדְּרָשָׁן, מִפְּנֵי מַה רָגַז מֵעֲלָתוֹ עָלַי? וְקִפֵּץ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע מִמְּקוֹמוֹ, וְנִתְּזוּ דְמַעוֹת מֵעֵינָיו, וְאָמַר: אֶתָּה תִּדְבַּר רַע עַל יִשְׂרָאֵל, תִּדְעַ, שֶׁבֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוֹלִיךְ כָּל הַיּוֹם עַל יוֹמָא דְשׁוּקָא, וְלַעֲתָ עָרַב נִתְחַרַד וְאוֹמַר: אוֹי לִי, שֶׁאֲעֵבֵר זְמַן מִנְחָה, וְהוֹלִיךְ בְּבֵית אֶחָד וּמִתְפַּלֵּל מִנְחָה, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה שֶׁאוֹמַר, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מְזַדְעָזְעִים שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים מְזָה.

רוֹאִים מִכָּאֵן אִיךָ שֶׁצָּרִיכִים לְמַצֵּא אֶת הַטוֹב שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְרַק הוּא יְכוֹל לְהוֹכִיחַ.

וְלִכֵּן מִי שֶׁיְכוֹל לְצַאת בַּחוּץ, וְלִרְאוֹת אֶת גְּדֻלַּת הַצַּעַר וְהַנְּסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים שֶׁיֵּשׁ לָעַם יִשְׂרָאֵל, הוּא יְכוֹל לְהוֹכִיחַ אוֹתָם. וְכַמוֹ

שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן א'), שְׁאִין מִי שְׁיָכוּל לְדוֹן
אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא מִי שְׁיֹדֵעַ אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
וּמִי יָכוּל לְדַעַת אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד? אֲלֵא הַצְּדִיק שֶׁנִּכְלָל
לְגַמְרֵי בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. וְכֵן מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי־מוהר"ן,
חלק ב', סימן סח), שְׁעָקַר שְׁלֵמוֹת הַצְּדִיק, שְׁיָכוּל לִהְיוֹת לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה, אֵף שֶׁהוּא דְבוּק בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִינוּ רוֹאֶה שׁוֹם דְּבָר
רַק אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, עִם כָּל זֹאת יָכוּל לְרַדֵּת גַּם לְהִמּוֹן־עַם, לְחִזְקָם
וּלְעוֹדָדָם וּלְשִׂמְחָתָם. וְכֵן פִּרְשׁ רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן
נח), שְׂרַבִּי יוֹחֲנָן בֶּן זַכַּי הָיָה גְדוֹל בְּמַעְלָה מְאֹד מְאֹד, אֵף־עַל־פִּי־כֵן
אָמַר (בְּבֹא בְתָרָא פט:): אוֹי לִי אִם אִמֵּר, אוֹי לִי אִם לֹא אִמֵּר; נִמְצָא,
שְׂרַבִּי יוֹחֲנָן בֶּן זַכַּי הָיָה בְּקִי כָּל־כָּף בְּתוֹךְ הָעוֹלָם, עַד שֶׁהָיָה יוֹדֵעַ
וּבְקִי מְאֹד בְּאֲנָשֵׁי הָעוֹלָם. וְלָכֵן דִּיָּקָא הוּא אָמַר לְתַלְמִידָיו: צְאוּ וּרְאוּ
אִיזוּהֵי דְרָף יִשְׂרָה שְׁיִדְבַק בָּהּ הָאָדָם; הֵינּוּ תִצְאוּ בַחוּץ בֵּין אֲנָשִׁים
פְּשוּטִים, וּרְאוּ מֵהֶם אִיזוּהֵי דְרָף יִשְׂרָה שְׁיִדְבַק בָּהּ הָאָדָם, אֲפֵלוּ
שֶׁהֵם נִמְצָאִים בַּחוּץ דִּיָּקָא, אֵף־עַל־פִּי־כֵן הֵם תְּמִיד מִתְאַנְחִים
וּדְבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְכֵן הָיָה, שְׁיִצְאוּ הַתַּלְמִידִים וְחִזְרוּ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר: עֵינַי טוֹבָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר: חֵבֵר טוֹב. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: שְׁכֵן
טוֹב. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: הַרְוָאָה אֶת הַנוֹלָד. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: לֵב
טוֹב. אָמַר לָהֶם: רוֹאֶה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֶרְף מְדַבְּרִיכֶם,
שֶׁבְכָלֵל דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם; הֵינּוּ שְׂרָאוּ אֶת מַעְלַת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
הַדְּבוּקִים בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲפֵלוּ שֶׁהֵם נִמְצָאִים בְּתַכְלִית
הַיְרִידָה; כִּי בְּרַגַע שֵׁישׁ לְאָדָם עֵינַי טוֹבָה, חֵבֵר טוֹב, שְׁכֵן טוֹב, וְרוֹאֶה
אֶת הַנוֹלָד, לֵב טוֹב, אֲזִי הוּא רוֹאֶה כְּבָר גַּם אֶת הַטוֹב שֶׁל כָּל בֵּר
יִשְׂרָאֵל, וְזוֹכָה לְהַעֲלוֹתוֹ וּלְהַדְּבִיקוֹ אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּפִי
שֶׁהָאָדָם מְסַתְּפֵל עַל עֲצָמוֹ — כֶּף מְסַתְּפֵל עַל הַזוּלַת, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי
רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שְׁצָרִיכִים לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ
לְכַף זְכוּת, וְכֵן צָרִיכִין לְדוֹן אֶת הַזוּלַת לְכַף זְכוּת, וְזֶה תְּלוּי בְּזָה;
הֵינּוּ כְּשֶׁהָאָדָם מְסַתְּפֵל בְּעֵינַי טוֹבָה עַל עֲצָמוֹ, אֲזִי הוּא יְסַתְּפֵל גַּם
בְּעֵינַי טוֹבָה עַל אֲחֵרִים, כִּי אִם אָדָם דְּבוּק בְּהַקְדוּשַׁת־בְּרוּךְ־הוּא,
וְאֲפֵלוּ כְּשִׁיּוּצָא בַּחוּץ בֵּין הִמּוֹן־עַם, הוּא אִינוּ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדִינָה הוּא יְרָאֶה רַק אֶת הַטוֹב שֵׁישׁ אֲצֵל כָּל אֶחָד

וְאָחַד, וְלִכֵּן אָדָם כָּזֶה יְכוּל לְעֲלוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
 וְאֵת הַלְמוּד הַזֶּה רָצָה רַבֵּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי לְהַכְנִיס בְּגִדוּלֵי מִכְתָּרֵי
 תַּלְמִידָיו.

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוֹ בְּמִצְבֵּי מָאֵד מָאֵד קָשָׁה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
 הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְיִמַּח זָכְרוֹ מִלְּהַזְכִּירוֹ רַק מִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי
 הַמָּקוֹם נִגְדָנוּ, עַד שֶׁהִגִּיעוּ כַּמָּה מֵהֵן לְהַכּוֹת אֶת הַנָּשִׁים בַּשַּׁבָּת, וְלִכֵּן
 עָלִינוּ לְהִתְאַחַד בְּיֵתֶר שְׂאֵת וּבְיֵתֶר עֵז, וְאִם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה מְאַחְדִּים,
 וְנַעֲזֹר אֶחָד לְשָׁנֵי, עַל-יְדֵי-זֶה תִּפְּל אֵימָה וּפְחַד עַל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם,
 שֶׁלֹּא יִהְיֶנוּ לְהִתְחִיל אֶתְנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַחֲזִיר לָהֶם מְנַה אַחַת
 אִפְּיָם, נִפְסַק הָעֵידָן שֶׁל הַהִבְלָגָה, אֲנַחְנוּ נִשְׁתַּדֵּל לְהַמְשִׁיךְ לִבְנוֹת
 וּלְהִתְפַּתֵּחַ, וְאִין לָנוּ מִמֵּי לְהִתְפַּחַד בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, כַּמָּה רְשָׁעִים
 אַרְוָרִים לֹא יִשְׁלְטוּ עָלֵינוּ, אֲבָל כָּל זֶה תְּלוּי כְּפִי הָאֵהָבָה וְהָאֲחָדוּת
 שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵינוּ, אִם אֲנַחְנוּ נִתְאַחַד, אִז שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לֹא תוּכַל
 לָנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
 שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקמד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קַדְשׁ לְסִדְרַת חֻקַּת, ט' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל הַיְגִינִק וְחַפִּים ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד הִזְדַּעְזַעְתִּי מִמָּה שֶׁכְּתַבְתָּ
 לִי, אֲנִי אֲדַאֵג לְטַפֵּל בְּזֶה מַה שִׁיוֹתֵר מֵהָר.

אַתָּה אֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם יְלָד וְתַלְמִיד, רַק תִּתְמַיד בְּלְמוּד

מְשִׁנִּיּוֹת כְּסִדְרָן וּבְלִמּוּד גְּמֵרָא כְּסִדְרָן, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּגְדֹּל תִּלְמִיד חֶכֶם
גְּדוֹל. כָּל אֵלֶּה שְׂאִינִם מְטַעִים אֶת עַצְמָם — מְאֹד מְצָלִיחִים.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁכָל אֵלֶּה שְׂצִיטוֹ לֹא הִפְסִידוּ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וּלְבִסּוֹף אֲנִי אֶקַח
אוֹתָךְ לְפָה אֶצְלִי לְלַמֵּד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְמָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת, ט' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עָלֶיךָ וְעַל בְּעַלְךָ וְעַל הַיְלָדִים, שְׂיִהְיֶה לָהֶם
רַק טוֹב וְשִׂישִׁתָּנוּ לְטוֹבָה.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת, וּבְלִי
סְבָלָנוֹת הַכֹּל נִהְרָס. וְאֵף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ, שְׁקִשָּׁה לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹ
— אֵין בְּרָרָה, בְּזֶה שְׂאוֹכְלִים אֶת עַצְמָם, הוֹרְסִים אֶת הַבְּרִיאוֹת.
וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְסָבֵל אֶת כָּל מַה שְׂעוֹבֵר
עָלֶיךָ, וְאֵף שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תִּזְכְּרֵי שֶׁלֹּא בְּאֲנוּ לְעוֹלָם כְּדֵי לְלַקֵּךְ
דְּבַשׁ, אֲלֹא לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַקֵּר הַחֲשִׁיבוֹת לְמַעֲלָה
— כְּשֶׁאֲדָם זוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פֵּעַם: "הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב חֲסִיד מְטֻגֵּן",
הֵינּוּ שְׂמֻטְגָּנִים אוֹתוֹ הֵיטֵב הֵיטֵב, וְעוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי מְשֻׁבְּרִים
וְגִלְגִּים, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן מִחְזִיק מֵעַמֵּד — זֶה חָשׁוּב לְמַעֲלָה; אֶת זֶה
תִּקְחֵי לְבֵית שְׁלָךְ, וְאִז הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ט' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְשִׁשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אִם תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, אִז תִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, הָעֵקֶר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְרֵאוֹת אֲצִלְךָ רַק טוֹב.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִי וּבְרוּחָנִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לא תקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ט' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ

נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְכֶם, וְשִׁשׁוּם דְּבָר בְּעוּלָם לֹא יוּכַל לְהַפִּיל

אֶתְכֶם.

בְּעֵינֵי הַנֶּסֶח שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם אַנְשִׁים, תְּדַבֵּר קֶצֶת אַחֲרֵת, כִּי בְנֵי־אָדָם לֹא אוֹהֲבִים שְׁשׁוּבְרִים אוֹתָם, וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן,

חֶלֶק א', סימן כט): 'טוב' — הַכֹּל חֲפָצִים לְשִׁמְעַ, וְכֹל אֶחָד רוֹצֵה לְשִׁמְעַ רַק דְּבוּרִים טוֹבִים, אִף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה לְשִׁמְעַ שְׂיִשְׁבְּרוּ אוֹתוֹ, וַיִּתְּנוּ לוֹ מוֹסֵר, וְלִכֵּן רָאָה לְשָׁנוֹת קִצָּת מִהַדְּבוּר שֶׁלָּךְ, וַלְדַבֵּר עִם הַבְּרִיּוֹת וּלְקַרְבָּם לַתּוֹרָה. וְכִמוֹ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עַל אֲהָרֵן הַכֹּהֵן: אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה.

אֵל תִּפְחָד, כִּי כָּתוּב: קָלֵל תַּחֲנוּם לֹא תָבֹא, וְאֶדְרִבָּה תִּתְּהַפֵּךְ עַל הַמְּקַלֵּל, וְלִכֵּן אִתָּה לֹא צָרִיךְ לִפְחָד מִכָּל מִינֵי קָלִלוֹת שֶׁל הַכֹּל, וְתִמְשִׁיךְ לְקָרֵב בְּנֵי-אָדָם אֶל אֲבִיהֶם שְׂבֻשְׁמִים, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֲקֵת, ט' תְּמוּזָה ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂעַבְרַתְּ דִּירָה חֲדָשָׁה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָּךְ גִּמְת־רוּחַ בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה, וַיִּהְיֶה לָּךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

תִּמְצָא טִיחַ בְּכֹל מַחִיר, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַכְּבִיא מִי שָׂרֵק יִהְיֶה, כִּי רְצִיטִי לְגַמֵּר אֶת זֶה עוֹד לִפְנֵי יוֹם רְבִיעִי, לִפְנֵי הַדִּיוּן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאֲמַר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֻקַּת, ט' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֶךָ שְׁאֵת וּבֵיתֶךָ עוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת בְּחַתֻּנָּה שְׁלֵף, הַעֲקֹר תִּהְיֶה חֻזֵּק, וְתִרְבֶּה לְהִתְבּוֹדֵד
בְּכָל יוֹם לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכֵן תִּקְיָם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת דִּיקָא, וְתִלְךְ
בְּכָל יוֹם לְבֵית־הַכְּנֶסֶת עָרֵב, בְּקֹר וְצִהָרִים, לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחָה,
מְעֵרֵיב — בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא,
מִדְרָשׁ, מִכָּל דְּבַר שְׁעוֹר, וְעַל כָּל־מִלְּמַד הַלְכָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֵק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה צְרִיף לְהַבִּין, שְׁבִית־הַמְּדַרְשׁ וּבֵית־הַכְּנֶסֶת זֶה לֹא מְקוֹם
לִישׁוֹן לְאַף אֶחָד וְכוּ', וְכָל שָׁכֵן לֹא לְאַחַד שְׁנֹכְנֵס בְּדַכָּאוֹן וְלוֹקַח
סְמִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי זֶה יִהְיֶה לְמַעַרְת פְּרִיצִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִשָּׁם, וְאֵין רַחֲמָנוּת יוֹתֵר מִזֶּה
שְׁאֵנַחְנוּ מוֹצִיאִים אוֹתוֹ מִשָּׁם, כִּי אִם אֲתָה לֹא עוֹשֶׂה כֵּן, אֲתָה נַעֲשֶׂה
רַחֲמָן עַל אַכְזוֹר, וְאַכְזוֹרֵי עַל רַחֲמָן, כִּי אֲתָה צְרִיף לְדַעַת, שְׁמִי שְׁלוֹקַח
סְמִים, הוּא לּוֹקַח עוֹד וְעוֹד בְּלֵי שׁוּם גְּבוּל. וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל

מיני מאמצים להוציא אותו משם, ואין על זה רחמנות, כי אנחנו צריכים לשמר על שם הצדיק, שלא יצא שם רע על הצדיק. מקדם צלצלו אלי שני אברכים ממדינת ספרד, ואמרו לי שהגיעו אליהם קונטרסים לשם, איך? אני לא יודע, אבל הם חזרו בתשובה, והודו לי מאוד, ולכן אין עוד דבר יותר גדול מהפצה, ולכן אנחנו צריכים להפיץ בכל ארץ ישראל, ובכל העולם כלו את ספרי רבנו ז"ל, ולא צריכים לפחד משום בריה שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל עליך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקנא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה למסור את עצמך לגמרי להקדוש-ברוך-הוא, ומה שהקדוש-ברוך-הוא אומר — כך יהיה, לכן אל תבלבלי את עצמך משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאוד מאוד מקווה לפניו יתברך, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

נא ונא תחזיקי מעמד, ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, הוא ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלִק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַהֲצִלָּחָה שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְרוֹאִים אֲשֶׁר כָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁיֵּשׁ לְבַר יִשְׂרָאֵל, זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תְּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְהִגִּיעַ לְשִׂמְחָה; וַיְכַמוּ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), אֲשֶׁר לְהִגִּיעַ אֶל הַשִּׂמְחָה זֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, כִּי הָאָדָם נִמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְזֶה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְצְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּרַגַע שֶׁהָאָדָם בְּשִׂמְחָה, אִזּוֹ נִתְרַחֵב לוֹ דַּעְתּוֹ וּמְחוֹ וּמִחֲשַׁבְתּוֹ, וְזוֹכָה לְחַשֵּׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכַמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'): מַה שֶׁהָעוֹלָם רְחוּקִין מִתְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי אֵינָם בְּשִׂמְחָה. וְצְרִיף שֶׁתִּזְכֹּר, אֲשֶׁר בִּשְׂמִיחָה אוֹתִיּוֹת מִחֲשַׁבְתּוֹ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהוֹלִיף אֶת הַמִּחְשָׁבָה שְׁלוֹ, אֶלָּא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, וְכֹכֵל שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר שִׂמַּח, זוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

שְׁלֵמוֹת הַשִּׂמְחָה — לְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה — בַּעֲלָה מִשִּׂמְחָה; וְאִם הָאִשָּׁה בְּשִׂמְחָה, אִזּוֹ גַם הַבַּעַל בְּשִׂמְחָה. אַבְּל הַבַּעַל צְרִיף לְהִיּוֹת זֶה שֶׁיִּשְׁפִּיעַ אֶת הַשִּׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלִקְיָם מַה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כג): שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיֵגוּ וְנִסּוּ יִגְוֹן וְאִנְחָה; שְׁצְרִיכִים לְתַפֵּס אֶת הַיְגוֹן וְאִנְחָה לְתוֹךְ הַשִּׂמְחָה. וְאָמַר עַל זֶה מוֹהַר"נ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, פָּרִיזָה וְרַבִּיזָה וְהַלְכוֹת אִישׁוֹת, הַלְכָה ג', אוֹת ב'), שֶׁהָאִשָּׁה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל נִמְשָׁכֶת אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת סְטָרָא דְמוֹתָא, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (מְשָׁלִי

ה'): "רַגְלֶיהָ יוֹרְדוֹת מְוֹת", וְהֶעֱצְבוֹת הִיא סֵטְרָא דְמוֹתָא, וְצָרִיכִים לְהִכְרִיחַ אֶת הֶעֱצְבוֹת וְהֶעֱצָלוֹת לְמִיתָה, לְהַחֲיוֹת אוֹתָהּ וּלְשַׁמַּח אוֹתָהּ, וְזוֹ הַמְצָוָה הִכִּי גְדוֹלָה, וְאֵין עוֹד שְׂמֻחָה כְּשֻׁמְחָה זֶה. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת ג.ג.): הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה; כִּי הוּא צָרִיף לְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, וְאִזּוֹ תִּהְיֶה לוֹ גַּם-כֵּן שְׂמֻחָה.

נָא וְנָא אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקָלוֹת, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא הַיְסוּד בְּחַיִּים, כְּכֹל שֶׁהָאָדָם שְׂמַח — מִתְרַחֵב לוֹ לְבוֹ וְדַעְתּוֹ, וְאֵין לוֹ כְּכֹר שׁוֹם קִשְׁיוֹת לוֹ עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא עַל הַצְדִּיק. כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵין, חֶלֶק ב', סִימָן נב), אֲשֶׁר כְּשֵׁם שְׂיֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּף יֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַצְדִּיק, וּבְאֵמַת סִיִּם רַבְנּוּ ז"ל: אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂאֵין לוֹ קִשְׁיוֹת לֹא עַל הַצְדִּיק וְלֹא עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְזֶה יַעֲשִׂיר אֶת לְבָבְךָ, וְלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם קִשְׁיוֹת הֵן לְטוֹב וְהֵן לְרַע, אֲדַרְבֵּהּ, רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ תִּרְגִּישׁ טַעַם אַחֵר לְגַמְרֵי בְּחַיִּיךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכֹל יוֹם קִצַּת חֲמֵשׁ וְרִשׁוּי, קִצַּת מִשְׁנֵיּוֹת, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִהַד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, אֲשֶׁר הֵם כְּנֻגַד הַד' עוֹלָמוֹת, תְּרַחֵם עַל נִשְׁמַתְךָ, כְּשֵׁם שְׂאֵתָה מְרַחֵם עַל גּוֹפְךָ, וְלֹא יַעֲבֹר יוֹם אֶחָד שְׂאֵתָה לֹא תוּכַל, כִּי אִם אֵתָה לֹא תוּכַל יוֹם אֶחָד, אֵתָה תִּרְגִּישׁ רַעְבוֹן, כִּף תַּעֲשֶׂה עִם נִשְׁמַתְךָ בְּכֹל יוֹם, תֵּן לָהּ לְאָכֹל: מְקַרָּא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ. וְעַל כָּלֵם — לְמוֹד הִלְכָה, כִּי צָרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַהִלְכָה.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגְנֵן, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לְךָ דְבָר שְׂבִמְנֵן.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקנג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֶלָה יִגְיְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ שְׁאֵת מִתְפַּלְלֶת וּמְבַקֶּשֶׁת,
וַיִּמְלֵא מְשָׁאֲלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה תָּמִיד.

חֲזָקִי וְאַמְצִי בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְאִז תַּעֲלִי תָּמִיד מֵעֵלָה מֵעֵלָה
בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקנד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שלום רב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְנוּחַ, וּתְחַכֵּי עוֹד, אֵל תְּדַחֲקִי אֶת הַשְּׂעָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, רַק רְאִי לְחַזֵּק אֶת עַצְמְךָ,
וְאִז תִּרְאִי אֶת הַנְּסִיִּים הַגְּדוֹלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחִי תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל הבחור ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת דמשק אליעזר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתמיד בלמוד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה תְּקוּן גָּדוֹל לְנִשְׁמָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל נָתַן תְּקוּן לְכַמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִגְרְסוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת (עין שיחות-הר"ן, סימן קפה); וְלִכֵּן גַּם אַתָּה תִּרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׂוָה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, כְּמוֹבָא (מגורי הארי ז"ל); וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ט'): אֲפֹלוֹ אוֹתָם הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּאוֹתָהּ מְצוּדָה רָעָה, אִם יִקְחוּ אֶת עֲצָמָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, הַתּוֹרָה תּוֹצִיא אוֹתָם מֵהַבֵּץ שֶׁנִּפְּלוּ לָשֵׁם; וְאִם יַעֲשׂוּ לְעֲצָמָם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְלַמֵּד כֶּף וְכָף, לְבִסּוֹף יֵצְאוּ מֵהַבּוֹר שֶׁנִּפְּלוּ לָשֵׁם. וּמִקְבֵּל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁכָּף וְכָף זֶה ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, בְּכֵן תִּגְרַס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה תכף-וימֵיד לְשַׁלַּח אֶת הַבַּת הַזֹּאת חֲזָרָה, כִּי אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל לֹא הָיוּ סוֹבְלִים חֲצָפּוֹן, עֲזוֹת זֹו הַמְּדָה הַכִּי מְגַנָּה שְׁיִכּוּלָה

להיות. ולכן אם הבת הזאת כל-כף חצופה, אין לה שום עסק אִתָּה, וְאֵל תִּפְחָדִי שֶׁתִּלְכְּלַךְ עֲלֵינוּ, כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם: 'טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב', וְשֵׁם טוֹב לֹא יְכוּלִים לְהוֹרִיד.

אני רוצה להקים מדרשה רק עם בנות צנועות וטובות, ולא בנות שאינן יציבות בדעתן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני תמיד מתפלל עליהם, שיחזרו בתשובה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיו רק שמחות בתוך המשפחה שלכם.

ראה רק להתחזק, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, אני מאד מקווה, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

נא ונא ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, אשר אין דבר יותר חשוב אצלו יתברך כמי שמדבר אליו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקנח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד הִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַי אֵיךְ שִׁסְבַּלְתָּ בְּזִיוּנוֹת וְעֵלְבוֹנוֹת, גְּדוּפִים וְחֲרוּפִים, וּמֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי הַדָּבָר הַזֶּה, וּמָה לַעֲשׂוֹת? הִטְפַּשׁ הַזֶּה לֹא שָׁם לִבִּי, שָׁאֵם לֹא מִשְׁקִיעִים בִּילְדִים, הֵם יִגְדְּלוּ כְּעֶשְׂבֵי פָּרָא, כִּי בִילְדִים צָרִיכִים לְהִשְׁקִיעַ, וְעַם כָּל הַהִשְׁקָעוֹת צָרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים שֶׁיִּצְאוּ מִצְּלָחִים. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אִם הַהוֹרִים לֹא מִשְׁקִיעִים בִּילְדֵיהֶם, שִׁיְהִיו בְּטוֹחִים שֶׁהֵם יִהְיוּ יְלָדֵי פָּרָא.

כַּמָּה שָׂאֵנִי מְנַסָּה לְהִסְבִּיר לּוֹ הוּא מִתְחַפֵּם וְכוּ', וְלָכֵן אִם הוּא לֹא יִקַּח אֶת זֶה בְּרִצְיוֹנוֹת, הוּא יִסְבַּל כָּל הַחַיִּים.

אֵת רְאִי לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִצְלִיחֵי וְיִהְיֶה לָךְ לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלִק, "א תְּמוּזַת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

צָרִיכִים לְהִתְעִיץ עִם שְׁנֵי רוֹפְאִים מְמַחִים גְּדוּלִים, הָאֵם אַחַר הַהִקְרָנָה הוּא יוֹכֵל לְרְאוֹת וְכוּ' וּמָה הַתּוֹצְאוֹת וְכוּ', וּמָה הַנֶּזֶק וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שָׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד בְּנֵיכֶם ... גְּרוֹ יְאִיר, שִׁירָאָה טוֹב בְּשִׁתִּי הַעֲיִנִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקם.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי בָּלֵק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיְעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

תִּאֲמִין לִי, שְׂאִין זוֹ דְרָךְ לְהִתְעַלֵּל בְּיַלְד וְכוּ', וְאַף שֵׁישׁ לָךְ הַנְּאִיָּה שֶׁהוּא בּוֹכָה וְצוֹעֵק לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', אֲבָל זֶה נוֹבֵעַ גַּם מִקְצַת אַכְזָרִיּוֹת, כִּי סוֹף פֶּל סוֹף הוּא יֶלֶד, וְנִחְבָּל לְהַחֲדִיר בְּיַלְד פֶּחַד, כִּי הַיֶּלֶד שְׁלָךְ, תְּהִלָּה לְאֵל, הוּא יֶלֶד פֶּקַח מְאֹד מְאֹד, וְלִכְן אֵל תַּעֲשֶׂה כְּזֹאת יוֹתֵר, כִּי חֲבָל.

בַּעֲנֵן הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְכוּ', צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד וְכוּ', וְלֹא לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֶה שְׂיִהְיֶה, אַתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק בְּכָל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ — הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֶסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, כִּי כֹּף הֵם הַחַיִּים — הִנֵּה מְאִיר לְאָדָם אֹר גְּדוֹל מְאֹד, וְהוּא שִׂמַּח וְרוֹקֵד, וְהִנֵּה נִחְשָׁף לּוֹ כָּל הָאוֹר, וְצַר וּמָר לוֹ, וְכֹאֲלוֹ אֵף פְּעַם בְּחַיִּים לֹא רָאָה אֹר. וְרַבְּנוּ ז"ל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ לְמוֹד עֵמֶק מְאֹד מְאֹד, עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ — אִיךָ לְהִתְחַזֵּק בֵּין בַּעֲלֵיהָ וּבֵין בִּירִידָהּ. וְכַמוֹכָא בְּדִבְרֵינוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פב), וְרֹאוּי לָךְ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת כְּמֶה פְּעָמִים, שְׂשֻׁמָּה רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר מֵעֲנֵן כְּסִדְר וְשֵׁלָא כְּסִדְר, הֵינוּ פְּעַם הוֹלֵךְ לְאָדָם כְּסִדְר, וּפְעַם הוֹלֵךְ לְאָדָם שֵׁלָא כְּסִדְר, וְהַעֲקָר לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְסָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֵק, י"א תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְמָסֵר אֶת עֲצָמְךָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵה שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה כָּךְ יִהְיֶה, וְלִכֵּן אֵל תִּתְּבַלְבְּלִי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא תַחֲזִיקִי מֵעַמֵּד, שֶׁשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שְׁתַּצְּלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְסֵב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֵק, י"א תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי מִהֶרְאֵשִׁי תִבּוֹת שְׂכַתְּכֶת לִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְגַם תִּשְׂמַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, כִּי זֶה מִצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד לְהַצִּיל אֶת אַחֲרִים מֵעֲצָבוֹת, כִּי בְּזֶה שְׂאֵתָה מִחֻזַּק אֲנָשִׁים, הֵם נֹעֲשִׂים שְׂמֻחִים, וְגַם אֶתָּה מִתְחַזֵּק וְשִׂמַּח.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי בְּלֵק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂפִיחֵיו
נֶצַח.

בְּוִדְאֵי לְפָנַי חֲתָנָה נִכְנָסִים בְּלַחֵץ, וּמִכָּל שְׁפָן בַּחֲתֻנַּת בְּנֹכַח
מִחֲמַד עֵינֵיכֶם, נִכְנָסְתֶם בְּלַחֵץ עֲצוּם, אָזִי אֲנִי בָּא לְהַרְגִיעַ אֶתְכֶם,
שְׂאֵל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲצִים.

... גֵּרוּ יְאִיר, יִהְיֶה לוֹ שְׁטְרֵיִמָּל וְכָל הַבְּגָדִים שֶׁהוּא רַק צָרִיף
וְגַם הַלְּבָנִים, לֹא יִחְסֹר לוֹ שׁוּם דְּבָר! וְאֲנִי הִחְלַטְתִּי שֶׁהַחֲתָנָה שְׁלוֹ
תִּהְיֶה דוֹקָא בְּאוֹלָם שְׁלָנוּ, אֲנִי לֹא מִפְּחַד מֵאָף אֶחָד! וּפְהַ תַּחֲסִכּוּ
מֵאָה אַחֻז, כִּי נַעֲשֶׂה אֶת זֶה יָפֵה מְאֹד אָבֵל בְּזוֹל, לֹא צָרִיכִים בְּשֶׁר
לְכָלֶם, רַק לְמַשְׁפָּחָה וְזֵהוּ, הַשְׂמֻחָה תִּהְיֶה שְׂמֻחָה אֲמִתִּית לְמַעַלָּה
מִכָּל הַהֶגְבְּלוֹת, נַעֲשֶׂה אֶת זֶה, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּסִימָן טוֹב
וּבְמִזֵּל טוֹב, בְּלִיל שְׁשֵׁי לְסִדְרֵי וְאֶתְחַנֵּן (שֶׁהוּא לֵיל חֲמִישִׁי, י"ג
מְנַחֵם-אָב), רַק אֵל תִּכְנָסוּ בְּמִתַּח וְאֵל תִּפְחָדוּ, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
הַכִּי טוֹב. הַשְׂמֻחָה הַזֹּאת תִּהְיֶה שְׂמֻחָה, שְׁעוֹד לֹא הִיְתָה שְׂמֻחָה כְּזוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּכְנָסוּ בְּשׁוּם לַחֵץ! כִּי גְדוֹל
אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, רַק תִּחְשְׁבוּ מִהֲקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אֵיךְ שֶׁהוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹף כָּל עֲלָמִין, וְאֵין
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֵז "אִישׁ אֲמוּנוֹת
רַב בְּרָכוֹת", אִם יֵשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה, מִמְּשִׁיף לְעֲצָמוֹ הַרְבֵּה בְּרָכוֹת.

הֲקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דִרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקסד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, אתם צריכים להיות מאד שמחים ועליזים, שאתם הולכים לחתן את בתכם, ואתם מקבלים חתן טוב וירא שמים, סבלן ואוהב ללמד, אני החלטתי חד משמעית, שהחתנה תהיה באולם שלנו, וכך תחסכו את כל ההוצאות שיש באולמות, כי זה סתם בזבזו לחנם, ואני חושב שרק המשפחה תקבל בשר, ושאר אנשי שלומנו יתנו להם שניצלונים עם ארז וירקות וסלטים, ואני אזמין את כל אנשי שלומנו, ותהיה שמחה גדולה מאד בליל ששי לסדר ואתחנן (שהוא ליל חמישי, י"ג מנחם אב), אל תפנסו בלחץ, ולא צריכים להתבלבל משום דבר שבעולם, אני בטוח שבחתנה הזו יהיו כל הז' בעטלירס, ונשמחה כלנו, ונעשה שמח יוצא מן הכלל, ולכן אתם לא צריכים לפחד משום דבר, יהיה שפע על הוצאות החתנה.

נא ונא ראו לקנות לעצמכם מדה היקרה של סבלנות — להיות סבלן, ולא להשבר משום דבר, כי באמת מי שקונה לעצמו את מדת הסבלנות שתלויה באמונה, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה) קנה לעצמו כבר הכל, כי הסבלנות מרגיעה את העצבים, ונותנת לאדם אריכות ימים, שכל יום ויום מתארך לו ליום ארך.

נא ונא להכניס אוירה של שמחה בבית, וזה יביא לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקסה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אני מכרח להגיד לך, שהאדם הזה שאתה כותב ממנו, אצלי פלא על גבי פלא, כי הזמנתי אותו כמה פעמים שיבוא לשמע דרשה אחת, והוא עוד לא בא, אז איך הוא יוכל לדון אותי לפני ששמע מה אני מדבר? ! אם היה שומע אותי פעם אחת, והיתה עלי איזו קשיה, אז היה שואל — והייתי עונה לו, ואז שיך להגביה את מישהו, או לבטל את מישהו, אבל אם לא שומעים בכלל מה ששהוא אומר, רק מדמיינים דמיונות, איך הוא יכול לדון? סימן ששהוא לא שפוי בדעתו מרב צרותיו שעברו עליו בחיים.

מלבד זאת רבנו ו"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פג), שיש יצר הרע גדול לומר תלמיד חכם זה נאה ותלמיד חכם זה לא נאה, וכנראה שהיצר הרע הזה נכנס בו.

את הבן שלו בודאי אני לא אקח לפה, אין מה לדבר, ואני עכשו חושב כמה פעמים לכאן ולכאן, שאולי יבנס ללמד בשיבת "דמשק אליעזר", כי הוא לא שיך לילדים בגיל בר-מצוה או ארבע-עשרה וכו'.

תהלה לאל, הדבורים שלנו מועילים למאות ואלפי אנשים, ואפלו שאני מזכיר את הסמ"ך-מ"ם, והוא אפלו לא שמע את הדבורים, וכבר יש לו בקרת, בין כך אני רואה שלקחתי אנשים שהיו בעמקא דתהומא רבה, והחזרתי אותם בתשובה, ולא רק שחזרו בתשובה, אלא הולכים פחסידיים גמורים עם שטריימל ועם בגד לבן וגרבים לבנות, והנשים הולכות מגלחות שער, בדיוק כמו הכי חרדים, אשר דבר זה אני לא רואה במקום אחר, מלבד זאת

שְׁעוֹבֵר עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מֵה שְׁעוֹבֵר, עוֹד זֹאת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עֵינֵינוּ לְטַשׁ וְשָׁנִיו חָרַק עַל כָּל מִשְׁפָּחָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִהַקְדָּשָׁה, תִּרְאֶה מֵה שְׁעִשִּׁיתִי לְרֹאשׁ מִשְׁפַּחַת ... שְׁהִיָּה נִהַג אָגֵד, מִחֲלַל שְׁבֵת, אוֹכֵל טְרֵפוֹת וּנְבֵלוֹת, וְהַחֲזִרְתִּי אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה, וְלִבְשׁ שְׁטֵרֵיִמֶל כְּדָרֶךְ הַחֲסִידִים, וְהִצַּלְתִּי אֶת יְלָדָיו, שְׁיִהְיֶה עֲלֵיהֶם חֵן יְהוּדִי, עִם פְּאוֹת מְסֻלָּסוֹת וְעִם בְּגָד חֲסִידִי שֶׁל מְשִׁי, מִמֶּשׁ נִחַת לְרֵאוֹת, וּמִי שֶׁרֵאָה אוֹתָם לֹא הֶאֱמִין שְׂאֵלוֹ יְלָדֵי בְּעַלֵי תִשׁוּבָה, וְעַכְשָׁו נִכְנָס הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְתַפֵּס אוֹתוֹ בְּמִלְכָּדֶת וְהוֹצִיא אוֹתוֹ, וְאֵיךְ הוּא נִרְאֶה הַיּוֹם! הוֹרִיד אֶת הַשְׁטֵרֵיִמֶל וְאֶת הַחֲלִיפַת מְשִׁי, וְהִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ עִם כֶּפֶה סְרוּגָה, וְהִילָדִים גָּזְזוּ אֶת הַפְּאוֹת, וְהוֹרִידוּ אֶת הַכֶּפֶה, מִחֲלָלֵי שְׁבֵתוֹת, אוֹכְלִים נְבֵלוֹת וְטְרֵפוֹת, וְהִתְחַבְּרוּ אֶל יְלָדֵי הַחֲלוּנִים, וְהוֹלְכִים עֲרָמִים וְרַק עִם מְכַנְסִים קְצָרִים, עַכְשָׁו אֲשַׁאל אוֹתָךְ — הֲאֵם כְּדַאי לִי לְהַפְסִיק מִלְדַּבֵּר מִרְשָׁעוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם! אִם יֵשׁ לוֹ פֶּה טָמֵא, אָרֶס נִחַשׁ בֵּין שְׁנָיו, הֲלֹא הוּא יְכוּל לְקַלְקֵל עוֹד אַנְשִׁים, וְהוּא לֹא יִרְחַק אוֹתָם מִמֶּנִּי, אֲלֹא מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! כַּאֲשֶׁר הַמְצִיאֹת מֵרֵאָה.

אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, הַבֵּן שְׁלוֹ מְקַלְקֵל, אֵין בֵּין הַיְלָדִים שְׁלָנוּ אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת שֶׁהוּא מְסַפֵּר, וְלִכֵּן אִם לֹא נִרְאֶה לוֹ קְהֵלְתָנוּ, אַף אֶחָד לֹא קָרָא אוֹתוֹ, וְכִשֶׁם שֶׁבָּא — כֶּךָ יְכוּל לְלַכֵּת.

אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְתַרֵץ אֶת עֲצָמֵי לְאַף אֶחָד, אֲבָל אֲנִי יְכוּל עוֹד לְהִבְחֵן עִם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּיַחַד — הַזְקֵנִים וְהַנְּעָרִים, הַתִּישִׁים וְהַגְּדִיִּים — מֵה זֶה "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְנֹאדְבָרָה בְּעֵדוּתֶיךָ נִגַּד מְלָכִים וְלֹא אֲבוּשׁ" (תְּהִלִּים קִיט, מו), אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵילוֹ קְשִׁיִּים יֵשׁ לִי בְּקִהְלָה, שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְטַפֵּל מִמֶּשׁ עִם כָּל גִּרְגֵר חוֹל שְׁבוּנִים וְכוּ', וְעַל הָרֹאשׁ שְׁלִי כָּל הַמִּשְׁפָּחוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁלֵהֶם וְכוּ', אֵין לִי יוֹם וְאֵין לִי לַיְלָה, לִכֵּן מֵה לִי עִם הַצָּרָה הַזֹּאת, אֲמַת שֶׁהוּא הַחֲבֵר שְׁלָךְ וְשֶׁל אֲשֶׁתְּךָ, אֲבָל אִם הוּא יַחֲלִישׁ אֶפְלוֹ אֶת אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כְּבָר לֹא כְּדַאי לְגַמְרֵי שְׁיִגוֹר פֶּה, וְשִׁיְהִיָּה חֶלֶק מִקְהֵלְתִּי. וְלִדְעִתִּי, הוּא טַפֵּשׁ גְּדוֹל, הִנֵּה יְכוּל לְהַצִּיל אֶת כָּל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְהֵייתִי מִחֲתָן אוֹתָם, אֲבָל יֵשׁ גְּבוּל לְעִזּוֹת וְלַחֲצָפָה, מִיֵּלָא, אִם הִנֵּה שׁוֹמֵעַ דְּרָשָׁה

אחת מִמְּנֵי, וְלֹא הָיָה נִרְאֶה לוֹ, הֵייתִי נוֹתֵן לוֹ אֶת הַצֶּדֶק, אַבְל אָדָם
שֶׁלֹּא שָׁמַע אֶפְלוּ דְרָשָׁה אַחַת, מֵהוּא נֹבֵחַ?! וְהִנֵּרְאֶה בְּעֵינַי
כְּתַבְתִּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלִקָּה, י"א תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל תַּלְמִידוֹת בֵּית סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", חֲסִידֵי
בְּרֶסֶלֶב, בִּיבְנֵאל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבָרוּךְ אֶתְכֶן לְרַגְלֵי סִיּוּם שְׁנַת הַלְמוּדִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּקְחוּ עִמָּכֶן מֵהַ שְׁלֵמֶדֶתְךָ כָּל הַשָּׁנָה, אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, צְנִיעוּת שְׁזָה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ,
וּכְמֵאמָרָם ז"ל (מְגִלָּה יג): בְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת שְׁהֵיְתָה בְּרַחֵל זְכָתָה וַיֵּצֵא
מִמֶּנָּה שְׂאוּל; וּבְשֹׁכֵר צְנִיעוּת שְׁהֵיְתָה בּוֹ בְּשְׂאוּל, זְכָה וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ
אֶסְתֵּר; רֹאִים מִזֶּה שֶׁבְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת זְכוּ עִם יִשְׂרָאֵל לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה,
שְׁהִיא הַצִּילָה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִהֶמֶן הַרְשָׁע, וְזֶה שִׁיף בְּכָל דוֹר וְדוֹר,
שְׁקָמִים עֲלִינוּ הַרְבֵּה הֶמֶן'ס, שְׂרוּצִים לְכָלוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא
לִישׁוּבָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח לָנוּ צְדִיקִים קְדוּשִׁים, שְׁלוּחָמִים
נִגְדָּם וְלֹא נִרְתַעִים וּמִתְפַּחְדִים מֵהֶם, וּמְגַלִּים אֶת פְּרִצוּפָם הָאֲמִתִּי,
כִּי כְּנֶגֶד כָּל צְדִיק וְצְדִיק קָם עָלָיו רָשַׁע מְרָשָׁע, וּכְמוֹ שְׁהֵי אֶצֶל
מִשָּׁה רַבְּנוּ, שְׁקָם נִגְדוּ בַלְעָם הַרְשָׁע, כִּי בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן
שִׁלַּח הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁסִיסִית וַיְדִיחַ נִגְדַת הַצְּדִיק
וַנִּגְדַת כָּל הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וַדְּבָרָיו נִשְׁמָעִים יוֹתֵר, וְזֶה מִשְׁעָמִי
הַבְּחִירָה.

וְלָכֵן מֵאֲחֵר שְׂאֵתָן זְכִיתָן לְסִיּוּם אֶת שְׁנַת הַלְמוּדִים, אֲנִי מְבַקֵּשׁ
אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, שְׁמָרוּ מְאֹד לֹא לְהִתְחַבֵּר אֶל אִף בְּרִיָּה שְׁמִדְבָּרַת
נִגְדַת הַצְּדִיק וַנִּגְדַת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תַּתְּנֶהוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל,

ותעסקו במדת החסד, אֲשֶׁר אין עוד יותר חשוב אצל הקדוש-ברוך-
הוא כמו החסד שעושים אחד עם השני.

נא ונא ספר התהלים שלא יזוז מידכן, וכל מה שאתן רק
צריכות תקחו את ספר התהלים, ותשפכו את לבכן אליו יתברך,
ומה גם הרגילו את עצמכן לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם
שלכן, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתן צריכות, ואז תראו את
הנסים נגלים שיעשה עמכן הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד גאה בכן, מסרתי את נפשי, פשוטו כמשמעו, שיהיה
לכן בית-ספר, על אף כל המונעים הרשעים האוררים, שזרקו אותנו
על יד הבית-עלמין ועל יד המזבלה, אבל לא יועיל להם שום דבר,
כי דיקא אתן תהיינה האמהות הבאות, ומכן תמשך שרשרת הזהב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי
שאני מבקש ומתפלל בעדכן, שתצליחו דרככן תמיד.

המאחל לכן קיץ נעים ומברך...

לא תקסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הנו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, שיקנו
אך ורק במכילות של אנשי שלומנו "סופר ברסלב" של משפחת
... ו"מיני ברסלב" של משפחת ... ואנחנו צריכים לקיים מצוה של
"והחזקת בו", הרי כל התושבים מוסתים עלינו מאד, ולמה אנחנו
צריכים להפנס אליהם, כשיש לנו את החנייות שלנו במחירים זולים
ונוחים מאד, ולכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו בלי יוצא
מן הכלל לקנות רק בחנייות האלו.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, שֶׁלֹּא יֵשִׁים שׁוֹם סְטִיקָר עַל שׁוֹם פֶּח זָבֵל אוֹ מְקוֹם צְבוּרֵי, אֲךָ וְרַק עַל הַרְכָּבִים, וְזֶה רְצוֹנִי, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, שְׂיִהְיֶה לוֹ עַל הַרְכָּב כַּמָּה סְטִיקָרִים: "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנֹאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" — זֶה רְצוֹנִי, כִּי פֹה תִהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ וְ"ל עַל אַפֶּם וְחֻמָּתָם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר. הֶעֱקָר אֵל נָא לָנוּ לְשִׁכַח מִהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית, עֲלֵינוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקסח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ב תְּמוּזָה ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצָּח.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ, שֶׁהַיּוֹם פְּתַחְתֶּם אֶת הַמְּסַעְדָּה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה בְּהַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

הֶעֱקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה הַכָּשֶׁר שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְכֵן תִּמְכְּרוּ רַק אֶכָּל שְׂאֵתָם אוֹפִים, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה, חֵס וְחִלְיָה, תַּחֲרִיטוֹת בֵּין הַמְּכוּלוֹת, זֹאת אוֹמְרַת שֶׁלֹּא תִמְכְּרוּ דְבָרִים שְׂשִׁיף לְמַכְלַת, וְאֵז כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַפְּנֵה שְׁלוֹ.

אֲנִי אַעֲזֹרֶר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַיְלָדִים, שְׂיִקְנוּ רַק אֲצֻלְכֶם, וְתִרְאֶה לְקָרֵב אֶת כָּלָם, וְאֵז תִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד. בְּרַגַּע שְׂיֵשׁ לָנוּ מְסַעְדָּה עַל הַכְּפִישׁ הַרְאֵשִׁי, וְתַמִּיד יִסְתַּבְּבוּ שָׁמָּה אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ וּנְשׂוֹתֵיהֶם וַיְלָדֵיהֶם, בְּזֶה כַּבְּשָׁנוּ אֶת כָּל יִבְנֹאֵל, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר.

אָשֶׁר לֹא תִקְסֵט — לֹא תִקַּע בְּנַחֵל פֶּג
פֹּה תִקְבֵּל דְּגָמָא שְׁעָשׂוּ הַבַּחֲוָרִים לְשֵׁלֵט, וְאַתָּה יְכוּל לְשַׁנּוֹת
אִיךָ שְׂאַתָּה רוֹצֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְסֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! בְּאַמֶּת הִיָּה לָכֶם נִס גְּדוֹל מְאֹד, אֲבָל מִכָּאן וְלִהְבֹּא
אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת לֹא לְנִסֵּעַ בְּשִׁכּוּנַת עֲרָבִים, יִמַּח שְׁמֵם, כִּי הַיּוֹם
הַמֵּצֵב מְאֹד מְאֹד מְתוּחַ וְהַסְכָּנָה גְּדוֹלָה מְאֹד, הִיוּ לָכֶם נִסִּים נְסִיִּים,
וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵנִי אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקַּע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל בְּנֵי וּבָנוֹת הַמְּעוֹן
"בְּרַפְתָּ ה'", שְׁעוֹלִים עֲכָשׂוּ לְחֹדֶר וּלְגַן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוּנָה כְּמוֹ שְׁלֵמְדָנוּ
אֶצֶּל רַבְּנוּ ז"ל, יִהְיֶה אַמוּנָה דְרַכְכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִלְכוּ לְבִטָּח כָּל
יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל בְּעֵדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם הַצְּלָחָה בְּחַיִּים...

לא תקעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הִכְנַתִּי אֶת הַמַּכְתָּב לְפַעוּטוֹן שְׂבֻקְשֵׁת, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵלָה הַקְּטָנִים יִהְיוּ גְדוּלִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

גַּא וְנָא רְאִי לְחִזְקָא אֶת נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֵא יַפְחָדוּ, וְתָמִיד
לְהִתְקַבֵּץ יַחַד בְּאוּלָם הַשְּׁמֻחוֹת, וְלֹא לְפָחַד מִהַמְשַׁטְרָה, וְכָל
הַרְשָׁעִים יִפְלוּ תַּחַת רַגְלֵינוּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֻחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב

אֲשֶׁר לֹא תִקְעַג בְּנִחַל פֹּה
אִם מְרַגְלִים אֶת עֲצָמָם לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית שֶׁל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוּ רוֹאִים נִפְלְאוֹת.

בְּנִדְאֵי אִם אָבִיךָ יִשְׁלַח לִי מְאָמֵר חֲדָשׁ, אֲשֶׁלַח לוֹ חֲזָרָה, רַק
תִּתְחַזְּקֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.
הַמְאֻחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְעַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּלֵק, י"ב תְּמוּזַת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

פֹּה תִקְבְּלוּ עוֹד כַּמָּה מְשֻׁנִּיּוֹת בְּפָרֶק ג' לְמִסְכַּת אַבוֹת, וְאֲנִי
אֲשַׁתְּדֵל מְחַר לְהַכְנִים אֶת זֶה דְרָךְ דְּאֵר אֶלְקֻטְרוֹנִי, אֲבָל אֲנִי מְאֹד
מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁכָּל מֵה שֶׁשְׁלַחְתִּי תִתְחִילוּ לְתַקְתֵּק, כִּי זֶה בָּא לִי
בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה, עַד שֶׁפְּרָשְׁתִּי אֶת הַפְּרוּשִׁים הָאֵלֶּה,
וְלֹא רְצִיתִי שְׂיֵאבֵד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה, שְׂיִהְיֶה לָנוּ עוֹד חִבּוּר עַל אַבוֹת — הוּא פְּרוּשׁ
שְׁלִישִׁי "מִגַּן אַבוֹת".

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגָּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

... גִּירוּ יְאִיר, מְאֹד בִּקְשׁ, כִּי הִיּוֹת שְׁנַתָּן לְכֶם חֲמֵשׁ-מֵאוֹת דּוֹלָר
כְּדֵי לְרַשֵּׁם אֶת הַשְּׂמוֹת שְׁלוֹ וְשֶׁל אִשְׁתּוֹ וְשֶׁל יְלָדָיו בְּכִרְךָ "אֲשֶׁר
בְּנִחַל" הַבָּא, לְכֵן תִּשְׁתְּדַלְדְּלוּ לְהַכְנִים אֶת זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת
תְּמִיד.

שְׁלַחְתִּי עִם בְּתוֹ שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁתֵּי קִלְטוֹת, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
קוֹנְטֵרְסִים.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּכֶם, וְשֹׁנְכֵנְסֵתֶם לְדִירָה
חֲדָשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד נִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת,
אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּעֲשׂוּ הַרְבֵּה שְׂמֻחוֹת בְּדִירָה הַזֹּאת.

אוֹדוֹת הַיְלָדִים בְּבֵית-סֵפֶר, כְּדַאי לְדַבֵּר עִם הַמְּנַהֲלֵת וּלְשַׁתְּףָהּ
פְּעֻלָּה, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ,

וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂאֵת חֲזָקָה בְּנֹה
שְׁלֹא נִתֵּן לְרָשָׁעִים לְסַגֵּר לָנוּ אֶת הָאוּלָם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אֲנַחְנוּ
נִנְקָט צְעָדִים וְכוּ', הַעֲקֹר שְׁנַנְצֵחַ וְהָאוּלָם יִשְׁאָר אֲצִלָּנוּ, לֹא נִתֵּן שְׁכָל

פּוֹחֵזוּ יוֹכַל לַגְנֹחַ בָּנוּ וּלְאִים עָלֵינוּ וּלְהַשְׁתַּלֵּל בָּנוּ, אֲנַחְנוּ נְשַׁלֵּם לָהֶם
חֲזָרָה מְנָה אַחַת אַפִּים, מִסְפִּיק סִבְלָנוּ מִהַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הָאֵלֶּה
שֶׁהִסְמִ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, מִסִּית אוֹתָם נִגְדָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהֵילְדִים יִשְׁאָרוּ אֶצְלִי
אִמָּם, צְרִיכִים רַק רַחֲמִים רַבִּים, כִּי אֵלֶּה הַרְשָׁעִים לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ
לְהִיּוֹת בְּשֶׁקֶט, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְהַרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכַל",
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר שֶׁהִיא תִצָּא וְכֹאִית בְּדִין, אֲבָל צְרִיכִים
הַרְבֵּה תְּפִלָּה, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה דִינִים, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְתִּיק אֶת כָּל
הַדִּינִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, "כ תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד,
צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתְּנִי בְּזֶה שֶׁאַתָּה
כּוֹתֵב אֶת הָאֲחֻדוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּקִהְלָתְנוּ.

כְּדָאִי לְתַלּוֹת בְּמִקְנָה אֶת הַתְּעוּדָה שֶׁל הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וּלְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּמִסְגֶּרֶת יָפָה.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹז, וְשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקעז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּלֵק, י"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תַּעֲשֵׂי אֶת זֶה יוֹתֵר לְנִסְעֵ דְרָךְ כְּפָרִים עֲרָבִים, כִּי הַיּוֹם זֶה מְאֹד מְאֹד מְסֻכָּן, וְזֶה לֹא צָחוּק, וְהִיא לָכֵם גַּם גְּלוּי, שְׂאֵתֶם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְפַחַד מְשׁוֹם דְּבַר, כִּי סוּף פֶּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקעח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּלֵק, י"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵת עוֹבְרַת צְרוֹת בְּפָנַי וּמִבְּחוּץ, מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְגַם מִהַמְּשַׁפְּחָה וְכוּ' וְכוּ', רְאֵי לְשִׁתְּק וּלְהִדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִזְכְּרֵי אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלָךְ, וְזֶה מַה שְׁיִמְרַק לָךְ אֶת כָּל הַחֻטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת, רַק לְשִׁתְּק וְלֹא לְעֲנוֹת לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד חֲזָקִים בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְסֵרוּ לוֹ כַּחוֹת בְּלָתִי רְגִילִים, כִּי זֶה לְעֻמַּת זֶה עֲשֵׂה אֱלֻקִים, וְהוּא תוֹפֵס אֶת אֲנִשֵׁי הַמְּקוֹם תַּחַת צְפָרְנֵיו הָאַרְסִיִּים, וְהַכְּנִיס אֶת כָּלֶם בַּמְּלַכְדָּת שְׁלוֹ, לֹא נוֹתֵן לָהֶם כְּלוּם, אֲפֹלוֹ לֹא

בְּגִשְׁמִיּוֹת וְכָל שָׁפָן לֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, מִמָּשׁ כְּלוּם, אֲדַרְבָּה הַהֶפֶף הוּא
 קַל שֶׁבִקְלִים, טָמָא מִטָּמָא, מִכְשִׁיל אֶת הַרְבִּים בְּאֶסּוּר פְּרִיטוֹת,
 בְּאֶסּוּר סִקִּילָה הַחֲמוּרָה, וּמֵאֲכִילִם טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן
 כָּלִם רָצִים אַחֲרָיו, וְזֶה הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְלָכֵן שְׁלֹא תִהְיֶה לָךְ שׁוּם
 חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אֲדַרְבָּה אֵל תִּקְחִי אוֹתָהּ לְשׁוּם מְסָבָה, וְאֶת לֹא
 צְרִיכָה לַפְחֹד מִכָּל הַקְּלָלוֹת וְכוּ', כִּי קָלְלַת חֲנָם לֹא תָבוֹא, אֲלֹא
 תַתְּהַפֵּף עַל הַמְקַלֵּל, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מֵה שֶׁבִּידוּךְ לְהַחְזִיק מֵעַמָּד
 וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִשָּׁבֵר, אֲדַרְבָּה צְרִיכִים
 רַק הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה.

תִּרְאִי לְחֹזֵק אֶת נִשְׂי אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּאֶמוּנַת חַכְמִים, וְכֵן בְּעִזּוֹת
 דְּקִדְשָׁה, אֲנַחְנוּ לֹא נִכְנָע לְסַמ"ךְ-מ"ם הַרוֹכֵב עַל הַנְּחֹשׁ ... הָאוֹלָם
 הַזֶּה יִהְיֶה פְּתוּחַ עַל אַפֶּס וְחֻמָּתָם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמַתְּנֵגְדֵינוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי
 שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמַתְּפַלֵּל בְּעִדּוֹךְ, שְׁתַּצְלִיחִי בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְעַט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלִק, י"ב תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלַתִּי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁיֵּצֵאתָ אֶתְמוּל "לְמַעַן הַצְּלַת
 מוֹסְדוֹתֵינוּ".

אֵין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי, כִּי
 אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִצָּב לֹא פָּשׁוּט, וְכָל אֲגוּרָה, פָּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ,
 שְׁעוֹשִׂים בְּעִבּוּר הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר שְׁלָנוּ, כְּלוֹ רֹוח, כִּי

אַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בְּמִצְבּ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל זֶה.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אִיךָ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִמְּלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹכֵב עַל עֲלָמִין וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְכִכֵּל שֶׁתִּחְשַׁב רַק מִזֶּה, עַל-יַד־זֶה תִּטְהַר לָךְ מִחֲשַׁבְתְּךָ, וְתוֹכַח לְדַבֵּר תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אַחֲרִים, וְתָמִיד תִּרְאֶה לְשִׁמְחָה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוֶה גְדוֹלָה מִזֶּה, וּבְזֶה שֶׁתִּשְׁמַח אֶת אַחֲרִים, תְּהִיָּה לָךְ גַּם-כֵּן שִׁמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקפ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֵק, י"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, וְהַסְּמִיךְ-מִ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם לְשִׁבְרֵי אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל עַל-יַד־יְדֵי שְׁמִכְנִים אִי הִבְנוֹת אוֹ וּפּוּחִים בֵּין הַזּוּג, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִכְבֹּד וּלְיַקֵּר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת לֵב): בְּעוֹן שְׁנֵאת חֲנָם מְרִיבָה רַבָּה וְאִשְׁתּוֹ מִפְּלַת נָפְלִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן; וְהַרְבֵּה פְעָמִים יֵשׁ וּפּוּחִים שֶׁל סָרְק וּדְבָרִים שֶׁל מַה בְּכָף, וְעַל-יַד־זֶה נִגְרַמֶּת שְׁנֵאת חֲנָם, וְאַחֲרֵי-כֵן רַבִּים בִּינֵיהֶם. וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד עַל זֶה, כְּמוֹבָא (שיחות-הַר"ן,

סימנים: רסג, רסד), שְׁצַרְיָכִים מְאֹד מְאֹד לִיָּקֵר וּלְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וְאָמַר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ט), אֲשֶׁר כָּל הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה לְאָדָם רַק בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה.

נָא וְנָא תִכְנִיסוּ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי ברכות, פֶּרֶק ט'): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנֵּיהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה, כִּי אַתֶּם תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה; וְלִכֵּן רָאוּ לְכַבֵּד וּלְיָקֵר אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (שיחות הַר"ן, סימנים: רסג, רסד), אֲשֶׁר הִסְמִךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשִׁבּוֹר אֶת בְּתִי יִשְׂרָאֵל, וְלִהְכִּינִס בֵּינֵיהֶם וּפְוָחִים, כְּדִי שִׁיְהִי בְּרִגּוֹ אֶחָד עִם הַשְּׁנַיִ, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לַעֲקוֹר, לֹא לְתַת שְׂיָקָרָה אֶצְלָכֶם, אֲדַרְבָּה תִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהַבָּה, כִּי אַתֶּם אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי סנהדרין, פֶּרֶק ג', הַלְכָה ו'): אִשָּׁה כְּבַעֲלָה וּבַעַל כְּאִשְׁתּוֹ, כִּי אַתֶּם גּוֹף אֶחָד, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסה), שְׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם נִשְׁמָה אַחַת בְּשָׁמַיִם, וְכְמוֹ שֶׁלְמַעַל הָיִיתָם נִשְׁמָה אַחַת, כִּף אַתֶּם לְמַטָּה, וְלִכֵּן תִּרְאוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַפְרֹד, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי וּפְוָחִים אוֹ אִי הַבְּנוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, תְּדוּוּנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ לְכַף זְכוּת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כְּשֵׁישׁ שְׁלוֹם בְּבֵית וְאֶחָד עוֹזֵר לְשִׁנִּי. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְהֵלֶת רַבָּה, פֶּרֶשָׁה ד'): טוֹבִים הַשְּׁנַיִם — אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, מִן הָאֶחָד — זֶה לַעֲצָמוֹ וְזֶה לַעֲצָמוֹ; וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשִׁנִּי, וְזֶה יִגְרַם נַחַת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלַצְּדִיק.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֲהַבָּה שֵׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְאִנִּי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתִּהְיֶה אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאִז תִּהְיֶה לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

אִנִּי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁלֹּא תִפְחָדוּ מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּלְוֶה בְּגִאוּהוּ וּבְגֵאוּן עִם יְהוּדֵינוּ,

ואין לנו מה להתבייש מתושבי המקום, שהם מוסתים על-ידי הסמ"ך-מ"ם הרשע ימח שמו, ואני מאד מבקש אתכם, שתקנו רק במכולות שלנו "סופר ברסלב" ו"מיני ברסלב", וכן עכשו נפתחה מסעדה על-ידי משפחת ... כדאי שתלכו שמה מדי פעם בפעם לאכל, ולצאת על הכביש הראשי, ולהראות נוכחות, שאנחנו נמצאים פה, ולא יוכלו בשום פנים ואפן להוציא אותנו מפה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקפא

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקור לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם ההודעה, שאצריכים לעסק בהכנסת כלה למשפחת ... ולמשפחת ... שיחיו, והנה תהלה לאל, אני עוסק בשבילם, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל לחתן אותם בכבוד גדול באולם שלנו — על אפם ועל חמתם של שונאינו ומתנגדינו, ואנחנו לא צריכים לפחד מהם כלל.

מאד אני מבקש אותך, שתתרחק מהחסר דעה ... מסכן, נפל במלכדת של הסמ"ך-מ"ם, שמסית ומדיח אותו נגדי, ומדבר כל דבר אסור, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שימתקו ממנו כל הדינים.

ראה להדביק את עצמך באין סוף, ותמיד תחשב ממנו יתברך, ואז יהיה לך טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תקפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח לְשִׁמְעַע שְׁהֵאמַא כְּבָר מְרַגֵּישָׁה יוֹתֵר טוֹב,
יִשְׁלַח לָּהּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתוֹכָה
לְרֵאוֹת אֲצַלְכֶם רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

בְּעֵינַי הַדִּירָה, בְּוֵדָאֵי לְמַכַּר אֶת זֶה מֵה שְׁיֹתֵר מִהֵר, כִּי
הַמְחִירִים רַק נוֹפְלִים, וְחָבַל לְאַבֵּד כֶּסֶף יִשְׂרָאֵל בְּתוֹנָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְחַשֵּׁב רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז אֵינן שׁוֹם בְּעֵינָה, כָּל
הַבְּעִיּוֹת בָּאוֹת לְאָדָם כְּשֹׁחֹשֵׁב מֵעֲצָמוֹ, וְזֶה מֵה שְׁגוּמֵר אֶת הָאָדָם
לְגַמְרִי.

וְלִכֵּן תַּחֲשָׁבִי רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִחַסֵּר לָךְ
שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקפד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק ולא לפל בְּדַעַתְכֶם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאִסּוּר לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

תְּדוּנוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְאֵל תְּבַלְּבוּ אֶת עֲצַמְכֶם
מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוֹת אֶצְלָכֶם הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

בְּאִתִּי לְכַרֵּךְ אֶתְכֶם בְּכִרְפַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, עַל שְׂנִינְס
בְּנִכֶם לְעַל הַמַּצּוּוֹת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוּ מִמֶּנּוּ
רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה וּמְכַל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

רְאִיתִי אֶת הַפֶּתַח שֶׁלְךָ שֶׁהִתְחַלַּת לְכַתֵּב סֵפֶר תּוֹרָה, וְזֶה מְאֹד
מְאֹד יָפָה, רַק רְאֵה שְׁשָׁנֵי הַצְּדָדִים תְּהִינָה הַשּׁוֹרֹת יְשׁוּרוֹת, וְזֶה
כָּל-כֶּף יָפָה שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר, הֵן אֲמַת שֶׁקִּבְּלָתִי רַק צְלוּם מִפְּקָס,

אַשֶׁר לֹא תִקְפוּ — לֹא תִקְפוּ בְּנַחֵל צֶה

אָבֵל אָנִי מֵאַמִּין, שְׁבִמְצִיאוֹת זֶה בְּהִרְבֵּה יוֹתֵר יָפֵה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּזְכֶּה לְגַמֵּר אֶת כְּתִיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה כַּמָּה שְׁיִתֵּר מֵהָר.

הַמֵּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, יְדִידֵי,
תְּלִמִּידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, לֹא לְשִׁמְעַ מוֹסִיקָה שֶׁל עֲלֻגִים, כִּי
זֶה לֹא יָפֵה לִיהוּדֵי שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וּבִפְרָט שׁוֹחֵט, שְׁזוֹ מְלֹאכָה
קְדוֹשָׁה, אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, אָנִי כּוֹתֵב לְךָ אֶת
זֶה, כִּי כַּמָּה הוֹרִים הַתְּלוּנָנוּ עַל זֶה, וְאָף שְׁאַנִּי לֹא מֵאַמִּין, עִם כָּל
זֹאת אִמְרָתִי מְרַב אֶהְבְּתִי לְכַתֵּב לְךָ אֶת זֶה.

אַתָּה צָרִיךְ מָאָד מָאָד לְשִׁמַּח, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ,
שְׁיֵשׁ לְךָ אִשָּׁה וְיִלְדִים וְאַתָּה עֲצֻמָּאִי.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מָאָד מָאָד.

הַמֵּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, שְׁאַתָּה
עוֹזֵר לִי לְבָנוֹת אֶת הַכוֹלֵל וְאֶת הַיְשִׁיבָה, וְאַנִּי רוֹצֵה לְבָנוֹת עִם

פְּנִימִיָּה יָפָה וּמְקוּוֹה רַחֲב יָדַיִם, וְאַחֲר־כֵּן פְּסִיעָה אַחַר פְּסִיעָה לְקַשֵּׁט
אֶת הָאוֹלָם, וְאַחֲר־כֵּן גְּבֹנָה אֶת הַבַּיִת־מְדֻרָּשׁ.

רְצִיטֵי שְׁתַּכְּף־וּמְיָד עַל הַבְּקָר שֶׁתִּלְךָ אֵל ... וְתָבִיא אוֹתוֹ, שְׂיִישֶׁר
אֶת הַשֵּׁטַח, וְיִהְיֶה אֶת זֶה וְיִשְׁקָה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה כָּבֵד עֲכָשׁוּ לְשֵׁים
אֲסַפְּלוֹט, כְּדֵי לִפְתַּח אֶת הַמְּקוֹם.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּמְצָאֵי עֲבוּדָה, כִּי
הַבְּטָלָה מִבִּיאָה לִיְדֵי שְׁעָמוּם.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ
מִחַיָּה וּמְקַיִם וּמְהַיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיָּה כְּלָה, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּחַיִּים.

רְאֵי לְשִׁמַּח נְשִׁים אַחֲרוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה גַם לְךָ תִּהְיֶה שְׂמֵחָה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ לְעֵבֵר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת,
וְאִזּוֹ יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמֵאֵד הַצִּטְעָרְתִּי לְשִׁמְעַ מֵה שְׁקָרָה
אַתְּכֶם.

הַחֶכֶם מְפַל הָאָדָם אָמַר: קָלֵלֵת חַנּוּם לֹא תָבוֹא, כִּי כְּשֶׁאֶחָד
מְקַלֵּל בְּחַנּוּם, הַקָּלֵלָה חוֹזֶרֶת אֵל רֹאשׁ הַמְקַלֵּל. וְלִכֵּן אֵל תִּתְפַּעֲלוּ
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם שׁוּם
דְּבַר רַע.

כֹּל הַיּוֹצֵא מִכֹּל הַסְּפוּר זֶה כְּנֹרָאָה שְׁמַקְנָאִים בְּכֶם, שְׁאַתֶּם מֵאֵד
מִצְלִיחִים.

מִי שֶׁלֹּא מִשְׁקִיעַ בְּיַלְדִים שְׁלוֹ, לֹא יֵצֵא מֵהֶם שׁוּם דְּבַר, דְּבַרְתִּי
אַתֶּם כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְהֵם לֹא עוֹשִׂים שׁוּם דְּבַר, וְלִבְסוּף הֵם
יֹאכְלוּ אֶת זֶה בְּגִדוֹל, וְלִכֵּן אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְּבֵל כָּלֵל.

... גֵּרוּ יֵאִיר! רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל
תִּסְתַּכֵּל עַל הַחֲרוּפִים שֶׁהִיוּ מִנַּת חֶלְקֶךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשׁוּ סוּף סוּף תִּהְיֶה לְךָ דִּירָה מִשְׁלֶךְ וְרֵהִיטִים מִשְׁלֶךְ,
וְאַתָּה לֹא תִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד כְּפִי
בְּחִינָתוֹ, וְאֲנִי מְקַנְוֶה לְרֵאוֹת בְּהַצְלָחָתְךָ.

אוֹדוֹת הַמְּלוּוָה מְלִכָּה וְהַהֲכַנְסַת סֵפֶר תּוֹרָה, זֶה מֵאֵד מֵאֵד יָפָה,
וְאֲנִי מְקַנְוֶה וּמְצַפֶּה לְהִיּוֹת אֶתְכֶם בְּיַחַד.

אֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמָאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ כָּל יוֹם, שְׂתַּהֲיִי בְּרִיאָה, וְתִרְוֵי נַחַת מֵהִילָדִים שְׁלָךְ.

תִּרְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְחֹד מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִרְאֵי הַרְבֵּה נַחַת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְטַפֵּס עֲצָה בְּיַחַד עִם יְדִידָנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֵיךְ לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּשַׁכֶּרֶת שֶׁל בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא מִמֶּשׁ אוֹצֵר כְּלֵי חֲמֻדָּה, וְכָל הַכוֹלָל עוֹמֵד עָלָיו, וְלִכְּנֹן רְאָה לְהִתְחַזֵּק, וְאֲנִי מְאֵד מְקוּהָ, שְׁנוּכַל לְהַכְפִּיל לוֹ אֶת הַמְּשַׁכֶּרֶת, וְאִזּוּ הוּא יוּכַל לְחַיּוֹת בְּרַחֲבוֹת הַדַּעַת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְצַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּיַחַד, וּלְהִבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּלְהִתְחַלֵּק
אֶחָד עִם הַשְּׂנִי, וְכָל דְּבָר תְּתִיעֶצּוּ בֵּינֵיכֶם, כִּי אַתֶּם זוּג גִּפְלָא, וְחֻבֵּל
שְׂזָה יִלְךְ לְצַד זֶה, וְזוּ תִלְךְ לְצַד זֶה, כִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
עַל הַפְּסוּק: טוֹבִים הַשְּׂנִים מִן הָאֶחָד — שְׂזָה הוֹלֵךְ לְצַד זֶה וְזוּ
הוֹלֵכֶת לְצַד זֶה, כִּי הָעֶקֶר בְּנִשְׂוֹאִין זֶה הַהִדְבְּרוֹת יַחַד, וּלְהִבִּין אֶחָד
אֶת הַשְּׂנִי.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְצַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיַתֵּד שְׂאֵת וּבְיַתֵּד עֵז, וְאֵל תִּתֵּן שְׂהַעֲצֹבוֹת
תִּשְׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי זֶה הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הָאָדָם, שְׂצָרִיף לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמַח,
וְשִׁלָּא יִכְנַס בּוֹ שׁוֹם עֲצָלוּת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר שְׂבַעוּלָם, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ

ק אֲשֶׁר לֹא תִקְצַד — לֹא תִקְצֵה בְּנַחֵל

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְצַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְשִׁשׁוּם דְּבַר לֹא יוּכַל
לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, תִּמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי יֵשׁ עִנְיָן
שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְצֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה, שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׂהֶאֱדָם סוּבַל, הֵן רַק מִחֲמַת חֶסֶד
הַשִּׁמְחָה, וְאִי אֶפְשֵׁר לְהַגִּיעַ אֶל שִׁמְחָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׂהֶאֱדָם מְבִטֵּל
אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

תִּמְדִּיר רְאֵה לְצִיֵּר בְּדַעְתְּךָ אִיךָ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אוֹר אֵין

סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר, אֵינָהּ אוֹר וְזוֹ וְזוֹ יוֹר וְחַיּוֹת וְדַבָּקוֹת לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה זוֹ, לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ הוּא תָּמִיד שְׂמַח, כִּי מֵה יֵשׁ לוֹ לְאַבְד בְּזֶה הָעוֹלָם; וְרוֹאִים שְׂכָל הַדְּאָגוֹת שֵׁשׁ לְבַנְי-אָדָם, זֶה רַק מִחַמַּת שְׁשׂוּכָחִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִי שֶׁזֹּכֵר תָּמִיד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא אֵף פֶּעַם לֹא בְכַעַס וְלֹא בְצַעַר וְלֹא מְעַצְבֵּן, וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂלֵא בְעַצְבוֹת. וְלִכֵּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָא בְּשֵׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, עַל שֵׁם הַיְיָ, הוּהוּ וְיִהְיֶה, כִּי מִי שֶׁדְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין לוֹ לֹא עֶבֶר וְלֹא עֲתִיד וְלֹא הוּהוּ, וְהוּא דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלָמָּה לְהִיּוֹת בְּעַצְבוֹת וּלְהִתְעַצְבֵּן.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֵף שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב אֶת זֶה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עִם כָּל זֶה זֶה שִׁיף בְּאֻמַּת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת הַשְּׁנִי בְּאֻמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַנְחֵנוּ לֹא נִתֵּן אֶת הַרְעָעֵין שֶׁל הַרְשָׁעִים שִׁיכְנֵס בְּנוּ, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נה), אֲשֶׁר הַרְעָעֵין שֶׁל הַרְשָׁעִים מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט עַל הַצְּדִיקִים, וְצָרִיף לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִסְתַּתֵּר בְּסִתֵּר צֵל כְּנָפָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ הֵם לֹא יְכוּלִים לָנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם וְיוֹם עִם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רַק מְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֵךְ נִהְיֶה מוֹהַר"ן ת"ז"ל, שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם נִכְנָסוּ אֲצִלוֹ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַבֵּר עִמוֹ מְרַבְּנוּ ז"ל וְעֲצוּתוֹ הַקְדוּשׁוֹת, וְאִם קָרָה יוֹם אֶחָד שְׂלֵא נִכְנָס אֲצִלוֹ מִיִּשְׁהוּ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַבֵּר עִמוֹ מְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִזּוֹ יֵצֵא לְחַפֵּשׁ מִיִּשְׁהוּ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַבֵּר עִמוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְשִׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם נִקְדַּת הַחֶבֶר, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ

ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר מִי שְׁחֹק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מִטְהַר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת, הֵייתָ עוֹסֵק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְאֲשֶׁר מִי שְׁזוּכָה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה הוֹרֵג אֶת הַיָּצָר הַרַע הַבוֹעֵר בּוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלַק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזֹק, עַל אִף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְהַרְפַּתְקָאוֹת, רְאֵה לְהַחְדִּיר בְּעֲצֻמְךָ רַק אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְעֵבֵר עַל הַכֹּל. וּבְכַאֲמַת זֶה כָּל הַלְמוּד הַעֲמַק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל — אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד אֶפְלוּ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים, כִּי אֵין זֶה חֲכָמָה לְהַשְׁבֵּר, בְּרַח לָךְ אֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק ו'): אִם רְאִיתָ שְׂיִסּוּרִים מִמְּשֻׁמְשִׁין וּבְאֵין עָלֶיךָ, רוּץ לְחַדְרֵי תּוֹרָה, וּמְדַן הַיִּסּוּרִים בּוֹרְחִים מִמֶּךָ; וְלִכֵּן רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֵדֶרֶן בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, הַלְכָה וְאֵגְדָּה, וְאֵז תַּרְגִּישׁ טַעַם אַחַר בַּחַיִּים.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְּבוּדָד אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְתִשְׁפַּח וְתִסַּפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עוֹבֵר עַל הָאָדָם כָּל-כָּף הַרְבֵּה יִסּוּרִים וּבִטּוּלִים, שְׂמַבְטֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלוֹ, בְּשַׁעָה שֶׁהִיא יְכוּל לְנַצֵּל מִלְיוֹנֵי דְקוֹת שְׁעוֹבְרוֹת לוֹ

בְּמִשְׁפַּח שְׁבָעִים שָׁנָה לְהִבָּל וְרִיק, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְדוֹד הַמְּלָךְ אָמַר: "טַעְמוֹ וְרֹאוּ כִּי טוֹב הֵנִי"ה", רַק טַעְמוֹ וְרֹאוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק טוֹב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "טוֹב הֵנִי"ה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו"; וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּהְיֶה בֶן חוֹרִין אֲמַתִּי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִקְצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלִק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו נְצַח.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁאֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד, שְׂזוּג שֶׁהוֹלְכִים לְהִתְחַתֵּן, שְׁלֹא יִשְׁתַּמְשׂוּ עִם מְטוֹת מְשַׁמְשׁוֹת, מְפַנֵּי כְּמָה טַעְמִים הַכְּמוּסִים. וְלִכֵּן הַשְּׂגָתִי תוֹרֵם לְחַתָּן וְהַכְּלָה, שְׂיִהְיוּ לָהֶם מְטוֹת חֲדָשׁוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ לֹא לְהַפְגִּס בְּלַחֲץ, יִהְיֶה לָכֶם מְכַל טוֹב, אֶל תִּדְאָגוּ, וְהַעֲקֹר צְרִיכִים לְמָסוֹר אֶת עֲצָמוֹ רַק לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז לֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוּם דְּבָר. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹר לָכֶם עַד עַכְשָׁיו, הוּא יִמְשִׁיךְ וְיַעֲזֹר לָכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ רַק לְשִׁמְתָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא סְגֻלָּה לְכָל. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, חֵלֶק ב'): מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד — מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְּלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקצח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֲחֵר הַצְּהָרִים, כְּשֶׁהִטִּיחַ ... יִהְיוּ בְּאֲמִצֵּעַ הַעֲבוּדָה, שְׁתַּצְלַם אֶת זֶה, וְתִשְׁלַח לִי דֶרֶךְ דָּאָר אֶלְקָטְרוֹנִי.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲמֵד חֹזֵק שְׁמֹחַר יַעֲבֹדוּ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה הִרְשָׁעִים זֹמָמִים, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת מוֹכְנִים, וּזְרִיזִים מְקַדְיָמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דֶּרֶכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תקצט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּתְחַזְּקוּ, רְאוּ אִיזוֹ הַצְּלָחָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַלִּיחַ אֶת דֶּרֶכְכֶם בַּמַּכְלָת, וְעַקֵּר הַהַצְּלָחָה הוּא שְׂאֲחָד לֹא יִתְעַרֵּב בְּשָׁנִי, חֲסֵדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ לָנוּ כְּבֹר קִהְלָה קְדוּשָׁה קְרוֹב לְמֵאֲתִים מְשֻׁפָּחוֹת, וְאֲנִי עוֹשֶׂה תַעֲמוּלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִקְנוּ רַק אֶצְלָכֶם וְאֶצֶּל מְשֻׁפָּחַת ... וְלִכֵּן יֵשׁ מְקוֹם לְשָׁנִים, רַק תִּהְיוּ חֹזְקִים לֹא לְתַת קְרֵדִיט יוֹתֵר מִמֵּאֲתִים שְׁקֵל, כְּדִי שְׂלֹא תִכְנָסוּ בַּחֹבוֹת, וְאִם תִּרְגְּלוּ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּדֶרֶךְ זֶה, הֵם יַדְעוּ שְׂלֹא יְכוּלִים לְקַנּוֹת בְּהַקְפָּה, וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם מְאֹד.

אָשׁוּר לֹא תֵר בְּנַחֵל קָה

עֲכָשׁוּ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ פָּתַח מִסְעָדָה, וְהֵם מוֹכְרִים יָק אֶכָּל מוֹכֵן שֶׁהֵם מְכִינִים בְּתוֹךְ הַמְסַעָדָה, הַזְהֵרְתִּי אוֹתָם, שֶׁלֹּא יִמְכְּרוּ שׁוֹם מוֹצָר שֶׁיִּפְרִיעַ לַמְּכּוּלוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לִהְיוֹת "טוֹב עֵינַי הוּא יְבָרֶךְ", כִּי אֲנִי רוֹצֵה לִפְתּוֹחַ עוֹד כַּמָּה חֲנִיּוֹת: א. תְּשִׁמִּישֵׁי קִדְשָׁה וְסִפְרִים, טְלִיתוֹת וְתַפְלִין מְזוּזוֹת וְכוּ' וְכוּ'. ב. חֲנִוּוֹת לְבָגָדִים. ג. כְּלֵי בַיִת. וַיֵּשׁ לִי עוֹד כַּמָּה תְּכֵנִיּוֹת, אֲבָל בְּזֶה כָּל מִשְׁפָּחָה יִהְיֶה לָּהּ הַתְּחוּם שְׁלֵה, וְאֲסוּר לְקַנֵּא אֶחָד בְּשֵׁנֵי, כִּי בְּרַגַע שֶׁמִּתְחִילִים לְקַנֵּא, כְּבָר מִתְחִילוֹת לִהְיוֹת בְּעִוּוֹת, כִּי עוֹשִׂים לְעֲצָמָם חוֹר, וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקוּ מְאֹד עִם הַמְּכַלֵּת, וְתִכְנִיסוּ אֶת כָּל הָרֹאשׁ שֶׁלְכֶם, שֶׁהַמְּכַלֵּת תִּהְיֶה נִקְיָה בְּתַכְלִית הַנְּקִיּוֹת, וְתִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תֵר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תְּמוּזַת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת שְׂאָדָם רוֹצֵה לְהַדְפִּיס מִנְחָה מְעַרִיב, מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְהַתְקַשֵּׁר אֵל יְדִידֵנוּ ... גְּרוּ יֵאִיר, וְאַצְלוּ יְקַבֵּל מַחִיר מְאֹד מְאֹד זוּל. וְטוֹב שֶׁיִּדְפִּיס אֶת הַמִּנְחָה וּמְעַרִיב שְׁלֵנוּ, שֶׁהַדְפָּסְנוּ עַד עַכְשָׁיו, שְׁזֶה יִקְחוּ גַם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְגַם יֵשׁ לוֹ אֶת הַפְּלִטוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת הַמְּכַתְּבִים לִיעֲדָם.

רֵאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם

שֶׁלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשָׁפֹט.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְיִשְׁפִּיעַ לָכֶם שְׁפַע
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְאֵל תִּדְאַגּוּ כָּלֵל, רַק תִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה וּבְכַבְּטָחוֹן,
וְאִז תֵּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיֶה
לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וּכְדֹאֵי לָכֶם לְהַרְשֵׁם בְּאַחַד מֵהַפְּרוֹיִקְטִים, וְכִף
תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה, כִּי הַמְּחִירִים רַק עוֹלִים פֹּה בִּיבְנָאֵל.

אוֹדוֹת הַתִּינַקָּת שְׁבוּכָה, צְרִיכִים לָתֵת לָהּ לְכַפּוֹת וְכוּ', כִּי אִם
מְרַגְלִים לְהַחְזִיק אוֹתָהּ עַל הַיַּדִּים, הִיא תִרְצֶה אֶת זֶה כֹּל הַזְּמַן.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְאִז טוֹב לָכֶם כֹּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַוִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בִּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שֶׁתִּתְאַחֲדוּ יַחַד בְּאַחֲדוֹת אַחַת, וְנִבְרַח תְּמִיד רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ רַק אֶת הַלְמוּדִים שֶׁלְמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, וְעֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ אָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן קעז), שֶׁרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שֶׁיֵּשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה. וּבְאֲמַת זֶה שִׂמְחָתָנוּ, שְׁאֵנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְעֶזֶר אֶחָד לְשָׁנֵי בִמָּה שֶׁרַק יְכוּלִים, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב לְמַעְלָה בַּשָּׁמַיִם כְּמוֹ מֵדַת הַחֶסֶד שֶׁאֶחָד עוֹזֵר לְשָׁנֵי, וְזֶה סוּד קְיוּמָנוּ וְהַצְלַחַתָּנוּ בְּקִהְלָתָנוּ, שְׁאֵנְחָנוּ עוֹזְרִים אֶחָד לְשָׁנֵי.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, שֶׁיִּקְנוּ רַק מִשְׁתֵּי הַמְּכוּלוֹת: "סוּפֵר בְּרִסְלָב" מִשְׁפַּחַת ... ו"מִינֵי בְּרִסְלָב" מִשְׁפַּחַת ... וְעַכְשָׁו בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ גַם "מִסְעֲדַת בְּרִסְלָב" שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... שְׁמוּכָרִים מְאֻכְלִים שֶׁמְבַשְׁלִים בְּמָקוֹם, רְצִיתִי שֶׁכָּל מִי שְׁרוּצָה לְקַנּוֹת מִשְׁהוּ שֶׁיִּכְנַס שָׁמָּה, וּכְדַאי שֶׁתִּשְׁלַחוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם וְיִלְדִיכֶם רַק שָׁמָּה, וְכִּי יִהְיוּ שְׁמוּרִים לֹא לְהִתְעַרֵּב בֵּין אֲנָשִׁים לֹא רְצוּיִים וְכוּ', וְגַם זֶה יִתֵּרֵם לָנוּ, שֶׁהִרְחֹב הִרְאִישִׁי יִהְיֶה הוּמָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, שֶׁיִּלְכוּ וְיִבֹאוּ וְיִטְיְלוּ עַל הַפְּכִישׁ הִרְאִישִׁי, וְזֶה יִרְאֶה לְהַרְשָׁעִים נוֹכַחוֹת, שְׁאֵנְחָנוּ עֲבָדָה קִימַת, וְיֵשׁ בְּדַעְתִּי לְפַתַּח עוֹד כְּמָה חֲנִיּוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁפָּחוּ מֵהִתְכַלִּית הַנְּצַחִית, שְׁסוּף כָּל סוּף נְצַטְרָף לְשֵׁלֵם עַל הַפֶּל, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית יא): בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם לְבֵית עוֹלָמוֹ, כָּל מַעֲשָׂיו נִפְרָטִין לְפָנָיו, וְאוֹמְרִים לוֹ: כִּי וְכִי עֲשִׂיתָ בְּמָקוֹם פְּלוּנִי בְּיוֹם פְּלוּנִי, וְהוּא אוֹמֵר: הֵן. וְאוֹמְרִים לוֹ: חַתִּם, וְחוֹתֵם, שְׁנֵאמַר (איוב לו): "וּכְיִד כָּל אָדָם יַחְתוּם", וְלָכֵן עֲלִינוּ לְשִׁמְרָה מְאֹד מְאֹד עַל מַעֲשֵׂינוּ, וְזוֹ מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, שֶׁאָדָם מִתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם, וְעוֹשֶׂה לְעֶצְמוֹ חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ מֵהוּא הוּא עֹשֶׂה וְאֵיךְ הוּא מִתְּנַהֵג. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן

(ט), שְׁאֲדָם צָרִיף לְשֹׁפֵט אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לִירְאָה, וַיִּמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (ספרי שופטים): אִם יֵשׁ דִּין לְמִטָּה אֵין דִּין לְמַעְלָה; וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמֵתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֱלִיו יתְבַרֵּךְ, וּמְדַבֵּר וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֱלִיו יתְבַרֵּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

נִפְּל לִי רַעִיוֹן, אֲנִי רוֹצֶה לִפְתַּח חֲנוּת שֶׁל תְּשֻׁמִּישֵׁי קְדוּשָׁה, סְפָרִים, צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזוֹת, וְסְפָרֵי רַבֵּנוּ ו'ל עַל הַכְּבִישׁ הָרִאשִׁי, וְהַיּוֹת שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵתָה מוֹכֵר סְפָרִים, רְצִיתִי לְהַצִּיעַ קֶדֶם לָךְ אִם אֵתָה מְעַנֵּן, וַיְכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת שְׁעוֹת לְפָנַי הַצְּהָרִים אוֹ אַחַר הַצְּהָרִים, וְהֵאשָׁה תַעֲמֵד בְּחֲנוּת, אוֹ שְׁתַּקְּחוּ אִיזָה אֲבָרָךְ, וְאִם אֵתָם מְעַנֵּנִים, נָא לְהַיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי אִם אֵתָם לֹא רוֹצִים, אֲנִי פּוֹנֶה אֵל אֲבָרָךְ אַחֵר, כִּי קֶדֶם רְצִיתִי לְפָנֹת אֲלֵיכֶם יַעַן שְׁאֵתָה מוֹכֵר סְפָרִים, וְאֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶה יִכְנִיס גַּם הַכְּנֶסֶה, כִּי אֲנִי עוֹשֶׂה תַעֲמוּלָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, שְׂיִקְנֶנּוּ רַק אֲצֵל הַחֲנִיּוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תֵרֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד רְצִיתִי שְׂאֵתָה וְ... גֵּרוּ יְאִיר, תִּצְבְּעוּ אֶת כּוֹלֵל "אוֹר
הַצְּדִיק" וְיִסְדְּרוּ אֶת זֶה, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִרְוֹב מֵאֵד
לְהַכְנִיִס שֵׁם מִזְגָּן, וְיִהְיֶה מֵאֵד מֵאֵד טוֹב וְנִעִים לְלַמֵּד שֵׁם.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים, שְׂיִרְאוּ שְׂיִהְיֶה כּוֹלֵל
מְסֻדָּר וְנִקִּי מֵאֵד מֵאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תֵרָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחָדִי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי יַעֲזוֹר לְךָ, וְתַחֲיָה לְךָ לְדָה
קָלָה, רַק תַּחֲיִי רְגִילָה לְהַגִּיד שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר זֶה מֵאֵד מְסֻגָּל
לְהוֹלִיד בְּקִלוֹת.

תִּרְאֵי לְהוֹצִיא כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת מִהֲרֹאֵשׁ שְׁלֶךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
בְּעַת הַהֲרִיזוֹן נִכְנָסִים לְאִשָּׁה כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת, וְלִכֵּן תּוֹצִיאֵי אֶת כָּל
הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַפְּחָדִים מִמֶּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צודקת בהחלט, רק פעם בשבוע תתני לבעלך שיסע למרכז, ואני מיעץ לו שיקח גם נהג צמוד, שינהג על הדרך חזרה, כי ארבעה שעורים ביום, זה מעייף ומיגע את האדם, ולכן צריכים מאוד מאוד לשמר שלא יפל בשנה.

באמצע היום בודאי שיעזר לך ואני כותב לו, ואל תדאגי, רק ראי לכבד אותו, ואיזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד, ותעברי את ההריון בקלות, ותולידי בנגל, ותבשרי לי רק בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תרו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה שאתה עוסק בצרכי צבור, אין למעלה מזה, כי זה אצל הקדוש-ברוך-הוא למעלה מן הכל, ורבנו ז"ל הפליג במעלת הזוכה להחזיר בני-אדם בתשובה, אשר אין עוד דבר יותר גדול מזה, אבל אתה צריך גם לשמר על הבריאות שלך, ולכן באמצע היום ראה

אָשֶׁר לא תרח — לא תרט בַּנְחַל קיא

לְלַכֵּת לְבֵית וְלַעֲזֹר לְאִשְׁתְּךָ, כִּי הִיא בְּהַרְיוֹן, וְלֹאֲשֶׁה בְּהַרְיוֹן זֶה מְאֹד קָשָׁה.

תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם שִׁיהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי, שְׂזוֹ הַבְּרָכָה הַכִּי יִקְרָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד רְצִיתִי, שְׂאַתָּה וְ... גֵּרוֹ יְאִיר, תַּצְבְּעוּ אֶת כּוֹלֵל "אוֹר הַצְּדִיק", וְיִסְדְּרוּ אֶת זֶה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִרְוֹב מְאֹד לְהַכְנִיס שֵׁם מִזְגָּן, וְיִהְיֶה מְאֹד מְאֹד טוֹב וְנִעִים לְלַמַּד שֵׁם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַתַּלְמִידִים, שְׂיִרְאוּ שִׁיהִיָּה כּוֹלֵל מְסֻדָּר וְנָקִי מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל הַיְנִיק וְחַפִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תְּקַבֵּל חֲלִישוֹת הַדַּעַת מְשׁוּם דְּבַר כָּלֵל, וְתִדַּע שְׁלֵכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ אֶת בֵּית זִוְגוֹ, כִּי אַרְבָּעִים יוֹם קִדְּם יִצִּירַת הַגּוֹלָד מְכַרְיִזִים בֵּית פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי, וְאֶת הַזִּוּוּג שְׁלָךְ אַף אֶחָד לֹא יְכוּל לְקַחַת.

ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ויהיה לך סדר בש"ס פעמים אין מספר, כי אין עוד טוב מלמוד גמרא, וכן ראה ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר זה ממשיך על האדם אור וזיו וחיית אלקותו יתברך.

ועל כלם — תלמד בכל יום שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ז"ל, שזה מביא לאדם יראת שמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תרי.

בצורת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתקח את עצמך בידיך, ותתחיל ללמד בהתמדה גדולה, כי עקר יפי הפרח כשהוא עדין בצעירותו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב): "ניקותא כלילא דוורדא, ולכן דיקא עכשו כשאתה צעיר, תנצל את הזמן היקר שלך, ואל תבלה אותו בהבל ושטיות.

היה אחד מאנשי שלומנו בשם ר' ישראל מטירקהאויצע ז"ל, שתמיד היה מתפאר ואומר: כשהייתי בגיל שלש-עשרה ידעתי את ה"לקוטי-מוהר"ן" בעל-פה, כי הוא נולד אצל הורים שהיו מקרבים אל רבנו ז"ל... ולכן במקום להוציא את המרץ על שטיות, תראה לחזר הרבה "לקוטי-מוהר"ן", עד שיהיה שגור על פיך.

ועל כלם — תראה ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה מטהר ומזכך את הנפש מפל מיני חלדה.

וכן תעשה לעצמך שעור בש"ס, כדי שתזכה ללמד הרבה בגרסא, כדי שתסיים את כל הש"ס כמה פעמים.

אָשֶׁר לֹא תֵרִיא בְּנַחֵל קִיג

גַּא וְנֹא אֵל תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂי נְעוּרוֹת, אֲלֵא תִתְבּוֹדַד בְּכָל יוֹם אֲלִיו
יִתְבַּרֵךְ, וּבְזֶה תַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְאִז
לֹא תִתְחַרֵּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תֵרִיא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדּוּר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם בְּיוֹם
שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, כִּי שְׁמַעְתִּי שְׁלֹא חֲרוֹנָה בָּאִים מִבְּחוּץ חֲבָרָה עִם גּוֹפִים,
וְנוֹסְעִים דְּרָךְ הַהָרִים, וּמוֹשְׁכִים אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ לְשֵׁם, וּמִי יוֹדֵעַ
אֵל מֶה זֶה יְכוּל לְהֵבִיא, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם לְמַעַן
טוֹבֶתְכֶם וְטוֹבַת יְלָדֵיכֶם, שְׁתַּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם
בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, וְתוֹנְהִירוּ אוֹתָם לֹא לְלַכֵּת לְהָרִים, וְלֹא לְהַמְשִׁיךְ
אֲחֵרֵיהֶם.

גַּא וְנֹא רְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְזֶה הַפֶּת שְׁלָנוּ — "אַחֲדוּת", כִּי
קָנָה אֶחָד יְכוּלִים לְשַׁבֵּר, אֲבָל הַרְבֵּה קָנִים אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים
וְאֶפְסָן לְשַׁבֵּר, וְהַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְאַחַד יַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְּל אִימָתָה
וּפְחַד עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ
ז"ל, וְלֹא יוֹעִיל לְאַף אֶחָד שׁוּם דְּבַר.

רְאוּ לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי מֶה נִשְׁאָר מִהָאָדָם, רַק הַתּוֹרָה
שְׂזוּכָה לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תרבי.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְנִיק וְחַפִּים ...
נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח, שאַתָּה מְתַמֵּיד בְּלִמּוּד תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, כִּי
אֵין עוֹד טוֹב מְלִמּוּד הַתּוֹרָה, וּבִפְרָט בִּימֵי הַיְלָדוּת וְהַבְּחָרוּת,
כְּמֵאמְרָם ו'ל (שְׁבַת קִנֵּב): יִנְיָקוּתָא כְּלִילָא דְוִרְדָּא [עֵקֶר יְפִי הַפְּרָח
שֶׁהוּא בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ]. וְרַבְּנֵנוּ ו'ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג):
הַעֲבוּדָה שְׁאֵדָם עוֹבֵד יוֹם אֶחָד בְּבַחְרוּתוֹ, שְׁוֵה הַרְבֵּה יָמִים בְּזִקְנוּתוֹ;
וְלִכֵּן רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תַּעֲשֶׂה חֲשׁבוֹן לְאַף
אֶחָד, וְאֵל תַּחֲשֹׁב מַה שְּׁאַחֲרִים חוֹשְׁבִים עֲלֶיךָ, וְעַל־יְדִי־זָה תַּצְלִיחַ
אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תריג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נרו יאיר.

ראו להתחזק יחד, כִּי אֵין עוֹד טוֹב כְּמוֹ שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי
כָּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירוּשְׁלָמֵי בְּרִכּוֹת, פֶּרֶק ט'): אֵי אֶפְשָׁר
לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאֵי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאֵי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶם
בְּלֹא שְׁכִינָה; וְלִכֵּן עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שֶׁהַשְׁכִּינָה מְצוּיָה אֲצֵלְכֶם, וְתִשְׁמְרוּ
מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב אֶף פַּעַם, כִּי בְּדַרְךְ כָּל אֲצֵל זוּג קוֹרָה אֵי הַבְּנוֹת
וּמִתְחִילִים לְהַתּוֹפֵחַ, וּמוֹכּוֹחַ קָטָן נַעֲשֶׂה וּכּוֹחַ גְּדוֹל, עַד שְׁמִתְחִילִים

לְקַלֵּל וּלְנַבֵּל אֶת הַפֶּה אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, וְזֶה מְבִיא שְׂרָפָה בְּבֵית, כִּי מְגַרְשִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה, וְנִשְׁאַר אֵשׁ וְאֵשׁ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם, וְאַהֲבָה, וְתִאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִדְוֹנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְאִם הָיִיתֶם יוֹדְעִים אֶת גְּדֹל הַנְּחֻת־רוּחַ שֵׁשׁ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כְּשֵׁשׁ שְׁלוֹם בֵּין הַזּוּג, הָיִיתֶם בְּעֶצְמְכֶם מִשְׁתַּדְּלִים שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (יְרוּשָׁלַיִם סִנְהֶדְרִין, פָּרָק ג', הַלְכָה ו'): אִשָּׁה כְּבַעֲלָה וּבַעַל כְּאִשְׁתּוֹ; וְלָכֵן תִּזְכְּרוּ טוֹב שְׂאֵתֶם נִשְׁמָה אַחַת, כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רס"ה) כְּמוֹ שְׁבַשְׂמִים הָיִיתֶם אֶחָד, כִּף תִּהְיֶה גַם לְעֵתִיד אֶחָד; וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֵד מְאֵד לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי בְּכָל מִינֵי אַפְסָיִם שְׁבַע עוֹלָם.

אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁלֹא תִתְפַּעְעְלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעַקֵּר הַצְּלָחָה שֶׁל זּוּג, שְׂדָנִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קִהְלַת וַבָּה, פָּרָק ד'): "טוֹבִים הַשְּׁנִיִּים" — אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, "מִן הָאֶחָד" — זֶה לְעֶצְמוֹ וְזֶה לְעֶצְמוֹ; וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁהִתְחַתְּנַתֶּם, תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂאֵתֶם זּוּג מִן הַשְּׂמִים, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְעֹזֵר אֶחָד לַשְּׁנִי, וְלִמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ אֶחָד לַשְּׁנִי.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׁיִהְיֶה צְנִיעוּת בְּתוֹךְ הַבֵּית, וּמָה הוּא הַצְּנִיעוּת? שֶׁהָאִשָּׁה לֹא תִלְךָ בְּלִי כְּפוּי רֹאשׁ, אֲפִלוּ בְּתוֹךְ חֲדָרֵי חֲדָרִים וְכוּ', וְלָכֵן נוֹהֲגוֹת הַנָּשִׁים הַצְּדָקְנִיּוֹת לַעֲשׂוֹת קְרֻחַת, וְאֵז אֵין לָהֶן בְּכָלֵל שְׁעָרוֹת, כִּי הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה גּוֹרְמוֹת לְכָל הַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת בְּבֵית.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לאַ תּרִיד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בְּלֶק, ט"ו תַּמּוּז ה'תּשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוֹ נֹצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אָסוּר לָכֶם לְהַפְגִּס בְּלַחֲץ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי כָּף הוֹלֵךְ עֲנִינֵי שְׂדוּכִים — מְצִיעִים הַרְבֵּה, וְעַד שֶׁבֶּא הַשְּׂדוּף הַנִּכּוֹן לִזְקַח הַרְבֵּה זְמַן, לְכֵן אֵל תִּכְנָסוּ לְלַחֵץ. תִּהְיֶה לְאֵל, הַבֵּן שְׁלָכֶם מְצַלַח תִּרְאוּ רַק לְחִפּוֹת, וְאִזּוֹ תִּרְאוּ אִיזָה שְׂדוּף טוֹב יִהְיֶה לָכֶם, וְרַק אֵל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ וּבַעֲצָבִים, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם.

אֶת זֶה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין, שְׂאֵם אֶחָד לֹא רוֹצֵה אֶתְכֶם — זֶה לֹא בְּשִׁבְלֵכֶם, וְלִכֵּן אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְהַשְׁכֵּר וּלְהִיזוֹת בְּעֲצָבוֹת, וּמֵה שְׂאוּמְרִים מִפְּנֵי שְׂאֵתֶם מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ז"ל, תִּאֲמִינוּ לִי, שֶׁכֹּדָאי לְעֹזֵב אֶת הַכֵּל, הַעֲקֹר לְהַשְׂאֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּבַפְּרָט שְׂלֹא מִפְּסִידִים, וּלְבַסּוּף יֵשׁ שְׂדוּכִים טוֹבִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לאַ תּרִטוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בְּלֶק, ט"ו תַּמּוּז ה'תּשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂזִכִּיתָ לְהַפִּיץ בְּשָׁבוּעַ אֶחָד אֶלְךָ קוּנְטְרָסִים, בְּכָל יוֹם בַּעֲוִיר אַחֲרָת — אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חִלְקָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּא בָּךְ, כִּי אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מֵה קוּנְטְרָסִים הָאֵלֶּה עוֹשִׂים, מְקַרְבִּים אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל

אָשֶׁר לֹא תֵרַטֵז — לֹא תֵרִיז בְּנַחֵל קִיז

לְאֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וּלְהַפְיֵץ
אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

כֹּל מֵה שְׂאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק מֵהֶחֱטָאִים שְׁלוֹ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רַק תִּתְחַזֵּק, וְתִהְיֶה לְךָ דִּירָה יַפָּה.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֹא תֵרַטֵז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינֵי הַבְּחוּר הַזֶּה ... הוּא מְאֹד מְסֻפֵּן, הוּא הִתְעַסֵּק עִם יְלָדִים
קְטָנִים, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּכֻלָּל שְׂיִתְקַרֵּב לְקַהְלָתָנוּ. וְלִכֵּן אֵל תְּרַחֵם
עָלָיו, כִּי כֹף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים ז): "כֹּל הַמְּרַחֵם
עַל אֲכָזְרִים, לְסוּף מֵתְאַכְזֵר עַל רַחֲמָנִים; אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל
יְלָדֵינוּ.

רַק תִּחְשַׁב מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ תִּחְיֶה חַיִּים נְצַחִיִּים, חַיִּים
אַמְתִּיִּים, שְׂיִהְיֶה לְךָ טוֹב תָּמִיד, כִּי מִי שְׂזוֹכָה רַק לְזִכֹּר מֵהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֵינוֹ מִפְסִיד לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֹא תֵרִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּנְחָס, י"ז תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי כּוֹאֵב לִי כָּל מַה שְּׁקוֹרָה בֵּין הַמּוֹרוֹת, וּמַה שְּׁאַתָּ אִמְרָתָּ
זֶה רְעִיּוֹן נִפְלֵא לַעֲשׂוֹת אֲסֵפָה, וּתְדַבְּרוּ פְתוּחַ, כִּי אֲסוּר לְדַבֵּר
מֵאַחֲרֵי הַגָּב, שְׁנֵיהֶם "לְשׁוֹן הָרַע" חֲמוּר מְאֹד, תִּרְאוּ לְהַחְלִיט בֵּינֵכֶם
מִה שְׁיֵשׁ לְהַחְלִיט, אֲבָל שְׁיֵהִיָּה בְטוֹחַ.

בְּעֵינַי ... גֵּרוּ יְאִיר, בְּוִדְאֵי הַיֶּלֶד מְאֹד מְאֹד מְסֻכָּן, יֵשׁ לִי צַעַר
מְאֹד מְאֹד מִמֶּנּוּ, אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר
לְטוֹבָה, וְתַעֲזְרוּ לִי עִמוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תֵרִיחַ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה אִמַּר לָךְ! יֵשׁ הִרְבֵּה הַתְּמַרְמְרוֹת בֵּין הַמּוֹרוֹת הַנִּתְיָקוֹת, וְאֲנִי
לֹא יְכוּל לְהֵרֵס אֶת הַקֵּהֲלָה בְּשִׁבִיל חֲשִׁבוֹנוֹת פְּרִטִיִּים, לְכֵן תַּעֲשֵׂי
מַה שְׁיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְקִנּוּת לַעֲצָמוֹ שׁוֹנְאִים, הַעֲצָה
לְחַיּוֹת עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשָׁלוֹם, וְחֲכַמִּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (אֲבוֹת
דְּרַבֵּי נְטוּן, פֶּרֶק כ"ג): "אֵינָה גְבוּרָה הַעוֹשֶׂה שׁוֹנְאוֹ אוֹהֵבוֹ", מִסְפִּיק אֲנִיחָנוּ
סוֹכְלִים מִבְּחוּץ, וְאֵיךְ נִסְבֵּל מִבְּפָנִים, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ,
תִּשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת מַה שְּׁאַתָּ יְכוּלָה, שְׁיֵהִיָּה הַכֹּל בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תריט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פנחס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרֵט שְׁעוֹד אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִרְשָׁמוּ לְהַכְנִס לְפְרוּיָקֹט.

אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁבְכָל פַּעַם שְׂאֲתָה מְקַבֵּל מִמְּנֵי פְקָסִים, תִּגִיד אִם קִבְלָתְךָ וְגַם תַּחֲלֵק אוֹתָם, וְאֲנִי מָאד מָאד מוֹדָה לְךָ עַל זֶה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְגִּיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרכ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פנחס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְקִבְלָתִי אֶת דְּבָרֶיךָ.

מָה אֲמַר לְךָ! אִין אַתָּה יְכוּל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמִיחָה שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה לִי בְּעֵינֵי הַחֲזֻקָת הַכוֹלֵל, וְאֲנִי שׁוֹמֵעַ מֵאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁמִפְלִיגִים בְּמַעֲלַת הַכוֹלֵל, שְׁזוֹ פָּנָה יְקָרָה שֶׁל כָּל קְהֵלְתֵּנוּ, וְלָכֵן רְאֵה לְשִׁמְחַת מָאד מָאד עַל חִלְקֶךָ, וְאֲנִי מָאד מָאד מְקוּיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִגְדִיל תוֹרָה וַיִּאֲדִיר, וְנִזְכָּה לְהַגְדִיל וּלְהַגְבִיֵּה אֶת הַתְּשָׁלוּם לְכָל תַּלְמִיד, "כִּי אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה, חֲקוֹת

שמים וארץ לא שמתי, כי העולם עומד רק על תורה, ולכן תתחזק ותחזיק חזק את הכולל, והעקר שיהיה נקי, ושום בריה בעולם לא תתערב בזה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

תעמד חזק מאד, ששום בן אדם זר לא יתערב לך בכולל, ואתה תשמר על הכולל כבבת עיניך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תרכא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פנחס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

שמעתי שסגרתם עם צלם בטבריה, והוא שכנע אתכם שיעשה בשליש מחיר. מאד מאד אני מתפלא עליכם, האם לא היו לנו מספיק צרות, שהלך לפרסם תמונות בעתון, וכמעט שסכן אותי. ולכן אני מזהיר אתכם, שאם אתם לא תקחו אחד מבפנים, אני לא אהיה בחתנה, ולא יועיל לכם שום דבר, אני לא מוכן לשבת בבית סהר בשביל אף אחד בעולם, אתם צריכים כבר לפתח את הראש שלכם, שאנחנו מוקפים בשונאים רשעים ארוירים, שרק רוצים את הרע שלנו, ולהכניסנו בבית-סהר, ואני לא אתן את זה, אני מוסר את נפשי בשבילכם ובשביל הילדים שלכם, ולכן אל תכניסו עצמכם למלכדת. אני לא רוצה בשום פנים לעשות שום פרסמת מבחוץ, אלא כל מה שיכול להיות צנוע יותר טוב, ואם לא אני אומר לכם חד משמעית — תעשו בעצמכם את החתנה.

אני את שלי אמרתי, ואתם תעשו מה שאתם רוצים, ותזהרו ותשמרו מאד מאד לא להכנס בשום סכנה, מה שיותר צנוע זה יותר מבךך, ואין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין.

ולכן בשום פנים לא לקחת צלם מבחוץ. ... גרו יאיר, הוא

אֲשֶׁר לא תרכב — לא תרכג בַּנְחַל קכא

גַּם־כֵּן מְקַצְוֵעִי. וְכֵן לֹא לְקַחַת קַיִטְרִינְג מִבַּחוּץ, כִּי יֵשׁ לָנוּ הַהַכְשָׁר
הַמְהֻדָּר שֶׁלָּנוּ, שְׁאֵנוּ מְקַפִּידִים עָלָיו קֹלָה כְּבַח־מוֹרָה וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי. וְאֲנִי
עוֹד פֶּעַם חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, אִם לֹא תִצְיָתוּ, אֲנִי לֹא אֶהְיֶה בַּחֲתֻנָּה.

הַמְאֻחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרכב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תַּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבָר, תִּמְסְרֵי אֶת עֲצֻמְךָ רַק בִּיַּדֵי הַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, כִּי אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְצֶה כִּךָ יִהְיֶה, וּבְשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּן לֹא לְהַתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר, וְאֵל תַּפְחָדִי.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, מֵה שְׁטוּב
בְּשִׁבְלֶךָ.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרכג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קְנִינִי אֶת הַמְדַרְשׁ רַבָּה, וּבְרוּךְ ה' הַתְלַמִּידִים לוֹמְדִים אֶת
הַמְדַרְשׁ רַבָּה, וְגוֹמְרִים כָּל שְׁבוּעַ אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁלוֹ. אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי
תְּלַקֵּךְ, וְזוֹ תִהְיֶה זְכוּת לְאֲבִיךָ בְּעוֹלָם הָעָלְיוֹן, כִּי מֵה שְׂרַק עוֹשִׂים

לְאָבָא, יֵשׁ לוֹ נַחַת־רוּחַ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וּבִפְרָט אִם זֶה תוֹרָה וְצָרְכֵי צְבוּר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הָאֲרוֹן־קֹדֶשׁ שֶׁקָּנִיתָ לָנוּ וְאֵת הַפְּרֻכַת הַיָּפָה שֶׁבְּחִרְתָּ.

הַעֲקָר רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ רַק בְּאֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל מִפְּגַם הַבְּרִית רַק עַל־יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם חֹזֵק בְּאֲמוּנָה, שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַרֵב ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּכְיַן אֶת הַבְּחוּרִים, שְׂאָם, חַס וְשְׁלוֹם, הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים רוֹצִים לַעֲשׂוֹת לָנוּ נְזֻקִים, שֶׁיִּקְבְּלוּ חֲזָרָה מִנָּה אַחַת אִפְּיִם.

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשֵׁנָיו חָרַק עָלֵינוּ, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: "נִצְחָתִי וְאֲנִיצַח כִּי מִדְּתוֹ נִצַּח"; אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹכְנִים עַל הַכִּי גְרוּעַ, וְלֹא לְפַחַד מֵהֶם בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי כָּךְ אָמַר הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: "סִגְלָה לְנִצַּח אֶת הַרְשָׁעִים — לֹא לְפַחַד מֵהֶם".

וְרֵאִיתִי בְּדַבְרֵי הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַרְבֵּי צַלְמֵי וּבְאֻוִיטְשׁ זי"ע (סִפֵּר הַשִּׁיחוֹת תש"א): בְּשָׁעָה שֶׁהַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ בְּבֵית־הַסֵּהַר סִפֵּר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "נִסְכֶּם בְּדַעַתִּי לֹא לְהַתְפַּעֵל מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא כָּלֵל וְכָלֵל לֹא, לֹא

לְהִתְחַשֵּׁב עִמָּהֶם, וְלֹא לַעֲשׂוֹת מֵהֶם מְצִיאוֹת כָּלֵל, כְּאֵלוּ הֵם אֵין וְאִפְסֵי מִמֶּשׁ", וְכִף הַצְּלִיחַ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים. וְדַעַת לְנִבּוֹן, שֶׁכֵּל זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת בֵּין כְּתֹלִי הַיְשִׁיבָה, לְהַגִּיד דְּבוּרִים כְּאֵלוּ, וְלֹא לְפָרְסֵם אֵת זֶה עַל הַקִּיר, וְדִי לְחַפְיָמָא.

רְאֵה לְהַכְנִיס שְׂמֵחָה בַּבְּחוּרִים, שְׂיִרְקְדוּ בְּכֹל יוֹם, וְיִשְׁמְרוּ עַל הַנְּקִיּוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַיְשִׁיבָה שְׁלָנוּ תִגְדֵּל, וְנִצְלִיחַ לְגַיֵּס יְשִׁיבָה שֶׁל מְאֵתִים בַּחוּרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרכה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי כּוֹלֵל "אֹר הַמַּאִיר", הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂיִהְיֶה סֵדֶר מְסֻדָּר בְּכוֹלֵל, כִּי אֵין עוֹד טוֹב כְּמוֹ סֵדֶר, וְזֶה עֵקֶר הַצְּלָחַת הָאָדָם — שֶׁהוּא מְסֻדָּר, וְכֹל בְּרִי יִשְׂרָאֵל מְחִיב שְׂיִהְיֶה לוֹ סֵדֶר, וְזֶה זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה, שֶׁהַכֹּל הוּא בְּסֵדֶר וּמִגְבֵּל בְּזִמְנֵי, שְׁחֲרִית יֵשׁ לוֹ זְמַן מְסִיִּם, מְנַחֵה יֵשׁ לוֹ זְמַן מְסִיִּם, עֶרְבִית יֵשׁ לוֹ זְמַן מְסִיִּם, חֲצוֹת יֵשׁ לוֹ זְמַן מְסִיִּם, לְהוֹרוֹת לְאָדָם שֶׁהוּא מִגְבֵּל בְּזִמְנֵי בְּסֵדֶר מוֹפְתִי, וְכֵן הַמְצוּוֹת שְׂמִקְמִיִּם יֵשׁ לָהֶם גַּם-כֵּן סֵדֶר, וְכִף רְצָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַסְּדָרִים.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, שֶׁכֵּל אֶחָד וְאֶחָד יִסְדֵּר לוֹ סֵדֶר יוֹם, וְיִשְׁתַּדֵּל פְּחוֹת אוֹ יוֹתֵר לְקַיֵּם אֵת זֶה, וְיִלְמַד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, הֵלְכָה וְאֶגְדָּה, וְסִפְרֵי רַבְנֵי ז"ל וְסִפְרֵי חֲסִידוֹת וּמוֹסָר, וְאִפְלוּ קִצַּת דְּקִצַּת, וְזֶה נוֹתֵן לְאָדָם סְפוּק מְאֹד גְּדוֹל.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ עַל הַזְמַן הַיְקָר שְׁלָכֶם, כִּי כָּל יוֹם וַיּוֹם הוּא חָשׁוּב מְאֹד, וְרַבְּנוּ וְ"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ערב) עַל הַפְּסוּק: "הַיּוֹם אִם בָּקִלוּ תִשְׁמְעוּ", אִם אַתֶּם רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּדְעוּ שְׂאִין לָכֶם רַק הַיּוֹם הַזֶּה.

נָא וְנָא רְאוּ שֶׁהַפְּנֵת יִקְרַת שְׁלָכֶם שְׁזֵה הַכּוֹלָל, תִּשְׁמְרוּ עַל הַנְּקִיּוֹן בְּגִשְׁמִיּוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוּם לְכַלּוֹף, וּמְכַל שְׁכֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, לֹא לְדַבֵּר דְּבוּרִים בְּטִלִּים, וְלֹא לְעַשׂוֹן, חֵס וְשְׁלוֹם, וְשָׂאֵר בְּטוֹלִים, כִּי הַבֵּית-מִדְרָשׁ הוּא מְשַׁכֵּן הַשְּׂכִינָה.

כְּפִי רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים שֵׁישׁ לָנוּ עַל הַכּוֹלָל שְׁלָכֶם, שְׁהַסְמ"ך-מ"ם נִכְנָס בְּלַחֲץ, וּבְכָל פַּעַם הַבֵּיא לָנוּ מְשֻׁטְרָה, וְרוֹצִים לְמַנֵּעַ אוֹתָנוּ, זֶה מֵרְאָה אֵיךְ שְׁזֵה חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם. וְלָכֵן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז לֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְתִתְמִידוֹ בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּכְדַאי הַתּוֹרָה שְׁתַּגֵּן עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר פִּנְחָס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאָסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

רְאֵה לְמָסוּר אֶת כָּל הַמַּכְתְּבִים לִיעֲדָם, וְתַעֲשֶׂה לִּי רְשִׁימָה אִם קַבְּלָתָ אֶת כָּלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְכֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

... בְּקֶשׁ אוֹתִי, שְׁאַתֶּם תִּגִּידוּ שֶׁהִזְמַנְתֶּם אוֹתוֹ לְתַקֵּן אֶת הַנֶּזֶק
שֶׁנִּגְרַם בֵּין הַשְּׁטַח שְׁלֹכֶם לַשְּׁטַח שֶׁל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי הוּא מְפָחֵד
לְבוֹא בְּשִׁבְלֵנוּ, כִּי הוּא קָבֵל אִיוִם מֵהַמְשַׁטָּרָה, וְכֵן הוּא עוֹבֵד
בְּשִׁבְלֵכֶם, וְאֲזִי הוּא יוֹכֵל לְגַמֵּר, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

תִּכְתֹּב לִי מֵה קָרָה עִם הַלִּיחַ חֲשַׁמֵּל.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵינָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּתְחַזְּקוּ וְאֵל
תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם בְּרָיָה שְׁבָעוּלָם, וְאִף שְׁמֵאִמִּים עֲלִינוּ הַרְשָׁעִים, לֹא
יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, לָנוּ אֵין שׁוֹם עֶסֶק אִתֶּם כָּלֵל, אֲנַחְנוּ רוֹצִים
רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁשֵׁמוֹ שְׁלוֹם (שְׁבַת י.); עֲלִינוּ רַק לְהַדְּבִיק
אֶת עֲצֻמָּנוּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת אֶת דְּבָרֵי רִבְנוּ
ו"ל (לְקוּטִירֵי מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב): לְצֵאת בִּשְׂדֵה וּבְהָרִים בְּלִילָה
לְהַתְּבוֹדֵד, וְזֶה יַעֲזֹר גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, שֶׁנִּשְׁמַר עַל הַרְשָׁעִים שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ
לְהִזִּיק לָנוּ. וְרִבְנוּ ו"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּנֻבָה וּגְזֻלָּה, חֶלֶק ב', סִימָן
ה'): עַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת נִצּוּל מִגְּנָבִים; וְשִׁמְעֵתִי מֵאֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנו סְפוּר מְעַנֵּין, שְׁהִיָּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בְּשֵׁם ר' מֹשֶׁה יְרוֹסֵלְבֶסְקִי ז"ל, וְהִיָּה מוֹכֵר עֲצִים, וְהִיָּה לוֹ מַחְסָן עֲנָקִי שָׁבוּ אַחְסָן עֲצִים יְקָרִים, וּמִמּוֹל הַמַּחְסָן שְׁלוֹ הִיָּה גֵר אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בְּשֵׁם ר' אֱלִיָּהוּ חַיִּים רוֹזֵינ' ז"ל, וְהוּא הִיָּתָה דְרָכּוֹ לָקוּם כָּל לַיְלָה בַּחֲצוֹת, וּבִקְרִיץ הִיָּה אוֹמֵר אֵת סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת עַל הַמְרַפֶּסֶת שְׁלוֹ בְּבִכּוּיֹת, וּפְעַם בְּאֲמֻצָּע תְּקוּן חֲצוֹת, בְּלִי כּוֹנֵה הַתְּחִיל לֹאמֵר כְּמָה מְזֻמּוֹרִים בְּקוֹל וּבְכִבִּי, וּפְתָאֵם הוּא שׁוֹמֵעַ אִיךָ שְׁכַמָּה גְּנָבִים מְטַפְּסִים עַל הַגָּדֵר וּבוֹרְחִים, כְּנֶרְאָה שְׁנִפְחָדוּ שְׁהֵנָּה בָּאִים לְתַפֵּס אוֹתָם, אִזּוּ הוּא הַבֵּין אֵת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל: "עַל-יְדֵי אַמִּירַת תְּקוּן חֲצוֹת נִצּוֹל מִגְּנָבִים"; כְּמוֹ-כֵן אִם נִצָּא בְּלַיְלָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּהָרִים, אִזּוּ מִמִּילָא הִרְשָׁעִים לֹא יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר, כִּי הֵם יִפְחָדוּ.

חֲזָקוּ וְאֲמַצּוּ וְאַל תִּירָאוּ מֵהֵם כָּלֵל, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מ.ב.) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ'): "אַל יִרֶךְ לְבַבְכֶם אֶל תִּירָאוּ וְאַל תַּחְפְּזוּ", אֶל יִרֶךְ לְבַבְכֶם — מִפְּנֵי צַהֲלַת סוֹסִים וְצַחְצוּחַ חֲרָבוֹת, אֶל תִּירָאוּ — מִפְּנֵי הַגַּפַת תְּרִיסִין וְשַׁפְעַת הַקְּלָגְסִין, אֶל תַּחְפְּזוּ — מִקּוֹל קְרָנוֹת, אֶל תַּעֲרָצוּ — מִפְּנֵי קוֹל צְרוּחֹת "כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הֵהוּלֵךְ עִמָּכֶם", הֵם בָּאִין בְּנִצְחָנוּ שֶׁל בְּשֵׁר וְדָם, וְאַתֶּם בָּאִים בְּנִצְחָנוּ שֶׁל מְקוֹם.

נָא וְנָא הַדְּבִיקוּ אֵת עֲצֻמְכֶם בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְרַק תַּחֲשֹׁבוּ מִמֵּנו יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוּ שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם לֹא תוֹכַל לָכֶם בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּצָרָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשֵׁנָיו חֲרָק עָלֵינוּ, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר: נִצְחָתִי וְאַנְצָחַת, כִּי מִדְּתוֹ נִצַּח, אֲבָל אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹכְנִים עַל הַכִּי גְרוּעַ וְלֹא לִפְחָד מֵהֵם בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי כֶּף אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: "סִגְלָה לְנִצַּח אֵת הִרְשָׁעִים לֹא לִפְחָד מֵהֵם", וְרֵאִיתִי בְּדְבָרֵי הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ הַרְבֵּי"צ מְלִיּוּבֵאֵוִיטְשׁ זי"ע (סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת תש"א) בְּשַׁעָה שְׁהַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ בְּבֵית-הַסֵּהַר סֵפֶר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "נִסְכֶם בְּדַעַתִּי לֹא לְהַתְּפַעַל מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא כָּלֵל וְכָלֵל לֹא, לֹא לְהַתְּחַשֵּׁב עִמָּהֶם, וְלֹא לַעֲשׂוֹת מֵהֵם

אֲשֶׁר לֹא תֵרַכְט בְּנַחַל קִצוֹ
מְצִיאוֹת כָּלֵל, כָּאֵלוֹ הֵם אֵין וְאָפֶס מִמֶּשׁ", וְכֵן הַצְּלִיחַ לְעֵבֶר עַל
הַכֵּל.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, עָרַב וּבִקְרָ וְצִהָרִים, כִּי כִּן
מְסַפְרִים לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּטִּין ז'): שְׁלַח לִי מֵר עוֹקְבָא לְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנֵי אָדָם הָעוֹמְדִים עָלַי וּבְגִדֵי לְמַסְרָם לְמַלְכוּת, מֵהוּ? שְׂרִטְט
וְכַתֵּב לִי (תְּהִלִּים לט): "אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרַבִּי מִחֲטוּא בְלִשׁוֹנִי,
אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם בְּעוֹד רָשָׁע לְנִגְדִי", אֶף-עַל-פִּי שְׂרָשָׁע לְנִגְדִי
אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם, שְׁלַח לִי קָא מְצַעְרֵי לִי טוֹבָא, וְלֹא מְצִינָא
דְאִיקוּם בְּהוּ! שְׁלַח לִי (תְּהִלִּים לז): "דְּוֹם לֵה' וְהַתְּחוּלָל לֹ", דְּוֹם
לֵה' וְהוּא יְפִילֵם לְךָ חֲלָלִים חֲלָלִים, הַשְּׁכָם וְהַעֲרַב עֲלֵיהֶן לְבֵית-
הַמִּדְרָשׁ וְהֵן כְּלִין מְאֲלִיחֶן; וְלִכֵּן גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת אֵת זֶה,
וְעַל-יְדֵי-זֶה נְצַלִּיחַ אֵת דְּרַכְנוּ תָּמִיד, כִּי בְּרַגַע שְׁמַתְפַּלְלִין עָרַב וּבִקְרָ
וְצִהָרִים בְּמִנְיַן דִּיקָא, נּוֹפֵל פַּחַד עַל הַרְשָׁעִים, וְהֵם מִתְּבַטְּלִים לְגַמְרֵי.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי אֲמַת
כְּזֶה, וְרֵאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שְׁאַנְחָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תֵרַכְט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ בְּלַק, י"ז תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֵל טוֹב סְלָה גִיְעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת
"דְּמִשְׁק אֶלְיָעֶזֶר", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד תְּשַׁמְרוּ שְׁהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ יִהְיֶה נְקִי מְאֹד, הֵן
בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוּם לְכַלּוֹף, וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת שְׁאַנִּי לֹא רוּצָה
בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שֵׁיִסְתּוֹכְבוּ בֵּינֵינוּ בַּחוּרִים מְפָרְעִים, כִּי אֲנִי רוּצָה
שֶׁהַתְּלַמִּידִים יְצַלִּיחוּ בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְכַמְדוֹת שְׁזֶה הִיסוּד,
אֲנִי מְסַתְּכַל עֲלֵיכֶם, שְׂאַתֶּם תִּהְיוּ הָעֵתִיד שֶׁל קְהַלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה.

נא וְנא ראו שְׁפַל אֶחָד מִכֶּם יִסִּים בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת
 וְשִׁבְעָה דְפִים גְּמָרָא בְּגֵרְסָא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמַצִּיל בֵּין
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחֵינִיּוֹת כְּמוֹ גְּמָרָא, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת
 פְּרָק ד'): הָיִי זֶהִיר בְּתַלְמוּד שְׁשִׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זְרוּן, כִּי עֲלִיכֶם
 לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִלְמוּד תַּלְמוּד, שְׁגָלָה לָנוּ רַבְנּוּ ז"ל
 (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד), אֲשֶׁר תַּלְמוּד עוֹלָה מִסְפָּר לִילִי"ת,
 וּבִשְׁבִיל זֶה הַסְּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לֹא לְהַנִּיחַ
 אֶת הָאָדָם לְלַמַּד תַּלְמוּד, כִּי הוּא יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי לְמוּד תַּלְמוּד
 הוּא וְנוֹקְבָא דְלִיָּה מִתְבַּטְּלִים, וְזֶה מְגַלֵּה לָנוּ הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ: הָיִי זֶהִיר
 בְּתַלְמוּד, שְׁתַּלְמַד הַרְבֵּה תַּלְמוּד, לְמָה? שְׁשִׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלָה
 זְרוּן, שְׁהוּא רְאשֵׁי תְבוֹת: זְעִיר וְנוֹיֻקְבָא דְקַלְפָּה, כִּי אִם אֵין
 לוֹמְדִים תַּלְמוּד, אָז הֵם מִתְגַּבְּרִים עֲלֵיךְ. וְזֶה שְׁהַתְּפָאָר דְּוֹד הַמְּלֻךְ
 (תְּהִלִּים קִיט): "זָדִים הִלִּיצְנֵי עַד מָאד מִתּוֹרְתְךָ לֹא נְטִיתִי", כִּי זְעִיר
 וְנוֹיֻקְבָא דְקַלְפָּה רָצוּ אַחֲרָיו לְהַפִּילוֹ, אָבָל מִתּוֹרְתְךָ לֹא נְטִיתִי, כִּי
 לְמַדְתִּי תּוֹרָה שְׁבַע-לְפָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִכְנַעְתִּי אוֹתָם. וְלָכֵן רְאוּ מַה
 לְפָנֵיכֶם, הַתְּמִידוּ בְּלְמוּד תּוֹרָה שְׁבַע-לְפָה, וְאָז תִּזְכּוּ לְהַכְנִיעַ אֶת
 הַקַּלְפָּה שְׁמִתְגַּבְּרַת עֲלֵיכֶם לְהַכְשִׁיל אֶתְכֶם בְּפָגַם-הַבְּרִית, עַל-יְדֵי
 הַסְּמ"ך-מ"ם וְלִילִי"ת, וְלַעֲקוֹר אֶתְכֶם מִן הָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן,
 וְעַקֵּר הַתְּרוּפָה נִגְדָם זֶה רַק עַל-יְדֵי לְמוּד תַּלְמוּד, וְזֶה מַה שְׁאָמְרוּ
 חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין כד): "בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי" — זֶה תַּלְמוּד
 בְּבָלִי, שְׁאֵפְלוּ שְׂאָדָם נִמְצָא בַּחֲשָׁף, עַל-יְדֵי לְמוּד תַּלְמוּד יְכוֹל לְצַאת
 מִשָּׁם, וְזֶה כָּלֵל תּוֹרָה שְׁבַע-לְפָה, שְׁמַכְנִיעָה אֶת הַסְּמ"ך-מ"ם וְנוֹיֻקְבָא
 דִּילִיָּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמַד בְּכָל יוֹם תַּלְמוּד, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוּ דִּי, יֹאמַר לְצְרוּתֵינוּ דִּי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ז בתמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב". הַיְוֹ"ה עָלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יתברך, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים עוֹד לַיְלָה בְּזֵה הָעוֹלָם לְדַבֵּר
מִרְבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה, אִם הֵייתֶן יוֹדְעוֹת מֶה זֶה
לְהִתְקַבֵּץ יַחַד שְׁעָה בְּשָׂבוּעַ, וּלְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל, הֵייתֶן שְׂמֵחוֹת בְּמֵאֹד
מְאֹד.

רַבֵּנוּ ו"ל אֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימֵן נד): טוֹב לְבַלּוֹת זְמַן
רַב, בְּשִׁבִיל שְׁעָה אַחַת שְׂיִתְקַרֵּב לְצַדִּיק; הֵינּוּ כְּדַאי לְבַלּוֹת זְמַן
הַרְבֵּה רַק בְּשִׁבִיל שְׁעָה אַחַת שְׂזוֹכִים לְהִסְתַּוְּפֵף אֶצֶל הַצַּדִּיק.
וְהַתְּבַטָּא פַּעַם רַבֵּנוּ ו"ל: כָּל זְמַן שְׂאַתֶּם נִמְצָאִים אֶצְלִי — אֲנִי
מֵאֲמִין לָכֶם, בְּרַגַּע שְׂאַתֶּם יוֹצְאִים מִמֶּנִּי, כְּכֹר אֲנִי מֵאֲמִין לָכֶם. כִּי
הַבְּחִירָה כָּל-כֹּף חֻזְקָה, כָּל זְמַן שְׂנִמְצָאִים אֶצֶל רַבֵּנוּ ו"ל, וְשׁוֹמְעִים
דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֵא כָּל עֲלָמִין, וְסוֹכֵב כָּל עֲלָמִין, וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין,
וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּל־ל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא,
אִז יֵשׁ בְּטוֹל הַבְּחִירָה, כָּל אַחַד שׁוֹמֵעַ דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, אֲבָל
כְּשִׂיּוֹצְאִים מִרְבֵּנוּ ו"ל — כְּכֹר שׁוֹכְחִים.

רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר פַּעַם לְמוֹהַרְנַ"ת ו"ל: כָּל מֶה שְׂאַתָּה רוֹאֶה בְּזֵה
הָעוֹלָם, זֶה בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן. מֶה אָנוּ רוֹאִים? נֶגֶד מִשָּׁה רַבֵּנוּ
קָם בְּלַעַם הַרְשָׁע, עַד כְּדִי כֹף שְׂרַבֵּנוּ ו"ל אֹמֵר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
ב', סִימֵן נו): מִשָּׁה רַבֵּנוּ אֹמֵר תּוֹרָה, וְגַם בְּלַעַם עוֹמֵד נֶגְדוֹ וְאֹמֵר
תּוֹרָה, מִשָּׁה רַבֵּנוּ מְגַלֶּה לָנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְלַעַם גַּם-כֵּן

מַחֲקָה אֶת מֹשֶׁה. עַד כְּדֵי כֶּף, שְׂאִין יוֹדְעִים מִי זֶה מֹשֶׁה וּמִי זֶה בְּלָעַם. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת ה, יט): מַה בֵּין 'תְּלַמִּידֵי' שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ לְבֵין 'תְּלַמִּידֵי' שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע? שׂוֹאֲלִים הַמְּפָרְשִׁים, לָמָּה לֹא כְּתוּב: מַה בֵּין אַבְרָהָם לְבְּלָעַם? לָמָּה צָרִיךְ לְכַתּוּב: מַה בֵּין 'תְּלַמִּידֵי' שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ לְ'תְּלַמִּידֵי' שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע? אֲלֵא בֵּין אַבְרָהָם לְבְּלָעַם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְרְאוֹת הַפְּרֶשׁ, כְּמוֹ שְׂלֵא רְאוּ הַפְּרֶשׁ בֵּין מֹשֶׁה לְבְּלָעַם, מֹשֶׁה רַבְּנוּ גָּלָה תּוֹרָה, וְגַם בְּלָעַם גָּלָה תּוֹרָה, מְתִי רוֹאִים אֶת הַהַפְּרֶשׁ? אֲצֵל הַתְּלַמִּידִים. רוֹאִים אֶת תְּלַמִּידֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ שֶׁהֵם מוֹסְרִים בְּפֶשֶׁם בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשִׁבִיל קִיּוּם הַמְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת, הַיְלָדִים הוֹלְכִים עִם פְּאוֹת, הַנְּשִׁים וְהַבָּנוֹת הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת, הַגְּבָרִים הוֹלְכִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת עָרֵב וְכָקֵר וְצִהָרִים, קוֹבְעִים עֵתִים לַתּוֹרָה, בּוֹנִים בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, כּוֹלֵל וְעוֹד כּוֹלֵל, יְשִׁיבָה קֶטְנָה, יְשִׁיבָה גְּדוּלָה, תְּלַמוּדֵי תּוֹרָה, גֵּן לְבָנִים, גֵּן לְבָנוֹת, בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי יוֹדְעִים שְׂאֵלוּ תְּלַמִּידֵי אַבְרָהָם אַבִּינוּ, תְּלַמִּידֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ. וְהִנֵּה רוֹאִים, שְׁבְּלָעַם הַרְשָׁע גַּם-כֵּן מְדַבֵּר מְתַק, מְזַכֵּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל צְרִיכִים לְהַתְּבוּנָן — הֵאֵם הַעֲמִיד תְּלַמוּד תּוֹרָה אֶחָד, גֵּן יְלָדִים אֶחָד?! תְּרֹאוּ תְּלַמִּידֵי אֵיךְ נִרְאִים, אֵם יֵשׁ לָהֶם זְקֵן וּפְאוֹת, אֵם הַנְּשִׁים הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת, אֵם הַשְּׁחִיטָה כְּשֶׁרָה וְכוּ', זֶה סִימָן שֶׁהֵם תְּלַמִּידֵי בְּלָעַם הַרְשָׁע. וְזֶה אָנוּ צְרִיכִים לְזַכֵּר הַיֵּטֵב, שְׂלֵא נִטְעָה אֶת עֲצָמָנוּ. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׂלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד. יְכוּלִים לְחִיוֹת בְּטַעוֹת וּבְדַמְיוֹן, וְהַכֵּל בָּא מִפְּנֵי שְׂמֻטָּעִים אֶת עֲצָמָנוּ. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יט), שְׂעָקֵר הַיְהֻדוֹת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, לְקַיֵּם הַרְבֵּה מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת, הַנְּשִׁים צְרִיכוֹת לִילָף בְּצַנִּיעוֹת כְּשׂוֹרָה, הֵן הַבְּגָדִים, שְׂלֵא יִהְיוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, קְצָרִים וְכוּ' וְכוּ', עַל יְסוּדוֹת טְהוֹרַת הַיְהֻדוֹת, לֹא לִילָף בְּלֵא גְרָבִים, חֵס וְשְׁלוֹם, לְאִשָּׁה אֲסוּר בְּשׂוּם פָּנִים וְאִפֵּן לִילָף בְּגִלּוּי שַׁעַר, שְׂאוּמֵר הַזֶּהֱרֵר, שְׂמִבִּיאָה בְּזֶה קָלְלָה בְּבֵית. וְכֵן אֲצֵל הַגְּבָרִים צְרִיכִים לְרְאוֹת צֵלֶם אֱלֹקִים: זְקֵן וּפְאוֹת, וְאָנוּ גְּאִים עִם הַלְּבוּשׁ שְׁלָנוּ, הוֹלְכִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, מִתְּפַלְלִים וְלוֹמְדִים, שְׁבְּלָעַם הַרְשָׁע הַצָּרוּךְ אַחֲרֵי-כֵן לְהוֹדוֹת: "מַה טְבוּ אֶהְלֶךְ

יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל". וְלֹא הָיָה יָכוֹל בְּשׁוּם אַפֵּן לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל, כִּי רָאָה שְׂזָה עִם מִיָּחָד, "הֵן עִם לְבַדְד יִשְׁכּוֹן וּבְגוֹיִים לֹא יִתְחַשֵּׁב". הַנָּשִׁים אֵינָן מְחַקוֹת אֶת אִפְנֵת הַגּוֹיִים, וְלֹא מִתְבַּיְשׁוֹת בְּמַלְבוּשָׁן וּבְמַעֲשֵׂיהֶן, כִּי זֶה הַגָּאוֹן וְהַגָּאוֹה שְׁלֵנוּ, זֶה מֵה שְׁקִבְלָנוּ מִרְבּוּנוּ וְ"ל.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֲלֻקְנוּ, שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, וְרַב רַבְּכֵן זָכִיתָן לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, גַּם עִתָּה יֵשׁ קְבוּצָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִכָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּסְעוּ לְצִיּוֹן. וְאָנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, הַהֶסְתּוֹת הַפְּרוּעוֹת שֶׁנִּגְדְּנוּ לְאַחֲרוֹנָה, זֶה לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְסִית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם כְּאִלוּ מִי יוֹדֵעַ מָה אָנוּ מְסַגְּלִים לְעִשׂוֹת, אָנוּ חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא נִגְעָנוּ בְּאִישׁ. אֲדַרְבָּה הֵם עָשׂוּ כָּל מִינֵי פְּרוּבוֹקְצִיּוֹת וְכוּ', הַשְּׁלִיכוּ אֶת יְלָדֵינוּ לְיַד בֵּית הָעֶלְמִין וְהַמְּזַבְּלָה, וְאָנוּ מְבַלְיָגִים וּמְבַלְיָגִים, וְלְבִסוּף הַרְשָׁע מְרָשָׁע מְסִית וּמְדִיחַ נִגְדְּנוּ, הֵם בְּעֶצְמָם מִתְעַלְלִים בָּנוּ, וְאַחֲרֵי-כֵן עוֹד מִתְאַוְּנִים שְׂאָנוּ נוֹגְעִים בָּהֶם. אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים וּמְתַפְּלִים, וְלִסֵּמ"ךְ-מ"ם חוֹרָה מְאֹד — אֵיךְ יִתְכַן מְדַבֵּר שָׁמַם בְּגָלִיל, שִׁיתְהַפֵּךְ לִישׁוּב הוֹמָה: שְׁנֵי כּוֹלָלִים, יִשִּׁיבָה גְדוֹלָה וּקְטָנָה, תִּיכּוֹן לְבָנוֹת, תִּלְמוּדֵי תוֹרָה, בֵּית-סֵפֶר, גְּנִיּוֹת, יְלָדִים עִם פְּאוֹת, מְנִינִים בְּזֶה אַחַר זֶה, כָּל הַיּוֹם יִשְׁנֵם מְנִינִים: שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֵרְבִית, הֵיכָן שׁוֹמְעִים כְּדַבֵּר הַזֶּה בְּכָל הַגָּלִיל. אֲפִלוּ בְּשִׁתֵּי הָעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת — בְּצַפַּת וּבְטַבְרִיָּה, גַּם-כֵּן אֵין כָּל-כֵּף הַרְבֵּה מְנִינִים כְּפִי שֵׁישׁ כָּאֵן בְּאִיזוֹ מוֹשְׁבָה, וְזֶה לְצַנִּינִים בְּעֵינֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, עַל-כֵּן מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, עַד שֶׁמְעַלְלִים עָלֵינוּ כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת.

אָבֵל עָלִינוּ לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאֵף אֶחָד, אֵין לָנוּ אֵלָּא אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. סוּף כָּל סוּף הַרְשָׁע מְרָשָׁע שְׁעוֹשָׂה פְּרוּבוֹקְצִיּוֹת, יִתְגַּלֶּה פְּרָצוּפוֹ הַטָּמָא לְעֵינֵי כָּל, הַגְּנֻבוֹת וְהַגְּזוּלוֹת וְהַשְּׁחִיתוֹת שְׁעוֹשָׂה — יִתְפָּסוּ, כִּי סוּף גִּנְבַּ לְתַלְיָה.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, אַל תִּתְפַּעְלוּ מֵאֵף אֶחָד, תִּמְשִׁיכוּ

להתאחד יחד ולשמח יחד, ולעזר זו לזו, תקרבנה זו את זו. אני רוצה מאד שתעשינה ליל שמחה באולם הארועים, זה שלנו וזה ישאר לנו, ואף אחד לא יוכל לטל מאתנו, זה על אדמה פרטית, כסף פרטי, שכל אחד ואחד חסך מפתו ונתן, וכך בנינו את זאת ביגע וביזע. ולכן אסור לנו להתפעל מאיש, אף שמסיתים ומדיחים נגדנו מאד מאד, והסמ"ך-מ"ם עומד תחת כל ההסתות הפרועות, אל לנו להתפעל, עלינו רק להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולא להסתפל על אף אחד. מזהרנ"ת ז"ל עבר משברים וגלים בזה העולם, מה לא עשו לו והציקו לו, ואף-על-פי-כן ברוך הוא וברוך שמו, דיקא על ידו יצא והתפרסם אור רבנו ז"ל בעולם, וכן זה הולך בכל דור ודור — מי שמגלה את אור רבנו ז"ל, הסמ"ך-מ"ם אינו יכול לסבלו, פי הסמ"ך-מ"ם אינו יכול לסבל את רבנו ז"ל, פי רבנו יחזיר את כל העולם פלו בתשובה! וכך אמר פעם (חיי-מוהר"ן, סימן רנא): לא רק אתכם אחזיר בתשובה, אלא אפלו את הגויים אני יכול להביא סמוך לדת ישראל; כל הגלוי של רבנו זה התחזקות בכל אשר עובר, וזאת גם הגויים צריכים, אין בריה שבעולם שלא יעבר עליו משבר וגל, ומי שאומר אחרת — תדעו לכם, שהוא שקרן. פי כל אדם עובר עליו בכל יום ויום כל מיני משברים וגלים, זה מבית זה מחוץ, זה מהילדים, זה מפרנסה, זה מהסביבה וכו' וכו', זה מעצמו וכן הלאה.

והתחזקות מקבלים מרבנו ז"ל, פי רבנו ז"ל הוא מקור השמחה, ואצלו נאמר (דברי-הימים א' טז, כז): "עז וחדוה במקומו", אצל הקדוש-ברוך-הוא זה רק שמחה, ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד; אין זו עצה שנותנים לאדם — אתה יודע מה, עובר עליך כל-כף הרבה משברים, אז תהיה בשמחה, לא ולא! אומר רבנו שזו מצוה הכלולה מכל המצוות, פי רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א'): כשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקיו. אנו עושים את המצוות לא מפני שזה על ואנו מכרחים, אלא אנו עושים זאת מרב אהבה שיש לנו להקדוש-ברוך-הוא, אנו

אוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁאֵנוּ עוֹשִׂים הִיא מְאֵהָבָה, אֲצִלְנוּ זו שֶׁמְחָה עֲצוּמָה שְׁאֵנוּ שׁוֹמְרִים שְׁבֵת, אֲצִלְנוּ זו שֶׁמְחָה הִכִּי גְדוּלָה שְׁאֵשָׁה יְכוּלָה לִילֵף בְּצַנִּיעוּת, בְּכֹסוּי רֹאשׁ, שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה שְׁעַר רֹאשׁוֹ, הַצְּדָקָנִיּוֹת מְגַלְחוֹת שְׁעַר רֹאשׁוֹ לְגַמְרֵי, שְׁלֵא יִהְיֶה עֲלֵיהֶם דִּינִים. וְהַגְּבָרִים הוֹלְכִים עִם זָקֵן וּפְאוֹת, אֲשֶׁר אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יז): כְּשֵׁי-הוֹדִי מְנַעַנֵעַ בְּפְאוֹת, גּוֹרֵם שְׁעֵשׂוּעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְאִין זֶה עֵצָה אֲלֵא מִצְוָה, כְּשֶׁאֲדָם שְׂמֵחַ, סִימָן שְׁנִמְצָא אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּתוּב: "עֲזֹ וְחֻדְוָה בְּמִקְוָמוֹ", וּכְכֹל שְׁאֲדָם יוֹתֵר שְׂמֵחַ, הוּא יוֹתֵר נִמְצָא אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזֶה נִמְדָד הָאֲדָם אִם הוּא בְּאֲמַת אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹ שֶׁהוּא רַחוּק עַדִּין — אִם הוּא רַק שְׂמֵחַ וְרוֹקֵד וּמְשִׂמַח אֶת אַחֲרָיִם, זֶה סִימָן שֶׁהוּא חֲזָר בְּחֻשׁוּבָה, וּמְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמֵחָה): כְּשֶׁתְּשִׂימַח אֶת הַצְּדִיק, תּוּכַל לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁמְחָה. וְאִין יְכוּלִים לְשִׂימַח אֶת הַצְּדִיק? אִם מְצִיִּתִים אֶת הַצְּדִיק לְהַפְרִד מִהַרְשֵׁעַ מְרַשֵּׁעַ בְּלַעַם הַרְשָׁע, שְׂמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגְדַּת נְשִׂמוֹת יִשְׂרָאֵל. בְּזֶה מְשִׂמַּחִים אֶת הַצְּדִיק, כִּי הַצְּדִיק מְשַׁקֵּיעַ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשָׁיו, בְּכָל תַּלְמִיד מִתַּלְמִידָיו אֶת כָּל נְשִׂמָתוֹ מְכַנִּיס בְּהֵם, וְרוֹצֵה לְרְאוֹת רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָהֶם, וְרוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב מֵאֲתָנוּ, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַתַּלְמִידִים וְהַתַּלְמִידוֹת שְׁלוֹ, רוֹצֵה שִׁיְהִיו שְׂמוֹרִים מֵעַבְרוֹת, רוֹצֵה לְרְאוֹת שְׂתִהְיֶה לָהֶם פְּרוֹנְסָה, שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמֵחָה, סִימָן פז): מִי שֶׁמְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק זֹכֶה לְשִׁמְחָה.

וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל עַבְדֹתָנוּ — רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק, לֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נֹזֶכֶה לְהַצְּלִיחַ. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמֵחָה, חֵלֶק ב'): מִי שֶׁשְׂמֵחַ תְּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחַ.

והנה רצה רבנו ז"ל מאד שנתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, וכל צרכינו נבקשו יתברך. אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, סימן ע): על-ידי שמחה תבוא תפלתך בהיכל המלך; כשאדם שמח בתפלתו, היא נכנסת בהיכל המלך. וכן אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, סימן פא): תפלה שהיא בשמחה, היא ערבה ומתקה להשם יתברך. כשמתפללים להקדוש-ברוך-הוא, צריכים להיות בשמחה עצומה, וכך אומרים חכמינו הקדושים (מדרש תהלים ג): בפשעה שאתה מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, יהא לבך שמח שאתה מתפלל למלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, שנאמר (תהלים ק, ב): "עברו את ה' בשמחה".

ולכן עלינו מאד מאד לשמח, חסדי השם יתברך, יש לנו קהלה יפה, קהלה קדושה, וזה הסמ"ך-מ"ם אינו יכול לסבל, הנה כל שבוע יש ברית, קדוש, מתארסים, מתחננים, בר מצוות, אינו יכול לסבל את זאת, אזי מסית ומדיח תושבי המקום נגדנו, ולכן עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה. רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות תפלה, סימן נו): מי שמתפלל בשמחה, הקדוש-ברוך-הוא מכבד אותו ופוקד את לוחציו.

והנה אנו נמצאים עתה בצרה גדולה, הסתות הפרועות שמתנהלות נגדנו עתה זה אים ונורא, ועקר החוב עתה להתפלל להקדוש-ברוך-הוא ובשמחה דיקא, ולא להתפלל מאף אחד. אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני ב): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר. ולכן אסור לדחות את השמחה למחר, וכן אומר רבנו ז"ל (לקושי-מוהר"ן, חלק א, סימן י'): כשיש דינים בעולם, על-ידי מחיאת כף ורקודים ממתיקים את הדינים; ולכן אני מאד מבקש אתכן, איך שאני מסיים את השיחה עכשו שכלן תתחלנה לשמח, מוסיקה אסור לשמע, פי עכשו אלו ימי בין המצרים — מי"ז בתמוז עד אחר תשעה באב, אבל לשיר מתר. אני רוצה שתמשכנה לעשות את ליל השמחה, לשמח ולרקד, אבל בלי מוסיקה, כי מהו 'בין המצרים'? "בין המצרים השיגוה". רחמנא לצלן, עשרים ואחד יום הם ימי אב, ומדוע? אומרים

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יִמָּא טו): מְפַנֵּי שְׁנֵאת חָנָם, וְעַדִּין מְרַקֵּד בִּינָן. יֵשׁ אַנְשִׁים שְׁמַת־פְּרָנְסִים מְלֵה־סִית וְלֵה־דִיחַ, זֹהִי פְּרָנְסָתָם, שְׁמוּ פֹה רַב מְקוּמֵי שְׁיִסִּית אֶת הַתּוֹשְׁבִים זֶה נִגְדַּ זֶה, שְׁמוּ פֹה מוֹשֵׁל שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ, וּבְדַרְךָ כָּלֵל מִי מִסִּית? גָּנַב, שְׁיוּצָר עֲשֹׂן, כְּדֵי שְׁלֵא יִתְפָּסוּ אֶת הַשְּׁחִיתוֹת וְהַעֲלוֹת שְׁעוֹשָׂה. הוּא עוֹשֶׂה פְּרוּבֹקְצִיּוֹת, כְּדֵי לְהַלְבִּישׁ אַחֲר־כֶּף אֶת הַמַּהֲפֹכּוֹת עֲלֵינוּ, זֶה הַשִּׁטָּה הַקּוֹמוֹנוֹסְטִית וְכוּ'. אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינָנוּ מְפַחְדִים מֵאֵף אֶחָד, אֵף שְׁמַעֲלִילִים עֲלֵינוּ עֲלִילוֹת רָשָׁע, אָנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְהִנֵּה אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד בְּעֵנֵן הַפְּשָׁרוֹת. וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, תְּדַעְנוּ לְכֵן, כִּי בְּבִשָּׁר צְרִיכִים לְהִשְׁמֵר מְאֹד מֵהַ אֹכְלִים, כִּי כָּל הַשּׁוֹק מוּצָף בְּטִרְפוֹת וּגְבֻלוֹת, בִּשָּׁר הַחֲזִיר, הַחֲמוֹר, הַגָּמֵל וְהַשְּׁפָנִים, וְהַכֹּל 'בְּהַכְשָׁר' וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אֵין יוֹדְעִים בְּדִיוֹק מִי הַשּׁוֹחֵט — אָסוּר לְאָכֵל אֶת הַבִּשָּׁר, כִּי נִכְשָׁלִים בְּאֲכִילַת טִרְפוֹת, נִקְנִיק שֶׁל חֲמוֹר וְסוּס. בְּכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מֵהַ אֲתֵם אֹכְלִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ שׁוֹחֵט מִשְׁלָנוּ, וְעוֹלָה כַּמָּה שְׁקָלִים יוֹתֵר, וַיְמָה בְּכַךְ?! הַעֲקָר שְׁזָה שׁוֹחֵט יֵרָא שְׁמִים, וְהַבִּשָּׁר כִּשֵּׁר לְמַהֲדָרִין, כִּי אִם אֵין יוֹדְעִים אֶת פְּשָׁרוֹת הַבִּשָּׁר, עַדִּיף לֹא לְאָכֵל, וְלְאָכֵל תְּפוּחֵי אֲדָמָה וּמִלְפָּפוֹן. וְכֵן לְגַבֵּי שְׁאָר מוּצָרִים, צְרִיכִים לְהִשְׁמֵר מְאֹד, כִּי יִשְׁנֵם שְׁמָנִים שׁוֹנִים וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֵין זֶה שֶׁל חִיּוֹת טִרְפוֹת, וְלִכֵּן אָסוּר לְקַנּוֹת שׁוּם מוּצָר, אִם אֵין הַכְּשֵׁר טוֹב, כְּגוֹן: שֶׁל בַּעֲלֹז, שֶׁל הָרַב לְגֵדָא, שֶׁל הַעֲדָה הַחֲרָדִית, שֶׁל הָרַב רׁוֹבִין וְכוּ' וְכוּ'.

אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, יֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּי מְפּוֹלוֹת: סוּפֵר בְּרִסְלָב, וּמִינֵי בְּרִסְלָב. הַשְּׁרוֹת מְעָלָה, רַק תְּצַלְצְלוּ וְתִקְבְּלוּ אֶת הַמְצָרְכִים לְבֵיתְכֶם, וְכֵן יֵשׁ מְסַעֲרַת בְּרִסְלָב, וְלִכֵּן רְאוּ לְקַנּוֹת בְּמִקּוֹמוֹת אֵלוּ, וְאֵל תַּחֲשֹׁשׁוּ כָּלֵל וְכָלֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁאֲזֹכָה לְפָתַח עוֹד כַּמָּה חֲנִיּוֹת כְּפִי הַתְּכַנְיּוֹת שְׁלִי, רַק לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה, אֲזַ עֲלֵינוּ לְרֵאוֹת שְׁהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ תַּהֲיֶה מְגַבֶּשֶׁת, בְּאַחֲדוּת וְאַהֲבָה, לְאַהֲבֵה

זֶה אֶת זֶה, זו עֵקֶר הַצְּלַחַתְנוּ — אַחֲוָה יִרְעוּת, אֵל תַּתְּנוּ
 שְׁהַסְמֵ"ךְ-מ"ם יִכְנִיס בְּנוֹ הַסְּתוֹת נֶגֶד שׁוֹם יְהוּדִי. זו הַצְּלַחַת הַרְשָׁע
 הַזֶּה — שְׁמִסִּית תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה אֶרֶע בְּכָל
 הַכְּפָרִים וְהַמוֹשְׁבִים, שְׁהַכְמָר הַסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נֶגֶד הַיְהוּדִים,
 וְדָבַר זֶה קוֹרָה אֶצְלָנוּ, לְצַעֲרָנוּ הָרַב.

הִבֵּה נִתְחַזַּק בְּצוֹתָא! אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶתְכֶן, שְׁעַכְשׁוּ תִשְׁמַחְנָה
 מְאֹד, יֵשׁ לָנוּ עַל מַה לְשַׁמַּח, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, תִּסְתַּכְלוּ עַל יְלָדֵיכֶם,
 בּוֹדָאֵי יֵשׁ עוֹד מַה לְתַקֵּן, אֲבָל עַכְשׁוּ הַחַנוּךְ בְּכָל הָעוֹלָם קָשָׁה מְאֹד,
 וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד יְסוּרִים וְהַרְפַּתְקָאוֹת, וְאִין אָדָם שְׁלֵא יִסְבֵּל, וְלִכְן
 עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת מְאֻחָדִים, וְזֶה יְבִיאָנוּ
 לְהַצְּלַחָה הַכִּי גְדוֹלָה, אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקָנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ,
 שְׂזַכֵּינוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה
 לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, וְנַחַת מִהֵילָדִים, וְכָל אֵלּוּ שְׂצָרִיכִים יְלָדִים, יַעֲזֹר
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִזְכּוּ לִילָדִים, וְנִזְכֶּה לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ בְּקִדְשָׁה
 וּבְטָהֳרָה וּבְשִׁמְחָה, שְׁלֵא יִדְעוּ מַהוּ חֲטָא, וְהַיְמִים הַלָּלוּ, שְׁהֵם יָמֵי
 אֲבָל, שְׁנִגְרָמוּ עַל-יְדֵי שְׁנֵאוֹת חָנָם, יִתְהַפְּכוּ לִימֵי שִׁמְחָה, עַל-יְדֵי
 אַהֲבַת חָנָם, וְנִזְכֶּה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת, וְלִבְנֵי בֵּית-הַמְּקֻדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ, אָמֵן!

הַמְּאַחַל לָכֶן בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ח תַּמוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תַּפֵּל בְּשׁוֹם
 בְּלָבוּל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

אֲשֶׁר לא תרלב — לא תרלב בַּנְחַל קלז

יֵעֹזֵר לָכֶם, שְׁתַּתְּנֶבְרוּ עַל הַכֹּל, וְתַעֲבֹרוּ עַל הַכֹּל, וְנִזְכָּה תְּמִיד לְשִׁמְעַע
אֲצִלְכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ח תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵעֹזֵר לָךְ, שְׁתּוּכַל לְהַגִּיעַ אֶל הַסְּכּוּם, וְיִתְרַחֵב
לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּאַמוּנָה בְּרוּחָה וּמְזַכְכָּת, וְלִידַע שְׂאִין שׁוֹם
מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבִידִיעוֹת
אֵלו, נִקַּל לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ח תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר זֶה זְמַן רַב שְׁלֵא רְאִיתִי אֶת
כְּתִיבַת יָדְךָ, וּמֵאֲחֵר שְׁהֵיית רְגִיל לְכָתֵב לִי לְכָל הַפְּחוֹת שְׁלֵשׁ או
אַרְבַּע פְּעָמִים בְּיוֹם, וּפְתָאם הַפְּסַקְתָּ כְּמוֹ חֹדֶשׁ, זֶה הִיָּה לִי פְּלֵא.

בְּעֵינַי הַתְּלַמִּיד וְכוּ', צְרִיכִים הַרְּבָה סְבָלְנוֹת, כָּל תְּלַמִּיד זֶה
עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרִי, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחְזִיק מְעַמָּד, חֲנוּךְ זֶה מֵהַעֲבוּדוֹת
הַכִּי קָשׁוֹת, וְצְרִיכִים מְאֹד לְהִתְחַזֵּק וּלְקַנּוֹת לַעֲצֵמוֹ מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת.

קלח אֲשֶׁר לא תרלד — לא תרלה בַּנְחַל

כְּתוּב (בַּמִּדְבָּר יב, ג): "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה", וּפָרַשׁ רַש"י: עָנּוּ — שָׁפַל וְסִבְלָן, וְרוֹאִים מֵה
נִקְרָא עָנּוּ, כְּשֶׁאָדָם שָׁפַל בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ וּמִפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְהֶעֱקָר הוּא
סִבְלָן, וְזֶה תְּלוּי בְּזוּה, כְּפִי שֶׁאָדָם שָׁפַל בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ, כִּי הוּא סִבְלָן
עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת בְּלִק, י"ח תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת אֵיךְ שֶׁאַתָּה
יוֹצֵאת בְּכָל יוֹם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְהַפְיִץ אֶת אֹרֶךְ רַבְּנוּ ז"ל, וּבְיַד־אֵי
תִּקְבְּלִי עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שָׁכַר מִן הַשָּׁמַיִם.

רַק תִּתְחַזְּקִי, וְאֵז תִּרְאִי סוּף כָּל סוּף, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא
יַעֲזוֹב אוֹתְךָ, וְשֹׁשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת בְּלִק, י"ח תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם

אָשֶׁר לֹא תִרְלוּ — לֹא תִרְלוּ בְּנַחֵל קִלְט

דָּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת תִּרְאֵי נְסִים
וּנְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְלוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ח תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְכֵן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעוֹת כַּמָּה
פְּעָמִים, אֲבָל לֹא הֵייתִי בְּחֹדֶר.

בְּעֵינַי הַדִּירָה, כַּמָּה שְׂאֵתָה יְכוּל לְהִלְחִיץ שְׂיִרְדּוּ יוֹתֵר טוֹב, כִּי
הַיּוֹם הֵם מַעֲלִים אֶת כָּל הַמַּחִירִים בְּיַבְנָאֵל, וּפֹה עוֹד יַעֲלוּ כָּל
הַמַּחִירִים גְּזֻמָּאוֹת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, כָּלֵם רוֹצִים לְהַכְנִס פֹּה לְגוּר.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה ב.): אִשָּׁה פְּלוֹנִית לְפְלוֹנִי, בֵּית
פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי, הַכֹּל כָּבֵד מוֹכֵן בְּשָׁמַיִם, וְלָכֵן רַק תִּתְחַזַּק, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּגְמַר מֵהַ שְׂיִוִּתֵּר מֵהַר בְּקִנְיַת הַדִּירָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְלוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס, י"ח תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵתָה צְרִיף לְהִתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׂוֹם פָּנִים וְאָפֶן.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ו'ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפד), שְׂיִשׁ אוֹר

ישר ואור חוזר, זה שהאדם מדבר עם אחרים חוזרים הדבורים אליו, זאת אומרת אם תחזק את מישוהו, הרי הדבורים האלו שאתה מחזק אותו — יחזרו אליך ותתחזק בעצמך. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, היות שהשכן שלך ר' ... גרו יאיר, מאד שבור, ועוברים עליו כל מיני משברים וגלים, ראה לחזק אותו ולעודד אותו ולשמח אותו ותתענין בשלומו, כי עוברים עליו הרבה יסורי תפתי וכו', כמו שעובר עליך וכו', והוא נכנס בתוך עצמו וכו', ולכן מצוה גדולה לדבר אתו, וזה התקון להכל, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד): תקון לעון קרי לעזר לזולת; ואם תוציא יקר מזולל יקר — אותיות קרי; וזה מתקן את זה. ולכן אל תתאש, אלא תמשיך לחזק לעודד ולשמח אותו, ותראה אילו ישועות גדולות זה יצמיח לך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרך תמיד.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תרלח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה' יקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון אני מקבל את כל המכתבים שלך, ותמשיך לכתב לי, כי ממש אתה מכניס בי תקוה גדולה, כי יש לך לשון מאד יפה איך שאתה כותב, ומאריך בספורים וענינים וכו'.

מה אמר לך! אתה צריך מאד מאד להתחזק להיות בשמחה, ואתה צריך למסר את נפשך להיות בשמחה, ותדע, שלהגיע לשמחה זה הדבר הכי קשה.

זכור גם תזכור מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן

(ב): אם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל, תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן; וְלִכְּזֶן אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשּׁוּם דְּבַר, אֵין לָךְ שׁוּם עָבֵר, רַק הַחַיִּים שֶׁל עֲכָשׁוּ, וְאִם תִּלָּךְ בְּצוּרָה פְּזוּתָה, אִז תִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ אִם אַשְׁתּוּ חֵיל וְיִלְדִים יְקָרִים, וְרֵאוּי לָךְ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד עִם אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְיֵשׁ לָךְ בֵּית חֵם שְׂדוּאָגִים עֲבוּרָךְ, וְגַם אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, וְתָמִיד מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ אֵיזָה לַחֵץ עוֹבֵר עָלֶי עֲכָשׁוּ, שֶׁלֹּא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר.

נָא וְנָא אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשּׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחָתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרלט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּנְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת בְּעֵלְךָ, אַתָּה צְרִיכָה סְבֻלָּנוֹת כְּמוֹ בְּרִזֵּל, וְאֲנִי מִבֵּין טוֹב טוֹב אֶת הַכָּאֵב שֶׁלָּךְ, וְאֲשֶׁתְּדַל מְאֹד שְׂאָחֵד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְמַד אֶתוֹ וַיִּחְזַק אוֹתוֹ, וַיַּעֲוֹד וַיִּשְׂמַח אוֹתוֹ, וְגַם אַתָּה תִּלְכִּי בְּצוּרָה עֲדִינָה לְהִרְאוֹת לוֹ אֶתְּכָה וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הָאָבָא שֶׁל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ, וְצְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַגּוֹר דִּין בְּאֶתְּכָה, כִּי עַל כָּל אָחֵד וְאָחֵד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר — נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֵין אָחֵד נָקִי מִזֶּה, וְכָל אָחֵד חוֹשֵׁב שֶׁהַנְּסִיוֹנוֹת שֶׁלוֹ יוֹתֵר קָשִׁים מֵהַשְּׁנִי, וְכָל אָחֵד מְסַתְּפֵל עַל אַחֵר כְּאֵלוֹ לֹא חִסֵּר לוֹ שׁוּם דְּבַר וְכוּ'.

נָא וְנָא אֶל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמָּךְ מִשּׁוּם דְּבַר, וּבִפְרֵט בְּעִנְיַן הַתְּאוּנָה וְכוּ', זֶה לֹא בְּשִׁבִיל הַמַּכְלֵת וְכוּ', מִשְׁמִים רוֹצִים שְׂתַחַדְרִי

אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִתְפַּלְּלִי אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְסַפְּרֵי לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ, אֲפֵלוּ חֲמֵשׁ אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת, אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה הַתְּפִלָּה גּוֹרֶמֶת בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֲשִׁי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבֶיךָ.

בְּעֵינַי הִבַּת, בּוֹדֵאֵי שְׂתַפְּנִס לְהַמְשִׁיךְ הַלְמוּדִים וְתַצְלִיחַ, כִּי הִיא לְגִדּוּלוֹת וּנְצוּרוֹת גְּבֻרָאָה.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ זֶה לְבוֹשׁ לְגִבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְכֹל נִשְׁמָה וּנְשָׁמָה זֶה נֵר בְּפָנָי עֲצֻמוֹ, וְאֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל אֶחָד מֵהַשְּׁנַי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, אֲלֵא כֹל אֶחָד צְרִיף לְלַכֵּת לְפִי דְרָכּוֹ עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִקְיָם אֶת הַמְצוּוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה סוֹף כֹּל סוֹף יִגִּיעַ לְכֹל הַמְדַרְגּוֹת שְׁבַע-עוֹלָם.

הַעֲקֵר לְסַלֵּק אֶת חֲכָמָתוֹ הַמְדַמָּה לְגַמְרֵי, וְלִבּוֹא אֵל קִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם אַתָּה יְכוּל לְלַמֵּד עֲכָשׁוּ אֶת הַמֵּאֲמֵר בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"ט, כִּי זֶה עֲקֵר גְּדוֹל מְאֹד בִּיְהוּדוֹת, וְכֵן בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"ב, בּוֹדֵאֵי לָךְ לְלַמֵּד שָׁם, וְאֵז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵר פְּנִיחִס, י"ח תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, ר' ... גְּרוּ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּמִשְׁךָ יָמִי שְׂמַחְתָּךְ שְׂמַחְתִּי אִתָּךְ,
וְאִף שְׂבִגוּפֵי הַגְּשָׁמִי לֹא הִיִּיתִי שָׁם, אֲבָל בְּנַפְשִׁי הִיִּיתִי שָׁם, אֲבָל דָּא
עָקָא תַּכְף-וּמִיד אַחַר הַצְּהָרִים, כְּשֶׁנִּפְרְדְּתָּ מִבִּתְּךָ הַכְּלָה וּמֵאֲשֻׁתְּךָ
וְיִלְדִיךָ, וְחִזְרְתָּ לְתֵּא הַחֲשׂוּף עִם דְּמַעוֹת בְּעֵינֶיךָ, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲיֵד שְׁאֵנִי לוֹיִתִּיךָ כָּל הַדְּרֹךְ עַד בְּפָנַיִם, וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי נִמְצָא
אִתָּךְ תָּמִיד וְחוֹשֵׁב מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! יֵשׁ לִי הַרְּבָה לְכַתֵּב לְךָ, אֲבָל לְקַצֵּר אֲנִי צְרִיךְ,
עֲכָשׁוּ תִּבִּין הֵיטֵב אֵת מֵאֲמָרִם ו"ל (תָּנָא דְּבִי אֱלִיָּהוּ רַבָּה, פְּרָק טו): לְפִי
שְׁכָל הַמְּרָבָה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵן הַמְּלוּיִן אוֹתוֹ עַד שְׂמַגִּיעַ אֵל בֵּית
עוֹלָמוֹ; שְׁנֵה הַסוּד שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנֵי ו"ל — עֲנִינַן הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה
בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, שְׂאָדָם צְרִיךְ לְהַרְגִיל אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֵל אָבִיו, כִּי בְּאֲמַת אֵין
שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי מֵלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַפֵּל
לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְכָל מְקוֹם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, כִּי אֵין
בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְאִזּוּ בִּידֵיעוֹת אֵלוֹ, אֵין אָדָם נִמְצָא לְבַדּוֹ, כִּי מֵאֲחַר
שְׂמַרְגִיל אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ (תְּהִלִּים
קל"ט): "גַּם חֲשֵׁךְ לֹא יִחַשְׁיֶךָ מִמֶּךָ וְלִילָה פִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשֻׁכָה כְּאוֹרָה",
כִּי בְּרַגַע שְׂאָדָם מְבַטֵּל אֵת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לֹאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אִזּוּ
הוּא אֵינוֹ מְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, וּמִי לָנוּ גְּדוֹל מְדוּד הַמְּלֶךְ,
שְׂרַדְּפוּ אוֹתוֹ אֲחִיו וְחַמִּיו וְאֲשֵׁתוֹ וְיִלְדָיו, וְכָל יָמָיו הִנֵּה בְּצַעַר גִּרְדָּף

משונאים ומליצנים, אף-על-פי-כן חזק את עצמו וְשֶׁר (תהלים כג, ד):
 "גם פי אלף בגיא צלמות לא אירא רע, פי אפה עמדי, שבתך
 ומשענתך המה ינחמוני", כי ראה שאין לאדם בזה העולם אף אחד
 רק הקדוש-ברוך-הוא. ואמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב תהלים
 קמב): פשהיה שאול ודוד במערה, ידע וראה שאין אדם עומד —
 לא בממונו ולא בחכמתו ולא בגבורתו, ומה הוא עומד לו? תפלתו;
 ולכן אהובי, ידידי היקר לי מאד, אשר אהבת עולם אהבתיך, אהבה
 שאינה תלויה בדבר, אפה נמצא לבד, ויש לך הרבה זמן לחשב,
 ראה לזכר שאין לאדם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק אליו צריכים
 לדבר ולהתפלל, ולשיח ולספר את כל אשר עם לבו, כי כשיש
 לאדם הישוב הדעת האמתי, אז הוא רואה שמי ילוג אותו עד הרגע
 האחרון? רק הדבור. וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א,
 סימן עח), שהדבור הולך עם האדם אפלו למקומות המטנפים וכו'.

כמו שיש לך הרבה זמן לחשב ולהתבונן וכו', והרבה פעמים
 נכנס לך כמה מיני מחשבות איה והיכן הידידים והחברים שיכלו
 לעזור לך? ונכנסה בך איזו קשיה וכו', אילו ספקות וכו', איזו
 צביטה בלב, עלי לומר לך מפל מה שעבר עליך ועובר עליך למדתי
 הרבה, איה שאין לבטח בשום בן אדם, כי רבנו ז"ל גלה לנו
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'): כשאדם אינו דבוק בהקדוש-ברוך-
 הוא, הוא חיה בדמות אדם, מוכן לטרף את הזולת על לא דבר
 וכו', עין שם; מאלו ששמחים לאידך והם דו פרצופים, מהם אני
 סולד, כי הם יותר גרועים משונאים שיכולים לשמר מהם, מה
 שעובר עליך, מזה למדתי פרק רחב ועמק מה זה נקרא שנאת חנם,
 וקבלתי על עצמי בכל שיחה ובכל תורה ובכל דרשה שאני שח
 ודורש ברבים, שיהיה בהם חלק נכבד בגנות שנאת חנם, ואל מה
 זה יכול להביא עד לקבר את השני בלי רחמנות, רחמנא לצלן, וזה
 עקר אריכת הגלות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (יומא ט): ועדין
 מרקד בינן. עם כל זאת, עם כל הפאב והצער שיש לי, ואני משתתף
 בכאבה וצערך הקשה, עלי לחזקה ולאמצה ולעודדה, שיש לך,
 תהלה לאל, מאות ואלפים ורכבות רכבות אוהדים וידידים יותר

מְשִׁישׁ וְכוּ', וְדִי לְחֻכֵּימָא, בְּלִי גְזֻמָּא כְּלָל (כִּי הַמּוֹן-עַם קָבְלוּ טִינָה בְּלֹב עֲלִיו, וְאַתָּה מִתְנַהֵג בְּדִיוק כְּמוֹ שְׂצָרִיף, כְּדִי שְׁחַס וְשָׁלוֹם, לֹא יֵצֵא חֲלוּל הַשֵּׁם), וְאֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, כִּי רֵאִיתָ אֶת הַהִתְלַהֲבוֹת שֶׁל הַמּוֹן-עַם שְׂבָאוּ לְשִׁמְחַ בְּשִׁמְחָתְךָ, וְזֶה לֹא הִיָּה סֵתֵם בִּיאָה וְכוּ', אֲלָא בָּאוּ לְשִׁמְחַ אוֹתְךָ וְלִהְיוֹת חֵלֶק עִמָּךְ, וְדָבַר זֶה צָרִיף לְחֻזְקְךָ מְאֹד, שְׂאֵתָה לֹא לְבַד, וְאַתָּה צָרִיף לְנַצֵּל אֶת הַשְּׂפָעֶתְךָ לְמַעַן שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, תְּמִיד לְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּרַבִּים, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה הַמְּשַׁכֵּת שְׂכִינְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ לְזֶה הָעוֹלָם, וְדָבַר זֶה לֹא יִבְיֵנוּ וְלֹא יִדְעוּ אֲלָא רַק זְכִי הָרְאוּת, שְׂרוּאִים יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי וּמְדַבֵּר הֵם לְכוּשׁ לְגַבִּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל.

עַם כָּל זֹאת מֵאַחַר שְׂפָכֵר קָרָה מַה שְּׁקָרָה, וּבֵאתָ לְמָה שְׂבֵאתָ וְאַתָּה נִמְצָא בְּמָקוֹם שְׂאֵתָה נִמְצָא וְכוּ', בְּוֹדָאֵי זֹו הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְאַתָּה צָרִיף לְתַקֵּן וְכוּ', מִשְׁהוּ מִהֶעֱבַר וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי בָּא לְחֻזַק וְלְשִׁמְחַ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, וְהִדְבַק אֶת עֲצָמְךָ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲעוֹלָם, יִהְיֶה מַה שְּׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְּׂיִהְיֶה, תִּהְיֶה חֻזַק מְאֹד לְחֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְרֵאִיתִי בְּדַבְרֵי הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַרְיִי"צ מְלִיּוּבָאוּוֹיטְשׁ זִיע"א (סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת תש"א): בְּשַׁעָה שֶׁהִכְנִיסוּ אוֹתוֹ לְבֵית-הַסֵּהַר סֵפֶר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "נִסְפָּם בְּדַעֲתִי לֹא לְהִתְפַּעֵל מִהַסְטֵרָא אַחְרָא כְּלָל וְכָלְל לֹא, לֹא לְהִתְחַשֵּׁב עִמָּהֶם וְלֹא לַעֲשׂוֹת מֵהֶם מְצִיאוֹת כְּלָל, כְּאֵלוּ הֵם אֵין וְאַפְסֵי מִמֶּשׁ", וְכַף הַצְּלִיחַ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְלִכֵּן גַּם אֲנִי אוֹמֵר לְךָ עַכְשָׁו, שְׂפָכֵר עָבַר עָלֶיךָ מַה שְּׂעָבַר, תַּחֲדִיר אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ הֵיטֵב הֵיטֵב בְּלִבְךָ, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְאִם תִּהְיֶה חֻזַק בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתְמִיד תִּסְתַּכַּל רַק עַל אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזַ אֵף אַחַד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְיִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְחַזוֹת בְּנַעַם הַגּוֹי"ה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.

נָא וְנָא אֵף כָּל הַיְסוּרִים וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְאֲכִילַת הַלֵּב וְכוּ', תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּתְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בָּךְ, וְתִשְׁוֵר בֵּינְךָ לְבִין עֲצָמְךָ שִׁירִים שֶׁל שְׂמֻחָה, שְׂזֶה

יגביה את רוחך, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, שיתגלה אליך מלך הכבוד בעצמו, ותזכה להיות ביחד עם צדיקי אמת המקבלים אנפי שכינתא בכל יום.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד הצלתך, ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תרמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, כנראה שאנחנו עושים דברים נפלאים ברוחניות, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם התפרע לאחרונה כל-כך עלינו, ויצא ברציחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, חסדי השם יתברך מיום שבניתי את הכולל זה הפנת יקרת שלנו, ותמיד כשאנכנסים שומעים קול תורה, וזה הקפיץ את הסמ"ך-מ"ם, שבמושבה נדחת בגליל, יתהפך המקום למקום תורה.

בענין המשטרה, הם כלם מכורים לסמ"ך-מ"ם, ולא יועיל שום דבר מה שנועשה, אין לנו אלא את אבינו שבשמים לומר בכל יום את המזמור ק"ט בתהלים, שהם הקללות שקלל דוד המלך את שונאיו, ומי שמציק לנו, ומכל שכן שרוצה לסגר לנו את הכולל ואת הישיבה, לבסוף יפלו על ראשו כל הקללות האלו, ואין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים, לא יועיל שום דבר בעולם.

במה ששאלת מה שכתוב בספר-המדות (אות נאוף, סימן לד):
"כסף חי מסגל לגבורת אנשים", הפרוש הוא כפשוטו — מי שאין

אֲשֶׁר לֹא תִרְמַג בְּנַחֵל קִמַּז
לוֹ גְבוּרַת אַנְשִׁים, יִתִּיף קֶצֶת כֶּסֶף טְהוֹר, וַיַּעֲנֵד אוֹתוֹ עַל צְוָאוֹ,
וַיּוֹלִיף אֶת זֶה עִמּוֹ, וְזֶה יוֹעִיל לוֹ.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְתָּב כָּלְלִי לַתְּלוֹת אֶת זֶה תִּכְףּ וּמִיַּד בְּבֵית-הַמְּדֻרָּשׁ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְמַג.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס, י"ח תַּמוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלְלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּדִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

הִנֵּה לְאוֹר הַצְּלַחַת הַכּוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר", שְׂזָכִינוּ לְרֹאוֹת פְּנֵת
יְקֻרַת בְּגָלִיל הַתַּחְתּוֹן, שְׁיִשְׁבוּ בְּכֹל יוֹם חֲמִשִּׁים אַבְרָכִים וַיִּוְתֵר לְלָמַד
בְּהַתְמָדָה רַבָּה עַד מָאֵד, לְהַפְּךְ מְדַבֵּר שְׂמֵם לְיִשׁוּב, זֶה כָּבֹר הָיָה
יִוְתֵר מְדִי לְסֶמ"ף-מ"ס, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁעוֹרָר עֲלֵינוּ אֶת הַדָּב, כְּמוֹ
שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מַגְלָה יא): "דָּב שׁוֹקֵק" זֶה אַחֲשׁוֹרוּשׁ
וְכוּ'. וְרַבִּי יוֹסֵף אָמַר, דָּב שׁוֹקֵק אֵלּוּ פְּרִסְיִים שְׂאוּכְלִין וְשׁוֹתִין כְּדָב,
וּמְסַרְבְּלִין בְּשׂוֹר כְּדָב, וּמַגְדְּלִין שְׁעָר כְּדָב, וְאִין לְהֵם מְנוּחָה כְּדָב.
"מוֹשֵׁל רָשָׁע" זֶה הֶמֶן, "עַל עִם דָּל" אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם דָּלִים מִן
הַמְּצוּוֹת. וְזֶה מַה שְׁקוֹרָה עֲכָשׁוּ אֶצְלָנוּ, שְׂאֲחֲשׁוֹרוּשׁ הוּא מְלֶךְ טַפְשׁ,
שְׁהֶמֶן הַרָשָׁע מוֹלִיף אוֹתוֹ, הוּא מוֹשֵׁל עַל עִם דָּל, שְׁהֵם דָּלִים מִן
הַמְּצוּוֹת, וּמוֹלִיף אוֹתָם שׁוֹלָל לְגַמְרִי, רַק דְּכָר אַחַד הוּא יוֹדֵעַ —
אִיף לְהַסִּית אוֹתָם נִגְדָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה וְלַיְלָה וַיּוֹם, אַבְּל כָּבֹר לֹא יוֹעִיל
לוֹ שׁוֹם דְּכָר, כִּי רַבְּנוּ וַיֵּל אָמַר "נִצְחָתִי וְאֶנְצַח" שְׂמִדְתוֹ נִצַּח.

וְכֵן תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְצַלִּיחִים עִם הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שְׁיִשׁ לָנוּ
קְרוֹב לְשְׁמוֹנִים עוֹבְדִים, וּמְכָלוֹם אֲנַחְנוּ מַחְזִיקִים אוֹתָם בְּמַסִּירוֹת
נִפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וּמִמָּשׁ זֶה גַם בַּתּוֹךְ גַּם אִיף שְׁיִשׁ לָנוּ קִיּוֹם. וְכֵן יֵשׁ
לָנוּ יִשִּׁיבָה גְדוֹלָה "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁיבָה קַטְנָה "בֵּית

שְׁלֹמֹה", וְעַכְשָׁו פִּתְחָנוּ עוֹד כּוֹלֵל "אוֹר הַצַּדִּיק", וְקִהַלְתָּנוּ מִתְּפִתַּח מִיּוֹם לְיוֹם, וְנִרְשָׁמִים מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת לְהַפְגִּס, רַק אֵין שׁוֹם דִּירוֹת לְעַת עֵתָה, אִז לֹא בַחֲנָם שְׂאֵחַ שְׁרוּשׁ מְלֶךְ טַפֵּשׁ שְׁמוּסָת עַל-יַדֵי הַמֶּן עֲמֵלֶק, יִמַּח שְׁמוֹ, מִשְׁתַּגַּע, וּמִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם עֲלֵינוּ, לְכֵן אֶסוּר לָנוּ לְהִתְפַּעֵל מֵאַף אֶחָד, אֶלֶּא עֲלֵינוּ לְהִמְשִׁיךְ לְהִתְפַּתַּח וּלְבַנּוֹת אֶת קִהַלְתָּנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לֹא לְהִסְתַּכְסֵּךְ עִם הַמְּשֻׁטָּרָה! לֹא לְעֵבֵר עַל הַחֶק בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֹּן! אֲנַחְנוּ נִפְעַל עִם עוֹרֵף-דִּין כָּל מֵה שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים. וְהַעֲקֹר שְׁשׁוּפֵט הַעֲלִיּוֹן יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה יוֹצֵא מִשְׁפָּטָנוּ לְאוֹר, וְסוֹף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

הַיּוֹת שְׂעַכְשָׁו שׁוֹרְצִים בְּכָל יְבִנְאֵל כְּלֵי תִקְשֶׁרֶת, אִז אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיִּקְרִים בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל לֹא לְהִתְרַאֵן אֶצְלָם, אֶלֶּא לְשַׁלַּח אוֹתָם אֶל הָאֶבְרָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲשֶׁר הוּא רְשָׁמִית מִזְכִּיר הַקְּהֵלָה, וְתָנוּ לוֹ לְדַבֵּר.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, וּרְאוּ לְלַכֵּת בְּגֵאוּהַ וּבְגֵאוּן עַל הַרְחֻבוֹת, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי הִמָּה בְּאִים בְּכַח זְרוּעַם, וְאֲנַחְנוּ בְּאִים בְּכַחוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִרְאֶה כַּח מִי יוֹתֵר חֲזַק.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁהֵן אַתֶּם וְהֵן נְשׁוֹתֵיכֶם וְהֵן הַיְלָדִים, מִי שְׁרוּצָה לְקַנּוֹת אֶכָּל מוֹכֵן, שְׁיִלְךְ אֶל "מִסְעֵדַת בְּרֶסֶלֶב" דִּיקָא (מִשְׁפַּחַת ...), שֶׁהֵם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְזֶה עַל הַכְּבִישׁ הַרְאֵשִׁי, וְכֵן לְלַכֵּת לְקַנּוֹת בַּמְּפֹלּוֹת "סוּפֵר בְּרֶסֶלֶב" (מִשְׁפַּחַת ...), וְ"מִינֵי בְּרֶסֶלֶב" (מִשְׁפַּחַת ...), וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לְתוֹשְׁבִים, שְׂאֲנַחְנוּ עֲבָדָה בְּשֻׁטָּח, יִשׁוּבוּ הִמָּה אֵלֵינוּ וְאֲנַחְנוּ לֹא נָשׁוּב אֵלֵיהֶם, תִּפְּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחַד בְּגֵדֵל זְרוּעֶךְ יִדְמוּ כְּאֶבֶן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצִרוֹתֵינוּ דֵּי.

הַמְּאֵחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִפָּנֵס בְּלִחְץ, זֶה הַבֵּן הָרֵאשׁוֹן שְׁלָכֶם, וְאַנִּי
מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִפֵּל יְסִתְדָר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב,
וַיִּזְמַר בְּכִי טוֹב, וַיְהִי עֲנָבֵי הַגָּפֶן בְּעֲנָבֵי הַגָּפֶן, וַתְּבַשְּׂרוּ לִי בְשׂוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

... גֵּרוּ יְאִיר! אִם אַתָּה יְכוּל לְהִלְחִיץ אֶת ... גֵּרוּ יְאִיר, זֶה תְּהִיָּה
לִי טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי אִם זֶה נְכוּן, שְׂיֵשׁ לוֹ קֶשֶׁר עִם ...
שְׂתַכְּף-וּמְיָד יִצְלָצֵל ל... הַמְּמַנֶּה עַל כָּל מַחֲזוֹ הַצָּפוֹן, שְׁסִתֶּם מְטָרִיד
אוֹתָנוּ עַל עֲלִילוֹת שְׁפִלוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אִם ... גֵּרוּ יְאִיר, אוֹהֵב אוֹתִי,
וְרוֹצֵה בְּטוֹבָתִי, שְׂיִוְכַיֵּחַ עִכְשָׁו אֶת הַקְּשָׁרִים שְׁלוֹ עִם הַנ"ל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ הָאֶרֶךְ.

אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין שְׁכָל מַהוּתִי וַיִּשׁוּתִי זֶה גַם אַחַד גְּדוֹל, כִּי
הַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עָלַי מְאֹד מְאֹד לְשִׁבְרֵי אוֹתִי וְלִדְכָא אוֹתִי וְלַעֲקֹר
אוֹתִי וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂעוֹזֵר לִי, אֲפִלּוּ עִם עוֹר קָטָן, זֶה נֶחֱשָׁב
לְעוֹר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

והנה אתה עורף לי כל הזמן ואתה ממשיך לעזר לי וכו', אבל לבסוף נשבר לך הלב ונכנסת בקשיות וספקות וכו', בפשה שאתה לא מבין שאני מסבב עכשו במשפטים וכו'.

המשטרה פושטת עלינו מידי יום ביומו, ובשבועים האחרונים כל שעה ושעה באה גידת משטרה, ואנחנו צריכים לעבד בין גידת לגידת במסירות נפש הכי גדולה, שדבר זה לא יכולים להסביר לאף אחד, כי מי שאינו עובר את זה, הוא לא יכול להאמין שיש דבר כזה. ותהלה לאל, יש לי אנשים שמוכנים למסור את נפשם, פשוטו כמשמעו, ולכן אני כל כך עסוק, שאין לי זמן אפילו לדבר עם אחד, כי אני מכרח לגמר את הבגין, וראית כבר מפל ההבטחות שהבטיחו לי, זה בדיוק אלו הרשעים שהבטיחו לדוד שלך ר' ... גרו יאיר, ותראה איפה הוא נמצא וכו', ובאיזה מצב הוא נמצא וכו', שרק הקדוש-ברוך-הוא ואני יודעים מה שעובר עליו וכו', ואף אחד שלא יספר ספורים, ולא יתן פדורי הרגעה וכו'. עוברים עליו משברים וגלים, והוא מרב צדקתו לא רוצה להראות את זה לאף אחד בחוץ. אני לא רוצה להגיע למצב כזה וכו', אף אין אצלי חכמות, אני את שלי מכרח להוציא מהכח אל הפעל, ומי שיעמד לי על הדרך וכו', ודי לחכימא. ולכן הכל טוב ויפה כל התכניות שיש לך לעשות עבורי, ואני מאוד מאוד מעריך את זה, והלוואי שתוכל לבצע את בית-הפנסת באומן וכו', אבל פה אין דבר של כבוד ושל זמן וכו', צריכים לבצע כל דבר תכף-ומיד, ולכן שלא יהיה לך שום טענות ומענות, אני מאוד מאוד מעריך כל יגיעה וטרחה שיגיעת וטרחת בשבילי, ומה שתיגע ותטרח עוד בשבילי, אני מאוד מקנה שתבין אותי. וההכרח לקצר עכשו באישון לילה.

פה תקבל מכתב שתמסור אותו לדודך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא תִרְמוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵלְךָ עֲכָשׁוּ בָּא, וְהַפֵּל הוֹלֵךְ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, אֲנִי מְקַוָּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיגְלִיחַ פֹּה, וְתִזְכּוּ לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת,
וְתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכִים.

הַעֲקֹר תִּרְאִי לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, רְאִי
לְהַתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְרַךְ אֶתְכֶם בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְמוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִתָּה יוֹדֵעַ לְבַד כִּפְּהָ שְׁפִיכוֹת דָּמִים הִיָּתָה לִי, עַד שֶׁהִקְמַתִּי
קִהְלָה קְדוּשָׁה וּטְהוּרָה, אֲנִי לֹא אֶתֵּן בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, שִׁיבֹאוּ
קוֹצִים וְדַרְדְּרִים וְכוּ' מִבְּחוּץ, וְיִהְיֶה לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה, וְאֶעֱשֶׂה כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשִׁמּוֹר עַל קִהְלָתָנוּ.

וְלִכְּנֹן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְכָל מֵה שְׁדַבְּרָתִי
אִתָּךְ הַיּוֹם יִהְיֶה חֲקוּק עַל לִבְךָ, צְרִיף לְהִיּוֹת חֲכָם מְאֹד גְּדוֹל, וְלִלְכֹת

בֵּין הַטְּפוֹת, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַמְּשֻׁטָּה תִּטְפַּל בְּרִשְׁעִים שְׁלוּחֵי
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְיִחְזֹר הַשֶּׁקֶט לְמַחְנָנֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת בַּחֲזָרָה
אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי שׁוֹפֵט כָּל הָעוֹלָם יוֹצִיא אֶת מְשֻׁטָּנוּ לְאוֹר
בְּצִדְקָה, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ מְעֻט, וּבְזִכּוֹת זֶה נִרְאֶה גַם
בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שְׂיִרַד אֵשׁ מֵהַשָּׁמַיִם לְבָנוֹתָו.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁתִּהְיֶה חֲזֹק כְּצוּר בְּרוּזָל, וְאִף אֶחָד בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי בְּאַמַּת מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר שׁוֹכְרִים
אוֹתוֹ, וְלִכֵּן אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוֹלָם, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרמח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כִּי תִמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁזִּכִּיתָ לְהִיּוֹת אֶצְל רֵבֵנוּ ז"ל, וּבְכוּדָאֵי
בְּזִכּוֹת זֶה תִּמְצָא אֶת בֵּת זוּגָךְ הַשִּׁיכָת לָךְ מִן הַשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא אֵל תִּתְיַאֵשׁ, לָךְ בְּעֵדִינּוֹת, וְאֵל תִּדְחַק אֶת הַשְּׁעָה, אִף
שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁעֲבָרָה לָךְ הַשְּׁעָה, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׂאֲסוּר
לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה, וְצָרִיכִים לְלַכֵּת בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְסוּף
הַכְּבוֹד לְכוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲדִיף לִי שֶׁתִּתֵּן מִהַעֲשֶׂר אֵלַי ש"ח רב הַכֶּסֶף לְאַרוֹן-קֹדֶשׁ וּקְצַת כֶּסֶף לְתַקֵּן אֶת הַלּוּחַ חֲשֵׁמֶל שְׁלֶךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה גַּם-כֵּן כֶּסֶף עֶבֶר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

בְּעֵינַי אֲשַׁתֵּף אִתָּם לֹא צְרִיכִים לְדַאֵג, אוֹתִי לֹא יְכוּלִים לְשַׁכְנַע, וְעָלִי לֹא יְכוּלִים לְעַבֵּד, אֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת כְּלָם, וְאַחֲרֵי-כֵן עוֹשֶׂה אִיף שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאִיר לִי, וְלִכְּן אֵל תִּתְּבַלְּבוּ מֵאִף אֶחָד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תִּכְנֹסֵי בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי אֲדַרְבָּה, מִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, עוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חִלְשׁוֹת הַדַּעַת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִדְבֵר אִתָּךְ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, תָּמִיד כְּדַאי לְשַׁמַּע אֶת אַחֲרִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, לֹא לְהַבְהִיל וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם

קנד אֲשֶׁר לא תרנא — לא תרנב בַּנְחַל

בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדָּר כְּשׁוֹרָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדָּת נְכֻדְתְּכֶם, אֲשֶׁר כָּל הַלֵּילָה הַתְּפִלְלָתִי עֲלֵיכֶם, כִּי מְאֹד מְאֹד פְּחַדְתִּי, וְהִנֵּה בְרוּךְ ה', נִתְבַּשְׂרְתִי בְשׁוֹרָה מְשַׁמַּחַת עַל-יְדֵי חַתְּנֶכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהַכֹּל עָבַר בְּשְׁלוֹם, הוֹדוּ לַהֲוִי"ה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ, זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו, אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַרְווּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי עֲכָשׁוּ אֶת הַסְּפָרִים, וְאִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי תָּמִיד, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּתוֹרָתִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָגִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְשָׁשׂוּם דְּבָר

אָשֶׁר לא תרנג — לא תרנד בַּנְחַל קנה

בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַטוֹב בְּיוֹתֵר, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁעַל הַבְּקָר תַּעֲמֹד עַל הַמְּשֻׁמֵּר, שֶׁהַמְּסֻגָּר וְזֶה שֶׁעוֹשֶׂה אֶת
הַגְּרָנִיט יִגְמְרוּ אֶת עֲבוֹדָתָם כְּמוֹ שֶׁדִּבְרַנּוּ, וְכֵן הַשֵּׁשׁ, וְאֲנִי מְקַנָּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּתַחֲלֵת שְׁבוּעַת הַבָּא תוּכַל לְגַמֵּר עִם הַטֵּיחַ
וְגַם עִם הָאֶסְפֵּלֵט.

אֵין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַטְּרָדָה שֶׁהִיָּתָה לִּי כָּל
הַיּוֹם בְּעֵנִין הַמְּשֻׁטָּרָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, הַבְּטִיחוּ לִּי שֶׁלֹּא יִהְיוּ הַפְּגָנוֹת,
כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה פְּרוּבֹקְצִיוֹת, כִּי אֲלִימוֹת מְבִיאָה אֲלִימוֹת,
וְיִהְיֶה מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, וְיִמָּה צְרִיכִים אֶת זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאֲמַר לְעוֹלְמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצְרוֹתֵי דֵּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִּי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיוֹת לְבִי כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

ראה לחזק את עצמך בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עַז רַק לְזִכּוֹת אֵת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה. וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה גְּדוֹל עָרְכוּ שֶׁל מִי שְׁמוֹנֶה אֵת הַרְבִּים, וְזוֹכֵה לְקַרְבֶּם אֱלֹו יִתְבַּרֵךְ, הֵייתָ רוֹקֵד כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה. וְלִכֵּן מֵאַחַר שֵׁישׁ לָךְ שְׁעוּרִים עִם בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה מְקַרְבֶּם אֱלֹו יִתְבַּרֵךְ רְאוּי לָךְ לְרִקֵּד כָּל הַיּוֹם כְּלוּ, וְתִהְיֶה רַק שְׂמֵחַ, וּבְזֵה תִתֵּן תְּקוּן עַל הָעֶבֶר, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֵלֵק א', סִימָן יד): אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, יִקָּרֵר אוֹתוֹת קָר"י; וְלִכֵּן אִם אָדָם מְקַרֵב אַנְשִׁים אֱלֹו יִתְבַּרֵךְ, הוּא מְתַקֵּן אֵת כָּל חַטָּאת נְעוּרָיו. וְלִכֵּן רְאֵה לְמִסַּר אֵת נַפְשְׁךָ לְקַרֵב אֵת בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵה יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם עִם יְדִידֵנוּ הַיָּקָר ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶן שְׁלִי, וּתְקִים בְּנֵה מְצֻנָה גְּדוֹלָה מְאֹד. וְצָרִיכִים לְחַזֵּק אוֹתוֹ וּלְעוֹדֵד אוֹתוֹ וּלְשַׂמַּח אוֹתוֹ, וְאֵין לָךְ עוֹד מְצֻנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוּ.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשֶׂה אֵת רְצוֹנִי, וְכֵן תִּדְבַּר אֵת הַרְבֵּה מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם אֶחָד, גַּם לוֹ בְּעֶצְמוֹ טוֹב.

הַעֲקֵר תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, כִּי כָּל הַחַיִּים זֶה דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל. מַה זֶה דְּמִיּוֹן? בְּרַגַע שְׁאָדָם לֹא חוֹשֵׁב מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּבָר מְרִים לוֹ הַחַיִּים, אֲבָל בְּרַגַע שְׁאָדָם דְּבוֹק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין אֲצִלוֹ עוֹלָם כְּלָל, כִּי כְּשֶׁאָדָם דְּבוֹק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזוֹ הוּא רוֹאֶה רַק נִקְדוּת טוֹבוֹת.

אֲשֶׁר לֹא תִרְנוּ — לֹא תִרְנוּ בְּנִחַל קִנּוּ

וְלִכְּנֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְמַד עִם יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְגַם הוּא יִלְמַד אֹתְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּנְחָס, כ' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁקָּבְלוּ הו"ח מֵאִיזָה שׁוֹטֵר עַל כָּל דְּבָר פְּעוּט, אֵל תִּפְחָדוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֶּן, אֲלֵא תִמְסְרוּ אֶת הַדו"ח לִידִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאַנְחֵנוּ נִטְפֵּל עִם הַתְּלוּנוֹת וְהַדו"חֹת הָאֵלוּ עִם עוֹרֶךְ דִּין, וְנִרְאֶה לְרָשָׁעִים, שֶׁאַנְחֵנוּ לֹא מִפְחָדִים מֵהֶם, וַיִּקָּים בָּהֶם: "תִּפֵּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד, בְּגִדֵל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ בְּאֶבֶן".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי.

הַעֲקֹר אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲלֵא תִלְכוּ בְּרִישׁ גְּלִי עַל הַכְּבִישׁ הַרְאֵשִׁי, וְתִירָאוּ נוֹכַחוֹת, שֶׁאַנְחֵנוּ עֲבָדָה קִיַּמְתָּ!

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּנְחָס, כ' תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, תִלְמִידֵי הַיְקָר לִי מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי שְׂמַח לְשִׁמְעַ מִמְּךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחֻזֵּק מִעֲמֶד,

וְלֹא נִשְׁבַּר מְשׁוּם דְּבָר, וְאַתָּה 'גּוֹנֵב' עֵתִים לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם.

אם היית יודע את גדל האהבה שיש לי אליך, וכמה מסירות נפש מסרתי בעבורך, היית מאד מאד שמח, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתתחזק ביתר שאת וביתר עז להיות בשמחה, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

ראה לכבד וליקר את אשתך, אשר חכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט:): אוקירו לנשיכו פי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם פדי שתתעשרו]. ואמר רבנו ו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ט), שעקר העשירות באה לאדם בזכות אשתו; ולכן ראה לכבד וליקר את אשתך, ועל-ידי-זה תהיה לך פרנסה בשפע.

ראה לרחם על אשתך כמו שאמר רבנו ו"ל (שיחות-ה"ן, סימן רסד) כמה צרות ויסורים האשה סובלת — צער העבור, וצער הלדה, וצער הגדול וכו', ולכן צריכים לרחם עליה.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אז תראה אשר אין עוד טוב מזה. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תרנח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פנחס, כ"א תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

בִּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וַיִּקָּא בְּשִׁלְשֶׁת
הַשְּׁבוּעוֹת הָאֵלּוּ הַנִּקְרָאִים "בֵּין הַמַּצְרִים", צְרִיכִים לְעֵבֵד עַל מִדֵּה
הַיְקָרָה שֶׁל אֶהְבֵּת חָנָם, לְאַהֲבָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד
מִשְׁנֵאת חָנָם, אֲשֶׁר זֶה עֲבוּדַת הַסֵּם "ד'-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, לְהַפְרִיד בֵּין
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַכֹּחַ שֶׁלֹּו זֶה "הַפְּרִד וּמִשְׁל", בְּזֶה שֶׁהוּא
מִפְרִיד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הוּא מוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמִסֵּר
אֶת נַפְשֵׁנוּ לַהֲיֹוֹת רַק בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה, לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף
זְכוּת, וּבְזֶה נִזְכָּה שְׁיִפֵּל פֶּחַד עַל הַרְשָׁעִים שִׁיעֲזֹבוּ אוֹתָנוּ, כִּי לֹא
בְּחָנָם שֶׁלְקָחוּ אֶת עֲצָמָם עֲלֵינוּ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ גְדֻלָּה,
וְהַקְּדָשָׁה פּוֹרַחַת, יֵשׁ לָנוּ תִהְלֶה לְאֵל, כּוֹלֵל שְׁלוֹמֵדִים שְׁמָה תוֹרָה
לְשְׁמָה בְּעֻנְיֹוֹת וּבְדַחְקוֹת, וְכֵן יִשְׁיבָה קְדוּשָׁה, וְעֲלִיָּה אוֹלָם שְׁאַנְחֵנוּ
מִחַתָּנִים אֶת הַיְלָדִים לְשְׁמֹר אוֹתָם מִעֲבֻרוֹת וּחַטָּאִים, וְלֹא בְּחָנָם
שֶׁהַסֵּם "ד'-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשָׁנָיו חָרַק לְהַפִּיל אוֹתָנוּ בְּמַצּוּדָתוֹ, אֲבָל
אִם אֲנַחְנוּ נַחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, הוּא לֹא יוּכַל לָנוּ בְּשׁוֹם פְּנִים
וְאִפְּן, לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — תַּחֲזִיקוּ אֶת
עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְנִרְאֶה בְּקִרְוֹב בִּישׁוּעַת וּגְדֻלַּת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְנֹט.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, כ"א תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פְּנִנְתִי הִיְתָה שְׁתַּתֵּן חֶלֶק גְּדוֹל לְאַרוֹן-קֹדֶשׁ, וְהַשָּׂאָר יִצְטַרֵּף עַל
הַהוֹצָאוֹת שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְשַׁלֵּם לְלוֹיֵחַ הַחֲשֵׁמֶל.

בְּעֻזֵּן הַרְכָּב, בְּנֻדָּאֵי אִם אַתָּה יְכוּל לְקַנּוֹת רֶכֶב חֲדָשׁ וְטוֹב —
מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

בְּעֵינַי מַה שֶׁפְּתַבַּת מַה שֶׁקִּוְרָה בְּבֵית וְכוּ', זֶה אֲנִי צָרִיף לְדַבֵּר
אֶתְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים אוֹ דֶרֶךְ הַטְּלָפוֹן, וְלֹא שִׁיף בְּכַתָּב.

חֹזֵק וְאַמֵץ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב וְנִנְכָּה
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרס.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ"א תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שִׁיחִיו
נֶצַח.

עִם שֶׁכָּל הַכְּתָב הַתַּחֲיָבוֹת — זֶה דְּבַר פְּלֵא וּמְצַחִיק, אֶף-עַל-
פִּי-כֵן אִם הֵם רוֹצִים דְּוֹקָא אֶת זֶה — תִּלְכוּ עַל זֶה, וְשִׁלָּא יִבְלָבֵל
אֶתְכֶם, וְאִם זֶה זְווִיג מִן הַשָּׁמַיִם — זֶה יִלְךְ מַה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, וְיִגְמַר
מַה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְסִיִּם אֶת הַפְּרוּשׁ "מִגֵּן
אֲבוֹת", וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאוּ גִּלְיִים שִׁיעֵשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרסא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... תִּלְמִיד
יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", הַיְוֵ"ה עֲלֵיו יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

הִנֵּה הַשְּׁבֵת מִגִּיעָה, וְהַשְּׁבֵת זֹאת שְׁבֵת מִיְחַדָּת מֵהַג' שְׁבֵתוֹת שֶׁל
'בֵּין הַמְּצָרִים', וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן, וְלֹא לְבַלּוֹת אֶת

אָשׁר לא תרסב בַּנְחַל קסא

הַזְמַן הַיָּקָר בְּשִׁטּוֹת, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תִּתְפַּלֵּל
בְּבֵית־הַכְּנִסֶּת דִּיקָא וּבְמִנְיַן דִּיקָא וּמִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְאֵל תָּרִיב אֶחָד עִם
הַשְּׁנִי, וְאֵל תִּסְתּוּבַב בְּרַחוּבוֹת, אֶלָּא תִשְׁתַּדֵּל לְסַיֵּם בְּשַׁבַּת אֶת כָּל
סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וּתִקְבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ קִבְלָה לְאַהֲבָה אֶת הַחֲבָרִים, כִּי אֲנִי
מִצְפֵּה גְדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת לִכְתָּה שְׁלָכֶם.

גַּם תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לֹא לָרִיב עִם הַחֲבָרִים, וּלְצִיַּת אֶת הַמְּלַמְדִים
שְׁלָךְ: הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר, וְהָרַב ... גְּרוּ יְאִיר, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, צְרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוּר מְשֻׁנְאֵת חֲנָם, כִּי בֵּית־הַמְּקַדֵּשׁ לֹא נִחְרַב אֶלָּא בְּגַלְל
שְׁנֵאת חֲנָם, וְאִם תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, מִי יוֹדֵעַ אִם אַתֶּם לֹא
תִקְרְבוּ אֶת הַגְּאֻלָּה, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא עַל יְדֵכֶם תְּבוֹא יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל.
הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַת פְּנַחֵס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִכֶּם.

זֶה שְׂמִדְבָּרִים עָלֵינוּ, זֶה הַסְּתוֹת שֶׁל הַסְּמ"ך־מ"ם, שֶׁהוּא דוּ
פְּרָצוּפִי, הִנֵּה הוּא מְדַבֵּר פְּתוּחַ נֶגֶד פְּלוּנִי, וְאַחֲר־כֵּן הוּא אוֹמֵר
שְׂאֲנַחֲנוּ נֶגֶד אוֹתוֹ אָדָם וְלֹא הוּא. הֲרִי זֶה אָדָם שְׂאִינוּ בּוֹחַל בְּשׁוֹם
אֲמֻצָּעִים לְהַכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵנוּ, וּמָה לְעֲשׂוֹת? זֶה הַבְּחִירָה וְהַגְּסִיוֹן, וְאִין
לָנוּ עֲצָה אַחֲרָת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְתִשְׁתַּדֵּלוּ שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה,
וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנַחֵס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי גָדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְיִמֵּי יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וּבּוֹדָאֵי
כָּל מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה — זֶה לְטוֹבָה, וְאֲסוּר לָכֶם לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבָר,
כִּי לְבַסּוֹף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּבּוֹדָאֵי יִשְׁלִים לָכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא אֶת הַהַפְסָד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנַחֵס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה צָרִיף לְהַבִּין, כִּי אָדָם מְכַרַח לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ, וְזֶה הִיָּה הַרְצוֹן
שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד אֶת שְׁתֵּי הַשִּׁיחוֹת הַקְדוּשׁוֹת
שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָנִים רסג, רסד) עַד שֶׁיִּהְיֶה שְׂגוּר עַל פִּיךָ,
אֲתָה כָּכָר הַתְּגַרְשֶׁת כַּמָּה פְּעָמִים, וְעַדִּין לֹא לְמַדְתָּ לְקַח, מְאֹד מְאֹד
כּוֹאֵב לִי, וְאֲנִי מִצְטַעֵר לָמָּה אֲתָה צָרִיף לְהַגִּיעַ לְמַצָּב כַּזֶּה לָרִיב עִם
אִשְׁתְּךָ, לָמָּה לֹא תִהְיֶה וַתֵּרֶן בְּבֵיתְךָ, הֲרִי לְבַסּוֹף זֶה יָבִיא לְגִרוּשֵׁיךָ,
חֵס וְשְׁלוֹם, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תנא דבי אליהו זוטא, פְּרָק ד'): הֲרִי

עֲלוּב וְעָנוּ לְכֹל אָדָם וּלְאֲנָשֵׁי בֵיתְךָ יוֹתֵר מִכָּל אָדָם; אָדָם צָרִיף לְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ בְּבֵית, לֹא לָרִיב עִם אִשְׁתּוֹ, הָאִשָּׁה צָרִיכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד צוֹדֶקֶת, אִם אַתָּה בֶּן רוֹצֵה וְלֹא רוֹצֵה זֶה עֲבָדָה, אַחֲרֵת-תִּמְצָא אֶת עֲצָמְךָ בַּחוּץ אוֹ הִיא תִּבְרַח לָךְ, וְזֶה אֵצֶל כָּל זֹג, מִכָּל שָׂפָן בְּמִצְבֶּךָ שֶׁכָּבֵר הַתְּגַרְשָׁתָּ פְעָמִים, וְעַם כָּל אִשָּׁה הִיא לָךְ בֶּן אוֹ בַת, מִה אַתָּה רוֹצֵה עוֹד פְּעַם לְהַתְּגַרֵּשׁ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַתְּגַרֵּשׁ, אַתָּה מְבֹנֶה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה לֹא זָכוּ — אִישׁ וְאִשׁ אוֹכְלֵתָן; כִּי עַל-יְדֵי כַּעַס וְרָצִיחָה בְּבֵית, מְגַרְשִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה מֵהַבֵּית, וּכְשֶׁאֵין הַשְּׂכִינָה בְּבֵית, אִזּוֹ כָּל הַצָּרוֹת בָּאוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שָׂפָן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹא תִרְסֶה.

בְּצִוְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פְּנִיחָה, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל הַמַּכְתָּבִים שֶׁלָּךְ וְגַם אֶת הַהוֹדָעוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

מִה אִמַּר לָךְ! אֲנִי אֶקַּח אֶת עֲצָמֵי לְבַעַלְךָ, שִׁיסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב וְיִהְיֶה בְּעַל טוֹב, כִּי בְּאֵמַת יֵשׁ לוֹ לֵב זָהָב, צָרִיכִים רַק לְהַדְרִיף אוֹתוֹ, כִּי אִף אֶתְדֵּל לֹא הַדְרִיף אוֹתוֹ, וְאֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמֵי מֵהַיּוֹם וְהַלָּא לְהַדְרִיף אוֹתוֹ בְּטוֹב וּבְנִעִימִים, בְּאִפְּן שֶׁהַבֵּית שֶׁלְכֶם יִתְהַפֵּךְ לְהִיּוֹת גֵּן עֵדֵן, וְשֶׁלֹּא תִצְטָרְכוּ, חַס וְשְׁלוֹם, לְהַתְּגַרֵּשׁ, כִּי הַגְּרוּשִׁין זֶה לֹא פִתְרוֹן, כָּל הַצָּרוֹת בָּאוֹת לְיִלְדִים כְּשֶׁגְּדֻלִים — אִם הַהוֹרִים שֶׁלָּהֶם גְּרוּשִׁים, וְלָכֵן לְמַה אַתֶּם צָרִיכִים לְהַרְגֵּן אֶת הַיִּלְדִים שֶׁלְכֶם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַשְׁלִים
 בֵּינֵינוּ, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעַכְשָׁיו הַמֶּתַח מְאֹד מְאֹד גְּבוּהָ בְּבֵית,
 תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְהוֹרִיד אֶת הַמֶּתַח, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדָּר
 עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא תרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנֹחֵס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת יוֹתֵר חֲכָמִים מִחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, אִם
 הֵם הִסְפִּימוּ שְׁצִרִיכִים לְהַגִּיד רַק י"א חֲדָשִׁים קַדִּישׁ, לֹא צְרִיכִים
 לְהִיּוֹת יוֹתֵר חֲכָם, אָף אַחַד לֹא יָכוֹל לְהַגִּיד לָכֶם מֵה קוֹרָה לְמַעַלָּה
 בְּשָׂמִים עִם אָבִיכֶם, זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וְלִכְּנֹן אֵל תְּבַלְּבוּ אֶת עֲצָמְכֶם
 מִשׁוֹם בְּלִבּוֹל, בְּרוּף הוּא וּבְרוּף שְׁמוֹ כְּתַבְתֶּם סֵפֶר תוֹרָה עַל שְׁמוֹ,
 וְכֵן אֶתָּה תִּלְמַד מִשְׁנִיּוֹת לְזִכּוֹתוֹ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע
 וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אֵל תִּדְאָג כָּלָל.

פֶּה תִּקְבַּל מִכְתָּב ל... וְאַשְׁתּוּ שְׂיַחֲיוֹ, וְכֵן כְּתַבְתִּי מִכְתָּב חֲרִיף
 ל... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא לֹא הָיָה צְרִיף לְעֲשׂוֹת פְּזֵה דְבָר, אֲסוּר לְהִתְעַלֵּל
 בְּיָלְדִים, וְאִנִּי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִחְזֹר עַל מִי
 מְנוּחָחוֹת, כִּי קִצְתִּי כָּבֵד מִהִמְרִיבוֹת וְהַמְחַלְקֵת מֵה שְׁגוּרָם לְנוֹ
 הַסֵּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אִנִּי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא,
 שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹא תִרְסֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָס, כ"ב תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁהֵיִת שְׁשִׁמְעֵנוּ עַל לְקוּיִים בְּכַשְׁרוֹת שֶׁל הַכָּשֵׁר ... לְכֵן בִּקְהַלְתָּנוּ אֲנִי מִקְפִּיד לֹא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַהַכָּשֵׁר הַזֶּה.

תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם הַכָּשָׁרִים טוֹבִים מְאֹד מִבְּדוֹ"צִים וּרְבָנִים יִרְאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ, וְלָכֵן לָמָּה לָנוּ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכָּשָׁרִים שְׂיִצֵּא עֲלֵיהֶם פְּקוּק, אֲפֹלוּ שְׁמִשְׁתַּמְשִׁים עִם הַהַכָּשָׁרִים הָאֵלוּ, אֲבָל אֲצַלְנוּ מִחֲמִירִים, וְלֹא מִשְׁתַּמְשִׁים עִם הַהַכָּשֵׁר הַזֶּה.

אֲנִי מִקְוֶה שֶׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֶּאֱחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹא תִרְסַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָס, כ"ב תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

גַּא וְנָא הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִצִּיר בְּדַעְתְּךָ, שְׂאִינן בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מִחִיָּה וּמִהִנָּה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי וּמְדַבֵּר זֶה עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֲלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְפִי שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֲצָמְךָ יִדְעוֹת אֵלוּ, אֲזִי הַכֹּל יִלְךָ לְךָ בְּצִוְיָה אַחֲרָת.

גַּא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂרָה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרסט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֵז, וְאֵל תִּירָאוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלֹא צְרִיכִים לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹבֵנוּ, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה): "גְּדוֹל הַיְיָ" וּמֵהֶלֶל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר", וַיֵּשׁ עֲנִיָּן שְׁנֵתֵהֶפֶךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכּוּ לְרִאוֹת הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

... גֵּרוּ יֵאִיר! אֵתָה לֹא צְרִיף לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְאִזְכָּה כָּבֵר לְרִאוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ בְּנוֵי עַל תְּלוּ, וּמִכָּל הַמְּנִיעוֹת הַגְּדוֹלוֹת אֲנִי רוֹאֶה אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן הַזֶּה לְכַנּוֹת בֵּית־הַכְּנֶסֶת וּבֵית־הַמִּדְרָשׁ.

תִּירָאוּ לְצֵאת לְהַפְצֶה וְאֵל תִּפְחָדוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לְכֶם שִׁפְעַע בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדִיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נֶצַח.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, תִּרְאוּ שְׂאֵתֶם תִּהְיוּ רְגוּעִים, וְאִז גַּם
הַיְלָדִים יִהְיוּ רְגוּעִים, בְּדַרְדָּךְ כָּלֵל כְּשֶׁהַהוֹרִים רְכִים בִּינֵיהֶם, אִז גַּם
הַיְלָדִים נִכְנָסִים לְלַחֵץ, וְהֵם לֹא רְגוּעִים, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְשֹׁמֵר
מְאֹד לֹא לְהִתְנַפֵּחַ, וּמִכָּל שֶׁפֶן לְרִיב לְפָנֵי הַיְלָדִים.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ
מִחִיָּה וּמִהֵנָּה וּמִקְיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָת, חֵי וּמְדַבֵּר
זֶה לְבוֹשׁ לְגַבִּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְחִיב לְכֶם, שְׂתוֹכְלוּ לְבָנוֹת וּלְהִתְרַחֵב,
וַיִּהְיֶה לְכֶם כָּל טוֹב, רַק לֹא לְהַפְגֵּס בְּלִחְצִים, שְׂזֵה הוֹרֵג לְגַמְרֵי אֶת
הָאָדָם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךְ.

כְּנִרְאָה שְׂתַפְסֹת אֶת הַרְמֹז וְכוּ', אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּבֵית וְכוּ', וְכַךְ
הֵם הַחַיִּים, וּמִי שְׁיֵשׁ לוֹ שְׂכָל וּפְקָח, הוּא יְכוּל לְעֵבֵר אֶת הַחַיִּים

שְׁלוֹ בְּטוֹב וּבְנְעִימִים, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תָּנָא דְּבֵי אֱלִיהוּ זוטא, פֶּרֶק ד':) : הֲרֵי עָלוּב וְעָנּוּ לְכָל אָדָם, וְלֹאֲנָשֵׁי בֵיתָךְ יוֹתֵר מִכָּל אָדָם, כִּי מִי שֶׁמּוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ בְּבֵית, הוּא צוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּעִקְשָׁנוֹת רֹאשׁ בְּרֹאשׁ, אָז מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ בַּחוּץ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֶת הַשֶּׁכֶל הַזֶּה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב ל... וּתְצַרְרָךְ אֵלָיו אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁעָשִׂיתִי עִגּוּל עַל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא תרעב.

בְּעִזְבוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּנְחָס, כ"ב תְּמוּז ה'תשס"א.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתָ.

לֹא צְרִיכִים לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבָר, כִּי יִפֶּה הַשְּׂתִיקָה וְכו'.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב שֶׁמִּשְׁפַּחַת...מֵתְלוֹנְנֵת, שֶׁהֵם צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְשִׁלֵּם שֶׁבְעָה־עָשָׂר אֶלֶף ש"ח, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאַתָּה בְּלַחֵץ גְּדוֹל, וְנִמְצָא בְּצָרוֹת גְּדוֹלוֹת, עִם כָּל זֹאת רָאָה קִצַּת הַגִּינּוֹת וַיִּשֶׁר לְגַבִּי הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת, שֶׁהֵם עֲנִיִּים מְרוּדִים, וּמֵה גַם יֵשׁ לָהֶם צָעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת רָאָה לְכַתֵּב מִכְּתָב לְבֵית־דִּין, וְתִשְׁלַח לִי הָעֵתָק.

לא תרעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פְּנִיחַס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְכֶם
הַקָּשָׁה, לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים לְעַבֵּר בְּכָל פֶּעַם סָבֵל גְּדוֹל כְּזֶה מִבֵּית
וּמְחוּץ.

אֲנִי דִבַּרְתִּי אִתּוֹ כְּכֹר פְּעַמִּים, וְכֵן שְׁלַחְתִּי לוֹ הָעֵתָק מִמְּכַתְּבְּכֶם,
שְׂאַתֶּם צְרִיכִים לְשֵׁלֶם בְּשִׁבְלֵי שְׁבַע־עָשָׂר אֶלְפֵי ש"ח, וְאֲנִי מָאֵד
מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיָבֹא לְאִיזָה הַסִּדָּר עִמָּכֶם.

עֲלִינוּ לְחֹזֵר בְּתִשְׁבָּחָה שְׁלֵמָה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁלֵא יַעֲזֹב
אוֹתָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרעד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פְּנִיחַס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְרְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ
בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְשׁוּם דְּבַר שְׁפַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ,
וְהַעֲקֹר תִּהְיֶה חֹזֵק בְּעַבְדוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לאַ תערה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר פּנחס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שלום רב אַל ... תּחִיָּה.

לנכון קבלתי אַתּ מכתבך.

לדעתי, הִיָּה טוב מאד, שְׁתַּמְּשִׁיכִי עִם ה"מִשְׁפַּחְתּוֹן", וְזֶה יִכְנִיס לך פּרָנְסָה, וְאַתּ יִכּוֹלָה לַקְּחַת עוֹד אַחַת מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁתַּעֲזוֹר לך.

רק אם אַתּ מְרַגֵּשָׁה שְׁזֶה מְאֹד קָשָׁה לך, אֲזִי תִכְנִיֶּסִי אַתּ הַבַּת שְׁלֹךְ לְמִשְׁפַּחְתּוֹן, וְאַתּ תִּצְאִי לְהַפְצָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לך שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לאַ תרעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר פּנחס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שלום וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אַל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לנכון קבלתי אַתּ מכתבכם.

ראו לְשַׁמַּח עִם הַמַּתָּנָה הַיְקָרָה שֶׁנִּתֵּן לָכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בֶּן חֲמוּד פְּזָה, וְזוֹ הַמַּתָּנָה הִכִּי יָפָה, וְצָרִיכִים לְהַתְּבַדֵּד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יתברך.

כִּהֵן שְׁלֵא הִגִּיעַ ל'מוֹדִים' עִם הַשְּׁלִיחַ־צְבוּר, לֹא צָרִיךְ לַעֲלוֹת לְדוּכָן, אֲדַרְבָּה, עֲבָרָה בְּיָדוֹ אִם הוּא מְפַסֵּק בְּאַמְצַע שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה, וְאַפְלוּ רַץ בַּתְּפִלָּה.

אָשֶׁר לֹא תִרְעוּ בְּנַחֵל קֵעָא

מינקת בתשעה באב, וקשה לה מאד הצום, ולא יכולה להיניק,
מתר לה לאכל דברים קלים אחר חצות.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיכם, ויהיה לכם פרנסה לשלם את כל החובות שלכם.

המאחל לכם שבת שלום...

לֹא תִרְעוּ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... גרו יאיר.

היטב תרה לי עליך למה בזית ילד בפתה שלך, יהיה מה
שיהיה ויהיה איך שיהיה, זה לא חנוכי להשפיל ילד בפני כל
הילדים, ואת זה לא למדת אצלי, ומכל שכן וכל שכן מי אמר לך
שהמשפחה שאתה חושב עליהם מה שאתה חושב, שהם מתנגדים
לי וכו', אולי אתה מתנגד לי, כי אם אתה יכול להשפיל ילד כל-כך,
אולי אינך ראוי להיות מלמד, אין זו הדרך לשבר ילדים.

לדעתי, אתה צריך לפי את ההורים, כי לא כף קבלנו מרבנו
ז"ל, להציק לאחרים, מספיק שאנחנו סובלים פה סבל זה חמש-
עשרה שנים, שמציקים לנו ועושים לנו כל מיני צרות שבעולם,
ולמה לך מפני ספק ספיקא להשפיל ילד?! חנוך צריך להיות
להגביה ולא לשבר.

אקנה שתבקש סליחה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות

תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לא תרעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר פּנחס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

הפּתבּ וְהמּכתבּ בַּיד מוֹסר פּתבּ זֶה הָר' ... גרוּ יָאיר, שְׁאָנִי מִפִּירוּ אִישִׁית, הוּא אַבְרָךְ שְׁלוֹמֵד בַּכּוֹלֵל, וַיֵּשׁ לוֹ שְׁנֵי ילֵדִים, וְזָכָה לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְהַקִּים בֵּית לַתְּפָאֶרֶת, אַבְל דָּא עָקָא, פִּי נִכְנַס בַּחֻבּוֹת גְּדוּלִים, וְנִמְצָא בְּמִצַּב קָשָׁה עַד מָאד, וְלִכֵּן אָנִי פּוֹנֵה אֶל אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, רְאוּ לְקַבְּלוּ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וּבְזָכוֹת הַצְּדָקָה וְהַתְּרוּמָה שֶׁתִּזְכְּרוּ לַתָּרָם לְאַבְרָךְ יָרָא ה' הַזֶּה, תַּתְּבָרְכוּ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

המאחל לך שבת שלום...

לא תרעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר פּנחס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אִין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לִי מִכָּל מַה שְׁקָרָה, כְּמָה שְׁאָנִי רַק מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיַשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זָכוֹת, כִּי כָּל הַגְּלוּת שְׁאָנַחְנוּ סוּבְלִים זֶה אֶלְפִים שָׁנָה, זֶה רַק מַחֲמַת שְׁנֵאת חָנּוּם, שְׁאֶחָד מִתְּנַפֵּל עַל הַשְּׁנֵי, לֹא מְשַׁנֵּה מְאִיזוּ סָבָה שְׂרַק לֹא תַהֲיֶיהָ, זֶה לֹא מְצַדִּיק אֶת אַף אַחַד לְהַתְּנַפֵּל עַל הַשְּׁנֵי, אֲנַחְנוּ חֲנֻכְנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל לְדוֹן אֶת כָּל אַחַד לְכַף זָכוֹת, מִסְפִּיק יֵשׁ לָנוּ שׁוֹנְאִים מִבְּחוּץ, שְׂרוּצִים לְכַלֵּעַ אוֹתָנוּ חַיִּים עַל לֹא דָבָר, מְסִיתִים וּמְדִיחִים עֲלֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וּבַפֶּרֶט עָלֵי הָעַנִּי וְאַבְיוֹן וְכוּ', וְעַכְשָׁו אָנִי מִבִּין הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת

הַלְשׁוֹן שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ ז"ל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (עֲלִים לְתְרוּפָה, מִכְּתָב ד'): "קִצְתִּי בִישִׁיבַת בְּרִסְלָב, מִגְדֵּל הַצְּרוּת וְהַרְפְּתָאוֹת שְׁנוּעָדוּ עָלַי, וְעִכְשׁוֹ אֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ מֵאֵהָל אֶל אֵהָל, וְלֹא לְהִשְׁתַּקֵּעַ אֶלָּא לְגוֹר", וְאִם רַבְּנוּ ז"ל פָּתַח פֶּכֶה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אַחַר שֶׁעָבַר עָלָיו מֵה שֶׁעָבַר, מָה אֲנִי יְכוֹל כְּבָר לְכַתֵּב? ! הִשְׁקַעְתִּי פֹה אֶת כָּל הַחַיִּים שְׁלִי, וְלִבְסוּף עוֹבְרִים עַל רְצוֹנִי.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֲתָכֶם, רְאוּ לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל שֶׁכָּל אֵלּוּ שֶׁהֲצִיקוּ לָכֶם, שְׁגַם-פֶּן יוֹתְרוּ, וְאַחַד יִמְחַל לְשֹׁנִי, וּבְפֶרֶט עִכְשׁוֹ בִּ"בִין הַמְּצָרִים", שֶׁהִשְׁכִּינָה בּוֹכָה וְרוֹצָה כְּבָר מְקוֹם לְנוּחַ, בֹּא וְנִתֵּן לָהּ מְקוֹם לְנוּחַ.

כְּתִבְתִּי מִכְּתָב חֲרִיף לְמַלְמֵד, וְכֵן מִכְּתָב חֲרִיף לְמַנְהֵל, וְאֲנִי מִקְּנָה שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְהַכֹּל יִחְזֹר עַל מִי מְנוּחוֹת, כִּי מָה אָנוּ וּמָה חַיֵּינוּ, כְּמָה זְמַן נִשְׁאַר פֹּה, הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה, וְעוֹד מְעַט יוֹצְאִים מִפֹּה. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שֶׁאַפְלוּ שְׂבָעִים שָׁנָה זֶה כְּרַבְעֵה שְׁעָה מִמֶּשׁ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁשָּׂמוּ שְׁלוֹם, יִשִּׁים עָלֵינוּ שְׁלוֹם, וְנִזְכָּה לְשִׂמְחַ יַחַד בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר פִּנְחָס, כ"ב תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמֵאֹד נִהְיֵיתִי מִהֲדוּ"ח אֲמַתִּי שֶׁכְּתִבְתָּ לִּי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה לְסִדְר אֶת הַכֹּל עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

כְּפִי מֵה שֶׁאֲנִי רוֹאֶה בְּמִכְּתָבְךָ, נִשְׁאַרָה רַק הַבְּעָיָה עִם הַגְּבֻרַת ...

קעד אָשר לא תרפא — לא תרפב בנחל

תחיה. וכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם לישר ביניהם — הן המנהלת והן גברת ... תחיה, שצריכים לוותר, ורק כך יכולים לעבור את זה העולם — אם ותרגיים, ולא הולכים ראש בראש, כי אין זה תכלית לריב, חס ושלום, אדרבה, אדם צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיה שלום.

המאחל לך שבת שלום...

לא תרפא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר פנחס, כ"ג תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

לדעתי, את השם כדאי לתת מירי, וזה בעצם גם־כן אותן אותיות של מרים, ולא מירה שזה נשמע מירע.

אל תכנסו בלחץ, כי לכל דבר יש זמן ועידן, ולכן אסור להפנס בלחץ, אני מאד מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תרפב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר פנחס, כ"ג תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שעכשו בבקר תעזר לידידנו ... גרו יאיר, לעשות את המלח, הוא יגיד לך מה לעשות, ואני מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שתעשה את רצוני.

אָשֶׁר לֹא תִרְפַּג בְּנַחֵל קַעֲהָ

נָא וְנָא רְאֵה לְלָמַד בְּכָל יוֹם חַיִּי פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, כִּי זֶה מְטַהֵר
אֶת הַנְּשֻׁמָּה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

רְאֵה לְהִיּוֹת מְלַבֵּשׁ נְקִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲנִי אֶמְצָא
לְךָ שְׂדוּף טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְפַּג.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדּוּשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחָס, כ"ג תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי
הַיְקָר לִי מְאֹד, שְׂאֵר בְּשָׂרֵי ... נְרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

בְּעִנְיַן שְׂשֻׂאֲלֵת אוֹתִי אֵל מַה כְּוִנַּת מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּיטֵי-הַלְכוּת,
נְטִילַת יָדַיִם ו', אוֹת מַה) לְהַכְנִיֵס הַמֵּאֲכָל לְתוֹךְ הַמַּעֲצִים שֶׁהוּא תְּמוּרַת
הַנֶּתֶף וְכוּ' כְּמוּבָא, מַה פְּרוּשׁוֹ? הַאֲמַת אֵגִיד לְךָ שֶׁהַתְּחִלָּתִי לַעֲיִן,
וְעַדִּין לֹא מְצֵאתִי מְקוֹר, רַק זֶה יֵשׁ בְּזִכְרוֹנִי, שְׂמוּבָא בְּסִפֵּר "אֲגָרָא
דְּכַלְהָ" בְּרֵאשִׁית, עַל הַפְּסוּק: "מִן הָאֲדָמָה וְגו' נִחְמַד לְמַרְאֵה וְטוֹב
לְמֵאֲכָל", שְׂשֵׁם מְדַבֵּר מְזֵה, שֶׁהַמֵּאֲכָל נִכְנָס בְּתוֹךְ הַמַּעֲצִים, וְנַעֲשֶׂה
מְזֵה הַהֲתַכָּה, כִּי עַל-פִּי הַטֵּבַע הַתֵּף מִמֶּנּוּ בְּכָל יוֹם חַיּוּתוֹ מִבֵּית
וּמִבְּפָנָיִם, עַד כִּי יִתֵּף מִמֶּנּוּ מִכָּל וְכָל, וְלִכְן אֵי אֶפְשֶׁר כָּלֵל לְחַיּוּת
כֹּלָא מֵאֲכָל וּמִשְׂתֵּה, כִּי בָרַב הַהֲתַכָּה בְּזִמְנ מוּעָט יִפְסַק חַיּוּתוֹ וְכוּ',
וְזֶה יְדוּעַ לְחֻכְמֵי הַטֵּבַע, וּמְבָרַר שֵׁם, כִּי הַמֵּאֲכָל הָעֵקֶר הוּא
הַרוּחַנִיּוּת, כִּי בְּגִשְׁמִיּוּת נִתֵּף הַמֵּאֲכָל בְּגוּפוֹ, עֵינֵי שֵׁם שְׂמֵאֲרִיף בְּזֵה,
וְלִדְעֵתִי, זֶה כְּוִנַּת מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְאִם יִהְיֶה הַפְּנֵאִי, אִזּוֹ אַחֲפֵשׁ בְּעוֹד
סְפָרִים, וְאוּלַי כִּדְאִי גַם לְהַסְתַּכֵּל בְּסִפֵּר הַבְּרִית, שְׂמֵדְבַר מִכָּל קוּמַת
הָאָדָם, וּמַה נַּעֲשֶׂה מֵהָאֲכָל, וּמִחֻמַּת שְׂאִין תַּחַת יְדֵי עֲכָשׁוּ אֶת הַסְפָּר,
לֹא אוּכַל לַעֲיִן.

הָעֵקֶר לְהַתְמִיד הַרְבֵּה בְּ"לְקוּיטֵי-הַלְכוּת", שְׂאִין טוֹב מְזֵה, וְזֶה

קעו אָשֶׁר לא תרפד — לא תרפה בַּנַּחַל

נוֹתֵן לְאָדָם חַיּוֹת גְּשָׁמִית וְחַיּוֹת רוֹחַנִית, וּמִי שָׁרְגִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
"לְקוֹטֵי-הַלְכוֹת", מְרַגֵּשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבֹּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תרפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחָה, כ"ג תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, אֶךְ מֵרַב טְרִדוֹתַי לֹא הָיָה הַפְּנִיאִי
לְהַשִּׁיבֶךָ תַּכְּף-וּמִיד כְּרִצּוֹנֶךָ.

אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַעֲזָרָה שֶׁבַעֲלֶךָ עוֹזֵר לִי,
וְכָל זֶה נִזְקָף לְזִכְרוֹתֶךָ. הֵן אֲמַת שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁאֵת סוּבְלַת עֲנִיּוֹת
וְדַחְקוֹת וְכוּ', וְהַרְבֵּה קְשָׁיִים עִם הַיְלָדִים וְכוּ', הֵלֵא גַם בְּעֶלְךָ הוּא
שָׁתַף בְּכָל זֶה, וְהוּא גַם-כֵּן סוּבַל סְבִל גְּדוֹל. וְלִכֵּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק וְלֹא
לְהַשְׁבֵּר, וּכְמוֹ שֶׁבָּא לָךְ פְּתָאִים מְטֹבַח יָפֵה, כֵּן יָבוֹא לָךְ פְּתָאִים עוֹד
דְּבָרִים שְׁאֵת צְרִיכָה בְּבֵית. הַעֲקֵר רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא
לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת הַשֵּׁם שְׁאֵתָה מִבְּקֵשׁ לְתֵן לְבַנְךָ, הַיּוֹת שֶׁהַשְּׁכוּעַ יְהִיָּה
הַיֵּאֲרָצִיִּיט שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱלֹקִי ר' מֹשֶׁה טֵיִטְלֵבּוּיִם זי"ע, בְּעַל מַחְבֵּר

אָפֿשר לאַ תּרפּוּ — לאַ תּרפּוּ בּנחל קעז

ספּר "ישמח משה", וְזֶה רְצוֹנָךְ, וְלִכֵּן תִּתֵּן אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַיְלֹד הַזֶּה יִהְיֶה צַדִּיק קְדוֹשׁ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרפו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ לֹא לְהַפְגִּים בְּלַחֲץ, וְלֹא לְהַפְגִּים בְּחוּבוֹת, פִּי הַחוּבוֹת הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּצְרִיכִים לְשׁוֹר מְאֹד מְאֹד, פִּי הַחוּבוֹת מְמַשִּׁיכִים אֶת עֲצָמָם אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, עַד שְׁנַעֲשִׂים בְּעַל חוֹב גְּדוֹל. וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַפְגִּים בְּחוּבוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם שְׁפַע בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶם רֶכֶב מִשְׁלָכְכֶם, וְדִירָה מִשְׁלָכְכֶם, וְתִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרפו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר, הַלּוֹמֵד בִּישִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְשִׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם

לא יוכל לשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיף
מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדְבֹר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית,
הַצְּלָחָה כּוֹאֵת, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הִיִּית יוֹדֵעַ מֶה זֶה
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִיִּית מִתְמִיד בְּדַבֵּר זֶה מְאֹד.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת
עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית בְּצִדֵּק וּבִמְשָׁפֵט, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ זְרוּג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן מִה
שְׂיִוֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת-מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שְׂיִישׁ לְךָ, שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבְשִׁבְתָּ חֲנֻפָּה וּבְשִׁבְעוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר
מְקַבֵּל אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׂמִי שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, יִנְצַל מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ.

בְּנֹדָאֵי אִם יֵשׁ לְךָ מְשִׁיכָה לְבוֹא לִיבְנָאֵל — אִין לְמַעְלָה מְזֵה,
כִּי אֲנַחְנוּ בּוֹנִים עֲכָשׁוּ עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׁהַסְמִיךְ-
מ"ם לְקַח אֶת עֲצָמוֹ עֲלֵינוּ, וְרוֹצֵה לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ, אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר: "נְצַחֲתִי וְאֲנַצְחִי".

אֶת מִכְתָּב אֲשֶׁרְךָ לֹא קַבְּלָתִי. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תִּפְּלוֹת

אֲשֶׁר לא תרפט — לא תרצ בְּנַחַל קעט

יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ
תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר,
תְּלִמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל
— בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְרַבְּנּוֹ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
ב', סִימָן כד): מִצְּנֶה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאַתָּה צְרִיף לְמִסֵּר
אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנּוֹ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן קסט): כְּשֶׁאָדָם תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצִיל אוֹתוֹ
מִפְּגָם הַבְּרִית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּעַדְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְמִצְאָתְךָ בַּת זוּגְךָ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּוִדְאֵי אִם תִּזְכֶּה לְהַכְּנִס לְגוּר בֵּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב" — אֵין

לְמַעַלְהָ מְזֵה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל אֶת כָּל רְצוֹנוֹתַי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאֲזוּ יִהְיֶה לְךָ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ נִגְמַר פָּרָק ד' מִמַּסְכַּת אַבוֹת עִם פְּרוּשׁ "מְגַן אַבוֹת", וּכְבָר מוֹכֵן תּוֹף שְׁבוּעַ פָּרָק ה' וּפָרָק ו', כִּי רַב הַמְשָׁנוּיּוֹת כְּבָר מִפְּרָשִׁים, וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד שְׁתִּזְדַּרְזוּ לִגְמַר אֶת זֶה, וְכֵן צְרִיכִים לְהִזְדַּרְזוּ עִם הַסְדוּר לְעִדוֹת הַמְזוּרָח, כִּי הַמְגִייהִים טוֹעֲנִים שְׂאִין לָהֶם עֲבוּדָה וְרוֹצִים לְהִגִּיעַ, וְלִכֵּן חָבַל, וְכֵן יֵשׁ לָכֶם הַמּוֹן "אֲשֶׁר בַּנְחַל" לְעוֹד כְּפֹה פְּרָכִים, וְחָבַל מְאֹד שֶׁהֵם מִבְּקָשִׁים מִמֶּנִּי לְעוֹרֵר אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּנוּ לָהֶם לְהִגִּיעַ, תָּמִיד הִיָּה הַפּוֹף, שְׂאֵתֶם הַתְּלוּנְנָתֶם, שְׂאִין לָכֶם מִי שְׂיַגִּיעַ.

הִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה לָכֶם נִס נִפְלֵא שְׁבַנְכֶם ... נְרוּ יְאִיר, הַתְּאָרֶס, וְכִמּוֹ שֶׁהִבְטַחְתִּי לָכֶם, שֶׁהִגִּיעַ לוֹ שְׂדוּף טוֹב, וְלִכֵּן תִּפְנְסוּ בִּיתְרָ שְׂאֵת וּבִיתְרָ עוֹ לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים, וְאֵל תִּדְאָג, זֶה יָבִיא לְךָ שְׂפַע, כִּי עֲכָשׁוּ אֶתָּה צְרִיף לְחַתֵּן אוֹתוֹ, וְאֶתָּה צְרִיף הַמּוֹן שְׂפַע מִן הַשָּׁמַיִם, וְרַק בְּזִכּוֹת הַסְּפָרִים שְׁתַּמְשִׁיכוּ לְהַדְפִּיס, זֶה יָבִיא לָכֶם אוֹר בְּבֵית.

זְכְרוּ נִפְלְאוֹתַי שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמַצְאֶתֶם בַּת זוּג לְבַנְכֶם ... נְרוּ יְאִיר, אֲשֶׁר לִפְנֵי שְׁבוּעִים וּשְׁלֹשָׁה עֲדִין לֹא חָלַמְתֶּם

אָשֶׁר לֹא תִרְצֵב — לֹא תִרְצַג בְּנַחֵל קַפֵּא

עַל זֶה, וְהָיָה לָכֵם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְהַתְּלַבְּטוֹת עַל שְׂדוּכִים אֲחֵרִים, וְהִנֵּה פְתָאם בָּאָה הַיְשׁוּעָה מֵהַשָּׁמַיִם, כְּמוֹ שְׂאֲמַרְתִּי לָכֵם תָּמִיד, וְלָכֵן תִּהְיוּ שְׂמַחִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂמַח אֶתְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְצֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ה תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי יוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו כֹּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂרוּצָה לְקַנּוֹת דִּירָה מֵהַתּוֹשְׁבִים, שְׁלֹא יִשְׁלַם בְּשׁוּם פְּנִים יוֹתֵר מִתְּשַׁעִים אֶלְךָ דּוֹלָר, כְּמִגְנֵן צ', וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם יוֹרִידוּ אֶת הַמְּחִירִים, פִּי הָרִי הֵם רוֹצִים לְבָרֵחַ מִפְּאֵן, וְלַעֲלוֹת אֶל גְּלוֹת סְמֶדֶר, וְהֵם נִכְנָסוּ בְּפִאֲנִיקָה לְמַכּוֹר אֶת הַדִּירוֹת שְׁלֵהֶם, וְלָכֵן אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים, שְׁלֹא תַעֲלוּ אֶת הַמְּחִירִים, וְלֹא תַתְּנוּ שְׁיַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׂאֲחָד לֹא יִכְנַס בְּגִבּוֹל שֶׁל הַשָּׁנִי לְתַת חֲמֶשֶׁת אֲלָפִים אוֹ עֶשְׂרֵת אֲלָפִים יוֹתֵר, הֵם עוֹבְדִים עֲלֵינוּ, הַדִּירוֹת שְׁלֵהֶם לֹא שׁוֹוֹת אֶת הַמְּחִיר, וְלָכֵן אֵל תַּתְּנוּ יוֹתֵר מִתְּשַׁעִים אֶלְךָ דּוֹלָר לְדִירָה שֶׁהֵם רוֹצִים לְמַכּוֹר, וְאִם תִּהְיוּ חֲזָקִים, תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהַמְּחִירִים יִרְדּוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֵם הַצְלָחָה...

לֹא תִרְצַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ה תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר, תְּלִמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֲלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְאֵל תְּבַלְּבֵל אֶת
עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתַעֲשֶׂה כָּל
מִינֵי מְאֻמָּצִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסט): מִי שֶׁהוּא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגַם הַבְּרִית; כִּי אִם תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצִּיל אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד תּוּכַל לְהִתְחַתֵּן,
וְתִהְיֶה אָדָם שָׁלֵם.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי בְּזִמְנֵי הַזֶּה,
שְׁכָל דְּבַר קָטָן מַה שֶׁאֲנִי בּוֹנֶה הֵן לְכוֹלֵל וְהֵן לְיֹשִׁיבָה, זֶה בָּא לִי
בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ עִם הַלְּשָׁנוֹת, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּנֵה, וְתִהְיֶה תָּמִיד עַל יְמִינֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְזִכֹּר, שְׁכָל מַה שֶׁקוֹרָה לְאָדָם — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין
בְּרוּחָנֵי — הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית. וְלִכֵּן אִם נִפְלַת בְּמֵי שׁוֹפְכִים, זֶה
בָּא מִגְּדֻלוֹת, שְׁנִכְנָסָה בְּאָדָם אִיזוֹ מִחֻשְׁבָּה שֶׁל גְּאוּנָה, כְּאֵלוֹ כְּבָר
הַגִּיעַ לְאִיזוֹ דְּרָגָה, וּכְבָר לֹמֵד וּמְתַפַּלֵּל, וְנַעֲשֶׂה עוֹבֵד גְּדוֹל, אִז
מִהַשְׁמַיִם פּוֹתְחִים לוֹ אִיזָה בּוֹר שֶׁל מֵי שׁוֹפְכִים וְנוֹפֵל בְּפָנָיִם,
לְהִרְאוֹת לוֹ, שֶׁיֵּשׁ לוֹ עוֹד כְּבֹרַת דְּרָף לְלָכֵת וּלְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.
וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצָמְךָ, אֲלֵא תַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל

תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם יְרִידָה וּנְפִילָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲנִי מְקוּוֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְרֵאוֹת דְּבָרִים גְּדוֹלִים, שְׂיַעֲשֶׂה לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקָר הוּא הַתְּחִזְקוֹת, וְהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ בְּיָדָיו לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְצֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תְּמוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְנִיק וְחִכִּים ...
נְרוּ יְאִיר, תְּלַמֵּיד יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה".

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּתְיָשֵׁב בְּדַעְתְּךָ לְרַגַע, הִנֵּה זְכִיתָ וְאַתָּה כְּבֹר בְּגִיל מַעַל בְּרִמְצוֹנָה, שְׂזָה הַגִּיל הַכִּי יָפֵה, וּבוֹ אַתָּה יָכוֹל לְהַצְלִיחַ מָאד מָאד, אִם תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְחַשֵּׁב עַל הַעֲתִיד שְׁלֹךְ, מָה אַתָּה רוֹצֵה מֵהַחַיִּים שְׁלֹךְ.

כְּשֶׁהֵיטִי בְּגִיל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחִצִּי, זְכִיתִי לְהִתְנַדֵּעַ מִרְבֵּנוּ ו"ל, וּמִדִּי לְמִדֵּי בִסְפֵר "שְׁבַחֵי הַר"ן", נִכְנָסָה בִּי תְשׁוּקָה עֲצוּמָה לְחִקוֹת אֶת רַבְנוּ ו"ל, וְהִתְחַלְתִּי לְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה, וְתַמִּיד מְצֹאֲתִי לְעֲצָמֵי מְקוֹם פְּנוּי, שְׂאִין שָׁם בְּנֵי אָדָם, אֵיזָה מִרְתֵּף אוֹ גֵּג אוֹ בִשְׂדֵה, וְהִתְבּוֹדְדִיתִי אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן רָאִיתִי מָה רַבְנוּ ו"ל לְמַד בִּימֵי קִטְנוֹתוֹ, וְנִכְנָסָה בִּי תְשׁוּקָה עֲצוּמָה גַם-כֵּן לְלַמֵּד כָּךְ, וְלַמְדִּיתִי בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְהַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, נִזְהַרְתִּי לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וּמָה גַם שְׂאֵמַרְתִּי בְּכָל לַיְלָה תְּקוּן חֲצוֹת, וְכָל זֶה בְּהִיוֹתִי צָעִיר מָאד.

וְהִנֵּה אִם זוֹכִים לֵישֵׁב אֶת דַּעְתּוֹ מָה רוֹצִים בְּחַיִּים, יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מָאד בְּחַיִּים, כִּי בַחֲזוֹר צָעִיר צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן — מָה אֲנִי רוֹצֵה בְּחַיִּים שְׁלִי, וְאֵז יִמְצָא מָה הוּא רוֹצֵה מֵעֲצָמוֹ.

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (קִהְלַת רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ה'): דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, אֵין לָךְ יוֹם שְׂאִין נוֹלָדִים בּוֹ שְׁשִׁים רַבּוֹא וּמַתִּים בּוֹ שְׁשִׁים רַבּוֹא, כָּל יוֹם וְיוֹם זֶה דוֹר חֲדָשׁ; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים, וְתַתְּחִיל מֵעַכְשָׁו הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי חָבֵל עַל הַיָּמִי נְעוּרִים שְׁלָךְ, שֶׁהוֹלְכִים לְהֵבֵל וְרִיק עַל לֹא דָבָר.

תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד מִחֻבְרִים רַעִים, שְׂאִין לָהֶם חֲשֵׁק לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּלְהַתְּמִיד בְּתוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, הֵם הוֹלְכִים יוֹתֵר אֶל הַהֵבֵל וְרִיק וְכוּ' וְכוּ', וְזִכֹּר מַה שְּׂאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ערב) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צה, ל): "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ", שְׂאִין לְאָדָם רַק אֶת הַיּוֹם הַזֶּה, וּמִי שְׂרוּצָה לְשִׁמְעַת בְּקוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲלִיו לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין רַק אֶת הַיּוֹם הַזֶּה, וְכָל יוֹם וְיוֹם זֶה דוֹר חֲדָשׁ, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִיּוֹם אֶל יוֹם, אֲלֵא עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תִּבְרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּתְבּוֹדֵד בַּשָּׂדֶה וּבַהָרִים, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲסוּ וְיִרְחַם עֲלֶיךָ שְׁתִּהְיֶה צְדִיק, וְאַף שֶׁבִּהַתְּחִלָּה יִהְיֶה לָךְ מְאֹד קִשָּׁה, וְיִדְמָה לָךְ שְׂאֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ, עֲלֶיךָ לְדַעַת וּלְזַכֹּר, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה גִּשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְכִשְׂגִיעַ יוֹם יִשׁוּעָתָךְ, יֵאִיר עֲלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּהָאָרֶז נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד.

וְלִכֵּן רְאֵה לְהִזְהַר לְהַתְּפַלֵּל אֶת כָּל הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית — בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְתַעֲמִד עַל מְקוֹם אֶחָד, וְתִתְּהִי מְלַבֵּשׁ עִם כּוֹבַע וְחִלִּיפָה, וְעִם חֲגוּרָה שְׂקוּרִין גְּאָרְטֵל, וְכֵן תִּתְּמִיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם לְכָל הַפְּחוֹת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְשִׁבְעָה דְפִים גְּמָרָא, וּמְלַבֵּד זֹאת תֹּאמַר יוֹם תְּהִלִּים, כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָקִים לְשִׁבְעָה חֲלָקִים לְשִׁבְעָה יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכֵן תִּזְכֶּה לְסַיֵּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, שְׂמַמְשִׁיךְ לְאָדָם יִשׁוּעוֹת, וְאִם תִּצִּית אוֹתִי, לֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתִּכְתֹּב לִי, שֶׁקִּבַּלְתָּ עַל עֲצֻמְךָ אֶת כָּל זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תרצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! בימים אלו שעם ישראל עובר פחדים גדולים, ומה גם זה ימי אבל, ואנחנו מתאבלים על חרבן בית-מקדש, שנגרם על-ידי שנאת חנם, ולכן אנחנו צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה רק אהבת חנם, לאהב את כל בר ישראל, ואף שהסמ"ך-מ"ם מסית ומדיח נגדנו יומם ולילה, אסור לנו להתפעל מהטמאה הזו, אנחנו צריכים רק להגביר את אהבת ישראל, לאהב את כל בר ישראל, וכן להחדיר שמחה בין נשמות ישראל, כי השכינה היא שמחתם של נשמות ישראל.

נא ונא תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ואל תניח את העצבות והעצלות אצלך כרגע, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפט), שעקר נשיכת הנחש זה עצבות ועצלות; ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לפל בדכאון ובעצבות, זה יכול להרס את האדם לגמרי, צריכים למסר את נפשו, פשוטו כמשמעו, להיות בשמחה. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שעבודת השמחה באה לאדם מאד קשה, והוא צריך למסר את נפשו שיהיה בשמחה עצומה, וגם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק על-ידי חסרון השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה. ועל כלם — ראה לשמח את אחרים, ותשמח עוד היום הזה, אל תדחה את השמחה מיום ליום, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני ב'): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר; ולכן תהיה דיקא היום בשמחה, ודיקא היום תשמח את בר ישראל, ואף את תושבי המקום תצחיק וכו', תשתדל שלא יהיה כל-כך מתח

וכו', כי עקר הכח של הסמ"ך-מ"ם זה רק עצבות ועצלות, ואנחנו צריכים לבטל את הטמאה הזו, על-ידי גדל השמחה, שעקר מלחמת עמלק הוא שמחה, כי עמלק מתלבש דיקא על אלו הנשמות שנפלו ונכשלו במה שנפלו וכו' וכו', ועקר התקון הוא רק שמחה, ואמר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קסט), אשר מי שתמיד בשמחה, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו, שלא יבוא לפגם הברית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתקנה אף ורק במכלת של משפחת ... או משפחת ... ועל כלם תצא אתה ואשתך והילדים פעם או פעמים בשבוע או יותר אל מסעדת ברסלב למשפחת ... שיראו אותנו עבדה בשטח, שאנחנו נמצאים על הרחובות, ולא להתפעל מאף אחד בעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תרצו

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אֵל ... ו... שיחיו נצח.

באתי לברך אתכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הולדת בנכם.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו להכניסו לבריתו של אברהם אבינו.

יען שהברית יוצא ביום שבת-קדש ראש-חדש אב, שהוא יום היארצייט של אהרן הכהן, וגם אתם כהנים, אז תקראו לילד החמוד

אָשֶׁר לֹא תִרְחֹצַצ בְּנִחַל קִפְז
שְׁלֹכֶם בְּשֵׁם אֱהֲרֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת כַּהֵן
גָּדוֹל בְּבֵית-מִקְדָּשׁ.

אם אתה ... גֵּרוֹ יְאִיר, יְכוּל לְהִיּוֹת סֹנֵדֶק — אֵין טוֹב מִזֶּה, אֲבָל
אתה צָרִיךְ לְסַגֵּר אֶת הָעֵינַיִם, וְלִהְיוֹת אֲמִיץ לֵב, אֲבָל אִם אַתָּה
מְרַגֵּשׁ חֲלָשָׁה, אֲזַ תְּהִיָּה אֲתִי בְקָשָׁר, וְאֲנִי אֶגִּיד לְךָ אֶת מִי כִּדְאִי
לְקַחַת לְסֹנֵדֶק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, הוּא יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִחֲפָלָל וּמִבְקֵשׁ בַּעֲדְכֶם, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִרְחֹצַצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תַּמּוּז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְדוֹן אֶחָד אֶת
הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, כִּי חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי בְּרָכוֹת, פֶּרֶק ט'): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה,
וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה,
וְכִשְׁהַשְׂכִּינָה נִמְצְאָת בְּבֵית, אֲזַ כָּל הַבְּרָכוֹת מִצְוִיּוֹת שָׁם; וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְשְׁלוֹם, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד
לְשֵׁנִי, וְלִשְׁמַח אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש
הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה — בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנָא
דְּבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק י'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָה;
וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲזֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְלֶאֱהָב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּרְאוּ אִיזוֹ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה יִהְיֶה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם; הָעֹקֵר לַעֲזֹר אֶחָד
לְשֵׁנִי, כִּי זוֹ שְׁתַּפּוֹת אֲמִתִּית, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי

סנהדרין, פרק ג', הלכה ו'): אשה כבעלה ובעל כאשתו, פי אתם שניכם נשמה אחת, פמוכא בדכרי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רסה), אשר למעלה בשמים הם נשמה אחת, וכשיורדים לזה העולם מתפצלים, ואחר-כך עד שמוצאים אחד את השני, זה מה שלוקח כל-כך קשה, אבל כשמוצאים אחד את השני — צריכים לדעת, שזו נשמה אחת. ולכן אתם שניכם נשמה אחת, וצריכים לכבד אחד את השני, ולא להב אחד את השני, ולהוציא את כל העצבים שנוכנסו ביניכם, ולהכניס בעצמכם מדת הסבלנות, ואם תלכו בדרך זו, אז תצליחו כל ימי חייכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תרצט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

יש כמה נקודות ששכחתי להגיד לך, וזה מאד מאד נצרך. קדם כל אלה צריך לעמד חזק, לא ימלט ששכונה של אחת-עשרה משפחות מרבות ילדים, יהיו להם רק שני פחי זבל, בשעה ש"האליטות", יהיה לכל אחד פח זבל גבוה יותר מקומתו. ותעמד על זה חזק מאד מאד, פי אם הם לא יביאו את הפחי זבל לאנשי שלומנו, כלם יניחו את הזבל לפני המועצה, ולא תפחד להגיד את זה לפני המשטרה ולפני ראש המועצה, וכן גם אצלי אין פחי זבל — לא לפני האולם ולא לפני הבית שלי, יש שני פחים ששניכם ל... וישמו את זה בכונה על הצד שלי, שיעלה ריח רע, אבל זה לא שיך אלינו, ולכן שלא יעבדו עליך, או לנו, שצריכים ללחם על פחי זבל...

אני מברך אותך, שהקדוש-ברוך-הוא יתן לך חן בעיני כל רואיך, והעקר שתשמח אותם, פי כלם בזה העולם ממרמרים מאד, ומשם נובעות המלחמות. ולכן תעשה אתם הרבה בדיחות,

אָשֶׁר לא תש — לא תשא בַּנְחַל קפט

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ, אַבְל גַּם אַל תִּפְחַד בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּן, כִּי אַתָּה שְׁלִי וּמִמְּנִי, וְאֲנִי נוֹתֵן לְךָ אֶחָד מִנִּי אֶלְךָ מִהַכֹּחַ שֵׁישׁ
לִי לֹא לִפְחַד, כִּי חָבַל שְׂאֲנִי לֹא נִמְצָא שָׁם, הֵייתִי מֵרָאָה לָהֶם מֵה
זֶה עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַמְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּכִרְפַת הַצְּלָחָה מְרַבָּה...

לא תש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, לְךָ לְבָדִק אֶצֶל רוֹפֵא, וְזֶה כְּלוּם, וְשֵׁלֵא יַעֲשֵׂוּ לְךָ מִזְבוּז
פִּיל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַעוֹגְמַת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לִי
מִהַמְחַלְקַת וְהַמְרִיבוֹת הַקְּטַנוּנִיּוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּכָל־לִיּוֹת וּבֵין
אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּפִרְטִיּוֹת, רַק אֲנִי מְכַרַח לְעוֹרֵר אוֹתְךָ עַל כַּמָּה נִקְדוּת
עַל כַּמָּה אֲנָשִׁים שְׁגָרִים פֹּה, הֵם כָּבֵר עָבְרוּ חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה שְׁבָעָה
מְדוּרֵי גֵיהֲנוּם, וְהֵם מְקוֹרְבִים אֵלַי יוֹתֵר מֵעֶשְׂרִים שָׁנָה, וּכְבֵר הַיְלָדִים

שְׁלָהֶם לְמָדוּ אֲצִלִּי, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָהֶם כְּבוֹד וְכָדִים שְׁמַתְחַנְּנִים
בְּמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְלִכֵּן הֵם מְאֹד מְתַרְגְּשִׁים שְׁמִדְבָרִים עָלֵינוּ. וְכִמוֹ
שֶׁבֶן מְאֹד נִפְגַּע אִם מְדַבְרִים עַל הָאָבָא שְׁלוֹ, וְכִמוֹ שֶׁנִּכְד כּוֹאֵב לוֹ
שְׁמִדְבָרִים עַל הַסָּבָא שְׁלוֹ, כָּל שֶׁבֶן פֹּה בִקְהֵלְתִי. וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְרִיב עִם אֶף אֶחָד, וְלָדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת.
וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה סוּף כָּל סוּף
לְהִגִּיעַ לְעוֹלָם הַתְּקוּן, וְלֹא יִהְיוּ מְרִיבוֹת וְאֵי הַבְּנוֹת בֵּין אֶף אֶחָד,
וְכָל אֶחָד יָדוֹן אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת.

יְדִידֵנוּ ... גְּרוּ יְאִיר, אָמַר לִי, שְׂאֵתָה מִבִּיא אֲכַל לְאוּמָן, וְאֲנִי
אֲשַׁמַּח לְהִיּוֹת רֵאשׁוֹן לְקְנוֹת מִמֶּךָ, וְאֲנִי אֲעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׂיִקְנוּ
אֲצִלְךָ, בְּשִׁבִיל שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ לְסַחֵב מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְאוּמָן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ
לְעֶרֶךְ בְּרֵ-מִצְוָה לְבִנְךָ ... גְּרוּ יְאִיר. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה
בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

בְּעִנְיַן אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁנִגְמַר אַחַת וּלְתַמִּיד עִם הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה, שְׂיַעֲזֹבוּ אוֹתָנוּ עַל מִי
מְנוּחוֹת, וְאֶת זֶה אֲנַחְנוּ נִדְעַ עוֹד כַּמָּה יָמִים.

בְּעִנְיַן הַבֵּת ... תְּחִיָּה, כְּדֹאֵי לְהוֹסִיף אֶת הַשֵּׁם תְּחִיָּה, וְתִקְרָאוּ
שְׂמָה: תְּחִיָּה צִיּוֹנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָהּ אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֶת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת מְנִיעָה וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבִקְרוֹב תּוּכְלוּ לְהִרְחִיב אֶת הַדִּירָה שְׁלָכֶם וְלִבְנוֹת, וַיְהִיָּה לָכֶם שְׁפַע, וְלֹא תִפְנְסוּ בַּחֲבוּבוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תשד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּבְּקֵשׁ אֶת הַבַּחֲוָרִים שְׁיַחְזִיקוּ אֶת הַמְּקוֹם גָּקִי, הַכְּנִסְתִּי לָכֶם אַרְוֶן־קֹדֶשׁ מְאֹד מְאֹד יָקָר, וְחֻבָּל שֶׁהַמְּטַבַּח וְחֹדֵר הָאֶכָּל יִהְיוּ מְלַכְלָכִים, וּמְכַל שְׁפָן בֵּית־הַכְּנִסָּת, שֶׁהוּא מְשַׁפֵּן הַשְּׂכִינָה.

לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּבְּקֵשׁ אֶת הַבַּחֲוָרִים, שְׁיִטְאַטְאוּ אֶת הַרְחֵבָה מִבְּחוּץ, בְּכַנִּיסָה שֶׁל הַיְּשִׁיבָה, וְהַפּוֹלֵל שְׁיִהְיֶה גָקִי.

קצב אֲשֶׁר לֹא תִשָּׂה — לֹא תִשׁוּ בְּנַחֲל

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִשָּׂה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

בְּאֵתִי לְאֲחִיל לָכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הָאָרוּסִין
שֶׁל בְּנֵיכֶם ... נִרוּ יְאִיר, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְווּ רֹב נַחַת
דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ, וְשִׁלֵּא יַחֲסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר, וְשִׁיְהִיָּה לָכֶם רַק כָּל טוֹב
בְּחַיֵּיכֶם.

אֲנִי מְקוּהָ, שְׁאַתֶּם מְקַבְּלִים בְּכָל פַּעַם מִשְׁנָה, וְעוֹד מִשְׁנָה, וְאַתֶּם
תִּדְפְּסוּ אֶת זֶה, כִּי רְצִיתִי מְאֹד שְׁיִצָּא לְאוֹר עוֹד קֶדֶם רֵאשׁ הַשְּׁנָה,
בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשׁוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, הַחֲתָן ...
נִרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְאֲחִיל לְךָ בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל שְׁהִתְאַרְסָתָּ,
יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיָה בְּאַמַּת אָדָם הַשָּׁלֵם בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְרַבּוֹת הַתְּפִלָּלוֹתַי עֲלֶיךָ.

עֲכָשׁוּ הוּא הַזְמַן שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, שֶׁעַד הַחֲתֻנָּה תִּגְמַר
אֶת כָּל הַש"ס בְּדַרְךָ בְּקִיאוֹת, וְאִם תִּרְצֶה תוּכַל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחַתְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת-מְסֻעֵי, כ"ט תמוז
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ הָאָרֶץ.

אִתָּה צָרִיף לְהִבִּין, שֶׁאֲנִי לֹא בְּכַעַס עָלֶיךָ, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲנִי לֹא
עֲצֻבְנִי, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲלֵא כָּל הַשְּׁבוּעַ הָיָה לָנוּ צָרוֹת קָשׁוֹת וּמְרוֹת
מְאֹד, וְכָל שְׁעָה בְּלִי גְזֻמָּא בָּאָה גִידַת מִשְׁטָרָה, וְהַפְּסִיקָה אֶת
הַעֲבוּדָה, וְתַחַת הָאֵף שֶׁלָּהֶם עֲבַדְנוּ, וְהִיְיִתִי בְּלַחֵץ מְאֹד מְאֹד גְּדוּל.

עָלֶיךָ לְהִבִּין, שֶׁאֲנִי בֶן מְעֵרִיף אֶת כָּל מֵה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי,
אֲבָל קָשָׁה לִי לְהִתְבַּטֵּא, וּבִכְפֻרַת עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁאֲנִי נִמְצָא בְּמִצַּב כָּל-כֶּף
קָשָׁה, שֶׁנִּכְנַסְתִּי בְּחֻבוֹת עֲצוּמִים, וְהִצְרַכְתִּי לְשֵׁלֵם עוֹד קֹדֶם הַשַּׁבַּת
לְכָל הַפּוֹעֲלִים, כִּי אִם לֹא, הָיָה עָלֵינוּ מִשְׁפָּטִים חֲדָשִׁים, כִּי הַמִּשְׁטָרָה
רַק רוֹצֶה לְדַעַת מִי הַעֲסִיק אֶת הַפּוֹעֲלִים, מִי שֹׁכֵר אוֹתָם וּמִי מְשַׁלֵּם
לָהֶם, אֲזִי אִתָּה צָרִיף לְהִבִּין בְּאִיזָה לַחֵץ אֲנִי נִמְצָא, וְלִכֵּן תִּדוֹן אוֹתִי
לְכַף זְכוּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצָרוֹתֵי דֵּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בֵימֵי "בֵּין הַמְצָרִים", בּוֹכִים וּמְבֹכִים עַל חֲרַבְּן־בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּי־מִוֵּהֲרִין, חֶלֶק ב', סִימָן סז): הִנֵּה הָעֶבֶר אֵינָּ, כָּבֵר נִחְרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, מָה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ? עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֲנַחְנוּ לֹא נִהְיָה מֵאֵלוֹ הַמוֹנְעִים אֶת בְּנֵי בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וּבְשָׁבִיל מָה נִחְרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ? אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא ט): בְּשָׁבִיל שְׁנֵאת חָנָם, וְעַדִּין מְרַקֵּד בֵּינָּ, וְלִכְּן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיךְ לְזַכֵּר הַיֵּטֵב מֵעֲשׂוֹ הַרְעִים, וְלַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ פֶּן וְאוֹלֵי יֵשׁ בִּי שְׁנֵאת חָנָם, וְאֲנִי מְעַכֵּב אֶת בְּנֵי בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְאִם נִחַפֵּשׁ בְּעַצְמֵנוּ נִרְאָה שְׂאֲנַחְנוּ חֲיָבִים, יֵשׁ בִּיגִינוּ שְׁנֵאת חָנָם, אֶחָד שׁוֹנֵא אֶת הַשְּׁנִי עַל לֹא דָּבָר, וְמִי יוֹדֵעַ אִם כָּל הַצְּרוֹת זֶה לֹא בְּשָׁבִילִי, כִּךָ צְרִיכִים לְחַשֵּׁב תָּמִיד, וְלִחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהִתְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה הָעַמְקָה, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִשָּׁן, וְלְבַקֵּשׁ מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא לֹא יִשְׁנֵא אֶת שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְכִמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י ז"ל (פֶּרֶשׁת הַשְּׁבוּעַ): "נִקְמַת הַיְ"ה" — שְׁכָל הָעוֹמֵד כְּנֶגֶד יִשְׂרָאֵל, כָּאֵלוֹ עוֹמֵד כְּנֶגֶד הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא; רוֹאִים מְזֵה, אִם בֵּר יִשְׂרָאֵל נוֹגֵעַ בְּבֵר יִשְׂרָאֵל שְׁנִי, הָרִי הוּא כָּאֵלוֹ נוֹגֵעַ בְּהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה.

זכרו היטב מה שהכרזתי בבית מדרשי בראש השנה לפני תקיעת שופר: "אם נמצא פה בבית המדרש אחד ששונא את הזולת, אני מבקש אותו שיצא מכאן, כי אני לא רוצה שבד' אמות שלי יהיו בני-אדם ששונאים אחד את השני בשום פנים ואופן", כי אין עוד דבר מגנה כמו השנאה שאחד שונא את השני, ואנחנו עדים כאן, איה' שהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, מסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו על לא דבר, וראו אל מה שנאת חנם יכולה להביא — עד חרבן בית-המקדש, רחמנא לצלן. ולכן אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים: אגא הפסיקו עם השנאת חנם והמריבות, אני בוחל בזה, מוהרנ"ת ו"ל היה רגיל לומר: "כששני עגלוני רבים ביניהם, דוקר לי הצדדים", ויעיד עלי הקדוש-ברוך-הוא, שגם אני יכול להגיד דבר כזה, כי כל ימי סבלתי את הסבל הנורא הזה של מחלוקת ושנאת חנם, שקמו עלי רשעים ארורים וחלקו עלי, ודברו עלי כל דבר אסור על לא דבר, כי לא עשיתי להם שום דבר, אני לצערי הרב, יודע איזה טעם מר זה, שאחד חולק על השני, וגם פה ביבנאל לא עשיתי שום דבר, שקם עלי הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, על לא דבר, ומסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו, עד כדי כך גדלה השנאה, שמשאית זפת שפכו על השדה, העקר שלא יגיע אלינו, שמו שמים! כל המדינה בכוננות רבה נגד רוצחים, ואין להם דאגות אחרות רק משאית סרוחה עם אספלט לשפך את תכולתה, כדי שלא תגיע אלינו, ראו אל מה השנאת חנם יכולה להביא. ולכן אנחנו צריכים להוציא מאתנו את השנאת חנם לא לשנא אחד את השני, אדרבה, עלינו למסר את נפשנו מכאן ולהבא לעקר מאתנו את השנאת חנם.

נא ונא זכרו היטב את המסירות נפש שמסרתי את נפשי עבורכם, וחתנתי את ילדיכם, ולכן תשמרו מאד שזר לא יפגס בינינו, ויתחיל להסית ולהדיח אתכם, ואף שאני יודע שחטאי המרבים גרמו לי כל הצרות האלו, עם כל זאת אני מבקש אתכם,

זכרו היטב את מה שקבלתם ממני ואת מה שתקבלו עוד ממני, אם יתן הקדוש־ברוך־הוא את החיים, ולכן תשרשו את השרש פורה ראש ולענה המדבר נגדי על לא דבר, ואהיה לכם אסיר תודה.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם כל טוב, שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

יען שהרשעים פים נגרש השקט לא יוכלו, הוציאו מכתב לכל תושבי המקום, שלא יקנו במכולות שלנו, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, שכל אחד יקנה אף ורק בתניות האלו: "סופר ברסלב" משפחת ... "מיני ברסלב" משפחת ... וכן שכל אנשי שלומנו ילכו עם נשותיהם וילדיהם אל "מסעדת ברסלב" של משפחת ... כי זה מלחיץ את הסטרא אחרא לגמרי, כשהם רואים שאנשי שלומנו הם עבדה בשטח, מסתובבים במקום.

חזקו ואמצו מאד, כי גדול אדוננו ורב להושיע, הם באים בכח הזרוע של בשר ודם, ואנחנו באים בכחו של הקדוש־ברוך־הוא.

המאחל לכם שבת שלום...

לא תשט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ב' מנחם־אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח לשמע הטוב ממך, הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, הוא ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעד כל המשפחה, שיהיו בריאים, ושלא יחסר להם שום דבר.

אָשֶׁר לֹא תִשִּׂי — לֹא תִשִּׂיא בְּנַחֵל קִצֵּז

הַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר
עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשִּׂי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּם יְכוֹלִים לָצֵאת מֵהַדִּירָה הַזֹּאת וְלַעֲבֹר לְדִירָה אַחֶרֶת —
מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, הַעֲקֹר שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל
רַע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשִּׂיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכָּלֵל, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לֹא לְהִסְתַּוֵּבֵב הַיּוֹם בְּכַבִּישׁ הַרְאֵשִׁי הַיְכָן
שֶׁהַרְשָׁעִים רוֹצִים לַעֲשׂוֹת הַפְּגָנָה. "תָּנוּ לְכָלִּבִּים לְנִבְחַ כַּמָּה שֶׁהֵם
רוֹצִים", הַעֲקֹר שֶׁלֹּא יְבוֹאוּ עַל יַד הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים,
תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם! כִּי זֶה הַיְסוּד — לְשִׁמּוֹר עַל חַנוּךְ

קצח אָשֶׁר — לא תשיב — לא תשיג בַּנְחָל

הַיְלָדִים, כִּי הַדּוֹר הַיּוֹם מְפַקֵּר מְאֹד, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים כְּמוֹ שְׁשׂוּמְרִים עַל הָעֵינַיִם, כִּי הַיְלָדִים זֶה הָעֵינַיִם שְׁלָנוּ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָס־אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמָּךְ לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָקִים לְשָׁבָעָה יְמֵי הַשָּׁבֹועַ, וְאִם תְּהִי חֲזָקָה בְּזֶה, שׁוֹם דְּבָר לֹא יִקְרָה לָךְ, כִּי דוֹר הַמְּלָךְ פֶּעַל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִי שְׁיִסְיִים אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים, יִכְפֹּר לוֹ עַל הַכֹּל, וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבֹועַ אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים. וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג), שְׁתְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה.

אֵל תְּדַאֲגִי, תִּקְחִי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְתִקְחִי אֶת כָּל זֶה, וּמָה גַם שְׁתַּעֲשִׂי צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְאֵל תְּדַבְּרִי לְשׁוֹן-הָרַע, וְתִמְשִׁיכִי עַל עֲצֻמָּךְ אִדּוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָס־אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר.

מִדּוּעַ לֹא שְׁלַחְתָּ לִּי אֶת הַחֲשָׁבוֹנִית וְכוּ', אָנִי מְחַכֶּה עַל זֶה וְכוּ',

וּמַחֲכָה וַיְכוּל לְחַכּוֹת וְכוּ', הָאֵם עֲדִין לֹא הִתְעוֹרְרָה מֵהַשְּׁנָה?!
אֲמַרְתִּי לָךְ אֶתְמוֹל בְּאֲמִצֵּעַ הַלֵּילָה, שְׂאֲנִי מִכָּרַח אֶת זֶה לְהִרְאוֹת
לָהֶם.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (ספּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יג), שְׂאֲמַר הַמֶּלֶךְ לְבָנוּ:
אִם אַתָּה לֹא תִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אִזְ אֲנִי אֶהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי אַתָּה לֹא
רְאוּי לְהִיּוֹת מֶלֶךְ, וְאִם אַתָּה תִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אִזְ אֲנִי אֶהְיֶה מְשֻׁנָּה
בְּשִׂמְחָה, וְזֶה מְרִמּוֹ עַל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂאוּמֵר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל: אִם אַתָּה תִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אִזְ אֲנִי אֶהְיֶה
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד שְׂמַח כְּשִׁבְּנֵינוּ שְׂמֵחִים,
אָבֵל אִם הֵם לֹא בְּשִׂמְחָה, אוֹמֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּךְ רְאוּי לָכֶם,
שְׂאֲתֵם לֹא בְּנֵי מַלְכִים, כִּי אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִבֵּן
לְמַעֲשֵׂה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשִּׁיד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, הֵיּוֹת שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם הִסִּית
אֶת כָּל הַרְשָׁעִים, וְהֵם סִף הַכֹּל קִמֵּץ קִטָּן שְׂיָבֹאוּ לְהַפְגִּין בְּאֲמִצֵּעַ
הַמוֹשְׁבָה מְחֹר בְּעָרֵב, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים,
שְׂפַכְלָל לֹא יִמְצָאוּ בְּשִׂטָּח, "תָּנוּ לְכָלְבִּים לְנַבְח", בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ
שְׂמוֹ אֲנַחְנוּ דְּבוֹקִים רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִין אֲנַחְנוּ מְפַתְדִים מְשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂפַעוּלָם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, הֵיּוֹת שְׂהֵם
כָּל-כֶּךְ מְסִיתִים נֶגֶד הַמְּכוּלוֹת שְׁלָנוּ: "סוּפֹר בְּרֶסֶלֶב" מְשַׁפַּחַת ...

"מיני ברסלב" משפחת ... אז אני מבקש מפל אחד מאנשי שלומנו, שילכו דוקא לקנות אצלם, אנחנו לא צריכים לקנות במקום ששונאים אותנו, וכן עם הדלק, שאף אחד לא יקנה אצל מתנגדינו דלק, הם חושבים שישברו אותנו כספית וכלכלית, יש להם טעות חמורה, לנו יש יותר משפחות פה ביבנאל מאשר יש להם, כי סך הכל השונאים שלנו זה קמץ קטן.

אני מאד מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו, יען שאלו הרשעים רוצים לברח אל "גלות סמדר", ורוצים למכר את הדירות שלהם, שאף אחד לא יתן יותר מתשעים אלף דולר לדירה שלהם, וכך יצטרכו להוריד את המחירים, אף דירה לא לקנות עם אגורה אחת יותר מתשעים אלף דולר, וכך נוריד להם את המחירים, לא יהיה יותר הפקר, שימצאו את הדם שלנו, ואחר-כך ירקדו על הדם שלנו, אני מאד מבקש את אנשי שלומנו, תמיד תהיו על השטח, לקנות ב"מסעדת ברסלב" אצל משפחת ... להראות שאנחנו על הרחוב עבדה בשטח, "תנו להם לצעק ולנבח כמה שהם רוצים", מחר תצאו להפצה מרפזת עביר המוסדות שלנו, ואין לנו שום עסק אתם.

אני מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שכלם יחזרו בתשובה שלמה, ושלם ישלם המבעיר את הבצרה, שהוא הסמ"ך-מ"ם שמיטת את כלם, והקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשטו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ב' מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שהישיבה והבית-מדרש והמטבח

יְהִיוּ נְקִיִּים בְּתַכְלִית הַנְּקִיּוֹת, וְכֵן תִּרְאוּ שֶׁבְּחֶצֶר בְּרַחֲבָה כְּשֶׁנִּכְנָסִים לְיִשְׁבֵּיהָ יִהְיֶה נְקִי, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ מִדַּת הַנְּקִיּוֹת, כִּי אִם נְקִי בַחֲוִץ, סִימָן שְׁגָם בַּפְּנִים נְקִי, הֵינּוּ נִשְׁמָתוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ, שֶׁפֶל בַּחֲוֹר יִלְמַד בְּכָל יוֹם בְּגִרְסָה ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, וְשִׁבְעָה דְּפִים גְּמָרָא, וְאִם תִּהְיֶה חֲזָקִים בְּזֶה, אֲזַ תִּרְאוּ אֶל אֵילוֹ מְדַרְגּוֹת תְּגִיעוּ, וְכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל הַבַּחֲוֵרִים, שִׁתְּפִלְלוּ בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת וּבַחֲוִיּוֹת וּבַדְּבָקוֹת.

וְעַל כָּל־ם — אֲנִי מִבְּקֶשׁ כָּל בַּחֲוֹר שֶׁיֵּצֵא בְּכָל לַיְלָה אֶל הַשָּׂדֶה לְצַעֵק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְטַהֵר אֶת הַמַּחֲיִן, אֶלָּא עַל יְדֵי צְעָקָה, אֶל תִּפְחָדוּ מֵאֶף אֶחָד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּלְכֶם תִּהְיוּ צְדִיקִים, וְאֲזַכֶּה לְחַתֵּן אֶתְכֶם מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁטוּ

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח.

הַעֲבַרְתִּי לָכֶם דֶּרֶךְ דָּאָר אֶת מַה שֶׁרְצִיתֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁאֲזַכֶּה לְגַמֵּר אֶת הַפְּרוּשׁ "מִגֵּן אֲבוֹת" עוֹד לְפָנַי רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

אֲנִי סוֹבֵל עֵכָשׁ יִסוּרֵי תַפְת, שֵׁישׁ מְלַחְמוֹת וּמַחְלַקַת בֵּיבְנָאֵל, וְרוֹצִים לַעֲשׂוֹת מְחֹר הַפְּגָנָה גְדוֹלָה. אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִלְחַם לָנוּ וְיִהְפֹךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פה תִּקְבֹּל כַּמָּה מִכְתָּבִים לְמָסַר אֶת זֶה לְ... וְאֵת הַמִּכְתָּב שֶׁל הָרַב ... תִּמְסַר לְ... וְכֵן אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁלוֹ.

לא תשיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב הַגָּאוֹן אִישׁ חֵיל רַב פְּעָלִים, הָרַב ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם זֶה לְפָנַי חֹדֶשׁ, אֶף מְרַב טְרַדוּתִי, וְזֶה שְׁלֵא הִיִּיתִי בְּבֵיתִי, נִתְעַכַּב עַד עַכְשָׁו.

מְאֹד שְׂמַחְתִּי עַל הַחֲזוּק וְהַעֲדוּד שֶׁכְּתַבְתֶּם לִי, וּבִאֲמַת אֵי אֲפָשֶׁר לְהַצִּיל אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, אֲלֵא לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר, כִּי אִם לֹא הֵם יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה, כְּאֲשֶׁר הַמְּצִיאוֹת הַרְעָה טוֹפַחַת עַל פְּנֵינוּ, וּמִי יִתֵּן שְׁיִלְמְדוּ בִּישִׁבוֹת עִם הַבְּחוּרִים אִיךָ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד אַחַר הַחֲתָנָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ אֶת דִּרְכְּכֶם תָּמִיד.

אַבִּיכֶם הַצַּדִּיק זִי"ע, הִיָּה לִי לִידִיד אֲמַת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך להבין, שאני נמצא עכשו במצב מאוד מאוד קשה, הלחץ והדחק הורס אותי לגמרי, עד ט"ו באב אני צריך לשלם לקבלן מאה אלף שקל, בודאי היה לי רצון חזק שאתה תבנה את הבית-מדרש, אבל עכשו לא רק שלא נותנים לנו לבנות, אלא גם את כל המבנה שמוצו סגירה היה לא תהיה, ואנחנו נלחם באש וגפרית ועשן, פשוטו כמשמעו, ועל זה אנחנו הולכים במסירות נפש, לא נתן להם, אבל אתה יודע, שזה עולה לי בכריאות, ובפרט שאני מאוד מאוד בלחץ כספי.

בודאי אתה יכול לעזור לי בכל הדרכים, ולכן אהיה לך אסיר תודה על כל מה שתעשה בשבילי.

גא ונא ראה להתחזק, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ובודאי לא יעזב אותנו הקדוש-ברוך-הוא.

שוב פעם עלי לומר לך, שאני מאוד מאוד מעריך את כל מה שאתה עושה בשבילי, ואני לא שוכח את זה אף פעם, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכל לעזור לי, ובפרט בענין אומן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשיט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ב' מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך כמה פעמים, אף מרב טרדותי לא היה לי הזמן להשיבך, ולכן הצרכתי לקצר.

אני מאוד מאוד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה. אני נמצא עכשו בלחץ מאוד גדול, ולכן ראה להיות בעזרי

מה שאתה יכול להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, ולהרבות מפיצים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזקה תמיד להפיץ את ספרי רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשכ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ב' מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל אהובי, היניק וחפים ... גרו
יאר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתקח את עצמך בידך, ותתפלל
במנין שלש פעמים ביום: שחרית, מנחה, ערבית, ותתנהג בדרך
אֶרֶץ גְּדוּל, ושמן הטוב ילך לפניך, ומי שמציק לך תכף-ומיד תכתב
לי, ואני אישית אטפל בזה, רק תתרחק מחברים רעים ואל תסתפל
עליהם.

העקר תלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, וכן תגרס ת"י
פרקים משניות ושבעה דפים גמרא, וזה יטהר אותך מכל מיני
חלדה, ותהיה לך יראת שמים שלמה.

תראה לשמר מאד מאד על מצות כבוד אב ואם, שזו מצוה
הכי גדולה, והקדוש-ברוך-הוא מקפיד על זה מאד, עד שאמרו
חכמינו הקדושים (קדושין ל:): בזמן שאדם מכבד את אביו ואמו,
אמר הקדוש-ברוך-הוא, מעלה אני עליהם כאלו בירתי ביניהם
וכבדוני; פל-כף חשוב בעיני המקום כבוד אב ואם, וכן אמרו
חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כז): כל העולם כולו של
הקדוש-ברוך-הוא, ואין הקדוש-ברוך-הוא מבקש מהאדם רק
שיכבד אב ואם, ולכן אשרי אדם שזוכה לקיים מצוה היקרה של
כבוד אב ואם.

אָשֶׁר לֹא תִשְׁכַּח — לֹא תִשְׁכַּח בְּנַחֵל רַח

רק חֲזוֹק וְאַמִּץ, וְאֵל תִּדְבַּר שִׁיחַת חֵלִין בְּעוֹד הַתְּפִלִּין עָלֶיךָ, כִּי
הַתְּפִלִּין הֵם כְּתוּר הַמְּלֶכֶת, וְצָרִיכִים מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הַתְּפִלִּין.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבְכֶם, אֲנִי תָמִיד מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם,
שְׁיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב.

אֵין זֶה הַדְּרֹךְ לְמִשְׁךָ אֶת עֲצָמוֹ לְצַעַר, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת סב.): כָּל הַדּוֹחֵק אֶת עֲצָמוֹ לְצַעַר — הַצַּעַר גִּמְשָׁךְ
אֲחֵרָיו; תָּמִיד בּוֹכִים וּבוֹכִים, וְעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, אֵין
אֶחָד שְׁיִהְיֶה לוֹ טוֹב, אֲבָל יֵשׁ חֲכָמִים שְׂבוֹרְחִים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלִכֵּן תִּפְסִיקוּ לְבִכּוֹת, אִף אֶחָד לֹא חָיֵב לָכֶם שׁוֹם דְּבָר, רַק תִּתְחַזְּקוּ,
וְאִז תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֱהוִיבִי, תְּלַמִּידִי
... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁהַכְּנִסֶּת בִּי בְּזֶה

שְׁאַמְרֶתָּ לִי, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, גְּמַרְתָּם כָּל־כֶּף הַרְבֵּה סִימָנִים בְּהִלְכוֹת
שֶׁבֶת בְּטוֹר וְשִׁלְחַן עָרוּף, וְאַתָּם מוֹכֵנִים לְהִבְחֹן בְּזֶה, זֹה הַשְּׂמִיחָה
הַכִּי גְדוֹלָה שְׂיִישׁ לִי, כִּי אֵין לִי בְּעוֹלָמִי רַק מָה שֶׁהִקְמַתִּי אֶת הַכּוֹלָל,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּמְיֵד תִּמְשִׁיכוּ כָכָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שְׂיִישׁ לָךְ בְּזֶה שְׁאַתָּה עוֹזֵר
בְּקֶרֶן הַדְּפָסָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁכַּח

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר,
תִּלְמִיד יְשִׁיבַת דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁאַתָּה מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו
יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אַתָּה עוֹסֵק לְהַפְיֵץ אֶת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְהַהֲצָעָה
שֶׁהַצָּעָתָּ בְּעִנְיָן לְחַבֵּר עוֹד קוֹנְטְרָסִים לְנִשְׂי יִשְׂרָאֵל — זֹה הַצָּעָה מָאד
טוֹבָה, וְאַשְׁתַּדֵּל, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפַּעַל אֶת
הַהֲצָעָה שְׁלָךְ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׁבַעֲוֹלָם, וְאַל תִּשְׁבֵּר, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ, אֲנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְךָ תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים עַד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים עוֹד מְגִיל קִטְנוּת, כִּי הַדּוֹר מְקַלְקֵל מְאֹד, וְזֶה נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, הֵן אֲצֵל הַחֲרָדִים וְהֵן אֲצֵל הַחֲלוּנִים, יֵשׁ אֶת הַמְּגַפָּה הַזֹּאת, וְצְרִיכִים לְעֲמֹד עַל הַמְּשֻׁמָּר וְלְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים.

רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה דְבוּרֵי אֱמוּנָה עִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם יְלָדֶיךָ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לֵהִיּוֹת כְּעֶסֶן בְּבֵית, אֲדַרְבֵּה, תִּתְחַזְּקוּ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַעֲקֵר אֶל תְּסַתְּפֵל מֵהַ שְׁקוּרָה אֲצֵל הַהוֹרִים, כִּי מֵה אֶתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. הַעֲקֵר בְּחַנוּף הַיְלָדִים זֶה לְדַבֵּר אִתָּם וּלְהוֹדִיר אוֹתָם. וְעַל כָּל־זֶה — זֶה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהכנסת בי, שגמרתם כל-כף הרבה סימנים בהלכות שבת טור ושלחן ערוך עם הנושא פלים לעמק, אשר אין לתאר ולשער כלל, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו כל-כף, כי הוא רואה איך שמצליחים ולומדים בד' אמות של הלכה ובדבקות ובחיות תמיד, שומעים שמה קול תורה, זה פשוט משגע אותנו. ולכן תחזיק מעמד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנזכה להחזיק את המקום הזה למקום תורה ותפלה, ונזכה להוציא מהכולל הזה "אור המאיר" מורי הוראה בישראל.

בענין הבן שלך, לך אתו בעדינות, ואל תדחק אותו, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסידי השם יתברך, שעכשו נתגלה לנו מי עומד אחרי כל ההסתות, מי אם לא הסמ"ך-מ"ם, שהיה ראש המדברים היום בהפגנה, ומה הוא דבר? תנחשו! ... שלום, אהבה, אחדות... וממש דבש גטף משני צדי שפתיו, ואוי לאותה בוששה, אוי לאותה תרפה מה שגרמו למשטרה, שהוליכו אותם שולל, הביאו מאות שוטרים, וביניהם לוחמי טרור, מפזרי הפגנות, ולרבות פרשים, שוטרים עם אלות, טנק מים שמפזר מפגינים, ועל כלם על ראשו מסוק... ועמדו וחכו שיצאו החבורה המסכנת החבורה ה'אלימה' (כהגדרת

הַסֵּם "ךְ-מ"ם"), וְאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מִסְתּוֹכְבִּים שְׁמַחִים וְעֲלִיזִים, וְלֹא יוֹדְעִים מִה קוֹרָה בָּאֵן, וְהוֹלְכִים בְּתַמִּימוֹת לְבֵית-הַכֶּנֶסֶת וְחוֹזְרִים מִבֵּית-הַכֶּנֶסֶת, לוֹמְדִים וּמְתַפְּלָלִים, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם.

עֲכָשׁוּ נִתְקַיֵּם בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ הַפְּסוּק (אֶסְתֵּר ז, ח): "וּפְנֵי הַמֶּן חִפּוּ", יֵצְאוּ בְבוֹיֹנוֹת וּבְחִרְפוֹת, אֲבָל הַסֵּם "ךְ-מ"ם יֵצֵא שְׁמַח, שְׁהֵיָה יָכוֹל לְהִגִּיד דְּרָשָׁה בְּפָנָי אֶסְפֶּסוּף, כִּי חַיִּי שְׁעָה גַם-כֵּן חַיִּים... אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חִרְפָּה, שְׂאֵלוֹ הֵם הִרְעֵ-בָנִים'.

מָה אָמַר לָכֵם! יֵשׁ לָנוּ מַה לְהִתְחַזֵּק, שְׁזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחַזֵּק וּמְחַיֶּה אוֹתָנוּ, רַבִּי אֲשֶׁר מְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֵל תּוֹנִיחוּ עֲצַמְכֶם בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, אֵלֶּא תִרְאוּ לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר 'תִּגְנְבוּ' בְּכָל יוֹם עֵתִים לְתוֹרָה וְלִתְפִלָּה וְלִהְתְּבוֹדְרוֹת, הַדְּבִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בּוֹ יִתְבְּרֶךְ, וְאִז טוֹב לָכֵם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא עֲכָשׁוּ יוֹתֵר מִתְּמִיד אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחַד יַחַד בְּאַחֲדוֹת אֲמֵתִית לְהִיּוֹת מְאַחֲדִים בּוֹ יִתְבְּרֶךְ, אֲשֶׁר בְּאֲמַת אֵלוֹ הַרְשָׁעִים שְׁמַמְרָרִים לָנוּ אֶת חַיֵּינוּ, זֶה רַק עֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְּרַבִּים, כִּי מִי שְׁחָטָא, אִזִּי מוֹשֵׁף עַל עֲצָמוֹ קְלָפוֹת וְקִטְרוּגִים, וְעַל-יְדֵי שְׂאֵדָם עוֹשָׂה תְשׁוּבָה אֲמֵתִית וּבוֹרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָנָן, וְלָכֵן עֲלִינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֲזוּק, וְלִדְבַר אֶת דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהִתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוֹלָם, עֲלִינוּ רַק לְבֹא לְבֵית-הַכֶּנֶסֶת בְּבִקּוּר וּבְצַהֲרִים וּבְעֶרֶב לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית — בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם הֵן מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ נִזְהָר לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה תְּפִלָּה בְּמַגִּין, הֵיוּ מוֹסְרִים נַפְשָׁם עַל זֶה, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין דִּיקָא.

וְעַל כָּלֵם — תִּקְבְּעוּ לְעֲצַמְכֶם שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּמַקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּהִלְכָה, בְּזִהָר וּבִתְקוּנִים, וְכֵן בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז תִּרְגִּישׁוּ טַעַם אַחַר בְּחַיִּיכֶם.

ראו למסור את נפשכם שיהיה שלום בתוך ביתכם, כי הבית הוא משכן השכינה, אם בבית יש שלום, אז השכינה שורה שם, ובמקום שהשכינה שורה — שם כל הברכות מצויות.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו, תברחו מאלימות, זו לא דרפנו, אין לנו שום עסק עם הסמ"ד-מ"ם הרשע הזה, המסית ומדיח את תושבי המקום, ואם הם כל-כף מציקים לנו, אני מבקש את אנשי שלומנו לא לקנות בשום מכלת, רק במכולות שלנו: "סופר ברסלב" של משפחת ... ו"מיני ברסלב" של משפחת ... וכן לצעד בגאווה ובבטחון עצמי אל "מסעדת ברסלב" משפחת ... וכן אני מבקש מאנשי שלומנו אל תקחו דלק מהמתנגדים שלנו, ונראה להם שלא יקחו מאתנו את הכסף, ואחר-כך ירקדו לנו על הדם, וכן אני פה עוד פעם מעורר אתכם, אל תקנו שום דירה מתושבי המקום, רק במחיר של תשעים אלף דולר, ואם תהיו חזקים כלכם בזה, תראו איך שהמחירים ירדו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל עליכם, שישמרכם הקדוש-ברוך-הוא מפל רע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות בבנין בית-המקדש.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך האריך המלא ועקות ועצקות וכו' וכו'.

עליך לדעת, כי החיים של האדם לא קלים, אין אדם בזה העולם שלא יעבר עליו אילו משברים וגלים, ועקר הצער והעגמת נפש שבני אדם חושבים, שרק הצרה שלהם זו צרה, ושל אחרים זו לא צרה, ואדרבה, יש אנשים שאומרים, שהיו מתחלפים עם

הצרות של אחרים, העקר שלא יהיו להם את הצרות שלהם, וזו טעות חמורה, כי אי אפשר להתחמק מהצרות שנתנו לו, אדם צריך רק לראות להתמודד עם מה שנתנו לו.

את צריכה להבין, שרגשי אשמה ומצפון זה הורס את האדם לגמרי, וצריכים לברח מזה מאד, כי רגשי אשמה ומצפון יכולים להביא את האדם להתאבדות.

אם היית יודעת איך שכל תפלה ותחנה ובקשה שהתחננת ובקשת והתפללת אל הקדוש-ברוך-הוא, ומכל שכן כל דמעה שיצאה מהעינים שלך, את לא יכול לתאר מה זה גרם בשמים, תמשיכי להתפלל, כי אין לנו רק תפלה, ואם בני-אדם היו יודעים מה זו תפלה, לא היו מפסיקים להתפלל, אף רב בני-אדם מזלזלים בתפלה, ולכן תמשיכי להתפלל, כי רק זה השער והפתח להכנס אל הקדוש-ברוך-הוא, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן פד), ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

צריכים למצא בעצמו רק את הטוב, ולא לחטט אחר הרע. לא כל אחד זוכה שיהיה לו שלום-בית, ולא כל אחד זוכה שיהיו לו ילדים טובים, ולא כל אחד זוכה שתהיה לו פרנסה, ולא כל אחד זוכה שתהיה לו בריאות וכו' וכו', כל אחד עם הבעיות שלו, מה יש לנו בזה העולם? רק לברח אל הקדוש-ברוך-הוא, כי רק הוא אוהב אותנו, ורוצה בטובתנו, אף שבין כך עובר עלינו מה שעובר — צרות ויסורים ומרידות והרפתקאות, ודינים קשים ומרים מאד, ולא מבינים למה ועל מה באה לנו הצרה הזאת וכו', אף שלפי מעשינו המגנים ראוי לנו שייבוא מה שייבוא וכו' וכו', עם כל זאת אסור לנו לשאל על הקדוש-ברוך-הוא שום קשיות, כמו שצעק הנביא: "צדיק הוא הו'ה"ה פי פיהו מריתי" וגו' (איכה ב, יח); וברגע שהאדם בא להכרה הזו, כבר נמתקים ממנו כל הדינים.

לדעתי, תמשיכי לנהל את הבית-ספר ביחד עם הגברת ... תחיה, והזכות הזו לכל הפחות תכפר לך על העבר הקשה שהיה

לך, ובזכות זה יהיו לך ילדים טובים, כי בשכר מי שמחזיר אמונה
בנשמות ישראל, הקדוש ברוך הוא משלם לו חזרה ילדים טובים.

דברתי עם ... תחיה ארכות, כי היא רוצה מאד לחזור לתת
שעורים ביהדות ובהלכות פתיכון, אבל הספרתי לה, שהיא מקרחה
מנהלת, אחרת זה לא שיה, ובאנו להסכמה, שהיא מקבלת אותך
כמנהלת, אבל התניתי אתה תנאי כפול ומכפל, שאם פעם אחת היא
תמרה את רצונה, אין לה כבר מה לעשות בפתה, כי לא יכולים
להנהיג בית-ספר בלי הנהלה, וזה דבר מובן ממילא, ולכן הייתי
מבקש אותך, שתכניסי אותה במערכת אפלו שעה או שעתים ביום,
כדי שתוכל לחנך את הבנות.

רק תתחזקי, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשכח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

את הפשט והדיוק שפרשת, זה נפלא מאד וכך זו האמת, כי
ברגע שעדיין יש גזענות ארוכה, התפלות לא מתקבלות בשמים וזה
ברור, ואין מה להוסיף על זה.

רק תשמר מאד מה שאתה כותב ובפרט בשמי, שלא יהיה, חס
ושלום, דברים כנגד רצוני, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא
לשמע בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא תִשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַדִּירָה, רְצִיָּתִי מְאֹד שֶׁתְּגוּרוּ בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם דְּבָר
אִם בְּתַקּוּפָה מְסִימַת תְּפִנְסוּ לְדִירָה הַרִיקָה שֶׁל הַהוֹרִים בְּתֵל אַבִּיב,
וְתַפִּיצוּ שְׂמֵה פְּמָה שְׁוִיתֵר הַרְבֵּה קוֹנְטְרָסִים, כִּי שְׂמָה מְקוֹר הַטְּמָאָה
וְהַמְלַפְדָּת שֶׁל הַסְּמ"ך-מ"ם לְתַפֵּס נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי
שְׁיָכוֹל לְהוֹצִיא אוֹתָם.

בְּעֵינַי הָאֲבָא, אִם הוּא רוֹצֵה לְהַבִּיא כְּתָבָת — הַטוֹב בְּעֵינָיו
יַעֲשֶׂה.

פֹּה תִקְבְּלִי מִכְתָּב בְּשִׁבִיל הָאֲבָא.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשָּׁל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי עַל הַדָּאָר אֶת הַמְאַמֵּר הַחֲשׁוּב וְהַעֲמֵק שְׁכַתְּבָת,
זֶה דְּבָרִים מְאֹד שְׁכָלִיִּים וּפְקָחִים, תְּמַשִּׁיף לְכַתֵּב עוֹד כְּתוּבוֹת כְּאֵלֶּה,
וְתִכְנִיס אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ זֶה, וְתִהְיֶה מְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים,
וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁבָּשׂוּם פָּנִים וְאָפֶן לֹא
יִתְרַאֲנוּ בְּכָלִי הַתְּקַשְׁרֹת, אֲפֵף אֶחָד שְׁלֹא יִדְבַר בְּשָׂמִי, בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַפֶּלֶל, אֶצְלִי רַק הַחֹק קוֹבֵעַ, וְאֲנִי אֲפֵף פְּעַם לֹא אֶלְךָ נִגְדַּד הַחֹק.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם, יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁהֵם פְּשׁוּט חוֹלֵי פְּרִסְמָת,
וְלָכֵן הֵם עוֹלִים לְהִתְרַאֲן אוֹ לְהַגִּיב, וְחוֹשְׁבִים שֶׁבְּזֶה הֵם עוֹשִׂים
טוֹבוֹת לְקַהֲלָתָנוּ, אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם חֵד מִשְׂמַעִית — מִי
שֶׁמִּתְרַאֲן בְּכָלִי הַתְּקַשְׁרֹת בְּשֵׁם קַהֲלָתָנוּ, אֶצְלִי הוּא בְּכֻלָּל מוֹסֵר,
פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְּלִים בְּכָל יוֹם: "וְלִמְלֹשִׁינִים
אֵל תְּהִי תְּקוּהָ".

אֵל תִּחְשְׁבוּ שְׁנֵה צָחוּק יִלְדִים! זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר מֵה שְׁקוּרָה
כָּאֵן, אֵינְכֶם יוֹדְעִים, שֵׁשׁ כָּאֵן עֶסֶק עִם רְשָׁעִים אַרְוָרִים, מִתְחַכְּמִים
בְּעֲלֵי לִיצְנוּת, שֶׁמִּפְּל מְלָה יִתְרָה הֵם בּוֹנִים כְּבָר בְּנִינִים, וְאוֹרְגִים
קוֹרֵי עֶפְכִישׁ לְתַפְּס מַחֹת שֶׁל זְבוּבִים.

אַתֶּם יוֹדְעִים שְׂמָה שֵׁשׁ לִי לְהַגִּיד אֲנִי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד אֶת
זֶה בְּרַבִּים, וְכֵן מֵה שֵׁשׁ לִי לְכַתֵּב — אֲנִי כּוֹתֵב וְלֹא עוֹשֶׂה חֲשׁבוֹן
לְאֵף אֶחָד! אֲבָל לְהַגִּיד בְּשָׂמִי שְׁקָרִים, עַל זֶה אֲנִי מוֹחָה, וְאֲנִי שׁוֹב
פְּעַם מִזְהִיר אֶתְכֶם, שְׁלֹא לְהִתְרַאֲן כָּלֵל!

נָא וְנָא תִּתְחִילוּ לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָכֶם
יֵשׁוּב הַדְּעַת אֲמָתִי, בְּמָקוֹם לְהִתְעַסֵּק בְּשִׁטּוֹת לְשִׁמְעַת אֶת כָּלִי

הַתְּקַשְׁרֹת, שְׁזָהוּ בְּטוֹל זְמַן, וְזֶה בְּכָלֵל עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיּוֹת, וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, כִּי מְדַבְּרִים שָׁם נִגְדַּד הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּתוּחַ, רַחֲמָנָא לִישׁזְבֹּן, זֶה עֲבוּדָה זָרָה, מֵרְאִים שְׁמָה כָּל מִינֵי גֵאוּף, שְׁקוּץ, תַּעֲוִב וְזֵהוּם — זֶה גְּלוּי עֲרִיּוֹת, מֵרְאִים אֱלִימוֹת, סְכִינִים, סְמִים וְכוּ', זֶה שְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ תְּכַנְיּוֹת שֶׁל כְּלֵי הַתְּקַשְׁרֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא עוֹבֵר עַל עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים.

הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּקְחָ אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַדֵּינוּ, וְנִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל מַעֲשֵׂינֵנוּ הָרָעִים, הָעָקָר עַל הַפְּרוּד לְכַבוֹת, שְׁזָה מַה שְׁגָרַם חֲרַבְּן-בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֲנַחְנוּ רוֹצִים עֲכָשׁוּ לְרְאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

אֲקַנְהָ שְׁכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנֵי, כִּי אַחֲרַת אֵין לִי שׁוּם שְׁיִכוֹת עִמּוֹ — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

מַה שְׁיִישׁ לִי לְהַגִּיד אֲנִי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד בְּרַבִּים, וּמַה שְׁיִישׁ לִי לְכַתֵּב, אֲנִי לֹא מִפְּחָד לְכַתֵּב וּלְהַדְפִּיס אֶת זֶה בְּמַלְיוֹנֵי עֵתָקִים, וְלִכֵּן מַה אֲנִי צָרִיף שְׁיַעֲזֹרוּ לִי סֵתֵם לְדַבֵּר דְּבָרִים שְׁלֹא עָלוּ עַל לְבָבִי.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשלב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר, תְּלִמִיד יְשִׁיבַת דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְקַחַת אֶת הַדִּירָה שְׁרָצוּ לְתַת לָךְ, וְאַל תִּגִּיד אֶת זֶה לְאִף אֶחָד, כִּי אַתָּה צָרִיף לְהַתְחַתֵּן עוֹד פְּחוֹת מְשֻׁבְּעִים, וְלִכֵּן אֵל תִּפְגַּס לְלַחֵץ, וְתִקַּח אֶת הַדִּירָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד לְאַהֲבָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעוֹ, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ לְמִתְנַת
בְּשׂוּר וְדָם, וְהַכֹּל תְּלוּי בְּזָה שְׁבוּרָחִים מֵהַכַּעַס וְהַרְצִיחָה, שְׂזָה לֹא
מְבִיא לְשׁוּם דְּבָר רַק לְצָרוֹת.

תְּהִיוּ חֲזָקִים בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזָה
הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לֹא צְרִיכִים לְפַחַד מְשׁוּם בְּשׂוּר
וְדָם, וְאִם תִּלְכוּ בְּדַרְךְ זֶה, אֲזוֹ תִרְאוּ לְאֵילוֹ נְסִים נְגָלִים יְבִיא אֶתְכֶם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָרַב ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר לא תשלה — לא תשלו בַּנְחַל ריז

לַעֲת עֲתָה אֵל תְּהִיָּה מְסֻדָּר קְדוּשִׁין בְּכָלֵל לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
תְּקוּפָה, עַד שְׁאֵנִי אֲגִיד לָךְ, כִּי לֹא כְּדַאי לְהַפְגִּס עֲכָשׁוּ בְּסַכְנוֹת עִם
הַסֵּמֶן־דִּמְיָם שְׂיִתְבַטֵּל בְּקִרְוֹב מְאֹד, בֹּא וּנְחַכֶּה עַד יַעֲבֹר זַעַם, כִּי
הֵם עֲכָשׁוּ מְחַפְּשִׁים אוֹתֵנוּ, וְלֹא כְּדַאי לְתַת לָהֶם הַזְדַּמְנוֹת.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּירָא וְאַל תַּחַת, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדָּר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, בְּנֻדְאֵי אֲנִי רוֹצֶה אֶת הַהִכִּי טוֹב בְּשִׁבְלֶכֶם.

כָּל מָה שְׁאַתְּ מְקַבֵּלַת בְּזִיוּנוֹת וְכוּ', זֶה לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת, אֵל תְּגִיבִי
וְאַל תַּעֲנִי לָהֶם, רַק תִּסְבְּלִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְיִהְיֶה פֹה שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּיַבְנָאֵל, כִּי הִגִּיעוּ
מִיָּם עַד נֶפֶשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי לְרִאוֹת בְּנִקְמָתִי בְּאֵלוֹ
הַמְּחַרְפִּים וּמְגַדְפִּים אוֹתִי זֶה יָמִים וְשָׁנִים, גַּם הַסוּף הַמֵּר שְׁלָהֶם
יִגִּיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדָּר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

ריח אֲשֶׁר לא תשלוז — לא תשלח בַּנְחַל

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְלֶכֶת לְרוּפֵא וְכוּ', לְדַעְתִּי, הַכֹּל זֶה לְחַצִּים, אַתָּה צָרִיף
מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, רְפוּאַת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאַת הַגּוּף.

רְצִיתִי שְׂאֵתָה ... וְ... תַעֲשׂוּ אֶת הַגְּנֻנִיט, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְהִיּוֹת בְּבִנְיָן־בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשלוז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּעֲנֵן הַשְּׁפָרַת הַדִּירָה כְּדַאי לְפָנוֹת אֶל יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יָאִיר, וְהוּא
יִמְצָא לָכֶם דִּירָה טוֹבָה לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ.

הַעֲקֹר תְּסַתְּפְלִי עַל הַטּוֹב שֵׁישׁ בָּךְ, וְתִדְוֹנִי אֶת בַּעֲלֶךָ לְכַף זְכוּת,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיף עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשלח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מִבִּין אֶת הַצַּעַר שֵׁישׁ לְךָ, אֲבָל אֵל תִּדְאָגִי, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא יִשְׁמֵר אֶת בַּעֲלֶךָ, הוּא בְּאֵמֶת לֹא עֹשֶׂה כְלוּם, יֵשׁ כַּמָּה רְשָׁעִים
שֶׁהֵם עוֹשִׂים אֶת כָּל הַשְּׁרָפוֹת, וְאַחֲר־כֵּן הֵם זוֹרְקִים אֶת זֶה עֲלֵינוּ,

אֲשֶׁר לֹא תִשְׁלַט — לֹא תִשָּׂם בְּנֶחֱל רִיט

הַיּוֹם אֲנִי שׁוֹלַח שְׁלִיחַ לְמִשְׁטֶרֶת לְסַפֵּר לָהֶם מִי עָשָׂה אֶת כָּל זֶה לְפִי דַעֲתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁלַט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אֶב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ וְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂאֵתָה חוּטֶף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹת, וְכֵן שְׁבַעַה דְּפִים גְּמָרָא, שְׁזָה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

אוֹדוֹת הַנְּסִיעָה לְאוּמָן, תַּתְּפַּלֵּל בְּכָל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה שְׂתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֶזֶק בְּנָה, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים שְׁיַעֲשֶׂה לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר תַּתְּפַּלֵּל שְׁיִהְיֶה לְהוֹרִים שְׁלָךְ שְׁפַע.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשָּׂם.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אֶב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, תַּתְּחַמְקוּ מְזָה, מָה אַתֶּם צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם יְלָדִים בְּמָקוֹם פְּרִיצוֹת, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הָעֵינַיִם שֶׁל הַיְלָדִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכֶּה אוֹתָנוּ בְּעֵינַיִם קְדוּשׁוֹת.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תָּנָא דְּבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פְּרָק ט'): "אִיזוּהֵי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ וְכוּ', וְלִכְּן אֶת צְרִיכָה לְשִׁמְעַ רְצוֹן בְּעֵלָהּ, וְזֶה רְצוֹן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶסוּר לַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ עַל הַבַּעַל בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, כִּי זֶה מִהֲעֲצָה שֶׁל הַיָּצָר.

הַעֲקָר לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַכֵּל יִסְתַּדָּר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁמָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר תֵּרְאִי לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמְחִי אֶת בְּעֵלְךָ וּתְשִׁמְחִי אֶת הַשְּׂכֵנּוֹת, כִּי כָּל הַצְּרוּת בָּאוֹת רַק מֵעֲצָבוֹת, אִם כָּלֵם הִיוּ שְׂמִיחִים, הִזָּה לָנוּ עוֹלָם חֲדָשׁ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁמַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! מְנַסִּים אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי גְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, אֲבָל אֲנִי מְקַנְהָ שְׁנַעֲבֹר אֶת הַכֵּל, וְנִרְאָה בָּמוּ עֵינֵינוּ יִשׁוּעָה גְדוֹלָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִזְהִיר אֶת הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים עַל מַה שְּׂאֵמְרָתְ לִי, וּבִפְרָט בְּעֶזְרַת הַתְּמוּנּוֹת, כִּי זֶה רְעִיוֹן טוֹב, כִּי מָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים

אָשֶׁר לֹא תִשְׁמַג בְּנַחֵל רַכָּא
צָרוֹת, וּמִכָּל שְׁפָן לְהִזְהִיר אֶת כָּל־מִשְׁלָא יִתְרַאֲנוּ לְפִנְיָנוּ וּלְנוֹאֲפִים,
כִּי סִתְּמָה לַעֲצָמָנוּ צָרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁמַג.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גִּירוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, שְׂאֵל תִּתְרַאֲנִי לְאַף
אֲחֵד.

כְּשֶׁגָּלָה רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל אֶת עֵנִין הַתְּבוּדוֹת, הוּא רָצָה
לְרוּץ עַל הַרְחוּבוֹת, וְלִהְגִיד לָהֶם: מָה אֲתָכֶם, לָמָּה אֲתָם לֹא מְדַבְּרִים
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; הוּא כָּל-כַּף הָיָה מְלֵהָב מִהָעֵנִין שֶׁגָּלָה לוֹ רַבְּנוּ
ז"ל, שֶׁרָצָה לְרוּץ עַל הַרְחוּבוֹת וְהַשְּׂוָקִים: הוּא, מָה אֲתָכֶם, תְּתַבּוּדוֹ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא...

כֵּן אֲתָהּ, שְׂרַאֲיִת נִפְלְאוֹת הָעֵנִין הַזֶּה לְשִׁמּוֹר עַל הַדּוֹר וּלְחַתֵּנָם,
וְאֲתָהּ חוֹשֵׁב שְׂאֲתָה תּוֹכֵל לְהַשְׁפִּיעַ עַל נוֹאֲפִים שְׂיַעֲשׂוּ כְמוֹךָ, וְיִחַתְּנוּ
אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם וְכוּ'. וְלָכֵן אֵל תַּחֲיָה בְּאַשְׁלִיּוֹת, שָׁב בְּמִקּוּמָךְ וְאַל
תִּתְרַאֲנִי לְאַף בְּרָיָה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הֵם סִתְּמָה רִיקִים וְלִיצְנִים, וְלֹא נוֹכֵל
בְּמִילָא לְהַחֲזִיר אוֹתָם בְּחִשׁוּבָהּ, וְלָכֵן מָה וְלָמָּה לְלַכֵּת לְהַתְרַאֲנִי,
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְחַיּוֹת אֶת הַחַיִּים שְׁלָנוּ כְּפִי שְׁקַבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁדַּם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׁלָךְ.

מָה לַעֲשׂוֹת? זֶה הַבְּחִירָה, שְׁקִמְץ קָטָן שֶׁל רְשָׁעִים מַעֲלִילִים עֲלֵינוּ עֲלִילוֹת שְׂוֵא, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְגַּלֶּה פְּרָצוּפִם הָרַע שֶׁל הָרְשָׁעִים, שֶׁהֵם אֵלֶּה שְׁעוֹשִׁים שְׂרָפוֹת וְכוּ', וְאַחֲרֵיכֵן זוֹרְקִים עֲלֵינוּ אֶת הָאִשְׁמָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁנִזְכָּה כְּכֹר לְרֵאוֹת בְּבִגְנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל אִם יְכוּלִים לְהִיּוֹת הַלִּילָה בְּשָׁעָה תִשָּׁע וְחֲצִי בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאַדְבָּר אִתְּכֶם דְּבָרִים הַנוֹגְעִים לְמַעֲשֵׂה לְקַהֲלָתֵנוּ, לְאוֹר כָּל מָה שְׁנִנְאַרַע בְּיָמִים הָאַחֲרוֹנִים, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁכַלְּם יָבוֹאוּ.

הַיּוֹם הוּא הַיְאָרְצִיִּט שֶׁל הָאָרִיז"ל, יוֹם מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד, כִּי יְדוּעַ שְׁהָאָרִיז"ל מְמַנּוּ הַתְּחִילָה הָאֶרֶת הַגְּאֻלָּה, וְהַיּוֹם הַזֶּה מְאֹד מְסַגֵּל לְחֻשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אֶל מָה יְלוּד אִשָּׁה יְכוּל לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם,

יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַע עִים שָׁנָה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוּטֵי מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שֶׁהַשְּׁבַע עִים שָׁנָה זֶה כְּמוֹ רֵבַע שְׁעָה שֶׁהַכֹּל פּוֹרֵחַ. וְהִנֵּה הָאָרֶז ז"ל חֵי סֶף הַכֹּל שְׁלוֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה וַחֲצֵי שָׁנִים, וְתִרְאוּ אֶל מֶה יֵלֹד אֲשֶׁה זָכָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכֵן רַבֵּנוּ ז"ל חֵי בְדִיּוּק כְּשֵׁנוֹת הָאָרֶז ז"ל — שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה וַחֲצֵי שָׁנִים, וְרְאוּ אֶל מֶה רַבֵּנוּ ז"ל הִגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכֵן הִתְלַמֵּד רַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל ז"ל, חֵי שְׁשִׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנִים, וְכֵן מוֹהֲרָנִי ז"ל חֵי שְׁשִׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנִים, רְאוּ וְהִשְׁפִּילוּ וְתִבְנוּ אֶל מֶה זָכוּ, יֵשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם לְזִכְרוֹת לְדַבְרִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וּבֵא הַסֵּמֶן דְּמִ"ם וּבִלְבָב אוֹתָנוּ, שְׁנֵהִיָּה עֲסוּקִים בְּשִׁטוֹת וּבִכּוֹחִים וְכוּ', בְּצָרוֹת וְכוּ', הַכֹּל כְּדֵי לְהִשְׁפִּיחַ אֶת הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית, שֶׁבְּשִׁבְלֶהָ בָּאנוּ אֶל זֶה הָעוֹלָם, וְלָכֵן עַל זֶה אָנִי מְאֹד מְאֹד מְכַרַח לְדַבֵּר אֵתְכֶם הַלֵּילָה.

”אָנִי מְאֹד מְאֹד מְזַהֵר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל לֹא לְהִתְרַאֵן בְּכָלִי שׁוֹפְכִין, הַמְרַאֵן הוּא מְנַוֵּל נוֹאֵף, וְשׁוֹפֵף קִיטוֹנוֹת שֶׁל שׁוֹפְכִים עַל יְהוּדִים תַּרְדִּים, מֶה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתּוֹפֵחַ עִמוֹ, כְּכַר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִפְרֵי גִשָׁא): הַמְתַּנְוֵל עִם מְנַוֵּל הָרִי הוּא כְּמוֹהוּ; וְלָכֵן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְרַאֵן הַיּוֹם וְלֹא יִכְנַס אֶתוֹ בְּכּוֹחִים, אִין לָנוּ עֵסֶק עִם הַמְּשַׁחֲתִים הָאֵלּוּ, וּבִכְפָּרֵט שְׁזָה מְזִיק לְיַלְדִים שְׁלָנוּ.”

נָא וְנָא רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְכָל זְמַן שְׂאֲנַחְנוּ בְּיַחַד, אֵף בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם לֹא תוּכַל לָנוּ, אֲנַחְנוּ נָקִים פֹּה ”עִיר בְּרֶסֶלֶב” עַל אַפֶּס וַחֲמַתֶּם שֶׁל מִתְנַגְדֵינוּ, לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבָר, וְזָכְרוּ הֵיטֵב מֶה שְׂיֵשׁ לִי לְהַגִּיד, אָנִי אוֹמֵר אֶת זֶה בְּרַבִּים בְּלֵי פִּחַד, וּמֶה שְׂיֵשׁ לִי לְכַתֵּב אָנִי כּוֹתֵב אֶת זֶה וּמְדַפֵּס אֶת זֶה בְּמַלְיוֹנֵי עֲתָקִים בְּלֵי שׁוּם פִּחַד, אֲכַל מֶה שְׂאֲנִי לֹא אוֹמֵר, אָנִי לֹא רוֹצֵה שְׂאֵף אֶחָד יְדַבֵּר בְּשָׁמַי, עַל זֶה אָנִי מְאֹד מְקַפֵּיד, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יְדַבֵּר בְּשָׁמַי, אָנִי נִגְדַּ אֱלִימוֹת, נִגְדַּ עֲקִיפַת הַחֶק.

אָנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שְׂאֵף אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא יִקַּח דָּלֶק מִמִּתְנַגְדֵינוּ, וְכֵן לֹא יִקְנוּ בְּשׁוּם חֲנוּת שֶׁל מִתְנַגְדֵינוּ, וּמְכַל שְׁפָן לֹא לְקַנוֹת שׁוּם דִּירָה לְמַעַלָּה מִתְשַׁעִים אֶלָּף דוֹלָר, בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן,

אָפְלוּ בְּאִגְוֵרָה אַחַת, וְכָךְ יָרְדוּ הַמַּחִירִים, כִּי אִם אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יַעֲשׂוּ
 יָד אַחַת תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהֵם יִשְׁכְּרוּ, אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן שִׁמְצָצוּ לָנוּ אֶת
 הַכֶּסֶף, וְאַחֲר־כֵּן יִרְקְדוּ עַל הַדָּם שֶׁלָּנוּ, מְחִי תַפְקֹחוּ אֶת הָעֵינַיִם-
 וְתִתְחִילוּ לְצִיַּת אוֹתִי.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁיקְנוּ בְּמִכּוּלוֹת אֶךְ וְרַק
 "סוּפֵר בְּרֶסֶלֶב" מְשַׁפַּחַת ... "מִיָּנִי בְּרֶסֶלֶב" מְשַׁפַּחַת ... וְלָלַכְתָּ וְלִטְיִיל
 עַל הַכְּבִישׁ הָרֵאשִׁי דִּיקָא, לְהִרְאוֹת נוֹכְחוֹת עִם כָּל הַמְשַׁפְּחָה, וְלָלַכְתָּ
 בְּרִישׁ גְּלִי בְּגֵאוֹן עַל הֶרְחֻבוֹת, וְלִהְכַנֵּס אֶל "מִסְעֵדַת בְּרֶסֶלֶב"
 מְשַׁפַּחַת ... אֵין לָכֶם מַה לְּפַחַד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
 וְאֲנַחְנוּ בּוֹטְחִים רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא בְּכֶשֶׁר וְדָם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשמו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַבְרָכִי הַפּוֹלֵל
 "אוֹר הַמַּאִיר", הַיְיָ הַעֲלִיחֵם יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי,
 שְׂזוּכִיתֶם לְלַמֵּד כָּל-כֵּן הַרְבֵּה סִימָנִים בְּהִלְכוֹת שַׁבַּת בְּעֵינֵי רַב, טוֹר
 וּבֵית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עָרוּף וְנוֹשְׂאֵי כְּלָיו, עַד שֶׁעֲבַרְתֶּם עַל כָּל
 הַמִּבְחָנִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוֹצִיאוּ תַעֲדַת הַסְּמֻכָה עַל זֶה,
 וְרִצִּיתִי שֶׁעֲכָשׁוּ תִלְמֵדוּ בְּזִמְנֵי הַחֲדָשׁ הַלְכוֹת נִדְּהָ וּמְקַנְאוֹת בְּעֵינֵי רַב
 מְאֹד, שְׁתוֹכְלוּ גַם-כֵּן לְהוֹצִיא אַחֲר־כֵּן תַעֲדַת הַסְּמֻכָה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה
 שֶׁמִּהְכוּלֵל שְׁלָנוּ יֵצְאוּ מוֹרֵי הוֹרָאָה בְּקַהְלָתְנוּ, וְזֶה לֹא קִשָּׁה, מִי שֶׁרַק
 יֵשׁ לוֹ חֶשֶׁק לְלַמֵּד, יְכוּל לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, אֵין דְּבַר כְּזֶה "לֹא יְכוּלִים",
 יֵשׁ דְּבַר כְּזֶה "לֹא רוֹצִים", וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְלַמֵּד שִׁישְׂאָר בְּכוּלֵל,
 וּמִי שֶׁלֹּא רוֹצֵה לְלַמֵּד אֵין לוֹ מְקוֹם בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ. חֲסָדֵי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, שְׁמוֹ הַטּוֹב שֶׁל הַפּוֹלֵל יוֹצֵא לְמִרְתַּקִּים, וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁהַסֵּמ"ךְ-

אָשֶׁר לֹא תִשְׁמָז בְּנַחֵל רַכָּה

מ"ם כָּל-כֶּף מִשְׁתַּגֵּעַ, וְרוֹצֵה רַק לְסַגֵּר לָנוּ הֵן אֶת הַכּוֹלָל וְהֵן אֶת הַיְשִׁיבָה, אָבֵל הוּא יִתְבַטֵּל קִדְמָה שְׂיִחְיֶיהָ לְרֵאוֹת אֶת זֶה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם לְשָׁמֵר עַל נְקִיּוֹת הַמְקוֹם, וְכֵן לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַלְמוּד בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וּבְכָלֵל לֹא לַעֲשׂוֹן, לֹא בְּפָנִים וּמְכַל שְׂכָן לֹא בַחוּץ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל זֶה מְאֹד, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה לָנוּ כּוֹלָל רְצִינִי כְּמוֹ שְׂהִיָּה כָּל זְמַן הַחֲרָף, שְׂמִי שָׂרַק נִכְנָס שְׂמָה נִמְשָׁף אֶל הַלְמוּד. עֲכָשׁוּ נִכְנָס מֵה שְׂנִקְרָא בְּעוֹלָם הַיְשִׁיבוֹת וְהַכּוֹלָלִים "בֵּין הַזְּמַנִּים", וְאַתֶּם יוֹדְעִים שְׂאֲצִלְנוּ אִין מִשְׁג כְּזֶה שֶׁל "בֵּין הַזְּמַנִּים", כִּי יֵשׁ רַק פְּעַם אַחַת אֲצִל אָדָם "בֵּין הַזְּמַנִּים", וְהוּא בֵּין מִיתָה לְקַבּוּרָה, כְּשְׂאָדָם נִפְטָר מִזֶּה הָעוֹלָם, וְעַד שְׂעוֹשִׁים לוֹ אֶת הַטְּהָרָה, וְעַד שְׂעוֹשִׁים לוֹ אֶת הַלְוָיָה וְעַד שְׂקוֹבְרִים אוֹתוֹ, זֶה ה"בֵּין הַזְּמַנִּים" הַיְחִיד שְׂיֵשׁ לְאָדָם, כִּי אָדָם אִינוּ יָכוֹל לְהַפְטִיר מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים, תְּבוֹאוּ פֹה בְּד' אַמוֹת שֶׁל הַכּוֹלָל, וְתִלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה בְּכָל יוֹם: מְקָרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסְפּוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיף עֲלֵיכֶם שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁמָז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲבָרְכִי הַכּוֹלָל "אוֹר הַצְּדִיק", הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂצַבְעֵתֶם אֶת הַכּוֹלָל, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם לְשָׁמֵר עַל נְקִיּוֹת הַמְקוֹם, וְכֵן לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַלְמוּד בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וּבְכָלֵל לֹא לַעֲשׂוֹן, לֹא בְּפָנִים וּמְכַל שְׂכָן לֹא בַחוּץ, כִּי

רַבְנוּ ז"ל הַקְפִיד עַל זֶה מְאֹד, וְאָנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה לָנוּ כּוֹלָל רְצִינִי כְּמוֹ שְׂהִיָּה כָּל זְמַן הַחֲרָף, שְׁמִי שָׂרָק נִכְנָס שָׂמָה נִמְשָׁךְ אֶל הַלְמוּד.

עֲכָשׁוּ נִכְנָס מֵה שְׂנִקְרָא בְּעוֹלָם הַיְשִׁיבוֹת וְהַפּוֹלָלִים "בֵּין הַזְּמַנִּים", וְאַתֶּם יוֹדְעִים שְׂאֲצִלְנוּ אֵין מְשַׁג כְּזֶה שֶׁל "בֵּין הַזְּמַנִּים", כִּי אָדָם לֹא יְכוּל לְהַפְטִיר מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָנִים, תִּבּוֹאוּ פֹה בְּד' אֲמוֹת שֶׁל הַכּוֹלָל וְתִלְמְדוּ בְּהַתְמָדָה בְּכָל יוֹם: מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, הִלְכוֹת וְאַגָּדוֹת, בְּרִיּוֹת וְתוֹסְפּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשמח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחְיוּ.

הִנֵּה נִכְנָסוּ שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת שְׂנִקְרָאִים בְּעוֹלָם הַיְשִׁיבוֹת "בֵּין הַזְּמַנִּים", אָבֵל אַתֶּם יוֹדְעִים, שְׂאֲצִלְנוּ אֵין מְשַׁג כְּזֶה שֶׁל בֵּין הַזְּמַנִּים, כִּי אֵת הַתּוֹרָה צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתִשְׁמְעוּ עֵינַי עַל בְּנֵיכֶם הֵיכֵן הוּא מְסוֹתוֹבֵב, וְתַחֲזְקוּ וְתַעֲוֹדְדוּ אוֹתוֹ, שְׂיִלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְשִׁבְעָה דְפִים גְּמָרָא בְּגֵרְסָא, שְׂיִהְיֶה עָסוּק, וַיִּגִּיד בְּכָל יוֹם "יוֹם תִּהְיֶה לָּם", וְכֵן יִהְיֶה שְׂמוֹר מֵהַכָּל.

אָנִי מְאֹד מְקוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת דְּקַרְשָׁה מִמֶּנִּי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ו' מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו, שיכינו את עצמם ליום הקדוש
והנורא, שאנחנו מצפים ומחכים שיבנה לנו הקדוש-ברוך-הוא את
בית-המקדש, וזה תלוי כפי האהבה והאחדות שיהיה בינינו,
והשמחה שגשמה לקראת הגאולה, זה ימשיך לנו בגן המחין, בגן
הדעת.

לצערנו הרב, אנחנו רואים אנשים מפחדים בפחד שוא,
ומסכנים הם רועדים כאלו כפאם שד, אף אחד אינו כופה על השני
כלום, אדם חוטא, מסכן, נדמה לו שהשד רץ אחריו, והוא מפחד
מהצל של עצמו.

ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן סז): כשלא מקבלים
את האור ממאורי אור, שהוא אור הצדיק, אז נעשה מאורי אש,
שהם השרפות, רחמנא לישזבן, שקורה בין עם ישראל, ואנחנו
צריכים לשוב בתשובה שלמה ולקבל רמז מזה, יש אנשים שכל
מהותם הוא רק רע כל היום, עושים כל מיני נזקים, ואחר-כך
מעלילים עלינו, בשעה שאין לנו שום שיכות אל שטיות כאלו. ולכן
ראו להתחזק, ושום דבר שבעולם שלא יוכל לשבור אתכם, ואני
מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שגשמע ונתבשר בשורות משמחות.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו, שאף אחד לא יהיה לו עסק
עם שום בריון, ואל תכנסו בוכוחים, אלא תקדימו שלום לכל אדם,
ואל תפחדו, כי הקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדיו נמצא,
וצריכים לצחק מכל העולם כלו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל: "כל

העולם כּלוּ גֵשֶׁר צַר מְאֹד, וְהַכֵּלֵל וְהַעֲקֹר שְׁלֵא לְהִתְפַּחַד כְּלָל". וְאִם
נִחְדָּיר אֶת הַסִּיסְמָא הַזֶּה בְּנוֹ, אֲזַ תְּמִיד נִהְיָה שְׂמַחִים וְעֵלִיזִים, וְנִזְכָּה
לְגֵאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, אֲשֶׁר בֹּא יְבוֹא וְלֹא יֵאָחֵר, אִם רַק תִּהְיֶה בִּינֵינוּ
אֲחֻדוֹת וְאַהֲבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ז' מְנַחֵם־אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, יְדִידֵי
וְתַלְמִידֵי ... גְּרוּ יְאִיר.

קָרָאתִי אֶת כָּל הַפְּתָכָה, וְאֲנִי לֹא מִבִּין מַה שְּׁאֲתָה אוֹמֵר שְׁנָה
חִיּוּבֵי, לְדַעֲתִי זֶה מְלֵא עֲקָץ, וְהַשְּׁלֵטִים שְׁלָהֶם הַכֹּל זֶה הַנֶּסֶח שֶׁל
הַסֵּמ"ך־מ"ם וְכוּ', זֶה הַתּוֹשָׁבִים לֹא יוֹדְעִים מֵהֵיכָן זֶה, אִם לֹא
שְׁהַסֵּמ"ך־מ"ם נֶסֶח אֶת זֶה, וּבְכֻלָּל הַכֹּל מוֹסֵת מִמֶּנּוּ, וְעוֹד יְבוֹא
יוֹמוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִתְבַּטַּל מַה שְּׂיִוָּתֵר מֵהֵר, לַעֲת עֲתָה
אֲסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר וְכוּ'.

יֵשׁ לִי כַּמָּה דְּבָרִים נְחוּצִים לְהַגִּיד לָךְ, וְזֶה יִהְיֶה פֶה אֶל פֶּה
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה.

בְּעֵינַי הַדְּאָר אֶת זֶה צְרִיכִים לְמַסֵּר לְ... כִּי זֶה עֲבָרָה פְּלִילִית,
וְלֹא נֶעֱבַר עַל זֶה לְסִדְר הַיּוֹם.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצָרוֹתֵי דִי, כִּי עֲדִין
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שְׁנוּכַל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוּלָּם, כִּי כָּפִי
הַנִּרְאָה עַל זֶה הֵם לֹא רוּצִים לוֹתֵר, בְּשַׁעָה שְׁהִיָּה לְנוּ הַתֵּר גַּם עַל

אֲשֶׁר לֹא תִשָּׂא בְּנַחֵל רַכֵּט
הַקּוֹמָה הַרְאֵשׁוֹנָה, וְזֶה מֵרָאָה שְׁאֲסוּר יוֹתֵר לְבִטָּח בְּאֶף אֶחָד, אֲפִלוּ
בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְדִי לְחִפְיָמָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לֹא תִשָּׂא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַחֲתָן שְׁלָךְ גִּעְצָר רַק עַל-יְדֵי ... כִּי הוּא וְ... פִּטְרָלוּ סְבִיב יִבְנֵאל
לְרֵאוֹת, כְּבִיכּוֹל, שְׁלֵא מִזִּיקִים, וְאֵת מִי רָאוּ לְבָרַח בְּאֶמְצַע הַלֵּילָה?
אֵת ... וְאֵת ... שְׁנִסְעוּ הַלוֹךְ וְחִזּוֹר וְחִזּוֹר וְהַלוֹךְ אֵל הַשְּׂכוּן, כִּי בְּכָל
פַּעַם שֶׁהַחֲתָן שְׁלָךְ בָּא עִם הַרְכָּב הֵם בְּרַחוּ, וּבִבְקָר גִּשְׁמַע הַקּוֹל,
שֶׁהַרְכָּב שֶׁל ... גִּשְׂרָף, וְגַם לֹא הַרְכָּב רַק הַמְּנוּעַ, שֶׁזֶה לֹא יָכוֹל
לַעֲשׂוֹת כִּי אִם מִמְּחָה, וּמִי עָשָׂה דְבָר זֶה... זֶה שֶׁבָּרַח כְּמָה פְּעָמִים,
הֲלֹא הֵם ... וְ... וְכִדִּי לְטִשְׁטִישׁ עַקְבוֹתָיו, לְקַח קָרְבָּן אֶת הַחֲתָן שְׁלָךְ,
וְזֶה כָּל הַסְּפּוּר.

הַחֲתָן שְׁלָךְ חָף מִפְּשַׁע, הוּא לֹא עָשָׂה שׁוֹם דְבָר, וְאֲנִי יָכוֹל
לְהַעֲדִיר עַל זֶה, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא לֹא יַעֲשֶׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלוּ,
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לא תשנב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר דברים, ז' מנחם־אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

הקדוש־ברוך־הוא עשה אתך נסים נגלים, ותהלה לאל יצאת, ואתה לא יכול לתאר את גדל המסירות נפש שעשה בשבילך ... כל העלילה עליך, זה רק מפני ש... ו... ראו אותך בלילה, ורצו לחפות על מעשיהם, כי מה הם עושים באמצע הלילה בשעה שלש?! רשעים ארורים, גם הסוף שלהם יבוא, אבל רק מהקדוש־ברוך־הוא.

ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שאזנכה לשמח תמיד בשמחתך, ולא תשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש־ברוך־הוא יעשה אתך נסים נגלים.

המאחל לך שבת שלום...

לא תשנג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר דברים, ז' מנחם־אב ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

האח שלך הודיע לי בדיוק מה קורה בדאר וכו', אל תפחד, אני אעזר עכשו יותר ויותר את אנשי שלומנו היקרים, שילכו מה שיותר לדאר, ולא יועיל להם שום דבר, הם לא יוכלו לשבר אותנו בשום פנים ואפן, הרשעים יתפוצצו, כי לבסוף זה ישאר "דאר ברסלב", אם הם לא רוצים לבוא ולהשתמש בשרות הדאר, אנחנו

אֲשֶׁר — לא תשנֵד — לא תשנה בַּנַּחַל רְלֵא

מוֹסְרִים אֶת זֶה לְחֻקֵּי הַמִּשְׁטָרָה, וְאֵת לֹא צָרִיכָה לְפָחוּד בְּכָלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁנֵד.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁבִשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנֵי אֵל תִּתֵּן יוֹתֵר כְּסֵף לְאֵף אֶחָד, אֲלֵא לְמִי שְׂאֲנִי אֲגִיד לָךְ מְרֵאֵשׁ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַדֵּשׁ אֶת כְּחֹךְ בְּעַבְדֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּתְּבַהֵל וְתִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִשְׁנֵה.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין עוֹד מִדָּה יִקְרָה לְאָדָם כְּמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי מִי שֶׁסּוֹבֵל וְסִבְלָן, הוּא עוֹבֵר עַל כָּל הַחַיִּים בְּקִלּוֹת. וְלִכֵּן רָאָה לְסִבֵּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּעֲבֹר אֶת כָּל הַחַיִּים בְּקִלּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכָּךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תשנו.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר דְּבָרִים, ז' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, מִי שֶׁעוֹבֵד צְבוּר, צָרִיךְ לִהְיוֹת חָכֵם גָּדוֹל מְאֹד, וְעַקֵּר הַחֲכָמָה שֶׁכֵּלֵם יִהְיוּ צוֹדֵקִים, וְלִלְכֹת בֵּין הַטְּפוֹת, וּמִי שֶׁיִּכּוֹל לִהְרָאוֹת אֶת זֶה הוּא מְצַלִּיחַ וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁהוֹלֵךְ רֹאשׁ בְּרֹאשׁ עִם הָעוֹבְדִים וְכוּ', וְהַחֲבָרִים וְכוּ', אִזּוֹ נוֹפֵל עַל הַפָּנִים, וְלִכֵּן תַּחֲיָה פְקָחִית, וְתִלְכִי בֵּין הַטְּפוֹת, וְכֵלֵם צָרִיכִים לִהְיוֹת צוֹדֵקִים, וְאִזּוֹ תְּצַלִּיחִי.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה י'): אִיזוּהִי אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעַלְיָה; וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹן בְּעַלְיָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹא תִשְׁנֶז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אִיזוֹ יִגִּיעָה יִגְעָתִי וְטִרְחָתִי לְהַכְנִיס בְּבִנְךָ יִרְאֵת שָׁמַיִם וְדַרְךָ אֶרֶץ וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִכֵּן רָאוּ לֹא לְהַפְסִיד אוֹתוֹ עֶכְשָׁנוּ, וְאִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, רוֹצֵה לְקַחַת אוֹתוֹ לְעִבוּדָהּ, תִּרְאוּ לְקַחַת אוֹתוֹ, כִּי חָבֵל מְאֹד מְאֹד שְׂיִפֵּל.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִחְבָּשֶׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשְׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָסוּר לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְכַמְשֻׁפֵּט, וְאָסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַע־עוֹלָם.

רלד אָשֶׁר לא תשנט — לא תשם בַּנְחַל

אַל תּפּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כּי גְדוּל אַדוּנְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכּל יַעֲבֹר מִמֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשנט.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ז' מִנְחָם אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְשִׁמְעַת תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשם.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ז' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּכַרִּיז לְפָנַי קַבְּלַת שַׁבַּת, שֶׁבְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא יִתְרַאֲן שׁוּם אִישׁ אוֹ אִשָּׁה מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לְאֲנָשִׁי הַתְּקַשְׁרָת, שֶׁהֵם נוֹאֲפִים וְלִיצְנִים גְּדוּלִים, יַעַן שֶׁעֲכָשׁוּ הֵם שׁוֹרְצִים בְּיַבְנָאֵל כְּמוֹ הַשְּׂרָצִים, וְלִכֵּן תְּכַרִּיז בְּשָׁמַי, שֶׁבְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֶף אֶחָד לֹא יוֹצִיא אִינְפוֹרְמַצְיָה בְּשׁוּם דְּבָר, כְּמָה מְשֻׁפְחוֹת אֲנַחְנוּ? חֲמֵשׁ-מְאוֹת... כְּמָה יְלָדִים יֵשׁ לָנוּ? כְּמַעַט אֲלֵפִים... יוֹתֵר מְזָה לֹא לְדַבֵּר מְלָה אַחַת, אֲבָל צְרִיכִים לְחַזֵּר אֶת זֶה לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ כְּמָה פְּעָמִים, כּי הֵם כָּל-כָּף תְּמִימִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים מַה רַע הֵם עוֹשִׂים וְגוֹרְמִים לַעֲצָמָם וְלִילְדֵיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֹא תִשָּׂא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תְּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, לְאוֹר הַיְדִיעוֹת
שְׂבָאוּ לְאֲזֵנֵי מַה שְּׁקָרָה לְאַחֲרוֹנָה בְּיַבְנָאֵל, אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל
עֲלֵיךָ, מְעֲלִילִים עֲלֵינוּ דְּבָרִים שְׂלֵא עֲשִׂינוּ וְלֹא עָלְתָה עַל
מַחְשַׁבְתָּנוּ, אֲנַחְנוּ גָרִים פֹּה כְּכֹר חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְאֲנַחְנוּ קֹהֵלָה
שְׂקֻטָה, סוֹבְלִים וְסוֹפְגִים כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן
אֲנַחְנוּ מְבִלִּיגִים, עַל אֵף שְׂמַתְעֲלָלִים בְּיָלְדִים שְׁלָנוּ, זָרְקוּ אוֹתָם בֵּין
הַבַּיִת עַל־מִין לְבֵין הַמּוֹזְבֵּלָה, וְאַף פֶּעַם לֹא עָלְתָה עַל דַּעְתָּנוּ אֲפִלּוּ
לְלַכֵּת לְהַפְגִּין, כָּל הַעֲנִין שְׁלָנוּ זֶה רַק חֵק, אֲנַחְנוּ מְטַפְּלִים רַק דְּרָךְ
עוֹרְכֵי דִינָים וּבֵית מִשְׁפָּט, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו,
בֹּאוּ וּנְשִׂיף בְּדֶרֶךְ הַזֶּה דְּרָךְ הַחֵק, אֲנַחְנוּ לֹא מְפִירִים אֶת הַחֵק, וְלֹא
נִפְרַ אֶת הַחֵק, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל,
שְׂיַעַן שֶׁהַאֲפָרִים עֲכָשׁוּ מוֹסְתִים נְגַדְנוּ, שְׁמָרוּ עַל יְלַדֵיכֶם, יְלַד נִשְׂאָר
יְלַד, חֵס וְשְׁלוֹם, אִם יִגִּידוּ לוֹ מִשְׁהוּ, שְׂלֵא יִהִין לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר
רע.

זְכְרוּ הֵיטֵב מַה שְׂלַמְדְתִּי אֶתְכֶם — לְהַקְדִים שְׁלוֹם לְכָל יְהוּדֵי,
כִּי כָלְנוּ בְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (דְּבָרִים יד, א): "בְּנִים
אַתֶּם לַהַיְי"ה אֱלֹהֵיכֶם", אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַאֵג שְׂמַצְדָּנוּ לֹא תִצֵּא שׁוֹם
עוֹלָה לְשׁוֹם בְּרִיָה, לֹא בְּגוּף וְלֹא בְּנַפֶּשׁ וְלֹא בְּמָמוֹן, כִּי אֲנַחְנוּ אַחִים,

וְזָכְרוּ הַיָּטִב שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ לֹא נִחְרַב אֲלָא בַּעֲוֹן שְׁנֵאת חֲנוּם, וְאִם
אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְרֹאוֹת אֶת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּנוֹי, אֲסוּר לָנוּ לְשֵׂנֵא אֶת שׁוֹם
בְּרִי יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מֵה שְׁאֲנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם מֵאִז שְׁאַתֶּם מְפִירִים אוֹתִי,
אֲנִי לֹא מִשְׁתַּנֶּה, אוֹתֶם דְּבוּרִים שְׁדַבַּרְתִּי לְפָנַי אַרְבָּעִים שָׁנָה אֲנִי
מְדַבֵּר עֲכָשׁוּ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַמְשֻׁטָּרָה נִכְנָסָה לְתַמוּנָה, וְהִתְחִילוּ לְחַקֵּר
מֵה קוֹרָה פֹּה, וּבָאוּ לְקַצֵּה הַחוּטִים מֵאִיפֹה זֶה מְגִיעַ, וְהֵם יִטְפְּלוּ
בְּזֶה בְּכָל הַחֲמָרָה כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְתֵת לָהֶם אֶת הָעֵבֹדָה,
וְתִרְאוּ אֲשֶׁר לְבִסוּף הָאָמֶת תִּנְצַח, כִּי גַם עַל מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל עָבְרוּ
צָרוֹת וְיִסּוּרִים מְרוּרִים עַל לֹא דָבָר, וְגַם הָיוּ מַעְצָרִים אֲצִלוּ, אֲבָל
לְבִסוּף נִתְגַּלְתָּה הָאָמֶת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, הֵן
הוּא אוֹ אֲשֶׁתּוֹ אוֹ הַיְלָדִים שָׁלוּ, שְׂיֹדְעִים אֵיזָה מִיַּדַע שְׁקִשׁוֹר לְכָל
סוּג אֱלִימוֹת כְּאֵן בִּיבְנָאֵל מְצַד הַתּוֹשָׁבִים, שְׂיִמְסֹר אֶת זֶה לְמִזְכִּיר
קְהֵלְתָנוּ ... גְּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּקִשָּׁר עִם הַמְשֻׁטָּרָה, וְהֵם כְּבָר
יַעֲשׂוּ אֶת הָעֵבֹדָה כְּפִי שֶׁהֵם מְבִינִים.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַמְשֻׁטָּרָה הִתְחִילוּ לְהַפִּיר וּלְהַבִּין מֵה
קוֹרָה פֹּה, וּמִי רוֹדֵף אוֹתָנוּ, וְהֵם מְאֹד מְתַפְּעֵלִים עַל כַּח הַהִבְלָגָה
וְהָאִפּוּק שֶׁהֵם גָּלוּ אֲצִלְנוּ בְּמִשְׁךְ שָׁנִים, וְלִכֵּן בָּאוּ לֹא נִפְרֹ אֶת הַשֵּׁם
טוֹב שְׁלָנוּ, וְהִבְטִיחוּ שְׁמֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה הֵם נִכְנָסִים לְתַמוּנָה, וַיִּדְאָגוּ
שְׁקֵהֲלָתָנוּ לֹא תִסְבֵּל, וְתִקְבֵּל אֶת כָּל הַזְּכִיּוֹת הַחֲקִיּוֹת שְׁמִגִּיעוֹת לָנוּ,
בְּזָכוֹת וְלֹא בְּחֶסֶד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם — תִּרְגְּעוּ,
וְאַתֶּם יוֹדְעִים אֶת הַדְּרֹךְ שְׁלִי, רַק לְבָרוּחַ אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי
אֵין לָנוּ אֲלָא אֶת אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שְׁבִת שְׁלוֹם...

לא תשסב.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש ולהודיע לאנשי שלומנו היקרים, זכרו היטב שאני
לא מפחד רק מהקדוש-ברוך-הוא, את הגוף יכולים לענות ולהציק,
אבל לא את הנשמה, כל זמן שהנשמה דבוקה בהקדוש-ברוך-הוא,
שום ברירה שבעולם לא יכולה לעשות לאדם הזה פלום, יהיה מה
שיהיה, אני אישית לא מפחד להגיד מה שיש לי בלב בפמבי, וכן
לא מפחד לכתב מה שיש לי לכתב.

חסידי השם יתברך, שאני לא דו פרצופי, האמת שקבלנו מרבנו
ו"ל, זו אמת אחרת לגמרי, אמת מעלמא דאתי, רבנו ו"ל אמר
(לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן נד): צריכים לשמר מאד על הזכרון,
והעקר לזכר בעלמא דאתי, ואת זה הזכרון יש לי כבר ארבעים
וחמש שנים, שאני לא מסיח דעת מזה כרגע, שיבוא היום שאצטרף
להחזיר את נשמתו אליו יתברך, ולכן איני מפחד, מה שיש לי
להגיד, אם זה רק אמת, אני לא גרוע משום ברירה שבעולם להגיד
את זה לכלם.

התולדות הקדוש אמר: "שמעתי ממורי, שהיצר הרע קשה לו
לרוץ ולהתרוצץ כבר אצל כל אחד ואחד, ולכן התישב בהרב של
המקום וקלקל אותו, וכך כבר כל העיר מקלקלת"; לצערי הרב,
הצרכתי לבוא ליבנאל ולהוכח, איך שדברי הבעל-שם-טוב הקדוש
הם רוח-הקדש ממש, פי אנתנו רואים את הסמ"ך-מ"ם גנב משחת,
חוטא ומחטיא את הרבים, מסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו,
עושה הכל כדי להשחיר פנינו, אבל לא יועיל לו שום דבר, הוא

יִתְבַטֵּל בְּמִיתָהּ מְשֹׁנָה, עִם סֶרְטָן שְׂיֵאכַל אוֹתוֹ, וַיִּרְאֶה אֶת הַצִּלְחָתָנוּ וְכָךְ יִגּוּעַ.

וְלִכֵּן אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּגִּידוּ בְּכָל יוֹם אַחַר נְפִילַת אַפִּים — הֵן בְּשִׁחְרִית וְהֵן בְּמִנְחָה מִזְמוֹר ק"ט, וְתִפְתְּחוּ אֶת אַרְוֶן־הַקֶּדֶשׁ, וְאֵת זֶה אָנִי אוֹמֵר לָכֶם בְּפִמְבִי, וְאֵת זֶה יְכוּלִים לְפָרְסֵם, אִינִי מִפְּחָד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי גַם אֶצְלִי בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ הַתְּחִלָּנוּ לְהִגִּיד אֶת זֶה בְּשִׁחְרִית וּבְמִנְחָה, כִּי אֵין כַּחֲנוּ אֶלָּא בַּפֶּה.

"כָּל מָה שֶׁמַּעֲלִילִים עָלֵינוּ זֹו עֲלִילַת דָּם וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבַר, כִּי אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים שְׂקֻטִים, מִכְּלִיגִים וְהוֹלְכִים רַק דֶּרֶךְ הַחֶק, אִף שֶׁמַּתְעַלְלִים בְּיַלְדִים שְׁלָנוּ, אֲנַחְנוּ מִתְנַהֲגִים בְּאִפּוּק".

נָא וְנֵא אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, יַעַן שֶׁכַּמָּה אֶפְרַיִם שֶׁהֵם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם הַבְּעֲלֵי בְּתִים שֶׁל יִבְנָאֵל, וְכֵאלוֹ הֵם הָאֲלִיטוֹת, וְהֵם יִמְשְׁלוּ בָנוּ, יֵשׁ לָהֶם טְעוֹת חֲמוּרָה מְאֹד מְאֹד, עֲכָשׁוּ הֵם נִגְסוּ בְּאַגּוֹז קָשָׁה מְאֹד, קִדְּם יִשְׁכְּרוּ לָהֶם הַשָּׁנִים לִפְנֵי שְׂיוּכְלוּ לְפַצֵּחַ אֶת הָאֲגוֹז.

אַגּוֹז זֹו הִקְהִלָּה שְׁלָנוּ, שֶׁקָּשָׁה בְּאַגּוֹז, וְאִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן, וּמוּבָא (קְהִלוֹת יַעֲקֹב, עֶרְךָ אֲגוֹז): אֲגוֹז דָּא צְדִיק, אֲגוֹז גִּימְטְרִיָּה טוֹב, בְּסוּד (יִשְׁעִיָּה ג, י): "אֲמָרוּ צְדִיק כִּי טוֹב".

וְהִנֵּה בָּא לְאַזְנִי, שֶׁהַקִּמְץ הַקִּטָּן הַחוֹשְׁבִים אֶת עֲצָמָם לְאֲלִיטוֹת, שֶׁהֵם סֵךְ הַכֹּל כַּמָּה רִיקִים וּפְחוּזִים, פְּחוּתֵי עֶרְךָ, שֶׁכָּל אֶחָד גָּנַב אֶלְף דוּגָם אֲדָמָה, שְׁבַע־מֵאוֹת דוּגָם, חֲמֵשׁ־מֵאוֹת דוּגָם וְכוּ', הֵם הַחֲלִיטוּ לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ כְּלִפְלִית, וְהֵם מוֹסְרִים אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת, כִּדֵּי לְהַפְחִית לָהֶם אֶת פְּרִנְסָתָם הַזְעוּמָה וְכוּ', אִף אֲנִי מִכְרַח לְהִגִּיד לָכֶם, שֶׁהֵם לֹא יִצְלִיחוּ, וַיַּעַן שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אֶת הַחֲצָפָה הַזֹּו, אֲנַחְנוּ נוֹצִיא אֶת הַחֶרֶב הַזֹּו מִיָּדָם, וְנִנְכֵּה בָהֶם בְּאוֹתָהּ שִׁטָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוּאֵל־ב' כג): "וַיִּגְזַל אֶת הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי" וְגו', הַחֲלִיטוּ לְשַׁבֵּר אֶת גְּבַרְתָּ ... תַּחֲיָה בַּדָּאָר, כִּי חוֹרָה לָהֶם, שְׁאַחַת מִשְׁלָנוּ עוֹבְדַת בַּדָּאָר, וְלִכֵּן הַחֲלִיטוּ לַעֲשׂוֹת חֶרֶם עַל הַדָּאָר, וְלֹא לְהַכְנִס

יותר לשם, וכך יפגעו לה בפרנסה, ויצרכו אחר-כך לסגור את הדאר, ואחר-כך הם יביאו איזו חילונית שתלך בפריצות וכו', ומה גם אף אחד מאנשי שלומנו לא יוכל לפרט שם את הפסך הקטן, כי יעשו לכם רשעות לשם רשעות, כמו אנשי סדום בלי רחמנות. "ולזאת אני מבקש את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל — הן הגברים והן הנשים, שמהיום והלאה, שכל אחד יפתח חשבון בנק הדאר, שדרך שם יפנסו לכם כל ההכנסות שלכם, ואתם יודעים שמהבנק הדאר יכולים להעביר את זה לבנקים שלכם, היכן שנותנים אשראי וכו', וכן כל עסקה שיש לכם, תעשו דרך הדאר דיקא, ולשלח מכתבים לקנות בולים, אנחנו נראה להם, שהם לא יכולים לרכב עלינו ולנצל אותנו, ואנחנו לא נבהלים מהם בשום פנים ואופן, אותנו אף אחד לא יוכל לשבר". אני מבקש את אנשי שלומנו, שאף אחד לא יתן למתנגדים שלנו למצוץ לנו את הדם, ואחר-כך לרקוד על הדם שלנו, ולכן אף אחד שלא יעשה עבודות ותקונים וכו', וכן לא יקנו אצל המתנגדים שלנו בשום פנים ואופן, יש לנו, תהלה לאל, שתי מכולות "סופר ברסלב", ו"מיני ברסלב", ו"מסערת ברסלב", וכן כל דבר שצריכים לקנות או למכור או איזו עסקה אחרת או איזו עבודה — לקחת אף ורק מאנשי שלומנו, אנחנו נראה להם שאותנו לא יכולים לשבר, העולם אינו הפקר, "ועל כלם — אני מבקש ומתחנן לאנשי שלומנו לטובתכם, אל תקנו שום דירה ישנה יותר מתשעים אלף דולר, בשום פנים ואופן, הפרויקטים החדשים עולה הקרקע המון פסך, בשביל זה המחיר כל-כך גבוה, אבל הדירות הישנות בשום פנים ואופן לא לתת להם יותר מתשעים אלף דולר, ותראו איך שלא יקח הרבה זמן, שהמחירים ירדו".

נא ונא לא להתראין עם שום פתב או קרין מפלי התשקרת, כי הם כלם משחתים בלי יוצא מן הכלל, אין לנו שום עסק אתם, ואף אחד שלא יורה לעצמו החר, "יש לנו רק דובר אחד מהקהלה, שהוא מזכיר קהלתנו, האברך ... גרו יאיר, אף ורק הוא ממנה על ידי לדבר עם המשטרה ועם מי שצריכים, ואני מבקש מי שיש לו איזו תלונה וכו', או חשד על אחד מתושבי המקום שרוצה להתנפל

לְקַהֲלָנוּ, כְּכֹר לְהוֹדִיעַ לוֹ, וְהוּא יִטְפֹּל בְּזֶה דְרָךְ הַמְשֻׁטָּרָה
וְהַחֻקִּים בְּתַכְלִית הַחֻמְרָה, אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקָלוֹת.”

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תִּירָאוּ וְאֵל
תִּחַתּוּ מִשׁוּם דְּבַר, עִם יִשְׂרָאֵל כְּכֹר עֲבָרוּ יוֹתֵר צְרוּת וְיִסּוּרִים בְּמִשְׁךְ
הַדּוֹרוֹת, עַל-יַדֵּי מַסְעֵי הַצֶּלֶב וְכוּ', הַאִינְקוֹיזִיצִיוֹת וְהַמִּיתוֹת מְשֻׁנוֹת
שְׁסָבְלוּ בְּמִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, הֵן מִהַנּוֹצְרִים וְהֵן מִהַיִּשְׁמַעְאֵלִים, וְהֵן
מִהַעֲמֻלָּקִים שֶׁהִכְחִידוּ יוֹתֵר מִשְׁלִישׁ מֵעַם יִשְׂרָאֵל, לֹא נִתַּן שְׁקֻמָּץ
קִטָּן אֲפָרִים מְשַׁקְּצִים, שְׁרִיחַ אֲדָמָה נוֹדֵף מֵהֶם, שִׁישְׁתּוֹלְלוּ בְּנוֹ,
אֲנַחְנוּ לֹא מִפְּחָדִים מֵהֶם, וְלֹא נִפְחָד מֵהֶם, עַל אִף כָּל הַהִפְחָדוֹת
שֶׁהֵם חוֹשְׁבִים שִׁיכּוֹלִים לְהִפְחִיד אוֹתָנוּ, נִרְאֶה לָהֶם עֲבָדָה קְיָמָת
שֶׁאֲנַחְנוּ פֹה עַל הַשְּׁטַח, וְלֹא יוֹכְלוּ לָאִים עָלֵינוּ בְּכֹל פַּעַם עִם
חֻקִּים, אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם רַק מִהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, לְהַרְגֵּ אֲדָם הוֹרְגִים רַק פַּעַם אַחַת, וְלִכֵּן מִמִּילָא אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים לָמוֹת, וּמָה עָלֵינוּ לִפְחָד, יוֹתֵר טוֹב שֶׁהֵם יִפְחָדוּ, אֲנַחְנוּ גַלְף
וְנִטִּיל בְּרִישׁ גְּלִי עַל הַרְחוּבוֹת לְעֶרְךָ קְנִיּוֹת בַּמְּכּוֹלוֹת שְׁלָנוּ, לְאָכַל
בַּמְּסַעְדָּה שְׁלָנוּ, וְשֶׁהֵם יֹאכְלוּ אֶת הַלֵּב שְׁלָהֶם.

שׁוֹב פַּעַם אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁפֹל אֶחָד — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן
הַנְּשִׁים יִפְתָּחוּ חֻשְׁבוֹן בְּבִנְיָן הַדָּאָר, וְאֲדַרְבֵּה, לְהִתְחַיֵּל לְלַכֵּת שְׁמָה
בְּרִישׁ גְּלִי, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַדִּינָה דְמוֹקְרָטִית, מִתֵּר לָנוּ לְלַכֵּת הֵיכָן
שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹצִים, וְשׁוּם פְּרֻחַח לֹא יוֹכֵל לְעַצֵּר אוֹתָנוּ, לֹא יוֹעִיל לָהֶם
שׁוּם דְּבַר, אֲנַחְנוּ רַק נִתְרַבֵּה פֹה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמְרַת עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, פִּי הֵם הַעֵינַיִם שְׁלָנוּ,
וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְחַנֵּף אוֹתָם עַל דְּרָכֵי הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה וְהַדְּרָךְ אֶרֶץ.
חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, הַפְּרוֹת שְׁלָנוּ הֵם פְּרוֹת נִפְלְאִים מְאֹד, וְאִין לָנוּ
מָה לְהַתְּבַיֵּשׁ בָּהֶם לְגַבֵּי קַהֲלוֹת אַחֲרוֹת, אֲנַחְנוּ נִמְשִׁיף לְשִׁמְרַת עַל
קַדְשָׁתָם וְטַהֲרָתָם, וְתָרוּ מֵהֶם רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשָּׁג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וְאַתְחַנֵּן, 'י מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לָךְ מַה לְפַחַד, תּוֹךְ יוֹם אִו יוֹמִים כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ פּוֹתְחִים
חֲשָׁבוֹנוֹת בְּבִנְךָ הַדָּאָר, וְכֹלֶם יִלְכוּ שְׁמָה בְּמִשְׁךְ כָּל הַיּוֹם, וְנִרְאָה לָהֶם
מַה שְׁלֹא רָצוּ לְרֹאוֹת, כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יִפְרְטוּ כֶּסֶף וַיִּפְקִידוּ כֶּסֶפִים,
וַיִּקְנוּ בּוֹלִים, וְכֹל מַה שְׁיִשׁ רַק לְקִנּוֹת בְּדָאָר אֲנַחְנוּ נִקְנָה אֶת זֶה,
וְנִרְאָה עֲבָדָה קְיָמָת.

נָא וְנָא אֵל תְּפַחְדֵי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי אֲנִי עוֹמֵד מְאַחֲרֶיךָ, וְאֲנִי לֹא
אֶתֵּן לָךְ לְפַל.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשָּׂד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וְאַתְחַנֵּן, 'י מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֵד מְאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִלְמַד
בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכֹל יוֹם בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מְאֵד, וְכֵן
שְׁבַעַה דְּפִים גְּמָרָא בְּגֵרְסָא בְּלִי שׁוֹם תּרוּץ כָּלֵל, וְכֵן תִּלְמַד חֲמִשׁ
וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם. הַשְּׁבוּעַ פְּרָשַׁת וְאַתְחַנֵּן, כְּדָאִי שְׁתַּסִּים עַד סוּף
הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י ז"ל.

וְעַל כָּלֶם — תִּלְךָ לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא — שְׁחֲרִית, מְנַחָה,

רמב אֲשֶׁר לא תשסה — לא תססו בַּנְחָל

מְעַרִיב, וְאֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם יֶלֶד אַחֵר, אַתָּה תִקַּח אֶת
עֲצָמָךְ בְּיַדְיָךְ, וְלִהְיוֹת בְּחוּר רְצִינִי, וְאִזּוּ יֵשׁ הָיָה אֲמִינָא, שְׁנִקַּח אוֹתָךְ
לְכֹאֵן לְלַמֵּד.

אם אַתָּה רוֹצֵה לְצֵאת לְהַפְצָה, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לְךָ כֶּסֶף לְנִסְעַ לְצִיּוֹן
רַבְנוּ ז"ל, תִּשְׁאַל רְשׁוֹת מֵהַהוֹרִים שְׁלָךְ, וְאִם הֵם יִתְּנוּ לְךָ רְשׁוֹת —
תִּצָּא וְתִפְיֵן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשסה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים,
שְׂיָבוֹאוּ מִחוּר בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֻצֵי לְאַסְפַּת חֲרוּם, זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ
לְטוֹבַת קְהֵלְתֵּנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן שְׂקֵמֵץ קָטָן שֶׁל אֲפָרִים
יִקְפְּצוּ לָנוּ עַל הָרֹאשׁ, וְלָכֵן כָּל מִי שְׂקָהֵלְתֵנוּ חֲשׂוּבָה בְּעֵינָיו, שְׂיָבוֹאוּ
מִחוּר לְאַסְפַּת חֲרוּם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי — יֵאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תססו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.
מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׂתַתְּחִזְקוּ, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם לֹא

יִשְׁבֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹם פְּנִים וְאָפֶן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, מְצַפִּים לָנוּ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, בְּשִׁבְלֵי זֶה לְקַח אֶת עֲצָמוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כָּל-כֶּף עָלֵינוּ, אָבֵל רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: "נִצְחָתִי וְאֲנִי", וְאֵין לָנוּ לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי הוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְפָתַח חֻשְׁבוֹן בֶּנֶק בְּבִנְק הַדָּאָר יִבְנָאֵל, וּמִשָּׁם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַעֲבִיר אֶת כָּל הַכֶּסֶף לְחֻשְׁבוֹן בֶּנֶק שְׂיֵשׁ לָכֶם עַד עַכְשָׁיו, כִּי אָנִי רוֹצֵה שְׁתַּגְדֵּל הַפְּעִילוֹת בְּבִנְק הַדָּאָר, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְלְקוּ אֶת גְּבֻרַת ... תַּחֲתֵיהּ, וְאָנִי רוֹצֵה שְׁמַהֲיֹום כָּל הַפְּעִילוֹת שְׁלָכֶם תְּהִיָּה דְרָךְ שָׁם, הֵן לְפָרֵט כֶּסֶף, הֵן לְקִנּוֹת בּוֹלִים וְלִשְׁלַח דָּאָר וְכוּ', וְכָל מַה שְׂרַק קָשׁוּר, וְנִרְאֶה לָהֶם, שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עַל הַשֵּׁטַח, וְיִצְטָרְכוּ לְחִכּוֹת בְּתוֹר אַחֲרֵינוּ, אִם אַתְּ זֶה הֵם רוֹצִים, אֲזַי נִתֵּן לָהֶם תְּבוּן לְאֹכֵל.

תִּקְפִידוּ מָאד מָאד עַל מַה שְׁאַתֶּם אוֹכְלִים, שֶׁלֹּא יְהִיָּה שׁוֹם מֵאֹכֵל בְּלֵי הַכֶּשֶׁר, אֲלֵא לְקִנּוֹת אֶת הַמוֹצְרִים בְּהַכֶּשֶׁר שֶׁל הַבַּד"ץ "הַעֲדָה הַחֲרָדִית", הַבַּד"ץ הָרַב לְנֵדָא, הַבַּד"ץ שֶׁל "בְּעֵלְזָא", הַבַּד"ץ שֶׁל "הָרַב רוֹבִין" וְכוּ' וְכוּ', וְלִשְׁמֹר מָאד מָאד, שֶׁלֹּא יִכְנַס בְּבֵית שׁוֹם מוֹצֵר בְּלֵי הַכֶּשֶׁר, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַיּוֹם עַל הַרְבֵּנוֹת אֵי אֲפֻשֶׁר לְסַמֵּךְ כָּלֵל.

גַּא וְנָא רְאוּ לִשְׁמֹר לֹא לְהַכְנִס בְּחוֹבוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מָאד הִקְפִיד עַל חוֹבוֹת, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קכב), יוֹתֵר טוֹב לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב לְעַצְמוֹ מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב לְחֻנּוּנֵי, וּבְאַמַּת אִם אָדָם מְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַי לֹא חִסַּר לוֹ שׁוֹם דְּבַר, וְלֹא צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לְחוֹבוֹת.

אֲשֶׁה צְרִיכָה מָאד מָאד לְהַקְפִיד לֹא לְלַכֵּת בְּגִלוּי שְׁעָר, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי זֶה מְבִיא כָּל מִינֵי מַחֲלוֹת וְחֻלָּאִים רַעִים בְּבֵית, וְכָל שְׁפָן עֲנִיּוֹת, וְהַזְהָר מְקַלֵּל אֶת הַבֵּית, שֶׁהָאֲשֶׁה הוֹלְכֵת בְּגִלוּי שְׁעָר, וְלִכְּן נוֹהֲגוֹת הַנְּשִׂים הַצְּדִקְנִיּוֹת לְגַלֵּחַ לְגַמְרֵי אֶת שְׁעָר רִאשׁוֹן, וְזֶה מְבִיא בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבֵית.

רמד אֲשֶׁר לא תשסז — לא תשסח בַּנְחַל

היום בְּלִילָה אָנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר עִם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן אִם
אַתֶּם יְכוּלִים לְבוֹא — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, בְּרִיוֹק בְּשָׁעָה תִשַׁע וְחֲצִי,
וְזֶה לֹא יִקַּח יוֹתֵר מִרְבַּע שָׁעָה מִה שְׂיִישׁ לִי לְהַגִּיד לָכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, " מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְזַכֵּר אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁפֶה בְּיַבְנָאֵל הִתְחַתְּנָתֶם, וּפֶה בְּיַבְנָאֵל הוֹלְדָתֶם וְתוֹלִידוֹ בָּנִים
וּבָנוֹת, וְלִכֵּן פֶּה הַמְּקוֹם שְׁלָכֶם, וּפֶה תִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַעֲקֵר תַּחֲיוּ בְּיַחַד בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְלֹא תִשְׁבְּרוּ מִשׁוֹם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, " מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

קִבְלָתִי מִכְתָּב מ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂאֵמֵר לִי, שְׂאֵמֵרָת לּוֹ שְׂאִין כְּסָף
בְּחִשְׁבוֹן בְּנֵק, בְּחִשְׁבוֹנֵי בְּבִנְק הַדָּאָר יֵשׁ כְּסָף, תֵּן לוֹ חֲמֵשׁ-מֵאוֹת
שְׁקָל, בְּשִׁבִיל שְׂיִקְנֶה חֲמֵר שְׂיִוִּכַל לַעֲבֹד, אָנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסִדְרָת טְבֵלָה יִפֶּה שֶׁל בְּרוּיְכִים הַבָּאִים, תִּאֲמִין לִי, אֲצַל

אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁטט — לֹא תִשַׁע בְּנַחַל רְמָה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל לְהִיּוֹת, אֲנִי יְכוּל לְהַגִּיעַ פְּתָאם, רַק
צְרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, שְׁכָל הַמְצַעְרִים אוֹתָנוּ יַעֲזְבוּ אוֹתָנוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשָּׁטט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, 'י מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.

כְּתַבְתִּי מִכְתָּב לְ... גְרוּ יְאִיר, הוּא יְכוּל לְתַת לְךָ חֲמֵשׁ-מֵאוֹת
ש"ח לְקִנּוּת חֲמֵרִים, לְדַעְתִּי, צְרִיכִים עוֹד הַיּוֹם לְהַתְחִיל, וְלֹא לְפָחוּד
מִשׁוּם בְּרִיָּה כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִזְכֶּה לְרְאוֹת אֶת הַבְּנִיָּן הַמְּפָאָר.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשַׁע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, 'י מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ

נִצַּח.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַ, שֶׁהִבַּת שְׁלֹכֶם וּבַעֲלָה שְׂיַחֲיוּ חֲזָרוּ
אֲלֵיכֶם, אֲנִי הֵייתִי אוֹמֵר, שְׁפָדְרָאֵי שֶׁתְּבָנוּ עַל הַגָּג שֶׁל הַבַּיִת שְׁלֹכֶם
דִּירָה, פִּי יְכוּלִים לְבַנוֹת שְׁמָה עוֹד שְׂתֵי קוֹמוֹת, פִּי זֶה יָבִיא לְכֶם גַּם
הַכְּנֶסֶה וְגַם בְּעֶתִיד דִּירָה לְבִין שְׁלֹכֶם, וַיֵּשׁ הֵתֵר לְבַנוֹת בְּכָל בַּיִת שְׂתֵי
דִּירוֹת. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַהֲיֶה לְכֶם אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַמַּחַ
לְבַנוֹת אֶת זֶה.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשעא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהוֹדִיעַ לְצָבָא, שְׁבַנְךָ ... גִּירוּ יְאִיר, לוֹמֵד בִּישִׁיבַת "קֶהֱלַת יַעֲקֹב" פֶּאֶפֶא, וְשֵׁם הוּא נִמְצָא, וְיִכּוּלִים לְהִבְיֵא לְהֵם אֶת הַנְּיָרוֹת, וְאִין מַה לְדַאג, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהוּא לוֹמֵד, אָף פַּעַם לֹא יִקְחוּ אוֹתוֹ לְצָבָא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשעב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י' מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְלֹא לְפַחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה מְכַרַח לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא לְפַחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַעֲקֵר אֶל תְּפַחַד מֵאָף אָחֵד, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעֹבֵר אֶת הַבְּרוּר וְהַזְכוּף הָאֲחֵרוֹן, וְלִכֵּן מְנַסִּים אוֹתָנוּ בְּנִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד לְשִׂמְחָה וְלֹא לְפַחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיִי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מַח), שֶׁהַעוּלָם הַזֶּה הוּא גָּשֶׁר צַר מְאֹד, וְהַכֶּלֶל וְהַעֲקֵר לֹא לְהַתְּפַחַד כָּלָל; בְּכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוּת לֹא לְפַחַד מְשׁוּם דְּכַר שְׁבַעוּלָם, כִּי הֵם מְפַחְדִּים אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי פְתוּדִים שֶׁל הֶבֶל, וְאִין לָנוּ מַה לְפַחַד, וְאָף פַּעַם לֹא יִחְיוּ

להפחיד אותנו, אנחנו צריכים להראות שזה "עיר ברסלב" על אפם וחקמתם של כל שונאינו ומתנגדינו, ולא יועיל להם שום דבר.

נא ונא ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם תהיה חזק בזה, אז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן י' מנחם אב ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמיני לי, שעל כל אחד ואחד מי שמחנן את הילדים שלו, הוא לא יודע מה יהיה ומאיפה יהיה כסף, ולבסוף הקדוש-ברוך-הוא עוזר לכל אחד.

ולכן אל תדאגי מכסף, ואם אתם כל-כך מתעקשים בשביל כסף, יכולים תמיד לעשות חתנה פה בלי בעיות. אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ולא צריכים לפחד משום דבר.

אני מבקש אותך לא לדאג, כי הדאגות מביאות רק צרות, זכרו נפלאותיו מה שעשה לכם הקדוש-ברוך-הוא, אשר לא חלמתם, והנה חתנתם כבר שלשה ילדים, ויש לכם דירה גדולה, ולכן תתפללו שגם בנכם ... גרו יאיר, יוכל להתחנן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשעד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׂקִמָּץ אַפְרִים קָטָן יוּכְלוּ לְהִשְׁפִּיל אוֹתְנוּ, אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן שֶׁהֵם יִרְמְסוּ אוֹתְנוּ, חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ אֲנַחְנוּ מְאַמְיָנִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מוֹלִיךְ אוֹתְנוּ בְּדַרְךְ הָאֱמֶת לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְּבָרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְּבָרֵךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא רְאוּ לְרַקֵּד אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתְפִלָּה עִם כָּלִי זְמַר, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִהִמְחָאֵת כַּף וְרַקוּדִים, שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), שֶׁהוּא הִמְתַּקֵּת הַדִּינִים, וְצָרִיכִים לְשִׁמְחָ מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֶלְקֵנוּ וְגוּרְלָנוּ, וְהִשְׁמַחָ צָרִיכָה לְהִיּוֹת שְׁמַחָ אֲמִתִּית, שְׁמַחָ אֵין סוֹפִית, וְדִיקָא בְּעַת הַזֹּאת עֲלִינוּ לְהַגְבִּיר אֶת הַשְׁמַחָ עִם כָּלִי זְמַר אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתְפִלָּה. וְזָכְרוּ הֵיטֵב מַה שְּׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינֵי ב'): אֵין הַשְׁמַחָ מִמְתַּנַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְׁמַח הַיּוֹם שְׁמַח לְמַחַר, וְלִכְּנָ עֲכָשׁוּ דִיקָא צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשָׁנוּ וְלְשִׁמְחָ הַיּוֹם הַזֶּה, וְלֹא לְדַחַק מִיּוֹם אֶל יוֹם, כִּי עַקֵּר הַנִּצְחוֹן שֶׁל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׁמַחָ, וּכְשֶׁאָדָם שְׁמַח שׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם לֹא יְכוּלָה לוֹ. וְלִכְּנָ אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל — הֵן בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וְהֵן בְּיִשְׁבֵּיהָ וְהֵן בְּכוּלָּל, אַחַר כָּל תְּפִלָּה לְרַקֵּד עִם כָּלִי זְמַר, וְזֶה הַנִּצְחוֹן שְׁלָנוּ.

נָא וְנָא לְהַתְּנַהֵג בְּאַפּוּק, חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ, לְמַדְּנוּ אֲצֵל רַבְּנוּ

ו"ל מדת דרך ארץ, עלינו להקדים שלום לכל אדם, כי ימינו כצל עובר, הנה אנחנו פאן ועוד מעט יוצאים מפה, ולכן למה צריכים לחיות במתח ובפחד, יותר טוב לצחוק מכל העולם, ומי ששמח וצוחק תמיד, הוא המצליח, ומי שהולך ממרמז ומפחד ומדאג — הוא המפסיד, ולכן האם לא פדאי להיות המצליח? ! האם לא פדאי להיות פריא? ! הרי רבנו ו"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כד), אשר מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, וגם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחללים נעים באים לאדם רק על-ידי עצבות ומרירות ודכאון, פחדים יתרים, דאגות מדאגות שונות, ולכן ראו לשמח ולרקד בכל יום, ולשיר שירי שמחה, ולא לפחד שום פחד שוא, לצחוק מכלם, כי כל החיים זה צחוק אחד גדול, ואיך זוכים להגיע לשמחה ולצחוק מכל הבלי העולם הזה? רק על-ידי אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, אשר דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ואדם צריך להיות בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, ואז לא יפחד משום בריה שבעולם, וצריכים להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך הוא, באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וזה פחנו, וזו הצלחתנו, אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו.

ככל שהתושבים רוצים להפחיד אותנו בפחד שוא, עלינו לצחוק מהם, מסכנים, מי שלא שומר שבת, אינו יודע טעם שבת, שהשבת מעשרת ברוחניות ובגשמיות, הם מתפעלים מהיכן אנחנו חיים, מסכנים, לא יודעים אשר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פ"ק ב', הלכה ח'): ברכת הו"ה היא תעשיר — זו ברכת שבת; וכן אמרו (שבת קיח): כל המענג את השבת, נותנים לו נחלה בלי מצרים; כל מי שזוכה להיות בשמחה בשבת, ושומר שבת ומענגו, הקדוש-ברוך הוא משפיע עליו פרנסה בשפע. ואת הסוד הזה הם מסכנים לא יודעים. מי יתן, שכלם יחזרו בתשובה שלמה, ויטעמו טעם שבת, אזי גם הם לא יצטרכו לעבד כל-כף קשה כמו חמורים, שהם חורשים וזורעים וקוצרים ומעמרים וכו' בשבת, הוי מתקיים

בָּם (בְּרֵאשִׁית ח, כב): "זָרַע וְקָצִיר וְקָר וְחֹם וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וַלִּילָה לֹא יִשְׁבְּחוּ", חֶבֶל מָאֹד, נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת וּטְהוּרוֹת, שְׁבַמְקוֹם לְבוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, וְלְבוֹא לְבֵית־הַמְּדַרְשׁ לְלַמַּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, הִלְכָה, וְלִשְׁמֹר שְׁבַת־קֹדֶשׁ, וְלְהַתְּעַנֵּג מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה, הֵם צְרִיכִים לְהִסְתַּוֵּב מִמְּרָמִים וּמִדְּאָגִים וּמִפְחָדִים מֵהֲצֵל שֶׁל עֲצָמָם, חֶבֶל מָאֹד שֶׁהֵם לֹא טוֹעֲמִים אֶת טַעַם הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז לֹא יִחְסַר לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַתְּכַסּ מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת"; וְלִכֵּן מֵאֲחֵר שְׂזַכִּינוּ לְדַעַת מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, הַמְּחִיָּה וּמְחִזְקֵי אוֹתָנוּ, בּוֹאוּ וּנְצִיֵּת אוֹתוֹ, וְנִשְׁמַח בְּכָל יוֹם, וְנִרְקַד עִם כְּלֵי זְמַר זְמַן רַב אַחֵר כָּל תְּפִלָּה, וְהַשְׂמָחָה זֶה הַגָּאֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשעה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... ׀ ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

אֲקַנְיָה שְׁקַבְלֵתֶם אֶת הַקּוֹנְטְרַס "יְפוּצוּ מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה", וְתִדְפִּיסוּ אֶת זֶה כְּבָר, וְכֵן שְׁלַחְתִּי לָכֶם דְּרֹךְ דָּאָר אֶלְקִטְרוֹנִי הַמְּשֻׁךְ פֶּרֶק ה' מִפְּרוּשׁ "מְגַן אַבוֹת".

אֵל תְּהִיּוּ מְעַרְבִים בְּשׁוֹם דְּבָר, וְאֵל תַּעֲנוּ לְשׁוֹם טְלַפּוֹן, אֵין לָכֶם עֶסֶק עִם אַף אֶחָד, כָּל הַעֲנִין שְׁלָכֶם צְרִיף לְהִיּוֹת רַק הַדְּפָסָה וְהַפְּצָה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם, וְאֵנִי מָאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה יֵצֵא לְדְפוּס עוֹד כְּרֹךְ "לְקוּטִי־הַלְכוֹת", וְעוֹד שְׁנֵי כְרִכִּים "אָשֶׁר בַּנְחַל", וְכֵן מִסְכַּת אַבוֹת עִם פְּרוּשׁ "מְגַן אַבוֹת", וְכֵן הַסְּדוּר לְעִדּוֹת הַמְּזֻרָח, שְׁזֶה יִהְיֶה חֲדוּשׁ שְׁבַח־דְּוָשִׁים,

אָפּשׁר לא תשעו — לא תשעו בַּנְחַל רנא

ועוד ידפס במליון עֶתְקִים, הַעֲקָר לְהִיּוֹת חֲזָקִים, וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא
לא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם־אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

הִנֵּה אֲנִי עוֹבֵר עֲכָשׁוּ תְקוּפָה קָשָׁה מְאֹד כְּעֵין שְׁמוֹהֶרֶן"תּוּ ז"ל
עָבַר בְּבִרְסָלָב בְּשָׁנוֹת תְּקַצ"ה, תְּקַצ"ו, תְּקַצ"ז, תְּקַצ"ח, הֵן
שְׁמִפְחִידִים בְּכֹל יוֹם עִם מִשְׁטָרָה וְעִם מַעֲצָרִים וְכוּ' וְכוּ', אֶף־עַל־
פִּי־כֵן הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא עוֹזֵר לְכָתֵב סְפָרִים חֲדָשִׁים בְּכֹל פֶּעַם, וְלִכֵּן
אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְהַגִּיחַ אֶת הַסְּפָרִים, שְׁלֹא יֵצְאוּ עִם
טְעוּיֹת, וְכֵן תִּכְנִיס שְׁמָה אֶת כָּל הַמְרָאֵי מְקוֹמוֹת, וְיַעֲזֵן שְׁאֵת הַפְּרוּשׁ
"מְגַן אֲבוֹת", כְּתִבְתִּי רַק מִהַדוּרָה קָמָא, וְלֹא הִסְתַּפְּלְתִי אֶפְלוּ מֵהַ
שְׁפִתְבְּתִי, וְלִכֵּן אִם אַתָּה לֹא מִבִּין מִשְׁהוּ — תִּשְׁאַל, וְאִם צְרִיכִים
לְהוֹרִיד אִיזוּ תִּבָּה אוֹ לְהוֹסִיף אִיזוּ תִּבָּה — תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה, הַעֲקָר
תִּהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה וְתִצְחָק מִכָּל הָעוֹלָם, כִּי מִי שֶׁשִּׁמַּח תָּמִיד — הוּא
מִצְלִיחַ (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמֻחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'), וְהַצְחָק שְׁאֵדָם צוֹחֵק
תָּמִיד זֶה מְאֹד בְּרִיא, וּבִפְרָט לְעַצְבִּים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם־אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי עִם הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוּ יָאִיר, וְהוּא הִשִּׁיג בְּשִׁבְלֵי הַלְוָאָה
אֶלְפִים דּוֹלָר לְשָׁבוּעִים, כְּדִי שְׁתּוּכַל לְהַכְנִיֵס בְּבִנְךָ, כְּדִי שֶׁלֹּא יִחְזְרוּ
לָנוּ צִ'קִים, תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי כַּמָּה כֶּסֶף יֵשׁ לִי בְּבִנְךָ הַדָּאָר.

אִתָּה צְרִיף לְרִקְד מְרַב שְׁמִמָּה, שְׂאִתָּה הוֹלֵךְ לְהוֹלִיף אֶת בְּתָרְךָ
בְּעוֹד יוֹמִים לַחֲפָה, אִיזוּ זְכוּת זוּ, וְאֵין בְּעַל הַנֶּס מְכִיר בְּנֶסוֹ, הִנֵּה
זֶה הַיּוֹם שְׁחִכִיתָ וְקוּיִתָּה, וְאִתָּה מְקַבֵּל חֶתֶן טוֹב מְאֹד, יָרָא שְׁמַיִם, קָם
בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת, מִתְבוֹדֵד, מִתְפַּלֵּל וְתִיקִין, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְךָ.

בַּק תֵּלֵךְ עִם פְּנִים צוֹחֲקוֹת, וְתִצְחַק כָּל־כָּף הַרְבֵּה, שֶׁלֹּא תוּכַל
לְהִתְאַפֵּק, כִּי זֶה מְאֹד בְּרִיא, כִּי כָּל הַמְחַלּוֹת בָּאוֹת לְאָדָם כְּשֶׁהוּא
רְצִינִי עִם פְּרָצוּף חֲמוּץ, וְדוֹאֵג דְּאֵגוֹת חֲנָם, כִּי הִנֵּה עוֹד מְעַט הַכֹּל
יַעֲבֹר כְּהַרוּחַ וְהַגֶּשֶׁם שֶׁבִשְׁנָה שְׁעָבָרָה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשעה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, " מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק עִכְשָׁו בְּיִתְרָ שְׂאֵת
וּבְיִתְרָ עֵז, וְלֹא לְפַחַד מְשׁוּם דְּבָר. אָדָם בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ יֵשׁ לוֹ כָּל מִינֵי
נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, מְנַסִּים אוֹתוֹ לְרֵאוֹת אֵיף יִחְזִיק מִעֲמֵד אֶפְלוּ
בְּמַצָּבִים הַכִּי קָשִׁים, אִם אָדָם חֲזָק בְּאֵמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְיִרְדַּע וְעַד אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא
יִרְדַּע שֶׁהַכֹּל זֶה נְסִיוֹן אֶתְד גְּדוֹל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֵזר לָנוּ לְפָנֵי חֲמַשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, נִכְנָסְתִּי
לְגוֹר פֹּה בְּיַבְנָאֵל, בְּקִשְׁתִּי אֲזוּ מִהַמוֹעֶצָה שְׁיִתְּנוּ לִי מְקוֹם חוּץ לִישׁוּב,

שְׂאִינִי מִפְּרִיעַ לְאֶף אֶחָד, אָמְרוּ לִי, וְלֹא זֶה בְּלִבְדֹּ, אֲלֵא עָשׂוּ כְּמוֹ
 בְּגִרְמַנְיָה הָאֲרוּרָה, וְכָתְבוּ עַל הַהַר בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת: "כְּלַכְּמִ
 הַחוּצָה", בְּגִרְמַנְיָה גַם־כֵּן כָּתְבוּ בְּגִרְמַנְיָה: "יִוֵּדֵן אֲרוּיִס". וּמֵאֵז
 קִבְּלָתִי עַל עֲצָמַי: כִּף אַתֶּם כּוֹתְבִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אַרְץ הָאָבוֹת, אֲזִי
 זֶה תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב" עַל אַפְסֵם וְחֻמַּתָּם שֶׁל כָּל מִתְנַגְּדֵי וְכָל שׁוֹנְאֵי,
 וְלֹא יַעֲזֹר לְכֶם מְאוּמָה, אִם הַעֲזַתֶּם לְכַתֵּב מֶלֶךְ מַגְּנֵה כְּזֹאת כְּמוֹ
 הַגִּרְמַנִּים הַרוֹצְחִים, אֲזִי תִהְיֶה פֹה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ,
 וַיִּכְנָסוּ פֹה לְגוֹר אֲלֵפֵי מִשְׁפָּחוֹת יְהוּדִים חֲרָדִים לְדַבֵּר ה'. וְכָל
 הַתּוֹשְׁבִים הַנְּתִיקִים יַחֲזְרוּ בַתְּשׁוּבָה. כִּי סוֹף כָּל סוֹף כָּל עַם יִשְׂרָאֵל
 יַחֲזְרוּ בַתְּשׁוּבָה.

וְלִכֵּן זֶה חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה שְׂאֲנַחְנוּ פֹה נִמְצְאִים תַּחַת רִשְׁע
 אֶחָד, שֶׁהוּא מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, יֵשׁ לִי כָּל הַהוֹכָחוֹת
 לְזֶה בְּכַתֵּב וּבַעֲל־פֹה, שָׂרֵק הוּא הַמִּסִּית וּמְדִיחַ. הַמַּגִּיד הַקְּדוֹשׁ
 מִמְּעוֹרֵיטֵשׁ זִי"ע, תִּלְמִיד הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע אָמַר: שְׂמַעְתִּי
 מִמּוֹרֵי, שֶׁהֵיכָר הָרַע כָּבֵד אֵינוֹ יָכוֹל לִילֵף אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הוּא
 כָּבֵד זָקֵן, בְּגִיל חֲמִשָּׁת אֲלֵפִים חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה, הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ זִי"ע נִסְתַּלַּק בְּשָׁנַת תַּק"כ, אֲזִי אֵין לוֹ כַּח לְרוּץ אַחֵר כָּל
 אֶחָד, בְּכֵן עָשָׂה לוֹ עֲצָה לְתַפֵּס אֶת רַב הָעִיר וּלְקַלְקְלוֹ, וְאֵז כָּל
 הַתּוֹשְׁבִים יִהְיוּ מְקַלְקָלִים, וּלְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּי, אָנוּ עֲדִים לְזֶה בְּיַבְנָאֵל, פֹּה
 הַמְּקָנָה לֹא הִיָּתְהָ כְּשֶׁרָה, אֶף אֶחָד לֹא הִכְשִׁיר אֶת זֹאת, הַשׁוֹחֵט לֹא
 שָׁוָה פְּרוּטָה, וְכֵן כָּל מֵה שֶׁשִּׁיף לִיְהִדוּת, כְּלוּם לֹא נַעֲשָׂה בּוֹ, הַרְבֵּי
 הַמְּקוּמֵי יוֹדֵעַ דְּבַר אֶחָד — אֵיךְ לְהַסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וְלְהַצִּיק
 לָנוּ. עָבְרוּ חֲמֵשׁ־עֲשָׂרָה שָׁנָה וְאָנוּ שׁוֹתְקִים וְשׁוֹתְקִים בְּאִפּוּק, זָרְקוּ
 אֶת יְלָדֵינוּ בֵּין הַבַּיִת הָעֲלָמִין לְבֵין הַמְּזַבְּלָה, כְּנֹרָאָה מוֹל הַקְּדֻשָּׁה
 מִתְּגַבְּרִים וּמִתְּפַשְׁטִים הַטְּמָאָה, וְאָנוּ לֹא פּוֹגְעִים בְּזָבוּב, לְאֶף אֶחָד
 לֹא עָשִׂינוּ רַע, לוֹמְדִים וּמִתְּפַלְלִים וּמִתְּבוֹדְדִים לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
 קָמִים בַּחֲצוֹת, יֵשׁ לָנוּ שְׁנֵי כּוֹלָלִים, יְשִׁיבָה לְבַחְוָרִים, יְשִׁיבָה קְטָנָה
 לְבַחְוָרֵי בֵר־מִצְוָה, תִּלְמוּד־תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית־סֵפֶר לְבָנוֹת, גֵּן לְבָנִים,
 גֵּן לְבָנוֹת, פְּעוּטוֹן, מְגִנִּים אַחֵר מְגִנִּים, מִי הָאֵמִין שְׂבָאִיו מוֹשְׁבָה
 נְדַחַת הִיָּה מְקוֹם תּוֹרָה?! וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם אֵינוֹ יָכוֹל

לסבל את זאת, ובפֿרט לאַחרונה, שְׁשַׁפְּצָנוּ כּוֹלָל יָפֵה, שְׁלוֹמְדִים שָׁם יוֹתֵר מִחֲמָשִׁים אַבְרָכִים בְּעִיּוֹן רַב, וְהוֹלְכִים לְהִיּוֹת מוֹרֵי הוֹרָאָה בְּיִשְׂרָאֵל, הֵם יִקְבְּלוּ סְמִיכָה יוֹרָה יוֹרָה, יָדִין יָדִין, זֶה כָּבֵר מִסְפִּיק לְסַמֵּ"ד-מ"ם שְׁתִּיפוּצֵץ, וְכֵן יִשִּׁיבָה שֶׁל בַּחוּרִים תְּמִימִים, שְׁתוֹרְתֵם אֲמִנּוּתֵם, כָּאֵן כָּבֵר יִצָּא מִדַּעְתּוֹ, וְהַחֵל לְמַסֵּר אוֹתָם עַל יְמִין וּשְׂמָאל, הַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא הַבֵּית הַפְּרָטִי שְׁלִי, הַדִּירָה פְּרָטִית שְׁלִי, זֶה הַסְּלוֹן שְׁלִי, שָׁם מֵתֵר לִי לְהִזְמִין אֶת כָּלֵם. וְהִנֵּה הוּא הַחֲלִיט — זֶהוּ זֶה לַעֲקֹר אוֹתָנוּ, מִי שְׁמַדְבֵּר בְּלִשׁוֹן כּוֹז — לַעֲקֹר אֶת הַזּוּלָת, הָרִי הַלֵּל אָמַר: כְּשִׁרְאָה גְּלַגְלַת אַחַת שֶׁצָּפָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם, אָמַר לָהּ: "עַל דְּאִטְפַּת אִטְפוּף וְסוּף מְטִיפִיף יְטוּפוּן", אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁיִּכּוֹל לַחְתּוֹף לְזוּלָתוֹ רֵאשׁוּ, וְאִינוּ יוֹדֵעַ שֶׁלְּבִסוּף יַחְתְּכוּ לוֹ רֵאשׁוּ, וְכֵן נַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁעַם אֱלִימוֹת מְצַלִּיחִים, אֲזִי הַהֲכַרַח לִי לֹאמַר לָכֵם שְׁלֵא וְלֵא! אֵלִים כַּחוֹ עֵתָה גְּדוּל, אֲבָל בְּרַבּוֹת הַזְּמַן יִלְכוּ עִמּוֹ בְּאֱלִימוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אָמַר הַלֵּל מַה שֶּׁאָמַר עַל הַגְּלַגְלַת שֶׁצָּפָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם: "עַל דְּאִטְפַּת אִטְפוּף, וְסוּף מְטִיפִיף יְטוּפוּן". הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵב הַרְחָמָן, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּיצֵה לֵב): כָּל מִי שְׁמַרְחָם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְכָל מִי שֶׁאִינוּ מְרַחֵם עַל הַזּוּלָת, לְצַעֲרָנוּ הַרַב, בְּמִשְׁךְ אֲלֵפִים שָׁנָה נִתְּבַלְלוּ אֲלֵפֵי נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין גּוֹיִים, וּמֵאַיִן יוֹדְעִים אִם הוּא יְהוּדִי טְהוֹר — אִם הוּא מְרַחֵם עַל הַזּוּלָת הוּא מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל, וְאִם אִינוּ מְרַחֵם — אִינוּ מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל.

וְלִכֵּן יַעַן שְׁזִכֵּינוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל מְרַחֵם עֲלֵינוּ, וּמְכַנִּים בָּנוּ הַדַּעַת הָאֵמֶת שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי בְּרַכּוֹת מ.): כְּמָה הוּא רַחֲמָן בְּשָׂמִים, כֵּן תִּהְיוּן רַחֲמָנִין בְּאַרְעָא. וְאֵת זֶה מַה שֶּׁאִנִּי מַחְדִּיר בְּקַהְלָה שְׁלִי זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה — מִדַּת הַרְחָמָנוּת, מִדַּת חֶסֶד, זֶה סוּד הַקִּיּוּם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, אֵף פַּעַם לֹא לְמִדַּתִּי אֵף אֶחָד בְּמִדַּת הָאֲכֻזְרִיּוֹת, אֲלֵא בְּרַחֲמָנוּת רַבָּה, בְּרַחֲמֵי מַהְעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת: מִירוּשְׁלַיִם, מִבְּנֵי-בְּרַק, מֵאֲשֻׁדּוֹד, לֹא גִרְשׁוּ

אוֹתִי, כְּפִי שֶׁהִסְמֵךְ-מִ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עֲשֵׂה, אָנִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, חֲזַק בְּאֵמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָנִי מוֹכֵן לְמִסַּר נַפְשִׁי בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְרַגַע אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, אוֹתִי לֹא גָרְשׁוּ. אוֹתוֹ שֶׁהוּא בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ, פְּסוּל לְעִדוּת, גָּרְשׁוּ מִמְקוֹם לְמְקוֹם, הוּא נִתֵּן מִעֲמֻדוֹתוֹ לְהִיּוֹת רַב בְּהִרְבֵּה עֲזֵרוֹת וּגְרֻשׁוֹהוּ, אָנִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵינְנִי רַב עִם אֶף אֶחָד. הַיּוֹם זֶה בּוֹשָׁה לְהִיּוֹת רַב, וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּ קֹנֵב): תָּנָא ר' יוֹסִי בֶן אֱלִישֶׁע, אִם רְאִיתָ דוֹר שֶׁצָּרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת, צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל; מֵהֶם בָּאוֹת כָּל הַצָּרוֹת, הַמְּסִיתִים וּמִדִּיחִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶחָד נִגְדַּר הַשָּׁנִי, הֵם מְבִיאִים הַצָּרוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, אָנוּ קֹהֵלָה שְׁקֻטָּה, לֹא נִגְעֵנוּ בְּזָכוֹב, וְגַם עֲכָשׁוּ לֹא עָשִׂינוּ דָּבָר, יֵשׁ עָלֵינוּ עֲלִילוֹת שְׂוֵא.

וְהִנֵּה אֶפְרַט לְכֶם, שִׁישְׁמַע מִי שֶׁצָּרִיךְ לְשִׁמְעַ, הִרְכַּב שָׁל רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, בְּאֶלֶף אַחוּז אַחוּז שְׂרָפוֹ, כִּי יֵשׁ עָלָיו מִשְׁפָּט, שֶׁהוּא הַעֲסִיק אוֹתוֹ בְּלִי מַכְרָז, וְאַתֶּם יְכוּלִים לְהִנָּכַח שְׁעֵלָה בְּאֵשׁ בְּאֶמְצַע הַיּוֹם לְיַד הַמוֹעֵצָה, וְהִנֵּה מַעֲלִילִים עֲלִילָה — מִי עֲשֵׂה זֹאת? הַבְּרֶסְלָבִים. כְּמוֹ הַגּוֹיִים, כְּשֶׁהָיָה לָהֶם רַע, מִי אִשָּׁם בְּרָעָה שֶׁהִגִּיעָה עֲלֵיהֶם? הִיְהוּדִים. אַחֲר־כֵּן הָיוּ שְׁנֵי אַבְרָכִים, שֶׁנִּסְעוּ בְּלִילָה בְּרַחוּבוֹת יַבְנָאֵל, וְאֵת מִי הֵם רָאוּ לְנִסֵּעַ הַלּוֹךְ וְשׁוֹב אֶל הַשְּׂכוּן? אֵת ... עִם עוֹד אֶחָד, נוֹסֵעַ וּבוֹרַח נוֹסֵעַ וּבוֹרַח, כָּל פַּעַם לְפִתְעָה הוּא בּוֹרַח, וּכְשֶׁהִלְכוּ הַבֵּיתָה, מֵה שׁוֹמְעִים? שֶׁהַמְנוּעַ שֶׁל הַתַּעֲבוּרֵן נִשְׂרָף. וְכִדִּי לְטַשְׁטֵשׁ אֵת הָאֲמֵת, אֵת עֲקֻבוֹת הַנוֹכַל, הַשְּׁלִיכוּ זֹאת עַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּמוֹ בַּמִּשְׁפָּט הָאֶפֶל שֶׁל הַק.ג.ב... וְעוֹד מְקַרְהַ שְׁהָיָה, אָנוּ אֶף פַּעַם לֹא נִגְשִׁים אֶל הַבְּרַכָּה, זֶהוּ מְקוֹם פְּרִיצוֹת, מֵה יֵשׁ לָנוּ לַעֲשׂוֹת שֵׁם?! אֶלֶּא כָּלֵם יוֹדְעִים מֵה קָרָה שֵׁם, שֶׁגָּרְשׁוּ אֵת אֶחָד מֵהַתּוֹשְׁבִים, וְהִלְךְ וְנָקַם וּמָלֵא שֵׁם אַבְנִים, וּמְשֻׁלְּיָכִים אֵת הָאֲשָׁמָה תַּכְף-וּמִיד עַל הַבְּרֶסְלָבִים. וְקַל מְאֹד לְתִלוֹת הַקּוֹלָר בְּצוּאָר אַחֲרֵים, וּבְמִקוֹם לְקַחְתּוֹ לְמִשְׁפָּט, אָמַר לוֹ: ... אָנִי נוֹתֵן לָךְ מֵאָה אֶלֶף שְׁקָל אִם תִּצִּיק לְבְּרֶסְלָבִים, וְאֵינְנִי מוֹסֵר אוֹתְךָ לְמִשְׁטָרָה. הַשְּׁמַעְתֶּם?! בְּרוּר לְכֶם?! וְזֶה יֵשׁ בְּהַקְלָטָה, וּמִסְרָנוּ אֵת זֹאת לְמִשְׁטָרָה, וְהֵם כְּחֹרְשִׁים, כִּי קַל מְאֹד לְהַעֲלִיל עַל יְהוּדִים חֲרָדִים. וְהִנֵּה פְתָאם בּוֹעֵר

השָׁדָה שֶׁל אֶחָד הַתּוֹשְׁבִים, וּמִי עֹשֶׂה אֶת זֹאת? מֵאֲשִׁימִים אֶת הַבְּרִסְלָבִים. שׁוֹמְעִים בְּקִלְטֹת שׁ... מֵהַתּוֹשְׁבִים, אוֹמֵר פְּתוּחַ: עֲכָשׁוּ שְׂרַפְתִּי אֶת הַרְכָּב שֶׁל פְּלוֹנִי, וְהַשְׁנִי בַּתּוֹר יִהְיֶה שֶׁל אֶלְמוֹנִי. וְלָמָּה בְּדִיוֹק אֵלּוּ הָאֲנָשִׁים, הֲרִי אֵין לָהֶם שׁוֹם עֶסֶק אֲתָנוּ? אֵלָּא פֹּה יֵשׁ פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר, לְהִסִּית אֶת הַסְּפָרְדִים הַתְּמִימִים נִגְדָנוּ, וְלִכְן הַחֲלִיטוּ לַעֲשׂוֹת לָהֶם נְזָקִים, כְּדִי שִׁיּוֹכְלוּ לְהֵאָשִׁים הַכֹּל, שְׁמִי עֹשֶׂה זֹאת? הַבְּרִסְלָבִים. וְזֶה בְּרוֹר כְּשִׁמְשׁ. וְהִנֵּה הַתְּקוּמָמוּ עֲלֵינוּ, כְּאֵלּוּ מִי יוֹדֵעַ מָה אֲנַחְנוּ. הֵם עֹשׂוּ הַפְּגָנָה, נִגְדַּ מִי? אֵינְנִי יוֹדֵעַ, אוֹלֵי נִגְדַּ עֲצָמָם, בְּשִׁעָה שְׁבוּשָׁה וְחִרְפָּה, עִם יִשְׂרָאֵל בְּצָרוֹת גְּדוֹלוֹת, בְּכָל יוֹם שׁוֹמְעִים פְּגוּעַ, צְרִיכִים אֶת הַמְּשֻׁטָּרָה, אֶת כָּל אֲנָשִׁיהֶם, עִם כָּל הַצִּיּוֹד לְמַלְחָמָה בְּטָרֹר וְכוּ' עֵקֶב הַמְּצַב הַבְּטַחְוִי הַמְּעַרְעֵר בְּאַרְץ, וְהִנֵּה מָה עֹשׂוּ הַקִּמְץ הַקָּטָן, כְּנוֹפִיֹת הָאֲפָרִים הַמוֹסְתִים, שְׂאֵין יְכוּלִים אֶפְלוּ לְסַפְּרָם עַל עֵשֶׂר אֲצָבָעוֹת? הוֹצִיאוּ צוּ שְׁמוֹנָה, כְּאֵלּוּ מִי יוֹדֵעַ מָה עוֹמֵד לְקָרוֹת בִּיבְנָאֵל, הַבִּיאוּ שְׁש־מֵאוֹת שְׁבַע־מֵאוֹת שׁוֹטְרִים, פְּרָשִׁים, טֶנֶק לְהַתְּזוֹת מִים וְכוּ', גִּז מְדַמֵּעַ, מְסוֹק, בְּלָשִׁים וּמָה לֹא?! וְלַחֲרַפְתָּם וְלִבְשָׁתָם הַגְּדוֹלָה, לֹא אֲרַע דְּבַר, אֵינְנוּ מַפְגִּינִים לְאַף אֶחָד, אֵינְנוּ אֵלִימִים!! אֵינְנוּ הוֹלְכִים בְּאֵלִימוֹת! אֵין כַּחַנוּ אֵלָּא בְּפֹה, זֶה מָה שְׂקֵבְלָנוּ מִרְבָּנוּ וְ"ל — לְבַקֵּשׁ רַק מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כו, כב): "הַיְדִים יְדֵי עֹשׂוּ", מִי מְשַׁתְּמֵשׁ עִם הַיְדִים? עֹשׂוּ, אֲבָל אֲצֵל יַעֲקֹב כְּתוּב (שָׁם): "הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב", לָנוּ אֵין פְּצָצוֹת, אֵין עֲשָׂנִים, אֵין מְאוּמָה! רַק תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוִת, יֵשׁ לָנוּ נֶשֶׁק סוּדִי — מְזִמּוֹר ק"ט, שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, שְׁבַכָּל יוֹם בְּבִקְרָא אַחַר נְפִילַת אֲפִים תְּפִתְחוּ אַרְוֶן־קֹדֶשׁ, וְכֵן אַחַר הַצְּהָרִים בְּעַת תְּפִלַּת מְנַחָה אַחַר נְפִילַת אֲפִים לְפִתּוֹחַ אַרְוֶן־קֹדֶשׁ, וְלוֹמֵר מְזִמּוֹר ק"ט, שְׁזֶה הַמְּזִמּוֹר שְׁבַקֵּשׁ דָּוִד הַמְּלֶךְ עַל שׁוֹנְאָיו שִׁיְכָלוּ, זֶה נֶשֶׁק שְׁלָנוּ: הַתְּפִלָּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְאַחַר הַמְּפָלָה הַגְּדוֹלָה שְׁלָהֶם, שְׁהוֹצִיאוּ צוּ שְׁמוֹנָה מְסָפָר אֶחָד, צוּ שְׁמוֹנָה מְסָפָר שְׁתִים, וְהַמְּשֻׁטָּרָה נִכְנָסָה לְלַחֵץ, כְּאֵלּוּ מִי יוֹדֵעַ מָה קָרָה פֹּה, וְהַיּוֹם הוֹצִיאוּ צוּ שְׁמוֹנָה מְסָפָר שְׁלֹשׁ, מְלֹא הַסְּתוֹת, זֹאת אֵינָם חוֹקְרִים רַק אֲצֵלָנוּ, אֲזִי אֲבַקֵּשׁ אֶת הַמְּשֻׁטָּרָה: חֲבַל לָכֶם עַל הַכַּח, חֲבַל הַסְּרַחָה וְהַיַּגַּע, אָנוּ קַהֲלָה קְדוּשָׁה סְגוּרָה

בתוך עגול, ומהו העגול? "ואמונתך סביבותך", רבנו ז"ל ספר בספור מהחג, שהחכם הוציא את הרשע חוץ לעיר ועשה עגול, בא הרשע ואמר: מה אתה עושה בשטח שלי? אמר לו החכם: מי אמר שזה השטח שלך, זה שלי. ואז הרשע פתח פיו הטמא ואמר: אני בולע אותך. אמר לו החכם: אינני מפחד ממך, אני יכול לעשות דבר כזה, שאתה תברח מפה. והחל להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, ובאו רעמים, והשדים והרוחות פוחדים מהרעמים וכו', וכך הבריח אותו. ואם-כן אנו קהלה יחידה במינה בכל העולם, ומדוע? בקהלה שלנו אין גזענות, אין אכזריות, אין רשעות, רק הסמ"ך-מ"ם הטמא, ימח שמו וזכרו, שהסרטן יאכל אותו מה שיותר מהר, הוא אשר גונב וגוזל, הוא שהיו לו תיקים פליליים במשטרה, וטיחו את זאת. הוא שיש לו מוסדות פיקטיביים, אותו אין לוקחים לחקירה, רק 'מתלבשים' על אנשי שלומנו היקרים תמימים, שאין להם שום עסק — רק תורה ותפלה.

ולכן אבקש את כל אנשי שלומנו חד משמעית, אני רואה שפה מתחילים להתנהג עמנו כמו במשטר האפל, קבוצת האפרים, אשר ריח אדמה נודף מהם, חבורה קטנטנה המלאים קנאה, חושבים שאנו הספרדים משנות החמשים, ויכולים לעשות מאתנו מה שרוצים, יש להם טעות, אנו קהלה מגבשת, ולא יוכלו לשבר אותנו, עשו לנו צרות במכולות, אמרתי לפתח שתי מכולות, יש לנו מפלגת "סופר ברסלב" ו"מיני ברסלב", כואב לכם? טוב מאד, אבל לא נגענו לרעה באף אחד. בוישה וחרפה, תעבורן אומר פתוח, וזה כתוב בכתב ידו ל...: אני נותן לך רשיון על המפלגת, כי המקום נקי מאד יותר מן המכולות המקומיות, רק תוריד את השלט "עיר ברסלב". למדים מכאן הטפשות שלהם, כמה מפריע להם העיר ברסלב, ולא נוריד את השלט. פתחנו מסעדה של אנשי שלומנו, ואוכלים שם בשמחה רבה, ויאכלו ענוים וישבעו, ותמשיכו לילך שם ולאכל וכו', זוהי ארץ ישראל וכו'. הנה הלו עכשו בהמצאה חדשה שישברו אותנו כלכלית, יש להם טעות חמורה, דיקא עכשו כשעובדת אשה צנועה חביבה עם כל התושבים בדאר, החליטו

לַעֲשׂוֹת חֶרֶם בַּדָּאָר לְשִׁבְרָה כַּלְפָּלִית, וְלִכְן אָנִי מְצִוֶּה לְכָל אֶחָד מִכֶּם, שְׂכַל אֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יִפְתַּח חֻשְׁבוֹן בְּבִנְק הַדָּאָר, וְלִשְׁם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַעֲבִיר אֶת הַכֶּסֶף מֵאִיזָה בִּנְק שִׁישׁ לְכֶם, אֲבָל שְׂתִהְיֶה פְעִילוֹת בַּדָּאָר, שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יִקְנוּ שָׁם בּוֹלִים וְיִפְתְּחוּ חֻשְׁבוֹנוֹת, וְתָמִיד יִסְתַּכְּבוּ בַּדָּאָר, וְתִרְאוּ מֵה יִקְרָה, לֹא יֵאָרַע זְמַן רַב, וְנִרְאֶה נּוֹכְחוֹת בַּדָּאָר וְכוּ', וְכִךְ יִצְרְכוּ כָּלֶם לְהִמָּתִין בְּיַחַד עִם הַבְּרִסְלָבִים בַּתּוֹר, וְכֵן נִפְתַּח עוֹד חֲנִיּוֹת פֹּה בְּיַבְנָאֵל, אֵינְנוּ נוֹגְעִים בָּאָף אֶחָד, אָנוּ קַהֲלָה שְׂקֻטָּה, יֵשׁ לְמִשְׁטָרָה אֶת כָּל הַמִּידַע עַל אֱלוֹ הַמְּחַרְחָרִי רִיב וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים נִגְדְנוּ, וְהִיא אֵינָה עוֹשֶׂה דְבָר, אֲף אָנִי עֲתָה פּוֹעֵל הַרְף הַחֲלוּנוֹת הַגְּבוּהִים, וְלִכְן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מֵאֲלִימוֹת, אֵין זֹו הַדְרָף שְׁלֹנוּ! אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי — לְכוּ עִם רֵאשׁ מוֹרֵם וְגַבְוָה, אֵין לְכֶם מֵה לְפָחוֹד, וְאֵין לְכֶם מֵה לְהִתְבַּיֵּשׁ, זֶה כְּבָר לֹא שְׁנוֹת הַחֲמָשִׁים שִׁיכּוּלִים לַעֲשׂוֹת עִם עֲדוֹת הַמְזַרְח כְּאוֹת נִפְשָׁם, לְהַחְזִיק בְּאֶזְנֵם, לְתַפְסֵם כְּמוֹ שְׂתוֹפְסִים, לְהַבְדִּיל, חִיּוֹת בְּמִשְׁאֵיּוֹת, וְלִסְחָבֵם מֵעִיר לְעִיר, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, מֵה שְׁעִשׂוּ פֹה בְּיַבְנָאֵל, הַכְּנִיסוּ תִימָנִים וְתוֹנִיסָאִים לְמַעֲבְרוֹת, לְאַהֲלִים, בַּחֲרָף קָפֵאוּ מְקוֹר, בְּקִיץ נִשְׂרָפוּ מִחֵם וּמִיַּתוּשִׁים, חֲלָפָה הַעֵת הַזֹּו, עֲבַר הַזְּמַן הַזֶּה, בְּרוּף הַשֶּׁם, בּוֹנִים דִּירוֹת וְנִבְנָה עוֹד דִּירוֹת, וְהִנֵּה שְׂמַעֲתִי שֶׁהַתּוֹשְׁבִים הַנְּתִיקִים רוֹצִים לְכַרֵּחַ לְגִלוֹת סְמֶדָר, וּמוֹכְרִים דִּירוֹתֵיהֶם לְבְּרִסְלָבִים. אֲזִי אֲבַקֵּשׁ לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, לֹא לְתַת אֲגוּרָה אַחַת יוֹתֵר מִתְשַׁעִים אֶלְף דוּלָר, לֹא נִתֵן לָהֶם, יֵשׁ פִּתְגָם: "הַתְּאֲכוּן כָּא עִם הָאֲכָל", כְּשִׁרְאוּאִים שְׁנוֹתָנִים מֵאָה אֶלְף, מִבְּקָשִׁים מֵאָה אַרְבַּעִים וְכוּ', וְלֹא נִתֵן לָהֶם. מִי הַעֲלָה אֶת הָאֲדָמוֹת — אִם לֹא הַבְּרִסְלָב, כְּשִׁבְּאֲתִי לְגוֹר פֹּה, שְׁלֹמוֹ עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה דוּלָר לְשִׁכִּירוֹת, וְדוֹנָם אֲדָמָה חֲקֵלֵאִית עָלָה שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת דוּלָר. וְהַיּוֹם עוֹלָה דוֹנָם אֲדָמָה חֲקֵלֵאִית יוֹתֵר מֵעֶשֶׂר אֶלְף דוּלָר. וּבְמִקּוֹם לְתַת לְנוּ תוֹדָה שֶׁהַשְּׁבָנוּ אֶת הַגְּנָבִים הַלְלוּ שְׁגָנְבוּ וְכוּ', נוֹתְנִים לְסִפְרָדִים מִשְׁנוֹת הַחֲמָשִׁים שְׁנֵי דוֹנָם שְׁלֹשָׁה דוֹנָם, וּמִשְׂתִּיקִים פִּיהֶם, וְהֵם שְׂמִחִים וְכוּ', בְּשַׁעֲה שֶׁהַקֶּמֶץ הַקָּטָן שֶׁל הָאֲכָרִים, שְׂרִיחַ הָאֲדָמָה נוֹדֵף מֵהֶם, גָּנְבוּ אֶלְף וְשִׁבְע־מֵאוֹת וְשִׁלֹשׁ-מֵאוֹת דוֹנָמִים אֲדָמָה.

ולכן תרגעו, אל תבקהו, תלכו בראש מורם, הם חושבים שילכו בחקירות, ויקחו כל יום כמה אנשי שלומנו למשטרה, אבקש את פלכם בשיקחו אתכם לחקירות — תאמרו: אנו יהודים שומרי מצוות, איננו נוהגים באלימות, לא נצא בהפגמות, אנו מקדימים שלום לכל יהודי, מי שמחלל שבת — הקדוש-ברוך-הוא יטפל בו, איננו המשטרה של הקדוש-ברוך-הוא. הרמב"ם אומר (הלכות שבת, פרק ל', סימן טו), שמי שמחלל שבת, יש לו דין של גוי, ואם בא לבית צריכים להחביא את היין. מה העסק שלנו בזה?! הקדוש-ברוך-הוא יתן להם את המגיע להם. איננו עושים דין לאף אחד, איננו השוטרים של הבורא יתברך שמו, הקדוש-ברוך-הוא יודע לטפל בחוטאים, אבל אנו מבקשים את הקדוש-ברוך-הוא שכלם יחזרו בתשובה, ותהיה אהבה והבנה הדדית, אבל כל אלו המסיתים ומדיחים, הקדוש-ברוך-הוא יקח אותם מה שיותר מהר.

ושוב אבקש את אנשי שלומנו, לכו להפיץ אור רבנו ז"ל בכל העולם כולו, ובפרט בארצנו הקדושה, שעם ישראל נמצאים בצרה גדולה מאד, לא יודעים מתי יצא השצף קצף בעם ישראל מבני עשו וישמעאל, היה לא תהיה, פלנו צריכים לרחמים רבים, ולכן הוצאתי קמיע, שמי שילף עמו, יהיה שמור שלא יקרה לו דבר. הולכת לקרות מלחמה, הקדוש-ברוך-הוא יבטל את הגזרה רעה, ועל זה אנו צריכים להתפלל אליו יתברך, אבל מי שילף עם הקמיע — לא יקרה לו דבר, אני בטוח בזה, ואף שיש המתלוצצים מזה, אבל יגיע הזמן שיתפשו אחר הקמיע, ולכן תראו להפיצו בין נשמות ישראל.

אנו מתפללים להקדוש-ברוך-הוא שעם ישראל ישוב בתשובה שלמה, זה הענין שלנו, יחקרו אתכם, תגידו מה שיש לכם להגיד — כל עצות רבנו ז"ל, את זאת תגלו, שירשמו את זאת, רבנו ז"ל אמר, שצריכים להיות שמח: מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, וגם חכמי הרופאים אומרים, שמי שבעצבות גורם לעצמו כל הקלאים רעים. צריכים לשמח ולשמח כל יהודי, זה היסוד בדרך רבנו ז"ל, לשמח את כל יהודי באשר הוא נמצא. רבנו ז"ל גלה

לְנוּ אֶת הָעֵינַן שֶׁל הַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם, לְסַפֵּר לוֹ יְתִבְרַךְ הַפֶּל, כֹּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֵינוּ, זֶה חָשׁוֹב מְאֹד אֲצִלוּ יְתִבְרַךְ, לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְלַמֵּד מִקְרָא — חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, כְּדֵי שֶׁבְּכָל שָׁבוּעַ נִזְכֶּה לְסִיַּם פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אוֹ שְׁנַיִם מִשְׁנֵיּוֹת — מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמ"ה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא: בְּבַלִּי, יְרוּשְׁלַמִּי, תּוֹסֵפְתָא — זֶה הַבֵּי"ת שֶׁלָּנוּ. אֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַבּוֹנֶה לְעַצְמוֹ בֵּית כְּזֶה, שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֵי הַלּוֹמֵד בְּכָל יוֹם רַמְבַּ"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, שְׂזֵה רְאִשֵׁי תְבוֹת שׁוֹט"ר. הַהֲלָכָה — זֹאת צְרִיכִים לְלַמֵּד, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם זֶהר וְתַקּוּנִים, וְכֵן מְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא מִפְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, וְעַל כָּלֵם לְלַמֵּד סְפָרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל — זֹאת תֹּאמְרוּ לְחֻקִּים, זֹאת אָנוּ עוֹשִׂים: אָנוּ מִתְּפַלְלִים בְּכָל יוֹם שַׁחֲרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית וְחֻצוֹת, וּמִלְבָּד זֹאת אָנוּ מְזַכֵּים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַרְבְּכֶם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה עֲסוּקֵינוּ, אֵינָנו גְּנָבִים, אֵינָנו אֱלִימִים, לֹא עֲשִׂינוּ שׁוֹם עוֹל לְשׁוֹם יְהוּדֵי, בְּשַׁעַה שֵׁישׁ לְמִשְׁטָרָה כֹּל הַהוֹכְחוֹת מִי עוֹמֵד תַּחַת כֹּל הַהֶסְתוֹת הַלְלוּ.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה, תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּבוּדָה, תִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה, אֵל תִּפְחָדוּ, רוֹצִים רַק לְהַפְחִיד אֶתְכֶם, נִגְמַר הַקּוּמוּנִיזְם, גַּם הֵם נִפְלוּ אַחַר שְׁבַעִים שָׁנָה כְּבִנְיָן קְלָפִים, אֵינן יוֹתֵר מִשְׁטֵר קוּמוּנִיסְטִי, יֵשׁ דִּין בְּיִשְׂרָאֵל, הַחֹק הוּא — שְׂאֲסוֹר לְהַכּוֹת אֶת הַגְּזָקָר, וְלִכֵּן כְּשִׁלּוֹקְחִים אֶתְכֶם לְחֻקִּיהָ, תִּשְׁאַלוּ מֶה הַשֵּׁם שֶׁל הַחֹקָר, אַחֲרַת אֵל תִּפְתָּחוּ אֶת הַפֶּה, וְאָנוּ נִלְךְ דְּרָךְ עוֹרֵף-דִּין, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד שָׂרָק יֵגַע בְּאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הוּא יֵשֵׁב תַּחַת סוּרְג וּבְרִיחַ, אוֹתָנוּ לֹא יַפְחִידוּ.

כְּתַבְתֶּם לָנוּ, תּוֹשְׁבִים יְקָרִים, לְצִאת הַחוּצָה, וְהִנֵּה נִפְרָסִם אֶת בְּרִסְלָב לְכָלֵם, עַל הַפּוֹבֵעַ שְׁלִי מִתֵּר שִׁיְהִיָּה כְּתוּב "עִיר בְּרִסְלָב", עַל הַבֵּית וְהַרְכָּב וְהַשְּׂדֵה שְׁלִי מִתֵּר שִׁיְהִיָּה כְּתוּב: "עִיר בְּרִסְלָב", עַדִּין הָאֶפְרַיִם אֵינָם בְּעַלִּי-בְתִים עַל הַפּוֹבֵעַ וְהַרְכוּשׁ שֶׁלָּנוּ... אָנוּ אֶלְפֵי חֲסִידִים בְּכָל הָאָרֶץ, אֲבָל אָנוּ אֲנָשִׁים שְׂקֻטִים, תִּגְמְרוּ עִם הַהֶסְתוֹת וְהָאֱלִימוֹת, כִּי אֱלִימוֹת מְבִיאָה אֱלִימוֹת, הַהֶסְתוֹת מְבִיאֹת הַהֶסְתוֹת,

וְלָמָּה צָרִיף כָּל זֹאת? מִסְפִּיק סְבָלְנוּ גְלוּת, מִסְפִּיק דָּם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּף כַּמַּיִם, בָּאוּ נִשְׁבַּ בְּיַחַד, אִם יֵשׁ לָכֶם טְעֵנוֹת, נוּכַל תְּמִיד לְהִדְבֵּר. אָבֵל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינּוּ רוֹצֵה רוֹצֵה בְּזָה, וְכֹל רְצוֹנוֹ לְהִסִּית וּלְהִדִּיחַ, אִף גַּם סוּפוּ יָבוֹא, הוּא יִתְבַטֵּל מִהֵר, וְיִלְךְ וַיַּעֲזֹב אוֹתָנוּ, אָבֵל אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲרוּבֵין יֵט): רְשָׁעִים אָפְלוּ בַּפֶּתַח שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, אֵינָם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה; אִף אָנוּ לֹא מִתְפַּעְעֵלִים, כִּי אֵין כַּחֲנוּ אֶלֶּא בַּפֶּה.

אָבֵל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים אָנִי אוֹמֵר: תִּשְׁמְחוּ יַחַד, תִּתְאַחֲדוּ יַחַד, אֵין לָנוּ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאַבְקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, אֵל תִּתְחַצְפוּ, זֶה לֹא הַדְרָף שְׁלָנוּ, עֲזוּת פָּנִים זֶה מִדָּה מְגַנָּה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת ע"ט): שְׁלֵשָׁה סִימָנִים בְּאֵמָה זֶה: בִּישָׁנִים, רַחֲמָנִים וְגוֹמְלֵי חֲסָדִים; בָּאוּ נִתְבַּיֵּשׁ זֶה מִזָּה, וְנִכְיֵר עֲצָמֵנוּ שְׁאָנוּ צָרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, בָּאוּ נַעֲשֶׂה חֲסֵד זֶה עִם זֶה, יֵשׁ אֲצִלָּנוּ שְׂמֵחוֹת בְּכֹל יוֹם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְאַהֲבָה וּלְשָׁלוֹם אֲמַתִּי, לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּל יְהוּדֵי, וְנִזְכֶּה לְגֵאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, שְׂבוּא יָבוֹא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ וַיִּגְאֹלְנוּ.

אָנִי חוֹזֵר וּמְבַקֵּשׁ מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, הֵם לֹא יוּכְלוּ לְהִכְנִיעַ אוֹתָנוּ כְּלָפְלִית, אִם אָנוּ נִשְׁתַּדֵּל שְׂאֲחָד יַעֲזֹר לִשְׁנֵי, אִם עוֹשִׂים חֶרֶם גְּדוֹל עַל הָעִסּוּקִים שְׁלָנוּ, אָבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיִפְתְּחוּ חֶשְׁבוֹן בְּבִנְק הַדָּאָר, כָּל הַפְּעִילוֹת שֵׁישׁ לָכֶם לַעֲשׂוֹת — מִכְּתָבִים וּבּוֹלִים, תַּעֲשׂוּ דְרָף בְּנֵק הַדָּאָר, כְּדֵי שְׁלֹא יִשְׁבְּרוּ אֶת הַפְּקִידָה הַבְּרִסְלָבֵאִית שְׂעוּבֹדֶת שָׁם, מִכּוֹלוֹת — תִּלְכוּ אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְקִנּוֹת, וּכְשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא גִתָּן שְׂיִרְקְדוּ עַל הַדָּם שְׁלָנוּ. דְּמַיִם — תִּתִּי מִשְׁמַע, אִם הֵם רוֹצִים פְּרַנְסָה מֵאַתָּנוּ, שְׂיִכְבְּדוּ אוֹתָנוּ, וְלֹא יִסִּיתוּ נִגְדָּנוּ, וְאִם מְבִזִּים אוֹתָנוּ, שְׂיִקְחוּ פְּרַנְסָה — מִחֲבָרֵיהֶם. אֵינְנִי מוּכָן שְׂיִרְמְסוּ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר הֵם חֲזָקִים מְאֹד בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲכָשׁוּ הַמְּלָה הָאַחֲרוֹנָה שֵׁישׁ לִי לוֹמֵר לָכֶם, וְזָכְרוּ זֹאת הֵיטֵב הֵיטֵב. יַעֲקֹב אָבִינוּ אָמַר: "וְנִשְׂאֲרֵתִי אָנִי לְבִדְי", אוֹמֵר עַל זֶה

הַמְדַרְשׁ: הֲדָא הוּא דְכְתִיב: "וְנִשְׁגַּב הַיּוֹי" הַ לְבָדוּ", אָדָם אֵין לוֹ חֲבָרִים, מְתֵי יֵשׁ לוֹ חֲבָרִים? כְּשֶׁהוּא בְּעֵת צָרָה וְעוֹזְרִים לוֹ, הֲלֵל אָמַר: "הָיוּ זְהִירִים בְּרִשּׁוֹת, שְׂאִין מְקַרְבִּים לוֹ לְאָדָם אֲלֵא לְצַרְךָ עֲצָמָם וְגוֹ', וְאֵין עוֹמְדִים לוֹ לְאָדָם בְּעֵת דְחָקוֹ". הֲלֵל שְׁהִיָּה עָנּוּ גְדוֹל מְאֹד, אָמַר: הִזְהָרוּ בְּעֵנֵינִי רִשּׁוֹת, דְּבַר שְׂשִׁיף לְרִשּׁוֹת, הִינּוּ אִם אָדָם אֵינוּ מְחֻזָּק אֶתְכֶם לְלַמֵּד תּוֹרָה, לְעַסֵּק בַּתְּפִלָּה, לְקַיֵּם מִצְוֹת, תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂזָה רִשּׁוֹת, סִתָּם צָרִיף מִכֶּם כְּבוֹד, כְּסָף, שֵׁם, הִזְהָרוּ מֵאָדָם כְּזֶה, וְלָמָּה? שְׂאִין מְקַרְבִּים לוֹ לְאָדָם אֲלֵא לְצַרְךָ עֲצָמָן, כֹּל זְמַן שְׂיֵישׁ לָהֶם הַנָּאָה מִכֶּם — יַחֲזִיקוּ אֶתְכֶם, וּבְרַגַע שְׂיִרְאוּ שְׂאִין תּוֹעֵלַת מִכֶּם, יִסְלְקוּ אֶתְכֶם, וְהִרְאֶיָּה — וְאֵין עוֹמְדִים לוֹ לְאָדָם בְּעֵת דְחָקוֹ. הַצְדִּיק אֵינוּ כְּזֶה הָעוֹלָם, אֵינוּ צָרִיף כְּסָף, אֵינוּ צָרִיף כְּבוֹד וְשֵׁם, אֵיזָה כְּסָף, אֵיזָה כְּבוֹד וְשֵׁם יֵשׁ לוֹ?! שְׁהִרְעֵ-בְנִים' הֲלָלוּ מְבִזִּים וּמְחַרְפִּים אוֹתוֹ. לָמָּה הוּא מְזַכֵּה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל? לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׂאֵמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ רַבִּי יוֹסִי בֶן קֶסְמָא (אֲבוֹת ו, י): "אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כְּסָף וְלֹא זָהָב, וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת", וְאָמַר אֱלִיהוּ הַנְּבִיא (תַּנָּא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פָּרָק ט'): לְפִי שְׁכַל הַמְרַבָּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵן הַמְלוּיִם אֶת הָאָדָם עַד שְׂמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; מַה מְלוּיָהּ אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן? תְּפִלָּה שְׂמַדְבֵּר אֶל הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, מְתֵי אָדָם נִקְרָא אוֹהֵב טוֹב, רַע טוֹב? כְּשֶׁנִּמְצָא בְּצָרָה. כְּפִי שְׂמַצִּינוּ אֲצֵל יְהוּדָה. שְׂכַתּוֹב אֲצֵלוֹ (בְּרֵאשִׁית לז, א): וַיְהִי בְּעֵת הַהִיא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אָחִיו, וַיֵּט עַד אִישׁ עַדְלָמִי וְגוֹ'; כֹּלָם רַחֲקוּ אוֹתוֹ וְהוֹרִידוּהוּ מִגְדָּלְתוֹ, וְהִגִּיעַ עַד עַדְלָם, וְאֲחֵר-כֵּף אָרַע מַה שְׂאָרַע שְׂמֵתוֹ שְׁנֵי בְנָיו: עַר וְאוֹנָן, וְהִסְתַּבֵּף עִם תָּמָר, וְהָיוּ לוֹ בּוֹשׁוֹת וְהָיָה בְּצַעַר גְּדוֹל, מַה כְּתוּב? רַעְהוּ עַדְלָמִי, קָדָם נִקְרָא אִישׁ עַדְלָמִי, וְלָמָּה עָתָה רַעְהוּ עַדְלָמִי? אֲלֵא מִי שֶׁנִּשְׂאָר עִם הָאָדָם בְּעֵת צָרָה, זֶה רַעְהוּ הַטוֹב, בְּשַׁעַה שְׁהִיָּה לִיהוּדָה קָשָׁה מְאֹד, עֲבָרוּ עָלָיו חֲרָפוֹת וּבְזִיווּנוֹת, וְנוֹתַר עִמּוֹ עַד עַדְלָם — זֶהוּ רַעְהוּ הַטוֹב.

מִסְפָּר עַל ר' בְּרוּךְ בְּעַר מְקַאמִינִיץ, שְׂבַעַת הַמְלַחְמָה נוֹתַר תְּקוּעַ בְּנוֹ חֲבִיבוֹ מֵהַצַּד הַשְּׁנַי שֶׁל הַגְּבוּל, וְלֹא רָאָהוּ הַרְבֵּה זְמַן, וְהַצְטַעַר עַל זֶה יוֹם יוֹם, שְׂאֵינוּ רוֹאֶה אוֹתוֹ, הֵיטָה לוֹ יְשִׁיבָה גְדוֹלָה, וְהָיָה

בחור שהיה לו דרכון בינלאומי, יום אחד ראה שלרבו יש צער גדול, הלך ועבר את הגבול ונתן לבן את הדרכון, ואמר לו לילה אל האבא. תתארו לעצמכם איזו שמחה הייתה לאבא וכו', והבחור הסתדר והגיע לישיבה בדרך לא דרך, ור' ברוך בער קרבו באפן יוצא מן הכלל יותר מכל הבחורים, וחלפה תקופה ולא יכול היה הבחור לסבל את הקרבת יתר הזו, למה הוא מיחס יותר, אזור עז ושאל את הראש ישיבה, למה אתם מקרבים אותי כל-כך? הלא מה שעשיתי לבנכם שהבאתי אותו אליכם, כל בחור מוכן למסר נפשו בעבורכם. ענה ואמר לו הראש ישיבה ר' ברוך בער: יש לאדם הרבה ידידים, כל אחד אומר שזה הידיד שלי, אף מי נקרא ידיד אמת? מי שמבצע את הרצון של הרבי, מי שעוזר לרבי בעת צרה — זה נקרא ידיד אמת. ומזה אנו יכולים ללמד הרבה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שאנזה להרבה ידידים טובים, ידידים אמתיים שעוזרים בעת צרה, והקדוש-ברוך-הוא יהפך לנו את הצר"ה הזו לצה"ר, ויאיר לנו האור אין סוף, ונהיה דבוקים בו יתברך, ונטיל עמו יתברך, אמן ואמן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשעט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ואתחנן, י"א מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה. וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ביום רביעי לא יהיה שעור, כי אני לא אהיה בבית, אלא אם אתם יכולים להקדים את זה לשעה שבע, כי בשמונה אני צריך לנסע לבר-מצוה.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׂאֲנִישִׁי שְׁלוֹמִנוּ יֵצְאוּ עִם הַקְּמָעוֹת, וְכִךְ יוּכְלוּ
לְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַהֲלוֹאוֹת שֶׁהוֹצֵאתָ, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה
אֲצֵל אֲנִישִׁי שְׁלוֹמִנוּ.

הַעֲקֹר אֵל תְּדַאֲגוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב לְאִמְךָ, וְתִמְסַר לָהּ אֶת זֶה.

לא תשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, "י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל מֵרֵת ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

כָּל הַעֲנִיָּן מֵה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, זֶה דְּבַר עֲדִין מְאֹד, אֲבָל אָנִי אֲדַבֵּר
מִזֶּה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֶפְעַל אֲצֵלְךָ, וְנִשְׁמַע
וְנִתְּבַשֵּׁר אֲצֵלְךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַרְּבֵה גִמַּת מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְיִהְיֶה בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה תָּמִיד בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, "י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, יְדִידֵי,
תְּלִמִּידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתֵּהִי בְּשֵׁטַח בְּצַהָרִים, בְּשָׁעָה שֶׁהַגּוֹי בָּא עִם הַגְּרָנִיט, כִּי כָּל־מִפְחָדִים לְהִגִּיעַ, רַק אִם אַתָּה תִּהְיֶה שְׂמֵחַ הֵם יִגִּיעוּ, כִּסְף אֵין בְּעֵינָי, תְּמִיד אָנִי יָכוֹל לְאַרְגֵּן, הַעֲקֹר שִׁיְהִי גְמוּר הַמְּדַרְגּוֹת, כִּי גַם ... גְּרוּ יְאִיר, שְׂאוּמֵר שִׁיְכוּל לַעֲשׂוֹת אֶת הַכֹּל לְבַד, אֶת הַמְּדַרְגּוֹת הוּא לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, וְלָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, שִׁיְתַחִיל לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְּדַרְגּוֹת, כִּי זֶה אֲמָנוּת מִיְחַדָּת, נִתְחַיֵּל עִם הַמְּדַרְגּוֹת, וּכְשֶׁנֶּגְמַר אֶת זֶה, אַחֲר־כֵּן יִהְיֶה הַחֲשֵׁמֶל.

אֵין מֵה לְפָחַד מֵאַף אָחַד, הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּפְסִיק לִהְיוֹת הַצֵּאן לְטִבַּח וְכוּ'.

וְלָכֵן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לִהְיוֹת שְׂמֵחַ בְּצַהָרִים כְּשֶׁהַפּוֹעֵל שָׂם, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשָּׁכַח

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, "א מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתֵּהִי עֲכָשׁוּ רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה; וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם, שְׁתֵּהִי בְּבֵית אִוִּירָה שֶׁל שִׂמְחָה, כִּי אֵין זֶה עֵצָה לִהְיוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת, כִּי עֲקָר הַחֲכָמָה רַק לְהַחֲדִיר שִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְהַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְצָרִיכִים מָאד לְשָׁמֵר לֹא לִהְיוֹת בְּכַעַס עַל הָאִשָּׁה בְּשׁוּם פְּגָם וְאִפְּן, כִּי זֶה עֲבָרָה גְּדוּלָה מָאד, כִּי הָאִשָּׁה זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת דְּלִית לָהּ מְגֻרָמָה כְּלוּם, וְצָרִיכִים לְמַלְאוֹת אוֹתָהּ כְּמוֹ הַיָּרֵחַ, שְׁבָכָל חֲדָשׁ נִקְטָנָת, וְאַחֲר־כֵּן מְקַדְּשִׁים אוֹתָהּ מְחַדָּשׁ וּמְתַמְלֵאֵת, כֵּן הִיא

הָאִשָּׁה, עוֹבֵר עָלֶיהָ מֵהַשְּׂעוּבֵי כָּל חֹדֶשׁ וְכוּ', וְהִבְעֵל צָרִיף לְחֹזֶק
לְעוֹדֵד וְלִשְׂמִיחַ אוֹתָהּ בְּכָל פֶּעַם מִחֹדֶשׁ, וְכֵן זֶה מִצְוָה גְּדוּלָּה מְאֹד
לְעוֹר לָהּ.

וְרַבְּנוּ ז"ל רָצוּהוּ מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּשְׁמַר עַל שְׁלוֹם הַבַּיִת, וּבְמִקּוֹם
שֵׁשׁ שְׂמִיחָה בַּבַּיִת, יֵשׁ שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמִתִּי, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ
אוֹתָךְ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם, שֶׁמִּצְדָּד יִהְיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת,
וְתַעֲזֹר לְאִשְׁתְּךָ, כִּי זֶה מִצְוָה מְאֹד גְּדוּלָּה, וְאִם יִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ
בַּיִתְךָ, אַתָּה תִּגְרַם לִי נִחְתָּרוּחַ מְאֹד גְּדוּל.

רְאֵה לְהִיּוֹת 'גָּנֹב' לְגָנֹב' בְּכָל יוֹם קִצָּת מִקְרָא בְּפָרֶשֶׁת הַשְּׁבִיעִי,
קִצָּת מִשְׁנָה, קִצָּת גְּמָרָא, קִצָּת מְדָרָשׁ, קִצָּת הַלְכָּהּ, קִצָּת זִהָר, קִצָּת
תְּקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ הִרְבָּה מֵהַלְמֹד, וְאֲנִי מְאֹד
מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וּבְזֶה מִמֶּשׁ תְּחַיֶּנִי,
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאֲנִי עוֹבֵר עַכְשָׁיו יָמִים קָשִׁים מְאֹד, וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל
עַמְלִי — כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁאַתָּה מִתְחַזֵּק בִּירְאַת שָׁמַיִם, וְהַבַּיִת שֶׁלְּךָ
זֶה בַּיִת שֶׁל שְׂמִיחָה.

אֲנִי מְאֹד מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְבַּוֵּד בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יִתְבַּרַךְ, כִּי אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא —
זֶה מְאֹד חָשׁוּב, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֶה,
מְעֵרִיב — בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵז לֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוּם פְּרִינְסָה.

אִם תִּכְתֹּב לִי אֶפְלוּ שְׁתֵּי שׁוּרוֹת מִמֶּשׁ תְּחַיֶּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשפג

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, י"א מְנַחֵם אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁאֵם ... גְּרוּ יְאִיר, יִצְטַרְךָ אֶת

הַעֲזֵרָה שֶׁלָּךְ תַּעֲזֹר לוֹ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הוּא מְזַכֵּיר הַקְּהֵלָה, וְכָל מָה שֶׁלֹּא יִקְרָה תִּגִּידוּ שְׁזָה הוּא הָאֵשׁ, וּבִאֲמַת לֹא יִקְרָה שׁוּם דָּבָר, כִּי יִקְרָה לָהֶם: "תִּפְּלַעַל עֲלֵיהֶם אֵימַתָּה וּפְחַד בְּגֹדֶל זְרוּעֶיךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן, עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ הַיָּיִ"ה עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנִּיתִי", וְכֵן נִזְכָּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתֵנוּ וּבִגְאֻלָּתֵנוּ בְּקִרְוֹב מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשפד.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וְאַתְחַנֵּן, "יֵא מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעֲוֹלָם, צָרִיכִים לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ, שְׁמַלְא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.

מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל, כְּשֶׁהוֹלִיכּוֹ אוֹתוֹ לְבֵית-הַסֵּהֵר וְכוּ' שָׂאֵלוֹ אוֹתוֹ אַחֲר־כֶּף: מָה חֲשַׁבְתָּם כְּשֶׁפָּכְלוּ אֶת יְדֵיכֶם בְּאֲזִיקִים? עֲנֵה וְאָמַר: צִירְתִּי לַעֲצָמִי, שְׁזָה כְּבָר אַרְבָּעִים שָׁנָה אַחֲרֵי הַסְּתַלְקוּתִי, וּמָה כְּבָר יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּפְנֹס לְלַחֵץ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דָּבָר — לֹא דְבַיִם וְלֹא יַעַר, וְלֹא יַעַר וְלֹא דְבַיִם, וְאַתָּה אֵף פַּעַם לֹא רְצִיתָ לַעֲשׂוֹת דָּבָר כְּזֶה, סֵתָם תִּפְרוּ עֲלֶיךָ תִּיק. יֵשׁ אֶחָד שֶׁמִּתְנַפֵּל אֵלֶיךָ, וְהוּא עֹשֶׂה כְּרִטִּיסִי הַזְּמִנּוֹת לַחֲתֻנָּה, נִזְהָ סֵתָם שָׁקֵר, כִּי אֲנִי מְאֹד מִקְפִּיד לֹא לַחֲתֹן בְּגִיל צָעִיר, וַיַּעַן שֶׁעֲכָשׁוּ הוּא הָאֲפָנָה, שְׁמִי שֵׁיִשׁ לוֹ שׁוֹנָא שׁוֹרֵף אֶת הַרְכָּב שֶׁל הַשָּׁנִי, וּמֵאֲשִׁים עֲלִינוּ, כֵּן הוּא בְּעִנְיַן הַהַזְּמִנּוֹת, כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ הֵם לוֹקְחִים דָּבָר כְּזֶה, שְׂאֲנִי הֵייתִי מִרְשָׁה לַעֲשׂוֹת חֲתֻנָּה בְּגִיל צָעִיר, אֲצִלִּי זֶה סֵתָם טַפְּשִׁי.

אל תפחד, רק תדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וכשאתה מדבר עמם, אתה מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז תבכה גם להקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה ימתקו מעליך כל הדינים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ואתחנן, י"א מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לִי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נסיתי כמה פעמים להתקשר אליך, אבל זה לא עבר. אני אהיה
אתך בקשר אחר הצהרים.

אין מה לפחד כלל, כי לפי צו שמונה מספר שלש, הם נכנסו
מאד ללחץ על הבג"ץ שהוצאנו על המבנים פנת החי וכן על בית
העם וכו' הם משתגעים מזה, ולכן אין לך מה לפחד מזה, תהיה
אדיש ואל תפחד משום בריה שבעולם, הם סתם מפילים עלינו
תיקים. ... גרו יאיר, מסר למשטרה כמה הודעות נחוצות, והחוקר
הראשי עושה עצמו כלא כלום וכו'. ולכן ... גרו יאיר, לקח את
הכל עליו, הוא מזכיר הקהלה, אתה רק מנהל את התלמוד תורה,
ואין לך עסק עם אף אחד, ומה שירצו לסבך אותך, אתה אין לך
עסק רק עם המוסדות חנוף שלנו.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד נשמע
ונתבשר בשורות משמחות, שתהיה הפגירה של הסמ"ך-מ"ם, ואז

תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַטּוֹב בְּיוֹתֵר, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי — יֹאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי, וְהַכֹּל יָבוֹא עַל הַמָּקוֹם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אַחַר הַצְּהָרִים אָהִיָּה אִתָּךְ בְּקֶשֶׁר.

לֹא תִשְׁפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"ב מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּכֹל מִיָּנִי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל
בְּקֶשָׁה, עֲדִין נִמְצָאִים בֵּין אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא מְצִיִּתִים אוֹתִי! וּבְפָרֵט
כַּמָּה מִהָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים, אֲמַרְתִּי וּבְקֶשְׁתִּי שְׁאַנִּי אוֹסֵר אֶת אֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ לְקִנּוּת אוֹ לַתֵּן לְהַרְיוּחַ לְאַחַד שְׂמִשְׁמִיץ אוֹתָנוּ, מִתְּנַגֵּד אֵלֵינוּ
וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ, אֵיפֹה הַשֶּׁכֶל שֶׁלְכֶם?! הֲרֵי הֵם רוֹצִים לְקַבֵּר אוֹתָנוּ
חַיִּים (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְאַנְחָנוּ עוֹד נִתֵּן לָהֶם פְּרֻנְסָה?! אֲנִי לֹא מִבִּין
אֲתָכֶם! וְלִכֵּן אֲנִי בָּא עוֹד פַּעַם לְבַקֵּשׁ וּלְהַזְהִיר, שְׂאֵף אֶחָד מֵאֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לוֹ שׂוֹם שְׂיִכּוֹת עִם אֱלוֹ הַמִּתְנַגְּדִים שֶׁלָּנוּ,
וְעַכְשָׁו נִתְוַדַּע לִי, שֶׁגַּם תַּחֲנוּת דִּלְק שֶׁבְּכַפֵּר כַּמָּא שְׂיִכַת לְזֶה שְׂיִישׁ לוֹ
אֶת תַּחֲנוּת הַדִּלְק בְּיַבְנָאֵל וּבְאַלְמוֹת, וְלִכֵּן בְּשׂוֹם פְּנִים וְאִפְּן אֶל
תַּתְדִּלְקוּ שְׂמָה! הָאֲדָם הַזֶּה הוּא חֲצוּפָה גְּדוֹל, וְאַנְחָנוּ עוֹד נִתֵּן אֶת
הַפְּרוֹטוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת שֶׁלָּנוּ — אֶל אֲנִשִּׁים שְׂרוּדִפִּים וּמוֹסְרִים אוֹתָנוּ
עַל לֹא דְבָר?! יֵשׁ תַּחֲנוּת דִּלְק בְּכַפֵּר תְּבוּר בְּשִׂפְעַ, וְכֵן בְּטְבַרְיָה. וְכֵן
אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא לְלַמֵּד נְהִיגָה אֲצֵל מִי שְׂמוֹסֵר
וְרוֹדֵף אוֹתָנוּ עַל לֹא דְבָר! הֵם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם יִשְׁבְּרוּ אוֹתָנוּ כְּלַפְלִית,
נִרְאֶה דְבָר מִי יָקוּם.

נאָ וְנא תּפּתּחו אַתּ העינים, וְתראו שְׁפּל מַה שְׁקוּרָה אַתּנוּ
בְּעַתִּים הַלּלוּ — זֶה רַק כְּדֵי לְעוֹרֵר אוֹתנוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא עֲשִׂינוּ שׁוּם דְּבָר, לֹא נִגְעָנוּ בְּאִישׁ,
רַק עַל-יְדֵי הַהֶסְתּוֹת שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים נִגְדָנוּ קִמְץ קִטָּן "כְּנוֹפֵי־ת
אֶפְרַיִם", אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְפַחַד מֵהֶם? ! יֵאבְדוּ הֵם וְאַלְף פְּיוֹצָא בְּהֵם,
וְצַפְרָן אַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא תִנָּזֵק!

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְכַרְט אֶת הָאֲבָרְכִים
הַצְּעִירִים, שְׁתַּכְנִיסוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹ בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם, וְכֵן תִּזְהִירוּ אֶת
נַשׁוֹתֵיכֶם. הַלִּילָה יִהְיֶה הַשְּׁעוֹר בְּדִיוֹק בְּשַׁעֲהַ שְׁבַע.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"ג מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִין מַה לְדַבֵּר, שְׁלִבְנוֹת דִּירָה — אִין לְמַעְלָה מְזָה, כִּי כְּשֶׁנִּגְרִים
בְּדִירָה פְּרָטִית — אִין טוֹב יוֹתֵר מְזָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים:
שְׂמַחָה לְאִישׁ בְּשַׁעֲהַ שְׂדֵר בְּשָׁלוֹ; וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְבָנוֹת —
אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵי חֻלְקֶךָ, וּבְכַרְט שְׁתוּכַל גַּם לְהַשְׁכִּיר לְאַחֵרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"ג מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות הרשימה ששלחת לי בענין המורות, אני מאד מאד מרצה עם הסדר הזה, שסדרת כל פתה עם המורות, אין יותר טוב מזה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליחי בשנה הבאה, רק הוספה אחת יש לי, שגברת ... תחיה, תפנס להוראה שעתיים ביום, וזה רק בענין אמונת חכמים, "שיחות מוהרא"ש", פרוש על אבות וכדומה, זה יהיה לעזרה להחזיר בהן יראת שמים שלמה ואמונת חכמים. ואם יהיו ממנה אילו מניעות, זאת אומרת שלא תסתדר, נצטרך להוציא אותה, אנחנו צריכים רק את טובת הבנות, ולא לתת אותות כבוד, כי החנוף צריך להיות בראש מעינינו.

אודות מלוי מקום במשך השנה, תראי להסתדר עם מי שאת חושבת שזה טוב, ואני חושב שבצורה כזו מאד מאד תצליחי.

רציתי שתראי את המכתב גם ל... תחיה, וכך יהיה וכך ישאר, לא לשנות את סדר המורות שכתבת לי, ובצורת השם יתברך נעלה ונצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תשפט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ואתחנן, "ג מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתהיה על הבקר בשטח לראות אם באמת עושים את הזפת מסביב לבנין לגמר את הכל, וכן אם בא האדם עם הגרניט, כי אם שניהם לא באים מחר, סימן שהם עדין מפחדים מהמשטרה והכל כמו שהיה, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתהיה על השטח.

אני מכרח לדעת, אם הם הגיעו או לא, כי אחרת לא נראה לי שאבוא לארץ [חסר].

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא תִשָּׂא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"ג מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

עָלִי לֹמֵר לָכֶם, יַעַן שֶׁנִּגְזְרָה גְזֵרָה כָּל-כֶּף גְּדוּלָה עֲלֵיכֶם, וּמִסְתַּכְּלִים עֲלֵיכֶם בְּאֵלֶף עֵינַיִם, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה בְלוּשׁ, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲכָמִים, וְתִדְחֶה אֶת זֶה עַד הַדְּמֵן שְׂאֲגִיד לָכֶם, לֹא כִּדְאֵי לָכֶם לְהִסְתַּבֵּן, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁבְּנִכֶם כָּל-כֶּף רוּצָה וְכוּ', אֲבָל לֹא מֵצְאוּ עֲלֵינוּ שׁוּם דְּבָר, וְעַכְשָׁו הֵם מִסְתַּכְּלִים רַק עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנִכֶם, וְאִיפֹה שָׂרָק יֵשׁ הַתְּכַנְסוֹת בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ, כִּבְרַ יֵשׁ בְּלָשִׁים עִם מְשַׁקְּפֹת, אֲףֹ שְׂזָה דְּבָר מְאֹד מִצְחִיק אֲבָל כִּנְרָאָה שֶׁהֵם רוּצִים לְתַפְשׁ אֶתְכֶם עַל חֵם. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה חֲכָמִים בְּעֵינַי עֲצָמְכֶם, וְתִדְחֶה אֶת זֶה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִשָּׂא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"ג מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ

נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

תִּרְאוּ לְדַחוֹת אֶת זֶה לְזִמְן מָה עַד יַעֲבֹר זַעַם, אֵל תִּהְיֶה חֲכָמִים בְּעֵינֵיכֶם, הִיא עֲדִין לֹא בַת מֵאָה וְאַרְבָּעִים עוֹמְדִים עַכְשָׁו לְעֶצֶר אֶתְכֶם, כִּי הָאָבָא שְׁלָכֶם גָּרַם לָכֶם מֵה שְׁגָרָם, וְלִכֵּן הַבְּלָשִׁים מִסְתּוֹכְבִים סְבִיבוֹתֵיכֶם, אֲצַלְנוּ לֹא יוֹכְלוּ לְמַצֵּא שׁוּם דְּבָר, וְהֵם רוּצִים לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַזַּעַם עֲלֵיכֶם. וְלִכֵּן אֲנִי מַצִּיעַ לְדַחוֹת אֶת זֶה, כִּי כְּאִמּוֹר לְעֵיל הִיא עֲדִין לֹא בַת מֵאָה וְאַרְבָּעִים, אֲזֵ אֵל תִּהְיֶה

אָשֶׁר לא תשצב — לא תשצג בַּנְחַל רעג
חַכְמִים בְּעֵינֵיכֶם, כִּי הַכֹּל יִפֹּל עַל הָרֹאשׁ שֶׁלְכֶם, כִּי צָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת
וְלֹא לֵהִיּוֹת חַכְמִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם לֹא
לִפְּל בַּפֶּח.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תשצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאַתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם־אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצַמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאֶה גִסִּים
נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

רַק חִזּוֹק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְכֵן תִּדְבֹּר תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי
הַאַמוּנָה זֶה אֹרֶךְ אֵינֶן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְצָרִיכִים לְגַלוֹת אֶת זֶה לְכֹל בּוֹר
יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּלִי אַמוּנָה אֵינֶן לְאָדָם שׁוֹם חַיּוֹת, וְאַשְׁרֵי אָדָם שֶׁזוֹכֶה
לְחַיּוֹת בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תשצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאַתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם־אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר,
תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת דְּמָשֶׁק אֲלֵי־עֶזֶר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהֵיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה,
כִּי הַשְּׂמֵחָה מַצִּילָה אֶת הָאָדָם מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים, כִּי כָּל הַצָּרוֹת
בָּאוֹת מֵהַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה וְשִׁחוּרָה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא
שִׁיף תֵּאָוֹת וְגֵאוּהָ, הַעֲקֹר לְהֵיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים כּוּ יִתְבָּרַךְ, לְחֹשֶׁב
תָּמִיד אֵיךְ שְׂמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּכְפִי שֶׁתְּחַדִּיר אֶת זֶה בָּךְ, כִּכָּה
יִלְךְ לָךְ כָּל הַחַיִּים.

רְאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, וְהַ"בֵּית יוֹסֵף" זָכָה לְמַגִּיד מִן
הַשְּׂמִים, רַק עַל-יְדֵי שֶׁשָּׁקַד הַרְבֵּה בְּלַמוּד מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׁחַק
בְּזֶה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא תשצד

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכֵי-שֶׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"ד מִנְחָם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ, שֶׁהַפְּקֻדָּה
אֶת הַכֶּסֶף לְבֵית הַצַּדִּיק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיְהִיָּה לָךְ
חֶלֶק בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

מֵה שִׁיְהִיָּה עִמִּי, אָנִי לֹא יוֹדֵעַ, אֲכַל זֹאת אָנִי יָכוֹל לְהַגִּיד לָךְ,
שֶׁבְּדִירָה הַזֹּאת שֶׁשֶׁפְּצָנוּ וּבְאוּלָם הַזֶּה שֶׁבִּנְיָנוּ, פֹּה יִתְאָכְסֵן מְשִׁיחַ
צְדִקְנוּ.

אֲשֶׁר לא תשצה — לא תשצו בַּנְחַל ערה

הַלְוֵאֵי שְׂאֵזְכָה לְרֵאוֹת אֶת זֶה, עַל-כָּל-פָּנִים זֶה יִהְיֶה, וְהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁלֹכַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה חֵלֶק בָּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לא תשצה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵךְ וְאֶתְחַנֵּן, י"ד מִנְחָם־אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ נְצִיחַ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
רְפוּאוֹת גְּשָׁמִיּוֹת, אֲבָל צָרִיךְ לַעֲמֹד עַל הַמְשָׁמֵר אִם זֶה לֹא אֶפְנֹדְצִיט,
אֲשֶׁר זֶה לֹא דָּבָר מְסֻפֵּן, וְהַיּוֹם הַנִּתְחַוֵּחַ לָזֶה מְאֹד מְאֹד קָל, וְלֹא
צָרִיכִים לִפְחֹד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם רְפוּאוֹת וַיִּשׁוּעוֹת, וַיִּהְיֶה לְכֶם
הַרְבֵּה נַחַת מֵהַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לא תשצו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵךְ וְאֶתְחַנֵּן, י"ד מִנְחָם־אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי תְּלִמִּידֵי ...
נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תהיה חכם, ותחכה עד יעבר זעם, ואל תדחק את השעה, כי כף אומרים חכמינו הקדושים (ברכות סד.): "כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו, וכל הנדחק מן השעה השעה נדחקת מפניו", ולכן אל תדחק את השעה, כי אין לה אדם שאין לו שעה, אבל הכל מאבדים את השעה, כי דוחקים את השעה, תחכה ותראה שהכל יסתדר.

מה שאתה כותב בענין הבערגיר והעני וכו', כן כן הוא הספור בין הזוג הזה, שצריך לעבור על שבע מימות, וצריכים להתחבאות בשבע מימות וכו', אבל לבסוף היתה חתונה יפה מאד, ולכן צריכים להיות מאד פקח, אל תניח את הבחור הזה, כי הוא כלי נפלא, בעל מדות טובות, בעל דרך ארץ, ויהיה לכם הרבה נחת ממנו.

ראה גם ראה, שכל מה שלמדתי אהך במשך כל השנים, איך שצריכים את זה בחיים, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לה שבת שלום...

לא תשצו

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ואתחנן, י"ד מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממכם, שאתם לא מפחדים והולכים על הכביש הראשי, והולכים לקנות רק בחניות שלנו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתפתחו גם מספר חשבון בנק בבנק הדאר, באפן שנראה להם שאנחנו נמצאים ביבנאל, ואותנו לא יזרקו מפה. רק תחיו ביחד בשלום ואהבה, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תשצח.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה עֲסוּק בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ
טוֹבָה, שֶׁתִּמְסַר אֶת הַמְּכַתְּבִים, וּבִכְפָּרְט ל... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁנֵה מְאֹד מְאֹד
דְּחוּף וְנַחוּץ.

לֹא כְּתַבְתָּ לִּי בְּעִנְיַן הַ"שְׁוִיתִי" אִם הוּא תִקֵּן אֶת זֶה אוֹ לֹא, אֲנִי
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַד שְׂאֲנִי אֲגִיעַ, הוּא יִתְקַן אֶת זֶה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְיֵד גְּזֻכָּה לְהַחְזִיק לְפָנַי הָעֵינַיִם אֶת
הַ"שְׁוִיתִי לֵה' לְגַדְדִי תָּמִיד", כִּי בַר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ תָּמִיד לְחַשֵּׁב
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֵתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשִּׂמְחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁקִּבַּלְתָּ
חֶזֶן מְשֻׁהוּ מְשֻׁהוּ, שְׁמוּכָן לְךָ מִשְׁשׁוֹת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְזֹכִיתָ לְזֶה כְּמוֹ
צְפוּר בְּכִיס.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ב.): "קִשְׁיָה זִוּוּגוֹ שֶׁל אָדָם
כְּקָרִיעַת יַם סוּף", וְשׂוֹאֲלִים הַמְּפָרְשִׁים: לְמָה דִּיקָא כְּקָרִיעַת יַם סוּף?
אֵלֹא כְּשִׁבְאוֹ עִם יִשְׂרָאֵל לַיַם סוּף, לְכָל אֶחָד הֵיטָה תְּכֵנִית אַחֲרַת:
אֵלֹו אָמְרוּ לְלַכֵּת בַּמִּדְבָּר, אֵלֹו אָמְרוּ לְחַזֵּר לְמִצְרַיִם, אֵלֹו אָמְרוּ
לְהִלָּחֵם וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל שֶׁיִּבְקַע לָהֶם הַיָּם, זֶה אִף אֶחָד לֹא אָמַר, וְכֵן
זֶה גַם בְּזוּוּג, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ תְּכֵנִית, אֶחָד אוֹמֵר: אֲנִי אֶקַּח אֶת
הַבַּחּוּר הַזֶּה וְכוּ', אוֹ אֶת הַבַּחּוּר הַזֶּה וְכוּ', מִי הַבַּחּוּר הָאֲמַתִּי? אִף
אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ שְׁנֵה יִגִּיעַ, וְכֵן גַּם כַּף קָרָה אֲצִלְךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

יְעֹזֵר, שְׂיִחְיוּ בְּיַחַד וַיִּשְׁמְחוּ בְּיַחַד, וַיִּשְׁרְיוּ אֶשְׁרֵינוּ וְכוּ', וַיִּסְעוּ בְּיַחַד
לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל מִתִּי שֶׁהֵם רוֹצִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֹא תִשְׁצַט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּלְךָ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אֶל בֵּית
הַקְּשִׁישִׁים, שֶׁהֵם מְתַאֲסָפִים שְׂמָה חֵיוֹת הַטָּרְף, וְאֵל תּוֹרַה הַתָּר
לְעֶצְמָךְ, כִּי זֶה מְקוֹם צְבוּרִי, וּמִתָּר לָךְ לְהִפְגֹּם.

מֵה לָךְ וּלְצָרָה הַזֶּה, לְהִפְגֹּם בְּגוֹב הָאֲרִיּוֹת, אֲנִי לֹא מְפַחַד מֵהֶם,
וְלִכֵּן גַּם אֶתָּה אֵל תִּפְחַד מֵהֶם בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּנִי, וְאֵל תִּלְךָ אֲלֵיהֶם,
אֵין לִי שׁוֹם יַעֲסֵק אֶתָּם [חֲסֵר]. אֲנַחְנוּ אֲנָשֵׁי חֵק וְלֹא מְפָרִים אֶת הַחֵק,
אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים שְׂקֻטִים, אֲבָל אִם מִתְחִילִים אֶתָּנוּ, נוֹכַל לְהַשִּׁיב
כְּגַמּוּלָם. וְלִכֵּן מֵה לָךְ לְלַכֵּת שְׂמָה, וּמֵה לָךְ לְהִתְנַפֵּחַ שְׂמָה, אֵין לָךְ
שׁוֹם יַעֲסֵק אֶתָּם, אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּכָלֵל שְׂתַגַּשׁ אֲלֵיהֶם, וּמֵה שְׂאֲנַחְנוּ
צָרִיכִים לְפַעַל זֶה דְרָךְ הַחֵק.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂבְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת תִּתְקַשֵּׁר אֶל
הַעוֹרֵף-דִּין, שְׁעַל הַבְּקָר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן יִהְיֶה לָנוּ מְכַתֵּב מִמֶּנּוּ,
שֶׁהַשׁוֹפֵטֵת נִתְּנָה לָנוּ צוּ, שְׁעַד אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים מִתָּר לְעַבֵּד, וְזֶה מְאֹד
מְאֹד נְחוּץ לָנוּ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְגֹּם בְּשׁוֹם לַחֵץ, אֵין לָנוּ מִמִּי לְפַחַד רַק
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, חֲסֵדֵי הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, שְׂאֲנַחְנוּ זְכִינוּ

אֲשֶׁר לא תת — לא תתא בַּנְחַל רעט

לְהִתְקַרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תת.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כֵּן הוּא הָאֱמֶת, רְצִיחִי שֶׁתִּפְסִיק לְהִדְפִּיס "עֲלוֹן הַקְּהֵלָה" וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב שֶׁ'תִּגְנֹב' זְמַן לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְחִבֵּל עַל הַזְּמַן שֶׁלְּךָ.

בְּעֵינַי מֵה שֶׁשָּׂאֵלְתָּ, שִׁיְהִיָּה יֵצֵר הָרַע וְכוּ', בְּיָדָי כֶּף הוּא, וְאֵין זֶה סְתִימָה כָּלֵל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עב), שִׁישׁ כֶּמֶה מִיָּנִי יֵצֵר הָרַע, וְיֵשׁ יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא מְלַאֵף הַקְּדוֹשׁ, וְעַל-פִּי זֶה תִּבִּין שֶׁאֵין סְתִימָה כָּלֵל, עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָנוּ יֵצֵר הָרַע עַב וּמִגָּשֶׁם מָאֵד, וְאִזּוּ יְהִיָּה יֵצֵר הָרַע שֶׁל עֲנִיגֵי רוֹחַנִיּוֹת וּמְלַאֵף קְדוֹשׁ הוּא.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְאַחוּתְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תתא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִים לְבֵן אוֹ לְבַת, יֵשׁ בְּזֶה מִשְׁמְעוֹת עֲמֻקָּה מְאֹד, וְאִסוּר לְזַלְזֵל בְּזֶה, שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַבַּת שֶׁלָּךְ אֵינָם שְׁמוֹת כָּלֵל, זֹאת אוֹמֶרֶת הַבַּת שֶׁלָּךְ מִסְפָּנָה, אֵין לָהּ שֵׁם יְהוּדִי, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׁסוּבָלֶת כָּל-כָּף הַרְבֵּה תִּסְפּוּלִים וְצָרוֹת.

וְלִכֵּן רְאוּי שְׁתַּבְּחָרִי אַרְבָּעָה שְׁמוֹת מִהֶאֱמָהוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת: שָׁרָה, רַבְקָה, רַחֵל וְלֵאָה, כִּי אֶחָד מִהַשְּׁמוֹת הָאֵלוֹ מִתְּאִימִים לָהּ, וְאִם הִיא תִּקַּח שֵׁם יְהוּדִי מִהַשְּׁמוֹת הַלְלוֹ, תִּהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וְאֶתְחַנּוּן, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אִם כִּי עֲדִינן לֹא רְאִיתִי כְּתָב בֵּין מַחְתָּנִים, אֶלֹא אִם כָּל-כָּף הַתְּעַקְשׁוּ, שְׂיִהְיֶה כְּכָה וְכוּ'.

הַעֲקָר רַק לְהַתְחַזֵּק וְלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ כְּבָר לְגַמֵּר אֶת הַסְּדוּר גִּסַּח עֲדוֹת הַמְּזוּרָח, כִּי רְצִיתִי מְאֹד, שְׂיִדְפֹּס בְּמֵאוֹת אֲלָפֵי עֲתָקִים, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

אֲנִי עוֹמֵד לְגַמֵּר כְּבָר אֶת הַפְּרוּשׁ "מְגַן אֲבוֹת", וְלִכֵּן תִּרְאוּ

לְהַזְדַּרְזוּ עִם זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לַיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, לֹא
לְהִתְרַאֲוֶן עִם אֶף אֶחָד, עִם שׁוֹם כְּלִי תִקְשְׁרֶת, וְכֵן לְהוֹדִיעַ בְּבֵית
לְאִשָּׁה וְלִילָדִים יְהִיָּה מִי שְׂיִהְיֶה, שְׁמַצְלִצֵל וְשׁוֹאֵל שְׁאֵלוֹת — לֹא
לְשִׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם אֶף אֶחָד. רַבְּנוּ ו'ל אָמַר: "נִצְחָתִי וְאַנְצִיחַ, שְׁמִדְתּוֹ
נִצַּח", וְלָכֵן מֵאַחַר שְׁנַתְגַּלְהָ שְׁכַל הַשְּׂרָפוֹת וְהַהֲזָקוֹת עָשׂוּ "כְּנוֹפֵיית
הָאֶפְרַיִם" בַּעֲצָמָם, כְּדִי לְהַכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵנוּ, וַיֵּשׁ לְמִשְׁטָרָה אֶת כָּל
הַמִּידַע שְׁנַתְנֵנוּ לָהֶם, וְלָכֵן אֵין מַה לְהוֹסִיף וְאֵין מַה לְגַרֵעַ עַל זֶה,
וְלָכֵן כָּל מִי שְׁמַעֲנֵן לְדַעַת מִשְׁהוּ מִהַקְהֵלָה, שְׂיִשְׁלַחוּ אוֹתָם אֶל
הָאֶבְרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא מְזַכִּיר קְהֵלְתָנוּ וְהַדוֹבֵר שֶׁל הַקְהֵלָה.

אֲנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּמִצַּב כְּסָפִי מְאֹד קָשָׁה, וְהַבְּטַחְתִּי לְקַבְּלָנִים
לְשֵׁלֶם לָהֶם עַד ט"ו בָּאָב, וְהֵייתִי אֲמוֹר לְהִיֹּת בְּשֶׁבֶת זו כָּאֵן, וְהִנֵּה
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָר לָנוּ, שֶׁהַשׁוֹפְטֵת נִתְנָה לָנוּ אַרְכָּה שֶׁל אַרְבָּעָה
חֲדָשִׁים לְגַמֵּר אֶת כָּל הַעֲבוֹדוֹת, וַיַּעַן שְׂאֲנֵי רוֹצֵה לְגַמֵּר אֶת זֶה כְּבָר
עֲכָשׁוּ, וְכֶסֶף מִנְלֵן? ! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּעֲשׂוּ
כָּל מַה שְׂבִינְדְכֶם לְעֹזֵר לִי, כִּי הַעֲזָרָה שְׁלִי זו הַעֲזָרָה שְׁלָכֶם וְשֶׁל
הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְכִמוֹ שְׂאֵתָם בַּעֲצָמָכֶם יוֹדְעִים, זָכְרוּ הֵיטֵב כִּמָּה
טוֹבוֹת קִבְּלָתֶם מִמֶּנִּי וְכִמָּה עֲלֹבוֹנוֹת וְשְׂפִיכוֹת דָּמִים שׁוֹפְכִים לִי זֶה
יָמִים וְשָׁנִים עַל לֹא דְבָר, וּבְכֹפֶרֶת לְאַחֲרוֹנָה מַעַת שֶׁהִתְחִילוּ לְהִסִּית

נגדנו זה שבועים יחצני, שאני לא ישן במשך כל הלילה, רק ביום קצת, מרב צער ועגמת נפש, איך יכולים להטעות את המשטרה והבולשת ולעשות צחוק מהם, כי למעשה אלו המסיתים והמדיחים עושים צחוק מהמשטרה, הביאו מאות שוטרים עם פרשים ועם לוחמי טרור וכן יס"מים, וכן מסוק שהסתובב מלמעלה, ומכונה שמתזה צבע וכו', כאלו מי יודע אילו רוצחים ואלימים יש כאן, ולבסוף הצרכו ללכת מפה בבשת פנים על לא דבר, כי, תהלה לאל, אנשי שלומנו הם אנשים שקטים, לא מפרים את החק, אנשים שסובלים ומבליגים וכו' וכו', ולכן אני מאד מבקש אתכם, תמשיכו ללכת בדרך זו — לשתק ולהבליג והאמת תנצח, ואלו הרשעים המסיתים ומדיחים נגדנו, והם אשר עשו את כל החרבנות וההזקות והשרפות, יתגלה קלונם ברבים.

עכשו הוא זמן ההבחנה לראות אם אתם באמת רוצים בטובתי ולעזר לי, אם תשמעו אל מה שאני מבקש אתכם, לא לקנות ולא להתעסק בשום פנים ואפן עם אחד שהיה בהפגנה נגדנו, ודבר דברי גנאי ובלע, ולכן מי שבאמת שמי יקר בעיניו, שלא יתעסק עם כל אלו האנשים, לא לקנות אצלם, ולא לתקן אצלם, ולא לתדלק אצלם (לא בתחנת יבנאל ולא באלומות ולא בכפר כמא, שכל אלו התחנות דלק שיכות לאחד מראשי הפורעים).

ועל כולם — אני מאד מבקש את אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, שכלם יפתחו חשבון בבנק הדאר, ואת כל עסקיהם לעשות שמה, כי יעז שרוצים לפטר אשה מנשי אנשי שלומנו, שהיא המפרנסת את ביתה לבד, עלינו לעזור לה, וכן לקנות אף ורק במכולות "סופר ברסלב" משפחת ... שיחיו, "מיני ברסלב" משפחת ... שיחיו, ולאכל אצל "מסעדת ברסלב" משפחת ... שיחיו, שרק הם מוכרים מוצרים עם הכשרים טובים, של רבנים יראי שמים.

נא ונא תעשו כל מיני פעלות שבעולם לא להכנס במריבות עם אף אחד, כל הצרות של עם ישראל זה רק מפני שנאת חנם,

וְאִנּוּחֵנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיֵשׁ לוֹ קְהֵלָה אַחַת בְּעוֹלָם שֶׁהֵם מְאֻתְרִים יַחַד, אֵין גּוֹזְעֵנוֹת, אֵין שְׁנֵאת חָנָם, אֵין מְרִיבוֹת, אֵין לְשׁוֹן-הֶרֶע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת, אֲלֵא לּוֹמְדִים תּוֹרָה מִתּוֹךְ הַדְּחָק וְהַלְחָץ, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר רַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכָה, שְׁאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לְשַׁמַּח עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ, שְׁזַכֵּינוּ לְהִבְרָאוֹת מִזֵּרַע יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלֵא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, שְׁזוֹ הַשְּׁמַחָה הִכִּי גְדוֹלָה, וְהַשְּׁמַחָה שְׁאֲדָם שְׁמַח שֶׁהוּא יְהוּדִי — זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

רְאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִשְׁיַח וְלִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם רַק אֵלֵינוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי יִמִּינוּ כְּצַל עוֹבֵר, וְאָמַר אֵלֵינוּ הַנִּבְיָא (תְּנֵא דְבֵי אֵלֵינוּ רַבָּה, פָּרָק טו): לְפִי שְׁכָל הַמְּרַבָּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם אֲשֶׁר מְלוִיִן אֶת הָאָדָם עַד שְׁמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; וְרוֹאִים, כְּשֵׁאָדָם הוּא זָקֵן וְחַלְשׁ, וְיִכְבֵּר אֵין לוֹ אֵף אֶחָד, מַה נִּשְׂאָר אִתּוֹ? רַק הַדְּבוּר, וּמִי שֶׁהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַעֲרֵנוּ, אֲזֵי עַד עַתָּה זָקֵנָה לֹא יַעֲזֹב אֶת הַהִרְגֵּל הַטוֹב הַזֶּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הַדְּבוּר הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא תתד

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדְעָה בְּעֵנֵינִי הַנְּתוּחַ וְכוּ', לֹא לְלַכֵּת רַק לְבֵית-חֹלִים גְּדוֹל, הֵיכֵן שְׁיֵשׁ רוֹפְאִים גְּדוֹלִים, וּבְשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא לְלַכֵּת ל...

נָא לְתַת לִי אֶת הַשֵּׁם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂאֵת־פְּלִל
בְּעַבְדוֹ, וְהַתְּפִלוֹת שִׁיתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל, וּמִלְאָךְ
רַפָּאֵל שִׁיעֲמַד לְיַמִּין הַרֹפֵא, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁנּוֹלַד לָכֶם בֶּן לְמִזְל טוֹב, יִזְכֵּנִי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִיּוֹת בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל הַבְּרִית, תְּהִיָּה
אֲתִי בְּקֶשֶׁר בְּסִבִּיבוֹת שְׁעָה לְפָנַי שַׁבַּת אֲצַלְכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁהָיָה לִי,
שֶׁשְׁמַעְתִּי שֶׁהִרְשָׁעִים לְקַחוּ לָכֶם מְכוּנָה, הֵם עוֹד יִשְׁלְמוּ כָּפָל כָּפָלִים,
וְאֵל תִּפְחָדוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תתו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אָשֶׁר לֹא תתו — לֹא תתח בְּנַחֵל רַפָּה

אם בדיקת דם יצאה בסדר — אין מה לדאג, וכדאי למרוח את העצמות עם שמן זית שנשארו מהדלקת גרות במוצאי־שבת.

אני מקווה, שעד שאני אבוא, שיתקן את ה"שויתי" ואת הבמה.

המאחל לך שבת שלום...

לֹא תתו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר ואתחנן, י"ד מנחם־אב ה'תשס"א.

שלום וברכה ידידי ... גרו יאיר.

רציתי שתבקש מפל אנשי שלומנו אם יכולים להצטרף יחד להוציא אותי מהבץ, כי הכטחתי ל... עד ט"ו באב, ואין לי, ומה גם יען שיש עכשו עת רצון, אני רוצה לגמר את הכל מה שיותר מהר, האולם וכו', והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שהכל ירגע, ואז נזכה לעשות הרבה שמחות, בעזרתו יתברך.

רק שמר איך שאתה מדבר, כי יש עכשו בקרת בכל מקום וכו'.

המאחל לך שבת שלום...

לֹא תתח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר ואתחנן, י"ד מנחם־אב ה'תשס"א.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני פתבתי בכלליות, כי זה אבא של ... גרו יאיר, לא התפונתי אליך, ויען שהוא גרם הכל וכו', ולכן תדחו את הכל עד עת בא

דְּבָרוֹ, וְאֵל תְּהִיֹו חֲכָמִים בְּעֵינֵיכֶם, כִּי עַכְשָׁו אֶת כָּל הַפְּעַס הֵם רוֹצִים לְהַכְנִיס בְּכֶם, וַיֵּשׁ בְּלוּשׁ גְּדוּל, וְלִכְן מֵאֲחֵר שְׁאֶצְלָנוּ לֹא מֵצָאוּ פְלוּם — יְבוֹאוּ אֲלֵיכֶם, וְאֵל תִּתְּנוּ לָהֶם אֲכָל לְאֶכֶל... תַּעֲשׂוּ מַה שֶּׁבִקְשִׁיתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא תתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, י"ד מְנַחֵם-אָב (אוֹר לט"ו בָּאָב) ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלִיּוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב". הַיְוִ"ה עָלֶיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יַדֵּיהֶן, אָמֵן.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית ל:): לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל בְּחַמְשָׁה-עָשָׂר בָּאָב וּכְיוּם הַכַּפּוּרִים, שֶׁבָּהֶם בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹצְאוֹת בְּבִגְדִים לְבָנִים, וְכָל מִי שֶׁלֹּא הָיוּ לוֹ בְּגָדִים לְבָנִים, הָיָה יוֹצֵא בְּבִגְדִים לְבָנִים שְׂאוּלִים. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: מִיֵּלָא, יוֹם הַכַּפּוּרִים אֲנַחְנוּ מְבִינִים לָמָּה זֶה יוֹם טוֹב, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַפֵּר לָנוּ עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְלִכְן זֶה יוֹם טוֹב גְּדוּל, וְאִזּוּ הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַפֵּר עַל הָעֲוֹנוֹת. אֲבָל מָה הָיָה בְּחַמְשָׁה-עָשָׂר בָּאָב, שֶׁהִיְתָה שְׂמֵחָה גְּדוּלָּה פֶּל-כָּף כְּיוֹם הַכַּפּוּרִים? אֵלָּא אִזּוּ הִתְרוּ שְׂבָטִים לְהִתְחַתֵּן זֶה עִם זֶה. כִּי עַד אִזּוּ כָּל שְׂבָט הָיָה מִתְחַתֵּן רַק עִם בְּנֵי שְׂבָטוֹ. בְּט"ו בָּאָב הִתִּירוּ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה יוֹתֵר שְׂבָטִים שְׂבָטִים, חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת, שְׂאִין יְכוּלִים לְהַנָּשֵׂא זֶה עִם זֶה, וְעַל זֶה עָשׂוּ חַג, כִּי אֵין עוֹד שְׂמֵחָה וְחַג גְּדוּלִים יוֹתֵר מִזֶּה, שֶׁיְהוּדִים מִחֲזִיקִים עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, מִתְחַתְּנִים זֶה עִם זֶה. לֹא כָּל אֶחָד זָכָה וְהָיוּ לוֹ בְּגָדִים לְבָנִים, עַל-כֵּן יֵצְאוּ בְּבִגְדִים שְׂאוּלִים. וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט), מַה

זֶה בְּגָדִים לְבָנִים? שְׂאָדָם יִהְיֶה לוֹ מִחַ נְקִי, שְׂמַחוּ יִחְשָׁב רַק טוֹב:
 בְּגָדִים לְבָנִים, גִּידֵי הָאָדָם יִהְיוּ נְקִיִּים, וְלֹא יִהְיוּ מְכַתְּמִים כָּלֵל. כְּתוּב
 בַּסֵּפֶר בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר, שְׂמַט"ו בָּאָב כָּבֵר מִתְחִילָה לְהַאִיר הָאֶרֶת רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה. זֶהוּ בְּדִיוֹק אַרְבָּעִים יוֹם קֵדָם בְּרִיאַת הָעוֹלָם, כִּי בְּרִיאַת
 הָעוֹלָם הָיָה בְּכ"ה בְּאֵלּוּל, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲזַי נִבְרָא הָאָדָם, זֶה הַיּוֹם
 תַּחֲלַת מַעֲשֵׂיךָ, כִּי עָקֵר הַבְּרִיאָה הִיְתָה בְּשִׁבִיל הָאָדָם, וְלָכֵן מַט"ו
 בָּאָב עַד כ"ה בְּאֵלּוּל זֶהוּ אַרְבָּעִים יוֹם, וְעַלִּינוּ לְהִכִּין עֲצָמָנוּ לְרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה.

הֵן אָמַת אָנִי יוֹדֵעַ, שְׁלַנְשִׁים זֶה דְבָר קָשֶׁה שֶׁהַבְּעַל נוֹסֵעַ,
 וּמִשְׁאִיר אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, אֲבָל הָאִשָּׁה מְקַבֶּלֶת בְּדִיוֹק חֶלֶק כְּחֶלֶק
 כְּמוֹ הַבְּעַל, הַבְּעַל נוֹסֵעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, לְפַעַל שָׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה,
 שָׁנָה שֶׁל פְּרֻנְסָה וְשִׁפְעַע, שָׁנָה שֶׁל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְגַם הָאִשָּׁה תִּקְבַּל
 חֶלֶק שֶׁהִיא עֲזָרָה לְבַעֲלָהּ לְנוֹסֵעַ.

הַהֶכְרַח לִי לֹאמֹר לָכֵן, אֵין זֶה קָל — לֹא לְנָשִׁים וְלֹא לְגִבְרִים,
 כִּי לְהִיּוֹת שֵׁם אֵין זֶה קָל כָּלֵל וְעָקֹר. הֵן מֵצַד הָאֶכָּל, הֵן מֵצַד
 הָאֲחִסּוֹן וְהַלִּינָה וְכוּ', עַל-כָּל-פָּנִים אָנוּ מְכִינִים עֲצָמָנוּ לְקִרְאֵת רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, עֲבָרָה עַלִּינוּ כְּמַעַט שָׁנָה, וְהִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים כְּבָר סְמוּךְ וְנִרְאָה
 לְחַדֵּשׁ אֵלּוּל, שָׁבוּ עַלִּינוּ לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא
 פָּגַמְנוּ כָּלפִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא קִיַּמְנוּ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ צָרִיף לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 אֵב הַרְחֻמָּן, נוֹתֵן לָנוּ יְמֵי הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, נוֹתֵן לָנוּ יְמִים שְׁנֹבְדִיק
 בְּעֲצָמָנוּ אֵיף אָנוּ נִרְאִים. הַיּוֹם שׁוֹמְעִים דְּבָרִים מְזַעְזָעִים, רַחֲמָנָא
 לִישׁוּבָן, אֲנָשִׁים צְעִירִים נְחַטְטִפִּים, נְהַרְגִים בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת
 אֲכֻרִיּוֹת, פֶּחֶד לְצִאת מֵהַצָּפוֹן לְדָרוֹם, מֵהַדָּרוֹם לְצָפוֹן, מֵהַצָּפוֹן
 לְמֶרְכָּז וְלַהַפֵּךְ, מֵהַדָּרוֹם לְמֶרְכָּז וְלַהַפֵּךְ, אֲנָשִׁים חוֹשְׁשִׁים, יוֹצְאִים
 מֵהַבַּיִת, וְאֵינָם יוֹדְעִים אִם יִחְזְרוּ בְּשְׁלוֹם. אַתָּן גְּרוֹת בִּיבְנָאֵל, עֲלִיכֵן
 לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד. חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אָנוּ פֹה מְסַבְּבִים רַק עִם
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵיכֵן שְׁנוֹסְתָּכֵל עַל כָּל אַרְבָּעָה קְצוּוֹת: מְזֻרָת,
 מְעָרֵב, צָפוֹן וְדָרוֹם, רוֹאִים שֶׁהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ מִתְחַבְּרִים יַחַד. רוֹאִים
 רַחֲבוֹת גְּדוּלָה מְאֹד. פֹּה יֵשׁ לָנוּ בַּעֲיָה מֵהַסֵּמ"ף-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ,

אָבֵל אֵינוֹ יוֹדֵעַ הַרְשָׁע מְרָשָׁע הַזֶּה, שְׂכָף הוּא יוֹתֵר מֵאֶחָד אוֹתָנוּ, כָּכֵל שֶׁהוּא רוֹדֵף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ, הוּא מֵאֶחָד אוֹתָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּשֶׁאֲנוּ רוֹאִים אֶת הַרְשָׁעוֹת וְהַאֲכֻזָּרוֹת שְׁלוֹ, אִזּוֹ אֲנוּ יוֹדְעִים שְׂאִין לָנוּ שׁוֹם עֵסֶק אִתָּם, וּבִזְזָה הוּא מְקַרֵּב אוֹתָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל בּוֹרְאָנוּ. בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה, פִּרְשַׁת עֵקֶב פְּתוּב: "לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם, כִּי הַנְּיִי"ה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא", אִין צְרִיף לִפְחַד מֵהֶם, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלָנוּ.

וְלִזְמַת אֲבֻקֶשׁ אֶתְכֵן מְאֹד, תִּרְאוּ שֶׁתְּהִיָּה בִּינֵיכֵן אֲהָבָה גְּדוֹלָה לְכַבֵּד זוֹ אֶת זוֹ, שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה, תְּמִיד תִּרְקְדוּ וְתַעֲשׂוּ לֵיל שְׂמִיחָה, לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה עֲצוּמָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזָכָה בְּאֵמֶת עוֹד לְשִׂמְחָה בְּהִרְבֵּה שְׂמִחוֹת אֶתְכֵן יַחַד, וְאֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶתְכֵן, שֶׁתִּתְּפַלְלֵנָה עָלַי וְעַל בְּנֵי בֵּיתִי, כִּי אֲנִי צְרִיף לְהִרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, וְתִפְלַת רַבִּים מְאֹד מוֹעִילָה, עוֹד מְזִמּוֹר תְּהִלִּים וְעוֹד מְזִמּוֹר תְּהִלִּים, זֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה אֲמִירַת תְּהִלִּים, הֵיוּ מְרַבִּים בְּזֶה מְאֹד, רַבְּנוּ ו"ל הַפְּלִיג בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים, וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג), שֶׁתְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשְׁבּוּבָה, וּפּוֹתֵחַ אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים הַסְּגוּרִים, צְרִיכִים רַק תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת לְהֶאֱמִין לְרַבְּנוּ ו"ל מֵה שְׂאֵמַר, כִּי בְּאֵמֶת צְרִיכִים הִרְבֵּה אֱמוּנַת חֲכָמִים, כִּי בְּלִי אֱמוּנַת חֲכָמִים אִין לְאָדָם כְּלוּם. אָדָם צְרִיף לְשִׁמְעַע בְּקוֹל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, בְּקוֹל הַצְּדִיק. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כא): הֵאֲזִינִים הֵם נֶגֶד אֱמוּנַת חֲכָמִים, וּמִדּוּעַ? כִּי פְתוּב "שְׁמַע בְּקוֹל חֲכָמִים". שְׁמַע בְּקוֹל הַחֲכָמִים מֵה שֵׁישׁ לָהֶם לְהַגִּיד, אֱמוּנַת חֲכָמִים זֶה הִיסוּד בְּקִיּוּם הַתּוֹרָה, מִשֶּׁה רַבְּנוּ הוֹרִיד לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה מִסִּינַי וּמִסְרָה לִיהוֹשֻׁעַ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בַּמִּשְׁנָה (אֲבוֹת א'): "מִשֶּׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמִסְרָה לִיהוֹשֻׁעַ וְיִהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים וְזִקְנִים לְנָבִיאִים, וְנָבִיאִים לְאֲנָשִׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה", מֵאֲנָשִׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה עָבְרָה הַמְּסֻרַת לְתַנָּאִים וְלְאֲמוֹרָאִים, לְגֵאוּנִים, לְסַבּוֹרָאִים, לְמַקְבָּלִים וּלְחֲכָמֵי הַתּוֹרָה מִדּוֹר דוֹר עַד דּוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, זֶה לְעִמַּת זֶה גַם-כֵּן הֵיוּ קִרְח וְעַדְתּוֹ, שֶׁחֵלֶק עַל מִשֶּׁה, וְהֵיוּ עִמּוֹ מֵאֲתֵיב וְחֲמָשִׁים רָאשֵׁי סְנֵהֲדָרִין, רַע-בְּגִיבִים, וְכָף

נִמְשָׁךְ מִדּוֹר דּוֹר, תָּמִיד הָיוּ נִבְיָאֵי שְׁקָר שְׁמַרְרוּ אֶת הַחַיִּים לִישְׁעֵיהוּ
הַנְּבִיא וּלְיִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא וְכו', וְלִשְׁאֵר הַנְּבִיאִים, וְכִף סָבְלוּ הַתַּנְּאִים
וְהָאֻמּוֹרָאִים צְרוֹת וְיִסּוּרִים מִהֲרוֹמָאִים, וְאַחַר-כֵּף מִהַבִּיתוּסִים
וְהַצְּדוּקִים, אֵין לָךְ חֲכָם אֲמַתִּי, צְדִיק הַדְּבּוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁלֵא קָם עָלָיו אֵיזָה רְשַׁע מְרָשַׁע וְחֶלֶק עָלָיו, וְרָצָה לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. רָצָה
לְשַׁבְּרוֹ, אֵלוֹ שְׁזָכוּ הַתְּקַרְבוֹ אֶל הַצְּדִיק הָאֲמַת וְשָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ, אֵלוֹ
שְׁלֵא זָכוּ — מִסְכָּנִים, נַעֲקְרוּ לְבַסּוּף מִהָעוֹלָם.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד שְׁבָרוּךְ הַשֵּׁם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַזְּמִין
לָנוּ צְדִיק, שְׁמוּלִיךְ אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הַנְּכוּנָה, מֵרָאָה לָנוּ שְׁלֵא לִפְחַד
מִכַּמָּה רִיקִים וּפּוֹחֲזִים שְׁיִכּוּלִים לְהַפְחִיד אוֹתָנוּ בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שְׁעָה
וְכו', אֵינְנוּ עוֹשִׂים שׁוּם דְּבָר חֲרִיג, הַכֹּל הוֹלֵךְ דֶּרֶךְ הַחֶק, אֲבָל הֵם
חוֹשְׁבִים שְׁיִכּוּלִים לְהַפְחִיד אוֹתָנוּ, וּמִדּוּעַ? כִּי מִסְכָּנִים, מִי שְׂאִין לוֹ
אֲמוּנָה, הוּא מִסְכָּן הַכִּי גְדוֹל, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, יֵשׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְאֵינְנוּ מִפְחַד מֵאֵף אֶחָד, מִי שְׂאִין לוֹ
אֲמוּנָה — הוּא בְּצְרוֹת, וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן לג):
אֲצֵל בְּנֵי אָדָם אֲמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל אֲצֵלִי אֲמוּנָה זֶה הַדְּבָר
הַכִּי גְדוֹל. וְרַבְּנוּ ז"ל רַק דְּבַר בְּאֲמוּנָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן ה'), שְׁפָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׁפָאִים לְאָדָם, זֶה רַק
מִחְסְרוֹן אֲמוּנָה, וּבַפְּרָט מַחְלַת הָעֲצָבִים זֶה בָּא מִחְסְרוֹן אֲמוּנָה, כִּי
מִי שְׁמַאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל זֶה אֵלֻקוֹת וְאֵלֻקוֹת זֶה הַכֹּל,
וְהַכֹּל זֶה הַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, אֵינְנוּ מִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, שׁוּם
דְּבָר לֹא יִכְנִיס אוֹתוֹ בְּלַחֲץ, הוּא רֵץ וּמִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וּבוֹכָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, אִם יֵשׁ לְאָדָם בְּמִי לְבַטַח, אֶל מִי לְבָרַח, הוּא
רְגוּעַ, יֵשׁ לוֹ לְמִי לְבָרַח, יֵשׁ לוֹ אֲבָא בְּשָׁמַיִם לְסַפֵּר לוֹ כֹּל הַצְּרוֹת,
אֲבָל מִסְכָּן, מִי שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה, נִדְּמָה לוֹ שְׂאִין צְרִיכִים אוֹתוֹ, נִדְּמָה
לוֹ שְׂאֵינְנוּ שׁוֹהֵ שׁוּם דְּבָר, הוּא בְּבַעֲיָה עֲצוּמָה, וְלָכֵן מָה שְׂאֵנּוּ
צְרִיכִים — לְשִׁמְעַע בְּקוֹל הַחֲכָם וְהַצְּדִיק, וְזוֹ מַעֲלַת הָאֲזִנִּים, שְׂאָדָם
צְרִיף לְשִׁמְעַע מָה שֶׁהַצְּדִיקִים מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ, וְלָכֵן זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד
— לְשִׁמֵּר עַל הָאֲזִנִּים, וְלֹא לְהַכְנִיס בָּהֶם שׁוּם רַע, כִּי טַבַּע שֶׁל
הָאָדָם שְׁנַמְשָׁךְ אַחַר הָרַע, שׁוֹמַע מָה שֶׁזֶה מְדַבֵּר אוֹ זֶה מְדַבֵּר, אֲבָל

צְרִיכִים לְהִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהַכְנִיס בְּאָזְנִים שׁוֹם דְּבוּרִים רָעִים. וְלִכְּן
 אֹמְרִים תְּכַמְּינֵנו הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּחַת ה:): "וַיִּתֵּד תְּהִיָּה לָךְ עַל אָזְנֶךָ"
 (דְּבָרִים כג, יד), אֵל תִּקְרִי אָזְנֶךָ אֶלֶּא אָזְנֶיךָ, שְׂאֵם יִשְׁמַע אָדָם דְּבַר
 שְׂאִינוֹ הַגּוֹן, יִנִּיחַ אֶצְבְּעוֹ בְּאָזְנוֹ. צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל
 הָאָזְנִים, מֵה שֶׁהִסְמֵ"ךְ־מ"ם מְסִית וּמְדִיחַ יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת תּוֹשְׁבֵי
 הַמְּקוֹם, אֲסוּר שְׂעִיעֶשֶׂה אֶצְלָנוּ שׁוֹם רָשָׁם, לָנוּ יֵשׁ אֶת דְּבָרֵי הַצְּדִיקָה.

וּמִסְפָּרִים סְפוּר מְעַנֵּן מְאֹד, הִיָּה אָדָם חָרַשׁ שְׂאִינוֹ שׁוֹמֵעַ, וְהִיָּה
 רוֹעֵה צֵאן בְּשׂוּדָה, וּבְכָל יוֹם הִיָּתָה אֲשֶׁתּוֹ מְבִיאָה לוֹ לְשׂוּדָה אַרוּחַת
 צְהָרִים. יוֹם אֶחָד אֲשֶׁתּוֹ חָלְתָה, וְלִכְּן לֹא הִבִּיאָה אֶת אַרוּחַת
 הַצְּהָרִים, עֲבָרָה שְׂעָה, שְׂעֵתִים, וְהָרוּעָה נִעְשָׂה רָעַב, אֲזִי הַחֲלִיט
 לְשׁוּב לְבֵיתוֹ לֶאֱכֹל, אֲבָל הִיָּה לוֹ עֵדֶר צֵאן גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא יְכוּל
 הִיָּה לְעֻזְבוֹ, בְּכֵן חִפְשׁ אָדָם שְׂיִכּוּל לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ טוֹבָה שְׂיִשְׁגִּיחַ עַל
 הַצֵּאן, וְהִנֵּה רָאָה אָדָם קוֹצֵר בְּשׂוּדָה חֲטִים, הוּא הִיָּה גַם־כֵּן חָרַשׁ,
 אֲזִי הַחַל לְדַבֵּר עִמוֹ בְּשִׁפְתַי הַחֲרָשִׁים, שְׂיִשְׁמַר עַל עֵדְרוֹ לְזִמְן מוֹעֵט.
 הַקּוֹצֵר שֶׁהִיָּה חָרַשׁ, חָשַׁב שֶׁהָרוּעָה מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ חֲצִיר לְצֵאָנוּ, אֲזִי
 הַחַל לְעֲשׂוֹת תְּנוּעוֹת בְּיָדָיו לְאוֹת שְׁלִילָה, וְהָרוּעָה הִבִּין מִתְּנוּעוֹתָיו
 שֶׁהַקּוֹצֵר מְשִׁיב לְאוֹת חַיּוּב, אֶחָד לֹא הִבִּין אֶת הַשְּׂנִי, וּבְכֵן הִלֵּךְ
 הָרוּעָה לֶאֱכֹל, מִשְׁחֹזֵר מִצָּא אֶת עֵדְרוֹ שְׁלֵם, וְשִׂמַּח מְאֹד. וְלְאוֹת
 תּוֹדָה לְקוֹצֵר, לְקַח כְּבִשָּׂה מִפְּטֻמַּת שְׂרָגְלָה שְׁבוּרָה, וְהִבִּיא לוֹ אוֹתָהּ
 מִתְּנָה, וְהִבְהִיר לוֹ בְּשִׁפְתַי הַחֲרָשִׁים — זֶה לָךְ מִתְּנָה עַל שְׂשִׁמְרָתָךְ
 עַל הַצֵּאן שְׁלִי. וְהִהוּא הִשִּׁיב בְּרַמְיָזָה שְׂאִינוֹ רוּעָה, וְאִינָם מְבִינִים
 זֶה אֶת זֶה, כִּי הָרוּעָה חָשַׁב שְׂאִינוֹ רוּעָה אֶת הַכְּבִשָּׂה, כִּי רָגְלָה
 שְׁבוּרָה, וְאָמַר לוֹ, אַתָּה יְכוּל לְשַׁחֵט אוֹתָהּ וּלְאֶכְלָהּ וְכוּ', וְהָרוּעָה
 דָּחַק בּוֹ לְלַקְחָהּ, וְחָשַׁב הַקּוֹצֵר, שֶׁהָרוּעָה חוֹשֵׁד בּוֹ שְׂשִׁבֵר אֶת הַרְגָּל,
 וּמֵאֲשִׁים אוֹתוֹ בְּזָה, וְהַחֲלוֹ לְרִיב, וְהָרוּעָה לֹא הִבִּין — אֲנִי נוֹתֵן לָךְ
 מִתְּנָה, וְאַתָּה מִפָּה אוֹתִי, וְהִשִּׁיב לוֹ מְכוֹת, וְנִעְשָׂה רִיב גְּדוֹל. וּבְתוֹךְ
 כֶּף עָבַר שָׁם עוֹבֵר אֲרַח גַּם־כֵּן חָרַשׁ, וְרָאָה סוּס מְסִתּוֹכָב לְבָדוּ, אֲזִי
 הִתְיַשֵּׁב עַל הַסּוּס וְהַחַל לְרַפֵּב, וְהִגִּיעַ לְמְקוֹם הָרִיב שֶׁל הָרוּעָה
 וְהַקּוֹצֵר, תִּכְף כְּשִׂרְאוֹ אָדָם שְׁלִישִׁי מִגִּיעַ, נִגְשׁוּ אֵלָיו וּבִקְשׁוּ שְׂעִיעֶשֶׂה
 מִשְׁפָּט, הָרוּעָה אָמַר: אֲנִי רוּעָה לְתַת לוֹ מִתְּנָה כְּבִשָּׂה, וְהַקּוֹצֵר

הבהיר שהרועה מבקש ממנו כסף על ששבר את רגל הכבשה וכו', והרוכב שהיה גם-כן חרש, חשב שהם חושדים אותו בגנבה על הסוס, והולכים לקרא למשטרה, בכך ירד מהסוס וברח. הקוצר כשראה סוס עומד בדרך, ישב על גבו וברח, הרועה ראה ששניהם ברחו, אזי לקח את עדרו וברח וכו', וכך התנהלה שפת החרשים עד שכלם ברחו.

וזהו רק משל לקהלה שלנו, יש פה סמ"ך-מ"ם, אנו רוצים לתת להם רק מתנות, רק לעזר להם, איננו מעניינים לריב עם אף אחד, באנו פה רק לעבד את הקדוש-ברוך-הוא, לחנך את ילדינו בקדשה ובטהרה, כפי שאין יכולים לחנך בעיר גדולה, איננו רוצים שום דבר אחר מעבר לזה, הם חושדים בנו שאנו רוצים להשתלט עליהם ולכבש אותם, אז ממילא יש פה ספור של רועה חרש, אחד שקוצר וזרע חרש, ואחד רוכב על סוס חרש, וכל אחד חושב שהנה הנה רוצים לעצרו, ואחד נכנס בתוך השני ורכים ביניהם, ואנו יושבים מהצד וצוחקים — מה אתכם, היצאתם מדעתכם? על כל דלי מלט — מביאים משטרה? הביאו ליבנאל כמה מאות שוטרים, מסוק, גז מדמיע, פרשים, לוחמי טרור וכו' וכו', כל הארץ נמצאת בצרות גדולות, מפחדים מבני ישמעאל, שעושים פגועים בכל יום, והנה פה ביבנאל הלך האפר החרש, ראש המועצה מביא מחנה של שוטרים, והשוטרים אינם מבינים מה קורה פה, למה הביאו אותם הלום, עשו מהם צחוק, ובכל יום ויום על כל דלי מלט שהקבלן מביא, מביאים שוב ושוב את המשטרה, פאלו אין לה מה לעשות, והיא ללעג ולקלס בעיני כל, הרי זה נדמה פאותם שלשה חרשים שרכים ביניהם, ואינם מבינים איש את רעהו, ואנו יושבים מהצד וצוחקים. מצד שני אנו בוכים, שעדין נמצאים פה 'רע-בנים' בכל ארצנו הקדושה, ישנם רשעים ארורים, שמכשילים את הרבים בנבלות וטרפות, שום הכשר אסור לסמוך עליו, רק הכשרים מפרסמים, כמו הבית-דין של הרב לנדא, הבית-דין של בעלז, הבית-דין של הרב רובין, הבית-דין של העדה החרדית וכו' וכו', אבל סתם 'רבנות' זו טרפה, 'רבנות יבנאל' זה 'דבר אחר'.

ובמה שאני אומר — אני חזק בזה, אינני מפחד מהרשע המרשע הסמ"ך-מ"ם. וצריכים לשמר מנגע הצרעת הזה מאד מאד. ולכן אנו יושבים מן הצד וצוחקים, תראו איך משגעים מושבה שלמה מפני סמ"ך-מ"ם אחד, וכן מהפך את כל המשטרה, ומבזבזים הון רב לשלח כל פעם נידת מטבריה ליבנאל וכו'. ולכן אבקש אתכם, תעמדו גם כן מהצד ותצחקו, אל תפחדו מאף אחד, אין לכם לפחד מאף ברירה שבעולם, תמשיכו לילך בצניעות, לא ישאר מכם רק הצניעות, בשכר צניעות של האשה, זכינו לגאלה בימי הזמן, וכך אומרים חכמינו הקדושים (מגלה יג): בשכר הצניעות של רחל אמנו זכתה ויצא ממנה שאול המלך, ובשכר הצניעות שהיתה בשאול, זכה ויצאה ממנו אסתר; אשר היא הכניעה את הזמן הרשע. ולכן עקר זכותך — שתלכנה בצניעות אמתית, הן בבגדים, וכן בשער, שלא יהיה גלוי שער, כי כל הצרות שבאות בבית הן רק מפני שהאשה הולכת בגלוי שער, והנשים הצדקניות עשו תגלחת לגמרי, וזה מביא שפע בבית, ואשר רב בבית. אבל ברגע שלא מקפידים על כך — סובלים מחלות וחלאים רעים, רחמנא לצלן. ולכן אבקש אתכם מאד, ראינה לילך בצניעות הבגדים והשער, ובזכות הצניעות תזכו לילדים קדושים וטהורים.

ביום רביעי בשעה שתיים אני רוצה לעשות סעדה גדולה, סעדת הנצחון. הם חשבו שישברו אותנו, הם ישברו אלף פעמים לפני שיגעו בנו. וזו תהיה ברית של משפחת ... וגם סעדה של כמה שבע ברכות, וסעדת הכנסת ספר תורה, ולכן אבקש מפל אשה, עשינה ביניכן רשימה, כמה וכמה נשים תאפינה עגות, כמה תכינה סלטים וכו', כדי שתהיה הסעדה גדולה מאד, לגברים, נשים וילדים בכל הקהלה שלנו. ויהיה זה במקום של האולם — אין זה אולם ארועים, אולם שמחות, זה הסלון שלי, הבית שלי. זה בית הצדיק, ואין לאף אחד רשות למנע להכנס, זה המקום שאני מכניס את אנשי. ופה תעשו ערב שמחה. ובשכובע זה תעשו את ליל השמחה בליל רביעי, שהשמחה תהיה בשלמות, ותתארגנה כדבעי, שכל אחת תכין משהו וכו', שתהיה שמחה מאד גדולה, אנו נביא את

השתייה, ויהיה זה ברית, וכן כמה שבע ברכות, וכן הכנסת ספר תורה ושמחת הנצחון, רבנו ו"ל אמר: "נצחתי ונאנצח", ואנו יכולים לשיר: "דידן נצח", לכן אבקש אתכן, תהיו בשמחה, ותתחילו לרקד משמחה, כי חכמינו הקדושים אומרים (תענית ל): לא היתה שמחה לישראל כמו חמשה-עשר באב וכיום הכפורים; יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוקה לשמח יחד, ואהיה אתכם בכל השמחות שלכם, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותנו, אדרבה נראה לכלם, שאיננו מפחדים מאף אחד וכו'.

אבקש את כלכן, אל תקנינה בשום מקום רק במכלת "סופר ברסלב" של משפחת ... ובמכלת "מיני ברסלב" של ... וכן לילך לאכל במסעדת ברסלב של משפחת ... וכן אני רוצה שכל אחת מכן תפתח חשבון בבנק הדאר, הם חושבים שיכולים לשבר את הגברת... ולעשות שביתה ולא להכנס לדאר, אנו נראה להם, שאנו היטב היטב משפתים בדאר, ויהיה זה דאר ברסלב. ויש לנו עוד הרבה תקניות וכו', אם הם רצו כף — לו יהי כן, הם מפרידים אותנו, אנו אוהבים את פלם, לנו כל יהודי יקר, אנו איננו מגרשים אותם, איננו רוצים את הרע שלהם, והכל מחמת הסמ"ך-מ"ם הרשע הזה, ימח שמו וזכרו, שיתבטל מה שיותר מהר, תמשיכו לומר מזמור ק"ט, זה הנשק שלנו, שיתבטל לבסוף, וכנראה מהשמים רוצים להראות לו הצלחתנו, לכן הוא דועף לאט לאט, אל תפחדו מאף אחד, תכף כשאנו גומרים לדבר, תתחילו לרקד בשמחה עצומה, ותמיד תלכו בשמחה, תקדימו שלום לכל אחד, אנו אנשי חק, שומרים על החק, איננו אלימים, כבר נתגלה מי עשה את השרפות, הם חשבו שייכלו לתפר עלינו תיק, וטעותם נתגלתה, השקר נתגלה, ועכשו מתבישים, אז רוצים שוב להתחיל, הנה קבלנו צו מהשופט, שמתר לנו לעשות כל הפתוח סביב, ובזה עלינו לשמח. אבקש אתכן מאד, לא להתגרות בתושבי המקום, איננו אלימים, איננו רוצים את הרע של אף אחד, אבל מי שיפתח פיו נגדכם, אל תפחדו לפתח פה יותר גדול וחזק נגדם. אבל כשרואים פלב — עוברים לצד השני, כי אין לנו עסק עם פלב,

אֲבָל אִם הַפֶּלֶב רֵץ אַחֲרֵיכֶם, אִז מְרֵאִים לוֹ שְׂאִין מִפְּחָדִים מִמֶּנּוּ.
זֹאת אֲנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם, לֹא לִילֵף בְּאֱלִימוֹת, אָנוּ אֲנָשֵׁי חֵק, וְכָל דָּבָר
מִטֵּפֵל עִם עוֹרְכֵי דִינִים, וְלִבְסוֹף נִרְאָה מִי יִנְצַח בְּגִדוֹל, אָנוּ נִזְכָּה
לְחַתֵּן אֶת יְלָדֵינוּ וְלָרוֹת רַב נַחַת מֵהֶם, נַחַת דִּקְדוּשָׁה, אָנוּ נִלְךְ עַל
הַרְחוֹב הַרְאֵשִׁי בְּזֶקֶן וּבְפֹאוֹת, וְהַנָּשִׁים תִּלְכְּנָה בְּצַנִּיעוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכָּה כְּכֹר לְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחַת
הַגְּאֻלָּה, הַעֲקָר תִּהְיֶינָה שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְאֵל תִּשְׂכַּחנָה בְּסַעֲדָה
הַגְּדוּלָּה, שְׁכָל אַחַת תַּעֲשֶׂה מִשְׁהוּ — אוֹ עֲגָה אוֹ סֶלֶט וְכוּ', וְיִהְיֶה
לְאֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף בְּשִׁפְעַע, וְנִשְׂמַח בְּצוֹתָא בְּשִׁמְחָה גְדוּלָּה.

הַמְּאַחַל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתי.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֲקֵב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מוֹדֶה לָךְ, שְׁעָשִׂיתָ הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
שְׁיַעֲזָרוּ לִי לְצִיאַת מֵהַחֹבוֹת, וּמָה גַם שְׂאִנִּי רוֹצֶה לְגַמֵּר אֶת הָאוּלָּם
וְגַם יֵשׁ הַתֵּר, וְכֵן אֶת הַמְּקוֹה לְמִטָּה וְאֶת הַחֲדָרִים, וְעַד שְׁיִתְפָּסוּ זֶה
יִהְיֶה גָמוֹר.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצֶּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁקוּשָׁרִים
אֶת יְרֵי בְּעִנֵּין הַחֲדָרֵת טְהָרָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוּ הַרְשָׁעִים רֵאשִׁי
הַעֲרֹכ־רַב וְהַמְּנַהֲיגִים שְׁלָהֶם, הֵם אֵלוּ שְׁעוֹצְרִים, אַף אֲנִי מְקוֹה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם נִלְךְ בְּחֻכְמָה וְשִׁכְל, וְנִלְךְ בֵּין הַטְּפוֹת —
נוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתִּיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר עֵקֶב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

בְּאַתִּי לְאַרְחֵ אֲתֶכֶם עַל שִׁבְת פְּרֻשֵׁת עֵקֶב, וְאַנִּי מִזְמִין אֲתֶכֶם
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, שְׂתִשְׁבְּתוּ אֲצֵלִי בְּשִׁבְת — הֵן לְאָכֹל וְהֵן לִישׁוֹן, וְזוֹ
תִּהְיֶה לִי שִׁמְחָה אֲמִתִּית, שְׂאֲנִי יָכוֹל לְשַׁלֵּם חֲזָרָה לְאַבָּא ר' ... גֵּרוּ
יֵאִיר, וְזֶה יִמְעִיט אֶת הַכָּאֵב הָעֵמֶק שֶׁיֵּשׁ לִי.

וְאַנִּי מְקַנְהָ, שְׂתִקְבְּלוּ אֶת הַהִזְמָנָה אִישִׁית.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתִּיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר עֵקֶב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנּוּ, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגְּדִים בִּ"יבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּוֹ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

מָאָד מָאָד רָצִיתִי, שְׂתוֹדִיעוּ בְּבֵית, שְׂכָל אִשָּׁה תְּבוּא הַלְּיָלָה
בְּשַׁעַת תְּשַׁע בְּדִיוֹק לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי יֵשׁ לִי דָּבָר
מָאָד מָאָד חָשׁוּב לְהַעֲבִיר לְכָל הַנָּשִׁים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל.

אֲנִי מָאָד מְקַנְהָ שְׂתַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֵקֶב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּבַרְתִּי עִם בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהִסְבַּרְתִּי לוֹ, שְׁצַר־יָכִים לְלַכֵּת אֶל אוֹרְטוֹפֵד, שֶׁהוּא רוֹפֵא מְמַחָה לְרַגְלִים, וְזֶה שׁוֹם דְּבַר, כִּי הִרְבֵּה יְלָדִים נוֹלָדִים כְּכֹה, גַּם הֵבֵן שְׁלִי הָיָה כְּכֹה, וְכֵן נִכְדִים שְׁלִי נוֹלָדוּ כְּכֹה, וּמָה שְׁעוֹשִׂים — שְׁמִים גָּבִס לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַרְגֵל, אָבֵל לֹא גִתּוּחַ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, רַק צָרִיכִים לְשָׂאֵל רוֹפֵא מְמַחָה, כִּי אֵין שְׁנֵי בְנֵי-אָדָם שְׁוִים, וְלִכֵּן אֵל תִּפְנֹסוּ לְלַחֵץ, אֲלֵא כְּדָאֵי לְהִתְיַעֵץ עִם רוֹפֵא גְדוֹל, רוֹפֵא מְמַחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחִינּוּקְתָּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמּוֹת.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּעֲוֹרְרִי אֶת נִשִּׁי אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיֵאֲפוּ אוֹ יִבְשְׁלוּ אֶרֶז אוֹ אֲפוֹנָה אוֹ תִפּוּחֵי אֲדָמָה, כְּדֵי שְׁיִהְיֶה לָנוּ עַל הַסְּעָדָה בְּיוֹם רְבִיעִי, שְׁאֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת סְעָדָה גְדוֹלָה מְאֹד, לְכָל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׂים וְהֵן הַיְלָדִים, בְּאִפְּן שְׁנַעֲשֶׂה שְׁמַחָה גְדוֹלָה מְאֹד. וְלִכֵּן תַּעֲוֹרְרִי אֶת כָּל נִשׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁכָל אַחַת תִּבְשֵׁל רַק מִשְׁהוּ אוֹ תֵאֲפֶה אִיזוֹ עָגָה, וְזוֹ תִהְיֶה סְעָדָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֵקֶב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם תּוּכְלִי לְעוֹרֵר אֶת כַּמָּה מְנַשֵּׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהֵן תְּעוֹרְרֵנָה עוֹד כַּמָּה נָשִׁים, וְכֵךְ לַעֲשׂוֹת שְׂרָשֶׁרֶת שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין הַנָּשִׁים, שֶׁכָּל אַחַת תֹּאפֶה עָנָה אוֹ תִבְשֵׁל אַרְזוֹ אוֹ תִפּוּחֵי אֲדָמָה אוֹ אֶפּוֹנָה, אוֹ לַעֲשׂוֹת סֵלִטִים, כָּל אַחַת תַּעֲשֶׂה מְשֶׁהוּ, וּבִיחַד כָּל הַקְּהֵלָה יַעֲשׂוּ, וְתִהְיֶה לָנוּ סַעֲדָה גְדוֹלָה מְאֹד כִּסְעֵדַת שְׁלֵמָה בְּשַׁעֲתוֹ לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי אָנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית בְּיוֹם רְבִיעִי, וְאֶת הַכְּנֻסֹת סֶפֶר תּוֹרָה, וְכֵן כַּמָּה שְׁבַע בְּרָכוֹת, וְעַל כָּלֵם סַעֲדַת הַנִּצְחוֹן, שְׁזָכִינוּ לְנִצְחַת "דִּידֵן נִצַּח", וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶי בְּקֶשֶׁר עִם כָּל נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאַחַת תְּעוֹרֵר אֶת הַשְּׂנִיָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתטו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר עֲקֵב, ט"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְּתָב כָּלְלִי, וְתִתְּלֶה אֶת זֶה בְּבֵית-הַכְּנֻסֹת הַגְּדוֹל, וְכֵן לְמַעַלָּה, וְכֵן בְּכוֹלָל, וְכֵן בְּיִשְׂיָבָה, וְאָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִקְבְּלוּ אֶת דְּבָרֵי.

בְּעִנְיַן הַלְדִים וְכו', מִכְרַח לְהִיּוֹת רַק עִם אָדָם מְבָגֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר עֵקֶב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּשִּׁיג אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִשְׁאַל
לְשְׁלוֹמוֹ בְּשָׁמַי, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ, שְׁתִּהְיֶה לּוֹ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת
הַגּוּף.

כְּפִי הַנִּרְאָה אֲנִי בָּא בְּיוֹם רְבִיעִי בְּבִקְרַת בְּשַׁעַת שְׁמוֹנֶה, וְלִכְן
רְצִיתִי שְׂאֵתָה וְהוּא תִּחַכּוּ לִי בְּשַׁדָּה תְּעוּפָה עַל כָּל צָרָה שְׁלֵא תְּבוֹא.

הַמְּפַקֵּד שֶׁל מִשְׁטֶרֶת טְבִירָה אָמַר הַיּוֹם לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁ ...
צָרִיךְ לְהִגִּיעַ אֵלַי הַשְּׁבוּעַ, וְלִכְן שֶׁ ... יְבוֹא אֵתוֹ בְּיוֹם חֲמִישִׁי אֵלַי,
אֲנִי מָאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה יַעֲשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל עַל
הַמְּפַקֵּד, שֶׁהוּא יִרְאֶה שֶׁ ... בָּא אֵלַי וְלֹא אֲנִי אֵלַי.

תִּגִּיד לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא מְכַרַח לְהִיּוֹת בְּרִיא, כִּי צָרִיכִים אוֹתוֹ.

פֶּה תִקְבֵּל כַּמָּה מְכַתְּבִים לְמִסֵּר אֶת זֶה לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לא תתיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר עֵקֶב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבֵכֶם.

אֲשֶׁר לֹא תִתִּיחַ בְּנִחַל רִצָּט
רְאוּ לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְכֶם, וְאֵל תִּהְיוּ שְׂבוּרִים, כִּי פִתְאֹם תָּבוֹא לָכֶם
יְשׁוּעָה שְׁלֹא חִלְמָתֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתוּלֵידוֹ בֶּן זָכָר.
בְּעִנְיַן הַחֲנֻכַּת בֵּית, עֲדִינן תַּחֲפוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁשׁוּמַע אֲצִלְכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית,
וְלַחֲזֹק אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד.
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתִּיחַ.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר עֲקָב, ט"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל תִּנְיִחַ
אֶת עֲצָמְךָ כְּרָגַע, אֲלֵא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִהְיֶה
רְגִיל לְבוֹא בְּכָל פְּעַם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יָבוֹא אִישׁ אֶל רַעְהוּ וּלְדַבֵּר
עִמוֹ, כִּי צָרִיף אָדָם לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵינן עוֹד דְּבַר
יֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, כְּשֶׁהָאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַדְּבוּר שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה
מְדַבֵּיק אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַהֲבָה אֲמִתִּית. וּבְאֵמֶת אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(אֲבוֹת פָּרָק ה'): כֹּל אַהֲבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדַבֵּר, בְּטֵל דְּבַר בְּטֵלָה
אַהֲבָה, וְשְׂאִינָה תְלוּיָה בְּדַבֵּר אֵינָה בְּטֵלָה לְעוֹלָם; הֵינָנו שֶׁהָאָדָם צָרִיף
לְהִיוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֵאמֹר רַק אֶת

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ הָאֱהָבָה הַזֹּאת אַף פְּעַם לֹא תִתְבַטֵּל, כִּי זֶה אֱהָבָה שְׂאֵף פְּעַם לֹא יִכּוֹלֶה לְהִתְבַטֵּל, כִּי הוּא אוֹהֵב רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵה שְׂאִין כֵּן אִם יֵשׁ לוֹ אֱהָבָה בְּדָבָר שֶׁתְּלוּי בְּזֶה הָעוֹלָם, אֱהָבָה כְּזֹו לְבִסּוּף תִּתְבַטֵּל, וְנוֹתֵן דְּגָמָא: אִיזוֹ הִיא אֱהָבָה הַתְּלוּיָה בְּדָבָר? זֶה אֱהָבַת אֲמָנוֹן וְתָמָר, שֶׁזֶּה הִיְתָה אֱהָבָה שֶׁל הַבֵּל הַבָּלִים, אֱהָבָה שֶׁל עֲבֵרָה, לְבִסּוּף נִתְבַטְּלָה הָאֱהָבָה, וְהִיְתָה שְׂנֵאָה גְדוֹלָה בִּינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוּאֵל-ב' יג, טו): "וַיִּשְׂנֵאָה אֲמָנוֹן שְׂנֵאָה גְדוֹלָה מְאֹד" וְגו', לֹא-כֵן אֱהָבָה שְׂאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר זֶה אֱהָבַת דָּוִד וְיִהוֹנָתָן, שֶׁזֶּה אֱהָבָה הַנִּשְׁאַרֶת לְאָדָם לְנִצַּח, וְהִיא אֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם לְצַדִּיק, שֶׁמְקַרֵּב אוֹתוֹ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמַחְדִּיר בּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְנוֹתֵן לוֹ עֲצוֹת יְקָרוֹת וְחִבִּיבוֹת אֵיף לְהִתְקַרֵּב לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אֱהָבָה כְּזֹו אִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר, כִּי הַצַּדִּיק אֵין לוֹ שׁוּם כְּוָנָה עֲצָמִית, אֲלֵא מְקַרֵּב אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבַרֵּךְ, וּמַחְדִּיר בּוֹ אֱהָבָה אֲמַתִּית, וְכְמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן יז), אֲשֶׁר אֱהָבָה וַיִּרְאֶה זֹכִיךְ עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק, וְלָכֵן צְרִיכִים לְאֹהֵב אֶת עֲצָמוֹ עִם הַצַּדִּיק בְּאֱהָבָה אֲמַתִּית, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קל"ה), אֲשֶׁר עָקַר הַהִתְקַשְׁרוֹת וְאֱהָבָה שְׂיֵאֵהֵב אֶת הַצַּדִּיק אֱהָבָה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית מד, ל): "וַיִּנְפְּשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ", וְתַרְגוּמוֹ: חִבִּיבֵא לִי כְּנִפְשֵׁיהּ, כִּי צְרִיכִים לְאֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק בְּאֱהָבָה אֲמַתִּית מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף הַצַּדִּיק מַחְדִּיר בְּאָדָם אֱהָבָה לְאֹהֵב אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְאֹהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָל בְּמָקוֹם שְׂנִכְנָל.

וְלָכֵן רָאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֲזוֹ, שֶׁתֵּאֵהֵב אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵיף שֶׁתְּדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וּתְשַׂמַּח אוֹתָהּ, כְּמוֹ שְׂאָמַרְוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.): אִשָּׁה בַעֲלָהּ מְשַׂמְחָה; וְאִם תִּהְיֶה חֲזוּק בְּזֶה, אִזּוֹ תִהְיֶה מְלֵא אֱהָבָה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱהָבָה, סִימָן ג'): עַל-יְדֵי אֱהָבַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵּךְ, נִשְׁמָרֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי פְגָעִים רָעִים; וְכֵן (שָׁם ד'): כִּשְׁתָּשׁוּב בַּתְּחִלָּה עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ, תִּוָּכַל לְבוֹא לְאֱהָבַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵּךְ, וּכְשֵׁיֵשׁ לְאָדָם אֱהָבָה אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמִּילָא כְּבָר יֵשׁ אֱהָבָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי זֶה

אֲשֶׁר לֹא תִּיט בְּנַחֵל שֶׁא

הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה תְּמִיד שְׂרוּיָה אֶהְבֶּה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה שֶׁהַבַּיִת יִהְיֶה שְׂמור מֵהַכֵּל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְפִּיד שֶׁאֲשַׁתָּךְ תִּגְלַח אֶת שְׁעוֹת רֵאשָׁה, כְּמוֹ הַנָּשִׁים הַכְּשׁוֹת נוֹהֲגוֹת, כִּי זֶה מְבִיא בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִּיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֲקֵב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת הָאֲבָרָךְ ... וְכוּ', עָלֵי לֹמֵר לְךָ, אֲנִי לֹא עוֹמֵד לָהֶם בְּדֶרֶךְ, אִם הֵם רוֹצִים לַעֲזוֹב אֶת יְכֵנְאֵל שְׁיַעֲזוּבוּ, כִּי אֲנִי לֹא מַחְזִיק אֶת אֶף אֶחָד, הַעֲקֹר שֶׁלֹּא יִתְגַּרְשׁוּ. אַתָּה צְרִיךְ לְהַבִּין, שֶׁלִּזְזוּג הַזֶּה יֵשׁ בְּעִוֹת נַפְשִׁיּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהֶם, שֶׁיִּחְזִיקוּ מֵעַמֵּד וְלֹא יִשְׁבְּרוּ.

כָּבֵד כְּתַבְתִּי לְךָ, שֶׁלֹּא תִקַּח בְּעַל תְּפִלָּה מִבְּחוּץ, אֲדַרְבֶּה תִּקַּח בְּעַל תְּפִלָּה שֶׁיִּהְיֶה רַק מֵאִתְּנוֹ וְלֹא מִבְּחוּץ, וְאֲזוּ תַצְלִיחַ.

וְעַל כָּלֵם — רֵאֵה לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֹז, וְשִׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, כִּי אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שֶׁמִּפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שְׁבֻזָּה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת כָּל אָדָם בְּכָל מֵינֵי נְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים לְרֵאוֹת אֵיךְ יִתְחַזֵּק, וְלִכְּנֵן אֵין זֶה עֲצָה שְׁתִּשְׁבֵּר, אֲף שְׁאֲנִי מִבֵּין טוֹב טוֹב אֶת הַשְּׁבָרוֹן לֵב שְׁלֵף, כִּי זֶה אֲצַלֶּךְ עֲנִין שֶׁל אֶהְבֶּה מְאֻכְזָבֵת, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתְךָ מְאֻד, עִם כָּל זֹאת רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאת וּבִיתֵר עֵז, וְשְׂשׁוּם דְּכָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֻד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

נָא וְנָא תִּחְזִיק מְעַמְד, תִּבְרַח אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְדַבֵּר אִתּוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְעֵין בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרַגְעֵ לְנַפְשְׁךָ, וְכָל מַכְתָּב וּמַכְתָּב נִכְתָּב גַּם בְּשִׁבְלֶךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ

נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּעֵינַי הַבְּגִיה וְכוּ', רְאוּי לָכֶם לְהִרְחִיב אֶת הַדִּירָה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם שְׂפַע, שְׁתוּכְלוּ לְשֵׁלֵם אֶת הַכֹּל.

אַתֶּם צְרִיכִים לְבַדֵּק אֲצֵל הָאָמָא תַחְיָה, אִם הִיא בְּאֵמֶת לֹא
לְחוּצָה עִם הַפֶּסֶף, כִּי יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהִיא סֶתֶם לְחוּצָה, מִסְכְּנָה
אֶלְמָנָה לְבַד, וְכֵכָה יִהְיֶה לָכֶם עוֹד חֹדֶר מִיָּתֵר, וְתוּכְלוּ לְהִזְמִין אֶת
הָאָמָא וּלְאַרְח אוֹתָהּ, כִּי אֵין עוֹד מְצוּה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְשִׁמַּח אָמָא
וּבִפְרָט אֶלְמָנָה.

בְּעֵינַי הַטְּלָפוֹנִים שְׁעֲשִׂיתָ, רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתִּכְנִיס אֶת כָּל
הַבַּחוּרִים וְכֵן אֶת הַרְנוּקוֹת שְׁמִסְתּוֹכְבוֹת אֲצִלְנוּ, כִּי בְּקִרְוֹב יִתְחַתְּנוּ
הַרְנוּקִים וְהַרְנוּקוֹת, וְיִתְוַסְּפוּ עוֹד כְּמֵאָה מִשְׁפָּחוֹת, וְאֵנִי מְקַוֶּה שְׁתִּבְּיֵן
אֶת רְצוֹנֵי מַעְצָמָךְ אֵיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, כִּי אֵנִי רוֹצֶה רְשִׁימָה מִסְדֵּרֶת
שֶׁל מִסְפְּרֵי טֵלְפוֹנִים, וְאֶפְלוּ מִי שְׁרוּצָה לְהַכְנִס לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, כְּבָר
לְהַכְנִיס אֶת הַשֵּׁם שְׁלוֹ בְּרְשִׁימָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְכַּב.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֲקֵב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיָּקָר לִי מְאֹד, ר' ... גְּרוּ יְאִיר.

זֶה כְּמֵה שְׁאֵנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָךְ, וְלִבִּי כּוֹאֵב וְדוֹאֵב מְאֹד מְאֹד
עַל צַעֲרֶךְ הַקֶּשֶׁה, שְׂאֵתָה צְרִיף לְהִיּוֹת מְבֻדָּד בְּתַא בּוֹדָד עַל לֹא דְבָר,
אֶלָּא רַק עַל שְׁנֵאת חֲנָם.

תֵּאֲמִין לִי, שְׁאֵנִי לֹא יָכוֹל לְקַרֵּר אֶת עֲצָמֵי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן,
כִּי אֵנִי לֹא יָכוֹל לְהֵאֲמִין אֶל אֵיזוֹ שְׁפִלוּת אֲנָשִׁים יְכוּלִים לְכוּא
עַל-יְדֵי שְׁנֵאת חֲנָם וְהַשְּׁגַת כְּבוֹד, וְזֶה לֹא יֵאֲמֵן כִּי יִסְפֵּר, שְׁבִשְׁבִיל
שֵׁם וְכְבוֹד יְכוּלִים לְקַבֵּר אֶת הַזּוּלָת, אֵנִי לֹא מְסַגֵּל לְעַבֵּל אֶת זֶה,
יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, הָאֵמֶת שְׁקַבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל זו

אָמַת אַחֲרַת לְגַמְרִי, אָמַת מְעַלְמָא דְאַתִּי. רַבְּנֵי ו"ל גְּלָה לָנוּ דְרַךְ אִיף שְׂאָדָם יָכוֹל לְהִיּוֹת עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי שְׂמַדְבָּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְקַבֵּר אֶת הַשְּׂנִי עַל לֹא דָבָר, וּבְפָרְט מִי שֶׁעָשָׂה לוֹ טוֹבָה, וְהַקִּים אוֹתוֹ מֵאֲשֵׁפוֹת וְכוּ', וְעַכְשָׁו הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹשֵׁב עַל הַגְּבֵה, וְהַטְּפֵשׁ הַזֶּה לֹא יוֹדֵעַ שֶׁגִּלְגַל הוּא שְׁחוּזָר בְּעוֹלָם, הֵנָּה הוּא לְמַעְלָה וְעוֹד מְעַט יִהְיֶה לְמַטָּה וְכוּ', וְאֵת זֶה אֵף אַחַד אֵינוֹ קוֹלֵט, כִּשְׁהוּא לְמַעְלָה הוּא חוֹשֵׁב שֶׁכָּל הָעוֹלָם שְׁלוֹ, וְכִשְׁהוּא לְמַטָּה הוּא שְׁבוּר לְגַמְרִי, וְלָכֵן רַבְּנֵי ו"ל גְּלָה לָנוּ אֶת הָעֲנָנִין שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׂאָדָם יִתְבוּדֵד וְיִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְיִדְבַר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְדַבֵּיק אֶת נַשְׁמָתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְסַתְּפֵל כְּבָר עַל הָעוֹלָם בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל מְאֹד, הֵנָּה הוּא כָּאֵן, וְהֵנָּה הוּא יוֹצֵא מְכָאֵן, וְדוֹר הַמְּלָךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים ז'): "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה", וְאוֹמֵר עַל זֶה רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטִימֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שֶׁהַשְּׁבַעִים שָׁנָה הֵם כְּמוֹ רְבַע שָׁעָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל יְשׁוּבַת הַדַּעַת אֲמַתִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְאֵינוֹ רוֹדֵף אֶת הַשְּׂנִי.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּמֵאָסָר, הֵנָּה עוֹד שְׁבוּעִים אַתָּה כְּבָר שָׁמָּה שָׁנָה שְׁלֵמָה, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְתַאֵר שְׂאֵתָה לֹא תִהְיֶה אַתָּנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, זֶה לֹא עוֹלָה עַל הַדַּעַת, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַחַנֵּן אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְחוּס וּיְרַחֵם עָלַיְךָ, שֶׁתּוֹכָה לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אַתָּנוּ אֲצֵל רַבְּנֵי ו"ל בְּאוֹמֵן.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁכַעוֹלָם, וּמֵאֲחַר שְׁכַבְּרַ עֲבַר עָלַיְךָ מַה שֶׁעֲבַר, הִיִּיתִי מִיַּעַץ לְךָ, שֶׁתְּכַרַח מִכָּל מִינֵי שְׁקָר שֶׁל פּוֹלִיטִיקָה, אֵין לְאָדָם חֶבֶר, זֶה הַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל מְאֹד, מַה יֵּשׁ לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא בְּחָנָם שְׂאֵמֵר אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא (תְּנָא דְּבִי אֲלֵיהוּ רַבָּה, פְּרָק טו): לְפִי, שֶׁכָּל הַמְּרַבָּה שִׁיחוֹת וְתַפְלוֹת, הֵן הַמְּלוּיִן אוֹתוֹ עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; מַה מְלוּהָ אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן? הַדְּבוּרִים שְׂמַדְבָּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא;

וְעַל-כֵּן קַח אֶת עֲצֻמְךָ בְיַדְיךָ, וְתַעֲמֹד בְּכָל יוֹם עִם פְּנֵיךָ אֶל הַקִּיר
 בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה, וְתִדְבֹר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה
 שִׂיאֵמְרוֹ עֲלֶיךָ הַסּוֹהָרִים אוֹ סִתָּם אֲנָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', שִׂיחַשְׁבוּ כְּאִלוֹ
 אֲתָה שׁוֹטָה, כְּכֹר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמֵת, סִימָן ל'): כִּפִּי
 הִרְחִיק מִהָאֲמֵת, בֵּן מַחְזִיק אֶת הַסּוּר מִרַע לְשׁוֹטָה; וְלִכֵּן מֵה בְּכַף? !
 כְּכֹר לְכַלְכוּ אֶת הַשֵּׁם שְׁלֹךְ כְּמוֹ שְׁלַכְלָכוּ, מֵה יֵשׁ לָךְ עִם אֲנָשִׁים,
 וּבִפְרָט עִם סוֹהָרִים, תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְיַדְיךָ, וְתִתְבּוֹדֵר בְּכָל יוֹם אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ בְּקוֹל גְּדוּל, וְאֵל תִּפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, הַדְּבִק אֶת
 עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ לֹא לְחֹזֵר אֶל זִירַת
 הַשֶּׁקֶר שֶׁנִּקְרָאת פּוֹלִיטִיקָה, יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּתוֹרָה
 וּבִתְפִלָּה, וְתִהְיֶה אִישׁ צַדִּיק קְדוֹשׁ, וְסוּף הַכְּבוֹד לְכוּא.

הַעֲקֵר תִּגְלָה וְתִפְרָסֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכֻלָּם, וּבִפְרָט אֶת
 עֲנִין תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדוּת, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבֵּנוּ ו"ל,
 כִּי בִפְרוּשׁ גִּלָּה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), כִּי אֲשֶׁר
 מְגַלִּים אֶת הַצַּדִּיק, עַל-יְדֵי-זֶה מְגַלִּים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
 הַצַּדִּיק מְקַרֵּב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲזִין הַיֵּטִב בְּדַבְּרֵי, שֶׁאֵין לִי
 פֹה שׁוּם כְּוָנָה אַחֲרֵית רַק לְפִתּוּחַ לָךְ אֶת הַעֵינַיִם, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר כְּוָנָה
 שִׂישׁ לְאָדָם חֲבָרִים, וּבִפְרָט אַחֲרֵי שֶׁעָשׂוּ לָךְ מֵה שֶׁעָשׂוּ לָךְ, אֲתָה
 צְרִיף לְבָרַח מֵהֶם בְּתַכְלִית הִרְחוּק, רַק לְדַבֵּר מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 וְזֵהוּ זֶה, אֵין לָךְ דְּבוּרִים אַחֲרִים, וְכֵן תִּדְבֹר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, אֲפִלוּ בְּפָנֶי בְּנֵי-אָדָם, וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שִׂיחַשְׁבוּ עֲלֶיךָ, מֵה יֵשׁ
 לָךְ אֲתָם? ! אֲתָה צְרִיף רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי הֵייתִי רוּצָה מְאֹד, שֶׁתִּשְׁבּוֹת בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ פְּרָשַׁת עֵקֶב הַזֶּה
 עֲמִי בִּבְנֵי-אֵל אִם יִתְאַפְּשֶׁר לָךְ, וְאִם לֹא, עַל-כֵּל-פָּנִים שְׁכָל מִשְׁפַּחְתְּךָ
 יְבוֹאוּ אֵלַי עַל שַׁבַּת, לְאָכַל וּלְיִשֵּׁן אִשְׁ"ל גְּמוּרָה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עֶקֶב, י"ז מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־פְּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בֵּיכִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תְּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתִּזְכְּרוּ מְאֹד, אֲשֶׁר בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר בּוֹ מִתְפַּלְלִים הוּא "מִשְׁכַּן הַשְּׂכִינָה", וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזָּהֵר לֹא לְדַבֵּר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּבַפֶּרֶט בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, שְׂזָה עֲוֹן חֲמוֹר מְאֹד, וּמִבְּזִים אֶת הַשְּׂכִינָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּבַפֶּרֶט לְאַחֲרוּנָה יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂבָלִי בּוֹשָׁה מְדַבְּרִים עִם טְלַפּוֹן סְלוּלָאֲרִי בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, שְׂזָה עֲוֹן חֲמוֹר מְאֹד, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אִיזָה עֲוֹן זֶה לְדַבֵּר בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, הֵייתֶם רוֹעֲדִים מִפֶּחַד כָּל הַיּוֹם, כִּי כִּף מוּבָא בַזְהַר הַקְּדוֹשׁ (תְּרוּמָה קְלָא): מֵאֵן דְּמִשְׁתַּעֵי בְּבִי כְּנִישְׁתָּא בְּמַלְיָן דְּחַל וְוִי לִיָּה דְאַחְזֵי פְּרוּדָא וְוִי לִיָּה דְגִרַע מְהִימְנוּתָא, וְוִי לִיָּה דְלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל דְאַחְזֵי דְהָא לִית לִיָּה אֱלֹהָא וְלֹא אֲשַׁתְּכַח תַּמָּן וְלִית לִיָּה חוּלְקָא בִּיָּה וְלֹא דְחִיל מְנִיָּה וְאַנְהִיג קְלָנָא בְּתַקּוּנָא עֲלָאָה דְלַעִילָא [מִי שֶׁמְדַבֵּר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת דְּבוּרֵי חַל, אוֹי לוֹ שְׁמֵרָאָה פְּרוּד, אוֹי לוֹ שְׁעוּקָר אֶת הָאֲמוּנָה מִמֶּנּוּ, אוֹי לוֹ שְׂאִין לוֹ חֶלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא מְרָאָה כְּאֵלוֹ אֵין אֱלֹקִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלֹא נִמְצָא בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאֵין לוֹ חֶלֶק בּוֹ, וְלֹא מִפֶּחַד מִמֶּנּוּ, וְעוֹשֶׂה צְחוּק מִהַתְּקוּנִים הָעֲלִיוֹנִים שְׁעוּלִים בְּתַפְּלָה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם]; הַבֵּיטוּ וַיִּרְאוּ אֶת חֲמֹר הָעֲוֹן, שְׁמִי שֶׁמְדַבֵּר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּעַת הַתְּפִלָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשֹׁמֵר מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא

אָפֿער לאַ תּתְכַד בְּנַחַל שׁוּ
לְדַבֵּר בְּבֵית־הַפְּנִסָּת שׁוּם דְּבוּרִים שֶׁל חַל, וּדְבָרִים בְּטָלִים בְּאִמְצַע
הַתְּפִלָּה, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה דְבָר זֶה קָל
בְּעֵינֵיכֶם, כִּי הַיְלָדִים רוֹאִים אִיךְ שֶׁהָאָבִא מְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, אִזּוֹ
אֲחֵר־כֶּף הֵם בְּכָלֵל לֹא מְעַנְיָנִים לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד
מְאֹד לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה בְּשׁוּם פְּנִים נְאֻפֵן. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי־מוֹתֵר"ז, חֶלֶק א', סִימָן סה), שֶׁצְּרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְכַל הַתְּפִלָּה אַחַד,
הַיְנוּ מֵהַתְּחִלַּת הַתְּפִלָּה עַד סוֹף הַתְּפִלָּה אֲסוּר לְדַבֵּר, אֲלֵא לְכוּן אַחַד
— אַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין כב.):
הַמְתְּפַלֵּל צְרִיךְ שֶׁיִּכְוֶן כְּאִלוֹ הַשְּׂכִינָה כְּנֶגְדּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים טז, ח):
"שׁוֹיִתִּי הַיְנוּ" הַלְּנֹגְדֵי תְּמִיד".

נָא וְנָא אַל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי עַקֵּר הַהֲצַלְחָה שֶׁל הָאָדָם
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת זֶה רַק כְּפִי הַכְּבוֹד שֶׁמְכַבֵּד אֶת הַשְּׂכִינָה
בְּבֵית־הַפְּנִסָּת, שֶׁאִינוּ מְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתכד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ד מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ שְׁמַעְתִּי מ... גְּרוֹ יְאִיר, שֶׁמְלֵאוֹ לָךְ אֶת הָרֵאשׁ וְכוּ', בְּאֲתִי
לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁמֵּהֵיּוֹם וְהֵלָאָה אֵינִן לָךְ לְשִׁמְעַ לְשׁוּם בְּרִיָּה רַק אֶת ...
גְּרוֹ יְאִיר, בְּרִגְעַ שְׁאֲחַד מְצַלְצֵל אֵלֶיךָ, וְרוֹצֵה לְדַבֵּר מְעַנְיָן הַבְּנִיָּה, אַל
תֵּאָבֵה לְשִׁמְעַ, אַתָּה לֹא מְכִיר אֶת אָף אַחַד, רַק אֶת ... גְּרוֹ יְאִיר,
וְאֲנִי דוֹאֵג עֲכָשׁוּ שִׁיְהִיָּה לָךְ סְכוּם גְּדוֹל, וְכִמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ שְׁלֵמָנוּ לָךְ
עַד עֲכָשׁוּ, כֵּן נִשְׁלָם עַד הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרוֹנָה.

נָא וְנָא תִּתְחִיל אֶת הָאוּלָּם, וְנִתֵּן לָךְ עֲכָשׁוּ חֲמִשִּׁים אֶלֶף ש"ח,
וּבְעוֹד שְׁבוּעִים, נִגִּיס עוֹד חֲמִשִּׁים אֶלֶף ש"ח, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ

אוֹתָךְ, שֶׁתַּחֲחִיל כְּכֹר לְהִבִּיא אֶת הַחֹמֶר שֶׁל הָאֱקוּסְטִיקָה, וּכְכֹר לְהִתַּחֲחִיל לְעֵבֶד, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יִּלְד יוֹם, הֲרֵי נִתְּנוּ לָנוּ אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים, וּמִבִּינֵיהֶם יוֹצֵא חֲדָשִׁים חֲגִים: אֱלוֹל תִּשְׂרִי, וְלִכֵּן צְרִיךְ לְהִזְדַּרֵּז, וְאֲנִי מִקְוֶה, שֶׁתִּקְיָם אֶת בְּקִשְׁתִּי הַעֶקֶר לֹא לְהִתְיַחֵס אֶל אֶף אֶחָד, רַק מַה שֶׁ... גֵּרוּ יֵאִיר, אֹמֵר לָךְ, וּבְכֻלָּל אֵין לָךְ מַה לְדַבֵּר עִם שׁוֹם בְּרִיָּה מִהַקְהֵלָה, שֶׁתִּגִּיד לָךְ מַה לַעֲשׂוֹת וְכוּ', וְאִיךְ לַעֲשׂוֹת וְכוּ'.
הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתכה.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר רֵאָה, כ"ה מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְּלִיחַ בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תִּתְמִיד כָּל יוֹם בְּגִרְסַא ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר מִזְכֶּךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְכֵן תִּגְרַס שְׁבַעַה דְּפִים גְּמָרָא בְּבִקְיָאוֹת. וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמֵּדוּת", כִּי הַמֵּדוּת הֵן עֶקֶר הָאֲדָם. וְרַבְּנוּ ז"ל רֹצֵה שֶׁנִּלְמַד אֶת "סִפְרֵ-הַמֵּדוּת", עַד שֶׁנִּהְיָה בְּקִיָּאִים בְּזוּהַ בְּעַל-פֶּה.

תִּהְיֶה חֹזֵק מָאֵד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דְּיִקְא: שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, כִּי עַל-יְדֵי-זוּהַ מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצֻמוֹ זְכוּת הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים: אֲבָרְהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב. וְאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נה): בְּאַתֵּר דְּאִית תַּמָּן אֲבוֹת אִית תַּמָּן שְׁכִינָתָא, אִיפֵה שְׁמִתְפַּלְלִים בְּכוּנָה אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, עַל-יְדֵי-זוּהַ מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצֻמוֹ אֶת הַשְּׁכִינָה. וְאִם הַשְּׁכִינָה עִם הָאֲדָם, הוּא נִשְׁמַר מִכָּל רַע.

תַּתְּחִיל לְהִיּוֹת בְּחוּר רְצִינִי, וְעַל-יְדֵי-זוּהַ דְּיִקְא תַּצְּלִיחַ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּקִנְיַן מֵדוּת טוֹבוֹת, וְהַעֲקֵר — אֵל תִּסְתַּכַּל עַל

בחורים שמתוכבים בטל ומשעממים וכו', כי הם המסכנים הכי גדולים, והכי מאשר זה שלומד תורה, ומי שלא קולט ותופס את הלמוד, עליו להתפלל הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, כמו שגדולי ישראל עשו, שיגיעו ויטרחו בלמוד התורה הקדושה, ומה שלא הבינו התפללו הרבה. כמו שספר לנו רבנו ז"ל, שבהתחלה לא הבין שום דבר בלמוד משניות, ובכה כל-כף הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, עד שנפתח לו הלב, והבין את למוד המשניות. וכן כשהתחיל ללמד גמרא לא הבין כלום, ובכה הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, עד שנפתח לו הלב והבין את הגמרא. ולכן ראה גם אתה להיות מאשר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתצליח בדרךך. העקר אל התבלבל משום בריה שבעולם.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שתעשה לי, אם תקים את דברי אלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתכו.

בצורת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ה מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל המחלות והחלאים רעים, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אומרים, שכל המחלות באות לאדם רק על-ידי עצבות ועצלות, ולכן צריכים למסר את נפשו להגיע אל מדת השמחה, וככל שאדם מסר את נפשו להיות בשמחה, כך מאירה עליו השמחה, כי אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה של מצוה, ותהלה לאל, כל עם ישראל מלאים מצוות כרמון, ולכן צריכים

לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת וְלְדוֹן אֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְשָׁרִים אֶת הַשְּׂכִינָה עַל עֲצָמוֹ.

נָא וְנֹא תְרַגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל לְצֵאת בְּלִילָה עַל הַהָרִים וּלְהִתְבַּוֵּד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָפְנוּ שְׂאֲנַחְנוּ גָרִים פֹּה בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", שֶׁיֵּשׁ לָנוּ הָרִים גְּבוּהִים שְׂיִכּוּלִים לְלַכֵּת שָׁמָּה בְּלִילָה וּלְהִתְבַּוֵּד, וּלְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִיזוֹ שְׂמִיחָה זֶה כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים ק'): בְּשַׁעֲהַ שְׂאֵתָה מִתְּפִלָּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יְהֵא לְבָךְ שְׂמִיחַ, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּמוֹ הַתְּפִלָּה, שְׂאָדָם מִתְּפִלָּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְצֵאת בְּשִׁדָּה וּלְהִתְבַּוֵּד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת אֲמִתִּית.

נָא וְנֹא תִשְׁתַּדֵּל לְהִתְפִּלָּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית — בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי זֶה הַבְּטָחָה, שְׂיִהְיֶה לְךָ דְּבַר שֶׁבְּמַנְיֵן, שֶׁהוּא פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּע; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְּפִלָּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיֵן, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהֵיוֹת חֶכֶם וְלִגְנַב' בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ, אֲשֶׁר הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הֵד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז יִמְשִׁיךְ עָלָיו אֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתכז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

באתי לבקש אתכם מאד מאד, היות שנכנס ובא חדש אלול, שתתחזקו ביתר שאת וביתר עז, ותשמרו מאד מאד על כל פרט ופרט בביתכם, שלא יכנס בבית אלא מאכלים עם הכשרים טובים, ואל תסתכלו על אחרים, כי היסוד ביהדות לא להתבלבל מאחרים כלל, אלא ללכת על-פי דרכי אבותינו ואבות אבותינו, וכן בעניני צניעות, שהאשה תלך על-פי דרכי אמותינו, ששומרות מאד על תגלחת הראש, שלא יראה שום שער משערות ראשם בחוץ, וזה מעקר צניעות הבית, וזה מביא כל מיני ישועות וחסדים בתוך הבית.

נא ונא תחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ולעזר אחד לשני, אשר אין עוד דבר יקר מזה. ורבונו ז"ל הזהירנו על שלום-בית יותר מהכל. ואמר (שיחות-הר"ן, סימנים: רסג, רסד), אשר הסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם להכניס פרודים בין הזוג, כדי להכשילם אחר-כך וכו', ולכן אתם צריכים לדון אחד את השני לכף זכות, ולהשתדל להבין אחד את השני, ולשמר שלא יהיה ביניכם שום מריבות בשום פנים ואופן. ועקר ההצלחה זה להיות ותרון בתוך הבית, כי אם אדם מותר, על-ידי-זה הוא מצליח מאד מאד בכל התחומים. ולכן אני מאד מבקש אתכם, תשתדלו מאד שיהיה ביניכם שלום ואהבה, וכך תשרה השכינה ביניכם. וחקמינו הקדושים אמרו (ירושלמי סנהדרין, פרק ג', הלכה ו') אשה כבעלה ובעל כאשתו, ואתם כגוף אחד; ולכן תעשו כל מה שבידכם שלא יהיה ביניכם אף פעם אילו ופוחים. וחקמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות, פרק ט'): אי אפֿשֶׁר לאיש בלא אשה ואי אפֿשֶׁר לאשה בלא איש, ואי אפֿשֶׁר לשניהם בלא שכינה; ולכן אם תהיה ביניכם אהבה

שיב אֲשֶׁר לא תתכח — לא תתכט בַּנְחַל

וְהִבְנֶה הַדְּרִית, הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם פְּרִנְסָה, וַיְבוֹאוּ לָכֶם יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת בֵּין בְּגוֹשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּיטוּ אוֹתִי, שֶׁתִּהְיוּ לְעוֹר אֶחָד לְשָׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

מְאֹד רְצִיטִי שֶׁתִּכְתְּבוּ לִי, וּמִמֶּשׁ תִּחֲיוּ אוֹתִי, כִּי נִפְשִׁי קָשׁוּרָה בְּנִפְשָׁכֶם, וְזָכְרוּ הֵיטֵב כַּמָּה מְסִירוֹת נִפְשׁ מְסִרְתִּי לְעוֹרְכֶם עַד שֶׁהִתְחַתְּנַתֶּם, וְכַמָּה תִפְלוֹת אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם שֶׁתִּצְלִיחוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ו מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי, רַק תִּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה, וְכִבֵּר אֲמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם: "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", אֲזוּ אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲזוּ תִרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ו מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נִגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אָנוּ עוֹמְדִים עִתָּה בְּעֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוּל, אֶצֶל הָאֲשֶׁכְּנִזִּים נוֹהֲגִים שְׁבַע־עָרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ עוֹשִׂים סֵדֵר יוֹם כְּפוּר קָטָן, אֲבָל רַב רַבִּם לֹא אוֹמְרִים אֶת הַסֵּדֵר שֶׁל יוֹם כְּפוּר קָטָן, רַק חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב מְאֹד מְקַפִּידִים עַל זֶה, כִּי זֶה הִיָּה אֶצֶל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד שֶׁקָּבַל מֵרַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל הֵגַם שֶׁכָּל הַחֲסִידִים אֵינָם מְקַפִּידִים עַל זֶה כָּל עָרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ, אֲבָל בְּעֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוּל גַּם הֵם אוֹמְרִים אֶת סֵדֵר יוֹם כְּפוּר קָטָן, אֲשֶׁר נִדְפַס בְּכָל הַסְּדוּרִים, וְאִזּוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגְמוּ מִשֶּׁן הַחֹדֶשׁ. וַיַּעַן שֶׁהַשָּׁנָה יוֹצֵא רֵאש־חֹדֶשׁ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, אֲזַי מְקַדִּימִים סֵדֵר יוֹם כְּפוּר קָטָן לְיוֹם חֲמִישִׁי, כִּי אִזּוּ הוּא זְמַן שֶׁל תְּשׁוּבָה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר: "הִבִּיאוּ עָלַי כְּפָרָה", אוֹמֵר עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), שְׁזֵה סוּד הַתְּשׁוּבָה, כִּי כֹף אֵיף אָדָם יְכוּל לְבַקְּשׁוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂמִיחָל לוֹ, כִּי מִדַּת הַדִּין מְקַטְרָגֵת: חֲטָאת — הַנֶּפֶשׁ הַחוּטָאת הִיא תְּמוּת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'), שְׁזֵה חֲסֵד מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעָשָׂה רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ, כִּי כֹף אָנוּ בָּאִים בְּטַעֲנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּבִיכּוּל גַּם אִתָּה עֲשִׂיתָ דָּבָר שֶׁהַתְּחַרְטֵת וְאִתָּה אוֹמֵר: "הִבִּיאוּ עָלַי כְּפָרָה" — שְׂמַעֲטֵתִי אֶת הַיָּרַח, וְלִכֵּן גַּם אָנוּ יֵשׁ לָנוּ טַעֲנָה: תְּמַחֵל לָנוּ, הַיֵּצֵר הָרַע מִתְּגַבֵּר עָלֵינוּ, וְלִכֵּן עָרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ זֶה זְמַן תְּשׁוּבָה, וְצָרִיכִים לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה. וְכֵן אוֹמֵר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, עֲרוּבֵי תְּחוּמִים, הַלְכָה ו'), שְׁבַע־עָרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ נוֹהֲגִים עִם יִשְׂרָאֵל לִילָף לְקַבְּרוֹת צְדִיקִים, וְלַהֲתַפְּלֵל וְלַצַּעֵק שֵׁם מַעֲמֵק הַלֵּב. וְכֵן אוֹמֵר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּלְקוּטֵי-הַלְכוֹת, שְׁנוֹהֲגִים לְצוּם אִזּוּ וְכוּ'.

וְלִכֵּן אִם אֲנִשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיוּ יְכוּלִים לְסַדֵּר לוֹמֵר מִחֵר בְּעֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוּל סֵדֵר יוֹם כְּפוּר קָטָן — מֵה טוֹב וּמֵה גָעִים, וְזֵה נִדְפַס כְּבָר בְּסְדוּר הַחֹדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ "עַת רְצוֹן". וּבְכָלֵל בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים עַכְשָׁו רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים מְרַבִּים, וְאִמְרָתִי זֹאת כְּבָר לְפָנַי כְּמָה שְׁבוּעוֹת, כִּי יֵשׁ גְּזֵר-דִּין גְּדוֹל לְמַעְלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ, וַיְבַטֵּל כָּל הַגְּזֵרֵי דִינִים. לְדַאֲבֹנְנוּ הָרַב, אָנוּ עֹדִים כְּמָה דֵם נִשְׁפָּף כְּמִים בְּמִשְׁן הַחֹדֶשִׁים הָאֵלּוּ. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתִי

עם קמיע, מי שרוצה להיות שמור — שיקח קמיע בכיסו, יש מאמר החכם: אם לא יועיל — לא יזיק. אם אומרים לך שזו שמירה, אל תהיה חכם בעיניך, תחזיק את זאת, הפסך הולך במילא רק לבנין בית-המדרש, שאנו נבנה בית-המדרש גדול, ולא בחנם שאנו רואים שהסמך-מ"ם חורק בשניו ולוטש בעיניו על הבית-מדרש שלנו, זהו דבר לא יאמן כי יספר, למי שלא נספר את זאת, הוא חושב שאנו מתלוצצים, על כל דלי מלט — באה נידת משטרה, אשר אין דבר מגחך מזה, אין למשטרה מה לעשות, רק לבדק אם אנו שמים מלט או אספלט זפת, כדי שילדינו לא ינוקו. ולדאבוננו הרב — זה מה שקורה. רואים מניעות פאלו שאינן בדרך הטבע פלל וכלל! ולמה כל-כך התפשט הסמך-מ"ם על בית-המדרש שלנו שלא יבנה? כי הבית-המדרש שלנו הוא ממש מקדש מעט, כמאמרם ז"ל על פלליות בתי כנסיות ובתי מדרשות (מגלה כט): "ואהי להם למקדש מעט" (יחזקאל יא, טז) — אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות, אבל אין מניעות כל-כך חזקות כחומת ברזל כמו על בית-מדרש שלנו, שפה הכניסו את כל החצים, יום אחר יום, שעה אחר שעה נוסעת נידת משטרה, לראות אם לא עושים פה משהו, מדוע, על מה ולמה?! לקחנו מהם שטח, עשינו משהו לא כשורה?! לא ולא! אלא הבית-מדרש שלנו הוא כעין בית-המקדש, ששם לא היתה גזענות, לא היו מעמדות, לא היה אשפנזי ספרדי, מי שבא לבית-המקדש כבר שכח מהכל, שכח מיהו, רצה רק את הקדוש-ברוך-הוא, לכן שכח אם הוא ספרדי או אשפנזי, חסידי או ליטאי, וממילא היתה רק אהבה ואחדות, ודבר זה ישנו בבית-המדרש שלנו, שאין דבר כזה בכל העולם אשפנזים וספרדים, ובין הספרדים: תוניסאים, מרוקאים, תימנים, שמתפללים תחת קורת גג אחד, וכן אשפנזים מכל הנסחאות והקבוצות: חסידים מחסידיות שונות, ליטאים מכל מיני רקעים וכו', וכלם מתפללים בצומא בבית-הכנסת אחד, זה חדוש שבחדושים. ועל זה הסמך-מ"ם אורב מאד, אינו רוצה שתהיה אחדות ואהבה בעם ישראל.

אומרים חכמינו הקדושים: מעולם לא זזה שכינה מכתל

הַמַּעֲרָבִי — זֶה הַנְּקֻדָּה. הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתַלְנוֹ, מַשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת וּמְצִיץ מִן הַחֲרָפִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּכַתֵּל הַמַּעֲרָבִי, מָה אָנוּ רוֹאִים — דְּבַר פֶּלֶא אֶשֶׁר לֹא רוֹאִים בְּשׁוּם מְקוֹם — יְהוּדִי, לֹא עָלִינוּ וְלֹא עָלִיכֶם, שֶׁהוּא אָבֵל, וְצָרִיךְ מִנֶּנּוּן, תִּכְרַף כְּשֶׁנֶּגֶשׁ לְכַתֵּל וְצוּעֵק: 'מִנְחָה' 'מִנְחָה' וְכוּ', הִנֵּה בָּא תִימְנִי, אוֹ אֶשְׁכְּנֶנּוּ, אוֹ חֲסִיד בְּעֵלֶז, חֲסִיד גּוֹר, אוֹ מְרוֹקָאִי, אוֹ לִיטְאִי, וּבְיַחַד יִשְׁנֵם עֲשָׂרָה אַנְשִׁים וּמְצַטְרָפִים כֻּלָּם לְמִנֶּנּוּן, וְאִין אִישׁ שֶׁם עַל לֵב: רַגַע אֶחָד — זֶה אֶשְׁכְּנֶנּוּ, זֶה סְפָרְדִי, זֶה חֲסִיד, זֶה לֹא חֲסִיד וְכוּ', וּמִדּוּעַ? כִּי בְּכַתֵּל הַמַּעֲרָבִי זֶה כְּעֵין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, בְּמְקוֹם שֵׁישׁ הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה מִתְבַּטְּלִים כָּל הַפְּרוּדִים. וְדַבֵּר זֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ עֲכָשׁוּ, שְׂזָה מַעֲיֵן כְּפִי שֵׁיהִיָּה בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, וְזֹאת אָנוּ רוֹצִים בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלֵנוֹ. וְזָכִינוּ לָזֶה, שֵׁישׁ אַחַדוֹת גְּדוֹלָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן עוֹד וְעוֹד, שֶׁתִּמְשִׁיךְ הָאַחַדוֹת וְהָאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

וְלָכֵן לֹא בַחֲנֵם שֶׁהֵסֵמ"ךְ-מ"ם כָּל-כֶּף לָקַח אֶת עֲצָמוֹ, שְׂבִית-הַכְּנֶסֶת כְּזֶה לֹא יִבְנֶה, כִּי אִם יִבְנֶה — אִין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי כָּל כַּח הֵסֵמ"ךְ-מ"ם רַק 'הַפְּרֵד וּמְשַׁל', לְהַפְרִיד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֶף מוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם, שְׂזָה כָּל הַמְּפִלְגוֹת שֵׁישׁ בְּאַרְץ, פֶּלֶג, פֶּלֶג, וְכָל אֶחָד צוּעֵק שְׂאֲצֵלוֹ הָאֵמֶת, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ"א): אֵמֶת זֶה רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁנִּמְשָׁךְ יוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר אֵמֶת נִמְצָאת בּוֹ, הָאֵמֶת זֶה רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן עָלִינוּ לְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז נִצְלִיחַ, וְלֹא יִהְיוּ בֵינֵינוּ מַחְלָקֶת וּפְרוּדִים.

יַעַן שֶׁנִּשְׁפָּךְ עֲכָשׁוּ דַם יִשְׂרָאֵל כְּפִים, וְאָנוּ זְקוּקִים לְרַחֲמִים רַבִּים מְאֹד, אֵז בָּאוּ נִרְאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֵׁישׁ בִּי כְּנִישְׂתָּא חֲדָא, בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד שֶׁשֶׁם כֵּן מְאַחֲדִים, וְהִנֵּה זָכָה אוֹתִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם הַקְּמִיעַ, אֵזִי אִנִּי מִבְּקֵשׁ מִכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, בְּשִׁבִיל הַצֵּלָת נַפְשׁוֹת, תְּפִיצוּ אֶת הַקְּמִיעַ, מָה תְּפִסִּידוּ?! תִּצְלִיחוּ יְהוּדִים, אִין יוֹדְעִים מָה מְחַכֶּה, חֵס וְשְׁלוֹם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּכַּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְיִתְקַיֵּם:

"תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כֶּאֱבֹן"; אַבְל בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וַעֲשׂוּ שֶׁהֵם פְּרָאֵי אָדָם, וְעַל חֲרָבִים חַיִּים, מְתַכְנְנִים מֵה שְׂמֵתִכְנִיִּים, הִיָּה לֹא תִהְיֶה, לְכֵן נַחוּץ מְאֹד לְהַפְיִץ אֶת הַקְּמִיעַ, בְּגִשְׁמִיּוֹת יִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע וְכֵן לְבַנְיָן בֵּית־הַכְּנֶסֶת, וְכֵן תַּצְלִיּוּ וּנְפֹשׁוֹת יִשְׂרָאֵל.

אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הִזָּה הִסְוֹד אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, לְפָנַי שְׂיֻצָא מַעִיר בְּרִסְלָב בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בַּבֶּקֶר, אַחַר שְׁבֻשְׁבַת נִשְׂרָפָה רַב עִיר בְּרִסְלָב, וְגַם דִּירַת רַבְּנוּ ז"ל, וַיֻּצָא רַבְּנוּ ז"ל מַעִיר בְּרִסְלָב לְעִיר אוּמָן לְהַסְתַּלַּק, עֲמַד אֲצֵל הַמְּזוּזָה, וְאָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ: אִם תַּחֲזִיקוּ עִצְמָכֶם בַּיַּחַד, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֲצֵלְכֶם.

וְלָכֵן אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הִזָּה הִסְוֹד 'אַחֲדוֹת', וְגַם אָמַר רַבְּנוּ ז"ל פַּעַם, שֶׁהָעוֹלָם רְאוּי שְׂיִתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאַהֲבָה שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם, וְאָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂדָבֵר זֶה אֵף פַּעַם לֹא תִתְקַיֵּם, תְּמִיד הָיוּ סְכֻסוּכִים בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִשֶּׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, בֵּימֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל חָלְקוּ עָלָיו, וְדָבְרוּ עָלָיו כָּל דָּבָר אֶסוּר, הִזָּה הַתְּלַמִּיד הַיַּחֲדִיד שְׁפָרַסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן הִיָּתָה עָלָיו מַחְלָקָת, הוּא זֶה שְׁעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְבוֹא לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאַף־עַל־פִּי שְׂהִיָּתָה עָלָיו מַחְלָקָת, הוּא זֶה שְׂבָנָה אֶת הַקְּלוּיָו, וּבִקְשֵׁי הָיוּ אֲצֵלוֹ אַנְשִׁים, כֻּלָּם רָצוּ לְשַׁמַּע תוֹרָה מִשְׂאֵר תְּלַמִּידי רַבְּנוּ ז"ל וְלֹא מִמֶּנּוּ, וּמִכָּלֵם לֹא נִשְׂאָר זָכָר, וְרַק מִמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל נוֹתְרוּ סְפָרִים שְׂמֻחֲזָקִים מִשֶּׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, וְכֵן ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל הִיָּתָה עָלָיו מַחְלָקָת עֲצוּמָה, וְכֵן עַל בְּנוֹ ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ז"ל וְכוּ', וְכֵן הִזָּה מִשֶּׁךְ הַדּוֹרוֹת.

וְלָכֵן יַעַן שְׂזַכְּנֵי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֵנִי יוֹדַע מִרַבְּנוּ ז"ל, הַחֲרָף הַבָּא אַחַר סְכוּת יִהְיֶה כְּכֹר אַרְבָּעִים וְשֵׁשׁ שָׁנִים, וְנִרְאִיתִי מֵה זֶה מַחְלָקָת וְשִׁנְאָה, וְלָמָּה זֶה מְבִיא, אֲזִי אֵנִי בּוֹחַל בְּזֶה, וְאֵינִי יָכוֹל לְסַבֵּל דְּבָר זֶה, וְאִם תִּזְכְּרוּ מֵה הַכְּרוֹזִתִּי לְפָנַי תְּקִיעַת שׁוֹפָר, וְאַזְכִּיר לָכֶם, וְכֵן הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָנוּ אֶת הַחַיִּים, אֶסוּר לַעֲשׂוֹת תְּכֻנּוּיּוֹת, כִּי אֵין יוֹדְעִים מֵה וּמִי וְאִימַת, אָדָם צָרִיךְ לַחֲיוֹת בְּתַחוּשָׁה כְּזוֹ, שְׂזֶה הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן שְׁלוֹ וְכוּ', אַבְל יִתֵּן לִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא

אֶת הַחַיִּים, וְנִזְכָּה לִהְיוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל רַבֵּנוּ וְ"ל, וְאֶכְרִיז אֶת זֹאת שׁוֹב כְּפִי שֶׁהִכְרַזְתִּי לְפָנַי שָׁנָה: אִם יֵשׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת הַזֶּה יְהוּדֵי שְׁשׁוּנָא אֶת זִוְלָתוֹ, יַעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה וְיִלְלֵךְ לְמָקוֹם אַחֵר, בְּדֹ אַמּוֹת שְׁלָנוּ אֵינֶנִּי רוֹצֵה שְׁתִּהְיֶה שְׁנָאָה וְכוּ', שְׁמוֹ שְׁמַיִם! לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַמְנוֹ לֹא חֲסֵרוֹת צְרוּת וּבְעֵינֹת, לְזֶה יֵשׁ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, זֶה אֵין לוֹ שְׁלוֹם-בַּיִת, לְזֶה יֵשׁ טְרָדוֹת מְשַׁכְּנִים, לְזֶה יֵשׁ צְרוּת מִלְדָּיו, לְזֶה יֵשׁ מַחְלָקֶת מֵהוֹרָיו וְכוּ', וְלָכֵן לְכָל הַפְּחוֹת כְּשֶׁאֲנִי בֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, שָׁם אֲשׁוּב בְּמִנּוּחָה, וְאֶתְפַּלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, בְּלִי שׁוּם טְרָדוֹת וְשִׁנְאוֹת, וְהִנֵּה בֹא הַשָּׁטָן דִּיקָא בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וְעוֹד הַמַּחְלָקֶת, עַד כְּדֵי כָף שְׁהִיָּה בֵּית-הַכְּנֶסֶת בְּטְבָרְיָה, שֶׁהִתְפַּלְלוּ שָׁם ר' אֱלִיעֶזֶר וְר' יְהוֹשֻׁעַ — תְּנָאִים! וְהִנֵּה הִיָּה בֵּינֵיהֶם רִיב בְּהִלְכָה, רִיב לְשֵׁם שְׁמַיִם, לְקַח ר' אֱלִיעֶזֶר סֵפֶר תּוֹרָה וּגְלָגְלוּ, וְרָצָה לְהִרְאוֹת שֶׁהוּא צוֹדֵק, הִנֵּה מֵהַפְּסוּק הַזֶּה אֲנִי דוֹרֵשׁ כָּף וְכוּ', בֹּא רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וּמִשָּׁף אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה לְצִדּוֹ, וְהִרְאָה אֶת הַפְּסוּק שֶׁהוּא צוֹדֵק, זֶה מוֹשֵׁף לְכָאן וְזֶה לְכָאן, וּבֵין כָּף גִּקְרַע סֵפֶר תּוֹרָה. וְהִיָּה שָׁם רַבִּי יוֹסִי בֶן קַסְמָא, עָנָה וְאָמַר: תָּמָה אֲנִי, אִם בֵּית-הַכְּנֶסֶת הַזֶּה לֹא יִהְיֶה בֵּית עֲבוּדָה וְנָה. וְכֵן הִיָּה; וּמִדְבַר מִתְנַאִים וְאִמּוֹרָאִים גְּדוּלֵי הִלְכָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אָנוּ צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר שְׁלֵא תִהְיֶה בֵּינֵינוּ שְׁנֵאוֹת חֲנָם, רַק אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת.

כָּל הַצְּרוּת שְׁנֵאוֹרְעוֹת עִפְתָּה בְּאַרְצֵי הַקִּדְשׁ הֵן רַק מִחֲמַת שְׁנֵאוֹת חֲנָם, רוֹאִים אֲנָשִׁים שׁוֹנְאִים זֶה אֶת זֶה עַל לֹא דְבָר. מִמָּה בֹּא, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, מַחְלַת הַסֵּרְטוֹן, שְׁאוּכְלַת אֶת הָאָדָם, רַחֲמָנָא לְצַלָן, אֵיבָר אַחֵר אֵיבָר, אָדָם נֶאֱכָל וְנֶצְמַק, עַד שֶׁרַחֲמָנָא לְצַלָן, נִפְטָר. מִמָּה זֶה בֹּא? מִשְׁנֵאוֹת חֲנָם, בְּרַגְעַ שִׁיְהוּדִים שׁוֹנְאִים זֶה אֶת זֶה, מְבִיאִים לִידֵי מַחְלָקֶת וְלְכָל הַצְּרוּת. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּמִדְבַר רַבָּה, פְּרָשָׁה יח): בֵּית-דִּין שֶׁל מָטָה אֵינָם יְכוּלִים לְדוֹן עַד גִּיל שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה וַיּוֹם אֶחָד, בֵּית-דִּין שֶׁל מַעְלָה אֵינָם דְּנִים אֱלָא מַעֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה, כִּי עַד עֶשְׂרִים שָׁנָה אָדָם נִקְרָא קָטָן, בְּמַחְלָקֶת אֶפְלוּ תִינוּק בֶּן יוֹמוֹ, כְּפִי שְׁמֻצֵינוּ בְּמַחְלָקָתוֹ שֶׁל קַרְח, שְׁכַלָם נִבְלְעוּ בְּאַדְמָה. לְמַדִּים מִכָּאן חֲמַרְת הַמַּחְלָקֶת, וְאֵין כָּאן כְּוִנּוֹת לְשֵׁם שְׁמַיִם וְכוּ', זֶה

הכל דמיונות, ובסימן שאין בו התבודדות, כי מי שיש לו התבודדות, אף פעם לא יחלק על איש. וכי אין לו מה לעשות רק לחלק על הזולת?! אולי יקחו אותך היום, אולי היום הוא יומו האחרון, אם אדם יודע שהיום היום האחרון שלו, אזי מתפלל השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית בכונה, שמח שיש לו מזוזה, זקן ופאות, שמח בשמחת המצוות, שאוכל כשר ושומר שבת, כי כל יהודי מלא מצוות כרמון, והסמ"ך-מ"ם מכניס באדם ספקות: "המצוות שלך אין בהן ערך, חס ושלום". אף באמת לא ולא! כל מצוה ומצוה גדול ערפה במאד מאד, ואומר רבנו ז"ל: אם אדם שמח במצוות, אפלו שנמצא במדור הקלפות, שמחת המצוות מעלה אותו מנפשו, רוחין ונשמתין, עד שמגיע אל השגות אלקות מטי ולא מטי, הינו אדם נמצא במדור הקלפות, גשמיות עולם העשיה, אבל מתחזק בשמחה, הוא שמח עם המצוות, הוא כל-כף רוקד ושמח, שזוכה לקיים מצוותיו יתברך, אזי עולה מעולם העשיה לעולם הבריאה ואז לעולם היצירה, עד שמגיע לעולם האצילות בבחינת מטי ולא מטי. ולכן הסמ"ך-מ"ם פוחד כל-כף משמחה, ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, צריכים להכריח עצמו להיות בשמחה, ואין זו עצה להיות בשמחה אלא מצוה גדולה, והיא מצוה הכי גדולה, כי על-ידי שמחת המצוה אדם מגלה טהר לכוו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א'), כשאדם עושה מצוה בשמחה, סימן שלבו שלם לאלקיו. ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ואחר כל תפלה ותפלה ישמעו כלי זמר וירקדו בשמחה, שברוך השם, אנו יהודים מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט): אם אדם בשמחה, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו ישמר אותו שלא יבוא לידי עברות, כי השמחה היא הגאולה; ולכן אנו רואים שהסמ"ך-מ"ם מאד מפחד שיהודים יהיו בשמחה, ומכניס בהם עצבות ומרירות, אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן ג'), ברבות השמחה נתחזק כח השכלי והמאכל והמשתה הם סבה לשמחת הלב ולהרחיק הדאגות והעצבות. כי כשאדם שמח, יכול לאכל ולישן

וְהֶאֱכַל מִתְּעַפֵּל בּוֹ, וְהוּא בְּרִיא גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שְׁכָל
 הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים בָּאִים מִחֲמַת עֲצָבוֹת וְדַפְאוֹן, כִּי כִּשְׂאָדָם שְׂמַח,
 שׁוֹם דָּבָר אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁבְּרוֹ, לֹא-כֵן כִּשְׂאָדָם עֲצוּב וּמְמַרְמֵר, שׁוֹכֵב
 בַּמָּטָה בִּיאוֹשׁ, תִּכְף כְּשִׁיּוּצָא לַחוּץ, כְּכָר נִדְבָקוֹת בּוֹ מִחֲלוֹת וְכוּ',
 וְגוֹפוֹ אֵינוֹ מִחֲזִיק מִעֲמֵד נֶגֶד שׁוֹם רִיחַ. אָבֵל כִּשְׂאָדָם שְׂמַח — שׁוֹם
 דָּבָר אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁבְּרוֹ. וְלִכֵּן קָשָׁה מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אָדָם
 מִסְתַּפֵּל עַל הַזּוּלַת תְּמִיד וּמִקְנָא בּוֹ, כְּאֵלוֹ לַזּוּלַת יֵשׁ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ,
 אֲשֶׁר בְּאֵמֶת לְהוּא יֵשׁ צְרוּת יוֹתֵר מִמֶּדָּה, וְלֹא יִשׁוּעוֹת, אִם הִיָּה אָדָם
 יוֹדֵעַ מָה עוֹבֵר עַל הַזּוּלַת, אִיזָה סֶכֶל וְצֵעַר — הִיָּה שְׂמַח בְּחֶלְקוֹ.
 וְהִנֵּה מִקְנָאָה מְגִיעִים לְשִׁנְאָה, וְשִׁנְאָה מְבִיאָה לְרִצִּיחָה. וְלִכֵּן עֲלִינוּ
 לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ בַּפְּרָט עֲכָשׁוּ עָרֵב רֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל עֲנִין שֶׁל שְׁלוֹם
 וְאַהֲבָה.

וּמִתְחִילִים לְתַקֵּעַ בְּשׁוֹפָר מִיּוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל רֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל עַד
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כָּל יוֹם וַיּוֹם תּוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר, אוֹמֵר הָאֵר"י ז"ל: שׁוֹפָר
 רֵאשֵׁי תְבוֹת: שְׂרָשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה. נִשְׂאֶלֶת הַשְּׂאֵלָה, וְכִי לֹא
 מִצָּא הָאֵר"י ז"ל רֵאשֵׁי תְבוֹת אַחֲרִים רַק פְּסוּק זֶה? "פֶּן יֵשׁ בְּכֶם
 אִישׁ אוֹ אִשָּׁה, אוֹ מִשְׁפָּחָה, אוֹ שֶׁבֶט, אֲשֶׁר לָכְבוּ פוֹנֵה הַיּוֹם מִעַם
 הַנְּיָ"ה אֱלֹקֵינוּ, לְלַכֵּת לַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵי הַגּוֹיִים וְגו', פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שְׂרָשׁ
 פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה" (עֵין דְּבָרִים כט, יז) — אוֹמֵר עַל זֶה רֵש"י: שְׂרָשׁ
 — עֲשֵׂב מֵרַח הַמַּפְרָה וּמִרְבֵּה רִשָּׁע בְּקִרְבְּכֶם.

תּוֹקְעִים מִיּוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל חֹדֶשׁ אֱלוּל אַחַר הַתְּפִלָּה, כְּדִי לְהַזְכִּיר
 אֶת עֲצָמֵנוּ, שֶׁהִנֵּה יוֹם הַדִּין קָרֵב וּבָא, וְעֲלִינוּ לְשִׁרֵשׁ מֵאֲתָנוּ אֶת
 הַשְּׂרָשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, שְׂזָה רֵאשֵׁי תְבוֹת: שׁוֹפָר, הִיָּנוּ הַשׁוֹפָר
 מְרִמּוֹ לָנוּ — תּוֹצִיא אֶת הַשְּׂרָשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ מִקְרָבָה, שְׂזָה עֲשֵׂב מֵרַח
 הַמַּרְבֵּה רִשָּׁע, כְּדִגְמַת הָאֲנָשִׁים שֶׁרַק רוֹצִים לְהִרְבוֹת בְּרִשָּׁעוֹת וּבְרַע
 לַזּוּלַת, שְׂזָה הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׁכָל עֲנִינוּ לַעֲשׂוֹת רַע וְרִשָּׁעוֹת. וְלֹא
 תִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם שִׁיכוֹת עִם רִשָּׁע מְרִשָּׁע כְּזֶה, שֶׁרַק רוֹצֵה לַעֲקֹר אוֹתָנוּ,
 עֲלִינוּ לְשִׁמֵר עֲצָמֵנוּ מִמֶּנּוּ וּמֵאֲנָשָׁיו, וּמִי שֶׁרַק רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת רִשָּׁע
 לַזּוּלַת, תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂזָה שִׁיף לְטַמְאָה, וְאֵינָנוּ יְהוּדִי, וְאִם תִּשְׂאֵלוּ:

איך נאמר כִּף — הלא הולך עם שְׁטְרֵימֶל, עם זָקן ופאות וכו', אף הוא יותר מִסֶּכֶן מֵאֲחֵרִים, כי הוא מתחזה, כי אלו שֶׁהֵם הוֹלְכִים פתוח נגד התורה — נזְהָרִים מֵהֶם, אֲבָל מִמִּתְחַזִּים לא יודעים שְׁצָרִיכִים לְהִזְהָר, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספ־הַמְדוּת, אות בושָה, סימן ב'): מִתָּר לְכַיֵּשׁ אֶת הַרְבָּנִים שְׁשׁוֹכְרִים אֶת הַרְבָּנוֹת לְשֵׁם גְּאוּה, וְהַטְלִית שְׁעָלָיו כְּמַרְדֵּעַת שֶׁל חֲמוּר. זֶה דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, הוּא הוֹלֵךְ עִם קַפּוּטָה, שְׁטְרֵימֶל וְכו', אף אין זה אלא מַרְדֵּעַת שֶׁל חֲמוּר, מִי שְׁמִסְגֵּל לְהִסִּית תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נֶגֶד יְהוּדִים חֲרָדִים, תִּדְעוּ לָכֵם, שׁוֹז הַטְּמֵאָה וְהַסֵּמ"ף-מ"ם, וְצָרִיכִים לְהִשְׁמֵר מִמֶּנּוּ כְּמוֹ מֵאֵשׁ. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: חֲסִיד שְׁנֶפֶל גְּרוּעַ מִמְּשֻׁמֵּד, כִּי מִמְּשֻׁמֵּד כָּל אֶחָד נִזְהָר, אֲבָל חֲסִיד שְׁנֶפֶל, אף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה בְּלָבוֹ, וְאֵין נִזְהָרִים מִמֶּנּוּ, וּמְכַנִּים אוֹתוֹ בְּמַלְכּוּת וּמְפִיל אוֹתוֹ. וְלָכֵן אָנוּ צָרִיכִים לְהִשְׁמֵר מֵאֵד, שְׁאֲצִלְנוּ לא תִּהְיֶה שׁוּם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת עַל שׁוּם יְהוּדִי, וּבְפָרֵט עִתָּהּ, שְׁאָנוּ מִתְכַּוְּנִים לְחַדֵּשׁ אֱלוֹל, חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, צָרִיכִים לְפִיֵּס זֶה אֶת זֶה, אֵינְנִי רוֹצֵה שְׁבִקְהֵלָה שְׁלָנוּ יִהְיֶה יְהוּדִי אֶחָד שׁוֹנֵא אֶת זוּלָתוֹ, אִם יֵשׁ שְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת אֲצִלְנוּ, אֲבַקֵּשׁ אֶת מִי שֵׁיֵשׁ בּוֹ שְׁנֵאָה — שְׁיַעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ. אֲצִלְנוּ זֶהוּ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שְׁאוּמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), קֹדֶשׁ זֶה בְּחִינַת "וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַיִם קֹדֶשׁ יֵאמַר לוֹ" (שְׁעִיָּה ד, ג), וְהֵיכַל זֶה בְּחִינַת הַכְּבוֹד שְׁנֹתְכֶפֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה שׁוֹרָה וּמְלַבֵּישׁ אֶת הַרוּחַ הַחַיּוּנִי שְׁבִלֵב הָאִישׁ הַכָּשֵׁר וְגו'; וְלָכֵן אֵינְנִי רוֹצֵה שְׁתִּהְיֶינָה מְרִיבוֹת בֵּין אַנְשִׁים, מִי שְׁאֵינוֹ מִסְתַּדָּר עִם אֲחֵרִים, שְׁיַעֲשֶׂה לִי טוֹבָה, וְיִלְךְ לְמְקוֹם אֲחֵר.

בימי מוהרנ"ת ז"ל הִיָּה יְהוּדִי בְּשֵׁם ר' לֵיִיבֵל, שְׁהִיָּה מְקַרֵּב אֶל תַּלְמִיד רַבֵּנוּ ז"ל ר' שְׁמוּאֵל אֵיזִיק, וְהוּא הִיָּה צָדִיק גְּדוֹל, עַד כְּדֵי כִּף, שְׁהַמְגִיד ר' מְרַדְכֵי מִטְּשַׁעַרְנוּבֵּל זי"ע, שְׁנֹסַע מַעִיר לְעִיר לְקַבֵּץ צְדָקָה, וְהַגִּיעַ פַּעַם לְעִיר בְּרֶסֶלֶב, וְדָרְכּוֹ הִיָּתָה שְׁנַעֲמַד בְּאֲמֻצַּע הַשׁוּק, וְכָל הַחֲסִידִים הַתְּאֲסָפוּ וְהַזְמִינוּ שְׁיִתְאַכְסֵן אֲצֵלָם, אֲזִי עָשָׂה מְכָרָז: מִי שְׁיִתֵּן יוֹתֵר כֶּסֶף לְצְדָקָה — יִתְאַכְסֵן אֲצֵלוֹ, כְּשֶׁהַגִּיעַ פַּעַם לְעִיר בְּרֶסֶלֶב, וְכֵה הָיוּ לוֹ חֲסִידִים רַבִּים, יֵצְאוּ אַנְשִׁים וְלֹא רָצוּ לַתֵּן

לו צדקה, נגש היהודי ר' ליבל לאיזה עשיר ואמר לו: אינך מתבייש, רבך בשוק, ואף אחד אינו מאכסן אותו, לך תתן צדקה, שהרי הרבי אינו לוקח לעצמו וכו' ויתאכסן אצלך, והעשיר השתכנע מדבורי ר' ליבל שחזקו באמונת חכמים. ובזה היה ר' ליבל שדכן, אזי שאלו הרבי מטשערנובל זי"ע: מה אתה רוצה בשביל שכר שדכנות, איזו ברכה אתה צריך? ענה ואמר איזה יהודי: רבי, לאברך זה אין ילדים וכו', ותפס ר' ליבל את ידו של הרבי ואמר: על ילדים יש לי כבר ברכה, שברכני ר' שמואל אייזיק. אמר הרבי: זו אמונת חכמים גדולה, וברכו בדבר אחר וכו'. ואם-כן ר' ליבל הנ"ל היה יהודי מורם מעם, אף-על-פי-כן היתה לו נקדת תרפה, שהיה עושה ליצנות וכו', ולמותר"ת ז"ל היה תלמיד, שהיה נוסע לר' ליבל, כשחזר למוהרנ"ת ז"ל, אמר לו: לומר לך שלא תלך לר' ליבל — איני יכול, אבל אם אתה הולך לשם — אל תבוא אלי. כי ידע מוהרנ"ת ז"ל, שליצנות זה אבי אבות הטמאה... וגם אני אומר פזאת לכל אנשי שלומנו: מי שהולך לשם, לא יבוא אצלי. כי ליצנות זה הכי חמור.

יש לנו, ברוך השם, קהלה קדושה, בה מתחנכים את הילדים בקדושה ובטהרה, ועוד תראו נפלאות שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, רק צריכים סבלנות, מי שסובל וסבלן — הוא המנצח.

והנה אנו עומדים כבר ערב ראש-חודש אלול, וכיום ראשון מתחילים לתקע בשופר, וצריכים להתעורר איך חלפו אחד-עשר חדשים, ואם נערך חשבון הנפש נוכח, שפה ושם היה לקוי אצלנו, פה החסרנו תפלה במנין וכו', היינו יכולים ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, הלכה, מדרש וכו', אפלו קצת דקצת והחסרנו מזה.

עכשו יש לנו מצנה גדולה מאד — לקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא. לפני שמוהרנ"ת ז"ל נסתלק, אמר בצוואה: העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה, לכן אבקש את אנשי שלומנו, כל אחד ואחד מאתנו יקח ספרים ופיצם. הנה נדפס סדור לימות החל עם פרוש "ענת רצון", נפלא מאד, תפיצוהו בין

הַאֲשֶׁכְּנֹזִים, אֵינְכֶם יוֹדְעִים אִיזוֹ פְּעֻלָּה זֶה יַעֲשֶׂה, וְהִנֵּה עוֹד שְׁבוּעַ יִדְפֹס אוֹתוֹ סְדוּר נֶסֶח עֵדוֹת הַמְזֻרָח עִם פְּרוּשׁ "עַת רְצוֹן". וְהִנֵּה זֶהוּ רֵאש־חֲדָשׁ אֱלוּל, אֲצֵל עֵדוֹת הַמְזֻרָח מִתְחִילִים לומר סְלִיחוֹת מִמְּחֻרַת רֵאש־חֲדָשׁ, יֵשׁ לָנוּ סְלִיחוֹת נֶסֶח עֵדוֹת הַמְזֻרָח, תִּרְאוּ לְהַפְּיֵצוּ, שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיֶה לוֹ חֶלֶק בְּהַדְפָּסְתוֹ וּבְהַפְּצָתוֹ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה יְהוּדִי אֶחָד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּאִמְתַּחַתוֹ סְלִיחוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיַּעֲזוֹר בְּהַדְפָּסְתוֹ, יֵשׁ לָנוּ עוֹד הַמּוֹן מֵהַלְדָּפִיס, וְיֵשׁ לָנוּ מַחְסָנִים מְלֵאִים סְפָרִים, לְמָה לֹא מְפִיצִים אוֹתָם? ! לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לַעֲשׂוֹת הוֹרָאת קִבְע ל"קֶרֶן הַדְפָּסָה", וְעוֹד מְקַבְּלִים כְּתוּמוּרָה בְּכָל חֲדָשׁ סְפָרִים חֲדָשִׁים שֶׁנִּדְפְּסוּ, וְאִם-כֵּן לֹא רַק נִתְתַּם צְדָקָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי-זֶה אַתֶּם מוֹזִכִּים אֶת הַרְבִּים שֶׁנוֹכַל לְהַדְפִּיס עוֹד, יֵשׁ "שִׁפְת הַנַּחֲל" עַל כָּל "לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן", יֵשׁ "גִּהְרִי אֶפְרַסְמוֹן" עַל כָּל "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", יֵשׁ "בְּאוּרֵי-הַמַּדּוֹת" עַל "סְפָרֵי-הַמַּדּוֹת", וּמִלְבַּד זֹאת יֵשׁ סְפָרִים עַל אָבוֹת וּתְהִלִּים וְכוּ', הִנֵּה יֵצֵא עֲכָשׁוּ סֵפֶר "מְגַן אָבוֹת" עַל פְּרָקֵי אָבוֹת, אֲבָל תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַרְבוֹת בְּהוֹרָאוֹת קִבְע ל"קֶרֶן הַדְפָּסָה", שֶׁנוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּהַדְפָּסָה, שְׂזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, כְּפִי שֶׁאָמַר מוֹהֲרָנ"ת ו"ל: "צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת" — אִיזוֹ צְדָקָה נִשְׁאַרְת לְעוֹלָם? "וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת" — הַצְּדָקָה שֶׁנּוֹתְנִים לְהַדְפֹּס סְפָרֵי הַצְּדִיק הָאֱמֶת. וְכֵן אוֹמְרִים: אִיזוֹ צְדָקָה נִשְׁאַרְת לְעוֹלָם? זֶה הַכּוֹתֵב סְפָרִים וּמִשְׁאִילָן לְאַחֲרִים, בְּזֶה שֶׁאֵדָם נוֹתֵן כֶּסֶף לְצְדָקָה — זֶה צְדָקָה חַד פְּעַמִּית, אֲבָל בְּזֶה שֶׁנּוֹתְנִים כֶּסֶף לְהַדְפֹּס סְפָרֵי קִדְשׁ, הַצְּלֵת יְהוּדִי אֶחָד, וּבְזֶה גְרַמְתָּ שֶׁתִּהְיֶה הַצְּדָקָה בְּכָל עַת, הַסְפֵּר יִהְיֶה בְּכִיסוֹ בְּכָל עַת. וְאִם-כֵּן הַצְּדָקָה לְהַדְפָּסָה — אֵין לְמַעַלָּה הַיִּמְנָה, וְכִלְנוּ יוֹדְעִים מֵהַסְפָּרִים הַלְלוּ פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם, וְכִמָּה אֲנָשִׁים חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה בְּזִכּוֹת סְפָרִים אֵלוֹ, וּרְבִיבוֹת אֲנָשִׁים מִשְׁתַּקְּקִים לְחֲזוֹר אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְהַכֵּל בְּזִכּוֹת הַסְפָּרִים.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַעֲשׂוֹת הוֹרָאת קִבְע ל"קֶרֶן הַדְפָּסָה", וְכַל אֶחָד יֵשׁ לוֹ מִשְׁפָּחָה, שִׁירָאָה לְהַרְבוֹת הוֹרָאוֹת קִבְע, וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְהַדְפִּיס עוֹד סְפָרִים, כִּי יֵשׁ לָנוּ אוֹצְרוֹת

ואוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת, סִפְרִים נִפְלְאִים שְׁאִין לְתֹאֵר — עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, וּמָה גַם שְׁאֵנו אֹחֲזִים בְּשִׁמּוֹנֵה-מְאוֹת קוֹנִטְרָסִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְהַכְנִיס עֲצָמָנוּ בְּהַדְפַּסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְלִהְפִיצָם, וּבִפְרָט לְקַחַת אֶת הַסְּפָרִים הַמְּכַרְכִּים, כִּי הַיּוֹם עִם יִשְׂרָאֵל צְמָאִים לְדַבֵּר ה', שְׁכָל אֶחָד יִקַּח רַק סֵפֶר אֶחָד מִכִּרְךָ לַיּוֹם אֶחָד וְלִהְפִיצוֹ, אֲזַי יִתְרוֹקְנוּ הַמַּחְסָנִים בְּחֻדְשֵׁים, מְלַבֵּד מֵה שְׁתַּפִּיצוּ קוֹנִטְרָסִים בְּכָל יוֹם. וְאֲנָשִׁים כָּל-כָּף מִשְׁתוֹקְקִים לְהַשִּׁיג אֶת הַסְּפָרִים, וּמְחַפְּשִׁים וּמְבַקְשִׁים אַחֲרֵיהֶם.

לְזֹאת אֲבַקֶּשְׁכֶם לַעֲסֹק בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתִבְאוּ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתוֹכְלוּ לְהַתְפָּאֵר, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַשָּׁנָה זְכִיתִי לְהַפִּיץ הַרְבֵּה סִפְרִים, הַשָּׁנָה זְכִיתִי לְהַתְפַּלֵּל כָּל יוֹם בְּמִנְיָן, הַשָּׁנָה לְמַדְתִּי כָּף וְכָף, וְזֶה אֲשֶׁר יִשְׂאֵר מֵאַתָּנוּ.

הַעֲקֹר וְהַיְסוּד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, לְהִיּוֹת בְּשִׁלּוּם וּבְאֵהָבָה, וְאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, אֵל תִּפְחָדוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן מֵאֵלוּ הַרְשָׁעִים, כִּי אֵינְנוּ מְפַחְדִּים מֵהֶם. וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע אָמַר: סִגְלָה נִגְדַּר רְשָׁעִים — לֹא לְפַחַד מֵהֶם; בְּרַגַע שְׁהוֹלְכִים עִם אִמְץ חֲזוּק, יִפֹּל עֲלֵיהֶם פַּחַד; תִּהְיֶה חֲזוּקִים, וְאֵל תִּחַשְׁשׁוּ מֵאַף אֶחָד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה. כִּי כָּף כְּתוּב בְּשִׁלְחֹן עֲרוּף, וּמְבִיא אֶת זֹאת בְּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר "מִטָּה אֶפְרַיִם" (שְׁהִיָּה גֵאוֹן גְּדוֹל, וְכַתֵּב סֵפֶר עַל דִּינֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְנִתֵּן הַסְּכָמָה עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַב"ן", וְחִבֵּר הַמּוֹן סִפְרִים וְשׁוּ"ת וְסִפְרֵי הַלְכָה עַל מַסְכָּתוֹת וְשִׁלְחֹן עֲרוּף), שְׁמֵרֵאשׁ חֲדָשׁ אֵלוּל יְכוּלִים לְבָרֵךְ זֶה אֶת זֶה בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה, וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיְתָה לִי, שֶׁשְּׂמֵעָתִי שַׁעֲשִׂית שְׁלוֹם בֵּין הַזּוּג, אֲשֶׁר
אִין עוֹד מְצוּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ עוֹד כַּח
וּמַח לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ.

בְּעֵינַי ... אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד לְהַגִּיד לוֹ מַה שֶּׁצָּרִיךְ לְהַגִּיד.

אוֹדוֹת ... וְכוּ', לְדַעֲתִי הָאָדָם הַזֶּה מְטָרֵךְ וְכוּ', הֵייתִי מְאֹד מְאֹד
שְׂמֵחַ, אִם הוּא הָיָה עוֹזֵב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלַנּוּ, כִּי אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֲנָשִׁים
תְּמַהוֹנְנִים, הוּא לֹא מְתַפְּלֵל וְלֹא לּוֹמֵד, אֲזוּ מִי צָרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא יִשְׁמַע אֶת
תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמַּתְנָה שֶׁנִּתְּתָ לִי סְפָרִים יְקָרִים, אִין מְלִים
בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַכֹּל.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּשַׁלַּח לִי עוֹד קֶדֶם הַשַּׁבָּת

אָפֶשֶׁר לֹא תתלב בַּנְחֵל שְׂכָה

רְשִׁימָה שֶׁל כָּל הָאֲבָרְכִים שֶׁהוֹלְכִים לְלַמֵּד בַּפּוֹלֵל בְּזִמְנֵי הַחֹדֶשׁ, וְכֵן
אֶפְלוּ הָאֲבָרְכִים שְׁלוֹמְדִים חֲצִי יוֹם, תִּכְתָּב לִי אֶת הַשְּׂמוֹת שֶׁלָּהֶם,
בְּשִׁבִיל שְׂיִהְיֶה אִתָּם בְּקֶשֶׁר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ו מִנְחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיִישׁ לִי
שֶׁהִתְחַפְּנָת, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּמְסַר אֶת נִפְשְׁךָ, שְׂיִהְיֶה
שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְתִהְיֶה וּתְרֵן תְּמִיד, כִּי זֶה הָעֵקֶר, שְׂיִהְיֶה
שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי בְּרָכוֹת, פֶּרֶק ט'):
אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אֵשָׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאֵשָׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר
לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נִפְשְׁךָ, שְׂיִהְיֶה אֲצִלְכֶם
שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי, וְחַס וְשְׁלוֹם, אֲפֶּעֶם אֶל תְּגַבִּיחַ אֶת הַקּוֹל שֶׁלָּךְ
עַל אֲשֶׁתְּךָ, אֲלֵא תְּמִיד תִּמְסַר אֶת נִפְשְׁךָ לְכַבְדָּהּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (בְּמוֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ כְּגוּפוֹ וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר
מִגּוּפוֹ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (איוב ה, כד): "וְיִדְעַתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ",
וְעַל זֶה אֶתָּה צְרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נִפְשְׁךָ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְזֶה
הִי הַרְצוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל. וְרֵאוּי לָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת שְׁתֵּי הַשִּׁיחוֹת
הַקְּדוֹשׁוֹת (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), וְרַק זֶה רְצוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְאֵל
יִטֶּה אוֹתָךְ שׁוֹם אֶחָד עִם הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ
בְּנִשְׂוֹאִיךָ.

רְצִיטֵי מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ עֲכָשׁוּ עַל תּוֹרָה, וְתִלְמַד
בְּכָל יוֹם בְּהִתְמַדָּה רַבָּה בְּכוֹלֵל, שְׁעוֹר בְּמִקְרָא — חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם בְּפִרְשַׁת הַשָּׁבוּעַ, שְׁעוֹר בְּמִשְׁנָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּים בְּכָל

יום ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת בְּגֵרָסָא, שְׁעוֹר בְּגֵמְרָא, שְׁתִּלְמַד דְּף גְּמְרָא
עם רש"י וְתוֹסְפוֹת, שְׁעוֹר בְּמִדְרָשׁ רַבָּה וּבְמִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא בְּפִרְשַׁת
הַשְּׁבוּעַ, וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם.

בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְלַמַּד הַלְכוֹת נְדָה, וְזֶה
מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי הַדְּבָר הַזֶּה תְּלוּי בְּכַרִּיתוּת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְלִכְּנֹן
כָּל שְׂאֵלָה שְׂיִישׁ לָהּ תִּשְׁאַל אֶת הָאֲבֵרָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ שׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא כָּל סִפְקָא שְׂיִישׁ לָהּ בְּעֵינֵי טְהֵרָה
תִּשְׁאַל אוֹתוֹ.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּכְתֵּב לִי מִכְתָּב אֶתָּה וְאֶשְׁתָּף.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר רְאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ לְשִׁמְעַי אֵיךְ
שְׂאֵתָה נִהְיָה מִהַחֲתָן שְׁלָךְ, וְאִם יִשְׂמַח לְבָבְךָ, יִשְׂמַח גַּם לְבִי, כִּי חֲסִדֵי
הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּעֵינֵי שְׂדוּכִים גִּתָּן לִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סִיעָתָא
דְּשִׂמְיָא מִיַּחַדָּת, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, "עוֹד יִנּוּבוֹן בְּשִׂיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ".

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּכְתֵּב לִי מָה בְּקָשָׁר הַמְּעַקָּה אִם גְּמָרוּ אֶת זֶה
כְּבָר.

דְּבַרְתִּי עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מִקְּוָה שְׁנוּכַל לְגַיֵּס אֶת הַכֶּסֶף לְ...

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רְאֵה, כִּי מִנְחַם־אֵב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּרְאֵי אֵיךְ שִׁדְמָעוֹת שֶׁל אִמָּא שְׁבוּכָה עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּהּ לֹא הוֹלְכוֹת לְרִיק, וְאֲנִי מְקַנָּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא יַחְזִיק מִצְמַד, וְתִרְוֵי מִמְּנוּ עוֹד הַרְבֵּה נַחַת.

פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח לּוֹ מִכְתָּב, וְתִרְאֵי לְמִסֵּר לוֹ אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה.

בְּעֵינַי הָאָדָם הַסִּקָּן, אִם הוּא בְּאֵמֶת אִישׁ חֲרָדִי, וְהוֹלֵךְ בְּדַרְךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה וְהִאֲמוּנָה, אַתָּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַהֲצָגָה, אֲבָל לְבַרֵּר אִם הוּא בְּאֵמֶת יֵרָא שָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שׁוֹפְנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיף קַל יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסֵדֶר עֲכָשׁוּ לְדָפוּס אֶת כְּרִיף קַל"א לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְלִיחָה נָּא.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואתו השלמה וחיזוק בריאותו המלאה
של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות.
לבן של ישראל עמוד צלותהון דעמא קדישא.
עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יאריך השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא ונהורא
מעליא עד לביאת גאו"צ בב"א.

המברכים ומאחלים:

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים.

תִּכּוֹן הָעֲנִיּוֹנִים

חֶלֶק קל

ג פֶּתַח דְּבָר

ה הַקִּדְמָה

יא לֹא תַעַח

יִיעֵץ בְּעֵינָיו קִנְיַת דִּירָה וַיֵּאחַל רַב נַחַת, וַיַּחְזֹק לַיַּדַּע שֶׁכָּל הַהִתְחַלּוֹת הֵן קִשּׁוֹת, וְהֶעֱקֵר לְשִׁמַּח עֲצָמוֹ וְאֶת אֲחֵרִים.

יב לֹא תַעֲרֹ

וַיִּדְעוּע מַחְצָפָה שֶׁל תַּלְמִיד כְּלָפִי הַמְּלַמֵּד, וַיִּבְהִיר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר לְסֹדֵר הַיּוֹם, וַיִּבְקֹשׁ לְבָרַר אֹדוֹת הַסּוֹפֵר, אִם יֵשׁ לוֹ כֶּתֶב יָפֵה לְכַתִּיבַת סֵפֶר תּוֹרָה, וַיּוֹרֶה לְמִצָּא מְקוֹם חִלּוּפֵי לְמַגֵּן הָאֲבָרְכִים.

יב לֹא תַעֲזֹ

וַיֵּאחַל מְצִיאַת הַזְּיוּג בְּקִרְוֹב, הֶעֱקֵר לֹא לֵהִיּוֹת בְּרִיָּן.

יג לֹא תַעַח

יַחְזֹק עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.

יד לֹא תַעֲטֹ

וַיִּשְׂבַּח הַנְּמַעֲנַת שְׁעוֹרְרָה אֶת הַנְּשִׁים לְקִרְבֵּי אֶת הַמְּשַׁפְּחוֹת הַחֲדָשׁוֹת שֶׁהִגִּיעוּ, שֶׁלֹּא תִרְגְּשֶׁנָּה בּוֹדְדוֹת, וְאִין מְצִנָּה גְדוּלָה מְזוּ.

טו לֹא תַפֵּ

וַיִּשְׂבַּח הַנְּמַעֲנַת עַל הַתְּכִנִּית שֶׁל קְרוֹב הַמְּשַׁפְּחוֹת הַחֲדָשׁוֹת, וַיַּחְזֹק עַל שְׂמֻחָה וְחֶסֶד.

טו לֹא תַפֵּא

וַיּוֹרֶה לֹאֲשֶׁה לֵהִיּוֹת לְעֹזֵר לְבַעֲלָהּ, וּבְזֶה תִקְבַּל חֶלֶק גְּדוּל בְּשִׁכְר.

טז לֹא תַפֵּב

וַיִּיעֵץ לְהַמְשִׁיךְ לְבָנוֹת וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה.

- לא תפג** טז
מכתב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, בּוּ יִבְקָשׁם לְהִתְאַחַד בְּאַחֲדוּת אַחַת וּלְאַהֲבֵה זֶה אֶת זֶה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, וְלֹא לִפְחוֹד מִשׁוּם בְּשׂוֹר וְדָם וְקַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.
- לא תפד** יח
יִחְזַק אֶת תַּלְמִידוֹ שֶׁלֹּא לְהִשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת זֶה שִׁמְחָה, לְהִיּוֹת שִׂמְחִים עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, וְעוֹד הַיּוֹם הַזֶּה צְרִיכִים לְשִׂמְחָה וְלֹא לְדַחוֹת אֶת הַשִּׂמְחָה לְמָחָר.
- לא תפה** כ
יִבְקֹשׁ לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאֲבֵן הַמְשַׁתְּלֵבֶת, וְיִקְוֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.
- לא תפו** כ
מכתב לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֶלְיַעֲזָר", בּוּ יַעֲזֹרֵם עַל נִקְיוֹן הַמְּקוֹם, אֲשֶׁר הַיְסוֹד בְּקִדְשָׁה זֶה נִקְיֹת, וְהַנְּקִיּוֹת מְבִיאָה לִידֵי טְהוּרָה. וְיִבְקָשׁם שֶׁלֹּא לִילֹךְ עַל הַמְדַרְכָּה, כִּי זֶה בְּאַמְצַע בְּנִיָּה, עַד אֲשֶׁר תִּשְׁלַם הַמְּלֶאכָה.
- לא תפז** כא
יִבְקֹשׁ לְזַרוֹ אֶת גְּמַר אַרְוֹן־קֹדֶשׁ וְהַפְּרָכֶת, וְלְהַזְדַּרֵּז בְּכָלֵל עִם הַבְּנִיָּה, וְלֹא לִפְחוֹד מִן הַרְשָׁעִים כָּלֵל.
- לא תפח** כב
יִבְקֹשׁ לְהַזְדַּרֵּז בְּעִבּוּדַת הַבְּנִיָּה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְדַעַת מֵהַרְשָׁעִים מִבְּשָׂלִים, אֲךָ הַעֲצָה — לֹא לִפְחוֹד מֵהֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- לא תפט** כג
יַעֲנֶה לְגַבֵּי כַּמָּה שְׂאֵלוֹת, וְיִבְהִיר שְׂחָתָן מְזוֹכָה אֶת חֲמִיו כִּבְּן הַמְּזוֹכָה אֶת אָבִיו, וְיִזְדַּרֵּז לְנַמְעֵן שִׁמְזוֹכָהוּ עִם רְכִישַׁת סִפְרֵי קֹדֶשׁ.
- לא תצ** כד
יִבְקֹשׁ לְשַׁחֲרַר אֶת פְּלוּנֵי, שִׁיעֲזוֹר בְּכַנְיַת הָאֲבָנִים הַמְשַׁתְּלֵבֹת, כְּדֵי שְׂיִוְכְלוּ לְסַיֵּם עִם הַפְּתוּחַ, וְאִזּוּ יִהְיֶה זֶה בְּטִיחוּתִי, וְלִרְשָׁעִים לֹא יִהְיֶה פְתַחוֹן פֶּה.
- לא תצא** כד
יַעֲזֵץ לְקַחַת אֶת הַדִּירָה, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת.

- לא תצב** כה
 יקוּהוּ לְסִיִּם אֶת הָעֲבוּדָה עוֹד קָדָם הַשָּׁבֶת, וְהַכֵּל יִגְמַר בְּכִי טוֹב, וְהִרְשָׁעִים
 שָׁהֵם כַּיִּם נִגְרַשׁ, לֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה.
- לא תצג** כה
 מִכְתָּב לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יִבְקֶשׂם לְהַתְנַדֵּב לְהַכְנִיס כַּמָּה דְלִי
 חֶצֶץ לְפָנִים, וְכֶךְ יוּכְלוּ לְסִיִּם אֶת הַבְּנִיָּה, וְלְהַתְחַמֵּק מִמְּסִירוֹת וְרִשְׁעוֹת
 הַסֵּמ"ך־מֶם, שְׂאִינוּ נַח וְאִינוּ שׁוֹקֵט, הָעֶקֶר לְקַלְקֵל כָּל דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה.
- לא תצד** כו
 יִבְקֶשׂ אֶת הָרֹאשׁ וְשִׁיבָה לְשַׁחֲרַר אֶת הַבְּחוּרִים לְשַׁעֲהָ שְׁעִתִּים לְעֹזֵר
 בְּעֲנִין הַחֶצֶץ, אֲשֶׁר זֶה בְּחִינַת "עֵת לַעֲשׂוֹת לַה' הִפְרוּ תוֹרַתְךָ".
- לא תצה** כז
 יִבְהִיר, שְׂזִקּוּקִים לְעֹזֶרֶת הַבְּחוּרִים רַק עוֹד מְצֹט, כְּדֵי לְהִזִּיז אֶת
 הַמְּשֻׁטְחִים, וְאֵז יוּכְלוּ לְסִיִּם אֶת הָאָבֶן מִשְׁתַּלְּכֵת בְּהַצְלָחָה.
- לא תצו** כז
 יִבְקֶשׂ לְסִיעָה בְּעֲנִין שַׁחֲרוּר הַבְּחוּרִים עַל מְנַת שְׂיַסְיָמוּ אֶת הַבְּנִיָּה עַל אַפֶּם
 וְחַמְתָּם שֶׁל רִשְׁעִים שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ך־מֶם.
- לא תצז** כח
 יִבְקֶשׂ לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ הַחֶסֶד, וְלְעֹזֵר לְגַמֵּר הַבְּנִיָּה בְּלִילָה, כִּי אֵין עֲצָה נֶגֶד
 רִשְׁעִים, שְׁכָל מְגַמְתָּם לְהַשְׁבִּית הַקְּדָשָׁה.
- לא תצח** כח
 יִסְפֹּר שְׁפֹטֵר אֶת הַבְּלָגִית הַיּוֹת שְׁמִלְחִיצָה אֶת הַנְּשִׁים בְּחִמְרוֹתֶיהָ, אֲשֶׁר
 מְחַמְרוֹת יוֹצֵא לְבִסּוֹף קוֹלוֹת, שְׂרַחֲמָנָא לְצֹלֵן, נְשִׁים לֹא תִלְכְּנָה לְטָבֵל,
 חֵס וְשְׁלוֹם.
- לא תצט** כט
 יוֹרָה לְבְּלָגִית שְׁהִיָּתָה לְהַפְסִיק בְּעֲבוּדָתָהּ, וְתִמְצָא תִפְקִיד אַחֵר.
- לא תק** כט
 יִיעֵץ בְּעֲנִין קְבִיעַת חַתָּנָה שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת רִיב בְּמִשְׁפָּחָה, וְלְדַחוֹת אֶת מוֹעֵד
 הַחַתָּנָה. רַק לֹא לְהַגִּיעַ לְיַדֵּי חֵטָא, וְיַחֲזֵק עַל אַמוּנָה וּבִטְחוֹן.
- לא תקא** ל
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְנִשְׂוֹאֵי הַבַּת, וְיַחֲזֵק עַל אַמוּנָה פְּשוּטָה, וְלִידַע שֶׁהַכֵּל
 נִעֲשָׂה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵף שְׂאִינוּ מְבִינִים, וְיֵשׁ עֲנִין שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

- לא תקב** לא
 יִבְרָךְ זוג לְרַגְלֵי נְשׂוֹאֵיהֶם, וַיְבַהֲרֵם, שְׁעֵתָה נַעֲשִׂים שְׂתָפִים כָּל יְמֵיהֶם,
 וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יְלֹוֹה אֹתָם לְאַרְךָ הַדֶּרֶךְ.
- לא תקג** לא
 יֵאָחַל שְׁפַע לְתַשְׁלוּם כָּל הַחֹבֹת, וְהִרְחָבָה בְּגָשְׁמֵי וּבְרוּחָנֵי.
- לא תקד** לב
 יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָנֹת לְהִרְאוֹתוֹ אֶת הַחֹבֶרֶת שֵׁשׁ בְּדַעְתָּהּ לְהוֹצִיא, שְׁלֹא
 יִהְיֶה שֵׁם דְּבָרֵי פְסוּל.
- לא תקה** לב
 מִכְתָּב לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֵלִיעֶזֶר", בּוֹ יוֹדָה לָהֶם עַל עֲזָרָתָם
 בְּבִנְיָה, וַיְבַהֲרֵם שְׂבוּנָה בְּעִבְרוֹם פְּנִימִיָּה מְרוּחַת עִם מְזֻנְגִים וְכוּ',
 וַיִּבְקֹשֶׁם לְהַחְזִיק אֶת הַמְּקוֹם נָקִי, וְלִהְתַּמִּיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה ח"י
 פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְלִהְיוֹת זְהִירִים מְאֹד בְּכַבּוֹד
 רָאשֵׁי הַיְשִׁיבָה.
- לא תקו** לג
 יוֹדָה לְנִמְעָן שְׁתָּרַם כְּסֹאוֹת לַיְשִׁיבָה, וַיְבָרְכוּ בְּזִכְרוֹת זֶה בְּשִׁפְעַת בְּרָכָה
 וְהַצְּלָחָה.
- לא תקז** לד
 יִשְׂבַח הַמַּאֲמָר שִׁכְתָּב הַנִּמְעָן, אֲשֶׁר מְחַזֵּק אֶת הָאָדָם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיְבַהֲרֵר
 שְׁהַעֲקָר לְקַיִם מַצּוֹת מַעֲשִׂוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת.
- לא תקח** לה
 יַחְזֹק מְאֹד בְּתַקְּפָה נְסִיווֹנוֹת הַחַיִּים, וַיִּרְגֵּל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל
 דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, שְׁאִין לְתַאֵר כָּלֵל.
- לא תקט** לה
 יִשְׂבַח הַנִּמְעָן עַל הַכּוֹלֵל שְׁלוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַפְּנִנָה הַכִּי יָפָה בְּקַהְלָה, וַיּוֹרֵהוּ
 שְׁלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל.
- לא תקי** לז
 יַחְזֹק עַל אֱמוּנָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה עַל הַכֹּל, וְלִהְרַבּוֹת בְּצַדִּיקָה, אֲשֶׁר זֶה
 הַמַּתְקַת הַדִּינִים.
- לא תקיא** לח
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", בּוֹ יַחְזֹקֵם לְהִיוֹת רְצִינָיִים

ובעלי דרך ארץ, ולנצל את הזמן היקר של ימי הנעורים בהתמדה גדולה בתורה הקדושה, וכן ב"ספר המדות", אשר זה מעצב את אישיות האדם, ולהקפיד על תפלה במנון, אשר בזה יגרמו לו נחת-רוח גדולה.

לא תקיב לט
יעורר על כבוד חמיו וחמותו, שעל-ידי-זה יזכה להצלחה בחיים.

לא תקיג לט
יחזק מאד בכל המשברים והגלים, ועל-ידי אמונה עוברים על הכל.

לא תקיד מ
ייעץ לגמר את השדוף בכי טוב — אם יש לבחור מדות טובות.

לא תקטו מ
ישבח הנמען שתתם כסאות לישיבה, אשר זו זכות גדולה מאד, ויברכו בכל מלי דמיטב.

לא תקטז מא
ישמח על שהנמען לומד בהתמדה ומתעלה, כי השקיע בו הרבה מאד, ויאחלו שיגדל לתלמיד-תכם.

לא תקיז מא
יבטא את אהבתו לתלמידו, ויבהיר אשר בזה העולם צריכים התחזקות רבה נכח נסיונות הקשים, וירגיל לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, שאין לתאר כלל.

לא תקיח מג
יחזק מאד שלא להשבר משום דבר כי גדול אדוננו ורב להושיע, ויעורר על שלום בית והכנה החדית.

לא תקיט מד
ייעץ לגמר את השדוף בכי טוב אם הבחור בעל מדות טובות, ויורה בענין נסח התפלה שיכולה האשה להמשיך כפי הנסח שלה, אף שהבעל מתפלל בנסח אחר.

לא תקכ מה
יחזק הנמענת במה שעובר עליה, ויבקשה לחזק את פלונית, שתאף להסתדר עם בעלה, ויאחל ברכות וישועות.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לא תקבא מז
יבקש להמשיך להכין את ה"שפת הנחל", ו"מגן אבות", ויאחל מציאת
זווג טוב לבן.
- לא תקכב מז
יתן רשות להשתמש באולם בעבור מסבת הגמר, ויאחל רפואה שלמה.
- לא תקכג מז
ישמח לשמע בהתפתחות הבן, ויאחל הצלחה.
- לא תקכד מח
ימסר דרישת שלום מהבן שמצליח ולומד טוב.
- לא תקכה מח
יורה לגשת לרופא, ולעשות צלומים, ויאחל רפואה שלמה.
- לא תקכו מט
יודה לנמען על עבודתו בענין האבן משתלבת, ויבקשו לעזור לטיח
שמגיע להמשך עבודה.
- לא תקכז מט
יודה לנמען על עזרתו בבניה, ויאחל לו שימצא זווגו עוד קדם ראש
השנה, רק לא להתיאש.
- לא תקכח נ
יבהיר בענין ההרשמה לדירות, שכל הקודם זוכה.
- לא תקכט נ
יורה למצא מחליפה לבלנית שהיתה, היות שיש עליה תלונות לגבי
החמרות.
- לא תקל נא
יחזק שלא להשבר ולהתחזיק מעמד, וכן לחזק את אנשי שלומנו.
- לא תקלא נא
יעורר על שלום-בית וכבוד האשה, אשר בזכותה כל השפע.
- לא תקלב נב
יתנה צערו שהרשעים מעכבים את הבניה, ויקנה לעזרת אנשי שלומנו
אשר בעבורם בונה את כל המוסדות.

- נג לא תקלג
 יאחל "מזל טוב" להפגס הבן לעל מצוות, ורב נחת, ויורה להודות
 לפניו יתברך על כל הטובות והחסדים שעשה עמהם.
- נד לא תקלד
 יבשר לנמענים הנס שנעשה עמהם אודות בנם שנשאר יהודי נאמן,
 ויאחל רב נחת.
- נד לא תקלה
 יודה לנמען על עזרתו לבניה, ויבקשו לעזר לטיח לגמר את הטיח,
 ויחזקו מאד.
- נה לא תקלו
 יבקש להזדרז עם גמר העבודה, שלא יהיה לרשעים פתחון פה לעצר
 את הבניה.
- נו לא תקלז
 יורה שלא להתפעל מהסמ"ך-מ"ם וכת דליה, אשר מסיתים את תושבי
 המקום.
- נו לא תקלח
 יבקש להתלונן על תושבי המקום שהלכו בכח הזרוע פנגד אנשי
 שלומנו, וכל זה בא מהסתת הסמ"ך-מ"ם, אף צריך להעמידם על
 מקומם.
- נז לא תקלט
 יורה לדון את האשה לכף זכות, ואז חיים בטוב ובנעימים.
- נז לא תקמ
 יקווה למפלת הסמ"ך-מ"ם, צריכים רק סבלנות, וככל שאדם סבלן —
 מצליח.
- נח לא תקמא
 יחזק מאד שלא להשכר משום דבר, ובקרוב ימצא את זיוגו, העקר לא
 לפחד ולהרבות בהתבודדות, אשר אין למעלה מזה.
- נח לא תקמב
 יבהיר רצונו שתגדל הישיבה ותתרבה בתלמידים, ובפרט שהוא בונה
 עתה פנימיה להפליא.

- לא תקמג נט
מכתב כָּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקֶשׂם לְדוֹן זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת, וְלִמְצֵא הַטּוֹב אֲצִל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וַיִּפְרֹשׂ עַל־פִּי זֶה דְבָרֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי, שֶׁבִקֵּשׁ מִתְלַמְּדָיו: צֵאוּ וּרְאוּ אִיזוּהֵי דְרָךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם וְכוּ'.
- לא תקמד סב
מכתב לְבַחֲוֹר צָעִיר, בּוֹ יִדְרָבְנוּ לְהִתְמַיֵּד בְּמִשְׁנֵיּוֹת וּבִגְמָרָא, וְכָךְ יִגְדֵּל לְתַלְמִיד חָכֵם.
- לא תקמה סג
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַסְּבִלְנוֹת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלַעֲדֶיהָ, וְעָקֵר חֲשִׁיבוֹת אָדָם לְמַעֲלָה — כְּשׁוֹזֵכָה לְהַחְזִיק מֵעָמֵד.
- לא תקמו סד
יְחֻזַּק עַל מֵדַת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֵהֶי.
- לא תקמוז סד
יִוָּרָה בְּעֵינָיו הַנֶּסֶח לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים — שֶׁיְהִיָּה בְכוּוֹן חַיִּיבֵי, כִּי כָּכֹר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר 'טוֹב' הַכָּל חֲפָצִים לְשִׁמְעָ.
- לא תקמח סה
יֵאָחַל 'יָשׁוּב טוֹב' עַל הַמַּעֲבֵר לְדִירָה חֲדָשָׁה, וַיִּקְוֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּסְתַּיְמְנָה הַצָּרוֹת.
- לא תקמט סו
יְחֻזַּק מְאֹד בְּעֵינָיו הַהִתְבּוֹדָדוּת, וְקִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וַתִּפְלָה בְּמִנְיָן, וְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- לא תקנ סו
יִבְקֶשׁ לְהוֹצִיא מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת אָדָם תְּמַהוּנִי, וְאֵין זֶה נִקְרָאת אַכְזָרִיּוֹת כָּלִל, כִּי הַמָּקוֹם קְדוֹשׁ, וְאֵינּוּ מַעֲרַת פְּרִיצִים, חֲלִילָה וְחַס.
- לא תקנא סז
יִוָּרָה לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשְׁכֵּר וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- לא תקנב סח
יְחֻזַּק עַל מֵדַת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר הִיא סוּד הַהֲצִלָּחָה, וְעַל יְדֵה נִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וּמַחֲזוֹ לְחֻשָּׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

- ע לא תקנג
יחזק על יראת שמים, ויאחל הצלחה.
- ע לא תקנר
יורה על מנוחה ולא לדחק את השעה, וכודאי יזכו לנסים גדולים.
- עא לא תקנה
יעורר על למוד ח"י פראקים משניות, שזה הורג את היצר הרע, והוא תקון גדול לנשמה.
- עא לא תקנו
יורה להוציא את הבת החצופה מן המדרשה, פי כונתו להקים מדרשה עם בנות צנועות וטובות, ולא להפך.
- עב לא תקנו
יחזק שלא להשבר משום דבר, ויפליג במעלת ההתבודדות, שאין דבר חשוב יותר אצלו יתברך.
- עב לא תקנח
יצטער מאד על הבזיונות שספגה הנמענת, ויבקשה שלא תתפעל כלל, וקבל שאדם אינו מבין, שפילדים צריכים להשקיע, וגם אז צריך רחמים רבים שיצאו מצלחים.
- עג לא תקנט
ייעץ לשאל בעצת שני רופאים ממחים גדולים לגבי ההקרנות בעינים וכו'.
- עד לא תקס
יורה בענין חנוף, כיצד להתנהג עם הילד, ולא לעשות פמעשה הנמען, ויחזק שלא לפל בדעתו כלל, ולא להתבלבל משום דבר.
- עה לא תקסא
יחזק שלא להשבר כלל, ולמסר עצמו אליו יתברך, וכפי שהוא יתברך רצה — כך יהיה.
- עה לא תקסב
ישבח הנמען על הראשי תבות שכתב, ויורהו על שמחה, ולהציל אתרים מעצבות.

- לא תקסג עו
 יִרְגִיעַ שְׁלֵא לְהַכְנִס בְּלִחְצִים קִדְּם חֲתַנַּת הַבֶּן, וְהוּא יִדְאָג שִׁיְהִי לוֹ כָּל
 צְרָכָיו, וְלֹא יִחְסַר דְּבָר.
- לא תקסד עז
 יוֹרָה לְהוֹרֵי הַכֹּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁעוּמָדִים לְחַתֵּן אֶת בִּתָּם, וּבִפְרָט
 שְׂוֹזְכִים לְחַתֵּן טוֹב וִירָא שְׁמַיִם, וַיִּיעֵץ לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲתָנָה בְּאוֹלָם שְׁלָנוּ,
 וּבְזָה יִחְסְכוּ הוֹן רַב.
- לא תקסה עח
 יִהְיֶה לְפָלֵא בְּעֵינָיו, בְּיַצֵּד יָכוֹל לָבוֹא אָדָם וְלוֹמַר דְּעוֹת עַל מִישְׁהוּ
 כְּשֵׁאִינוּ מַכִּירוֹ, וְלֹא שָׁמַע אֶת דְּבָרָיו כָּלֵל, וְאִיךָ יָכוֹל בְּכָלֵל לַעֲרֹךְ
 בִּקְרָת?!?
- לא תקסו פ
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְתַלְמִידוֹת בֵּית-הַסֵּפֶר, בּוֹ יִחְזְקֵן עַל אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל
 צְנִיעוּת, אֲשֶׁר הִיא הָעֵקֶר אֲצֵל בֵּת יִשְׂרָאֵל, וְלְהַרְבוֹת בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים,
 וְלְהַתְרַחֵק מִחֲבָרָה רָעָה.
- לא תקסז פא
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקָשֶׁם לְקִנּוּת אֶךְ וְרִק בְּמַכּוּלוֹת שֶׁל
 אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִקְיָם בְּזָה: "וְהַחֲזִקְתָּ בּוֹ". וְכֵן לְשֵׁים סְטִיקָר עַל הָרֶכֶב:
 "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", וּבְזָה לְהִרְאוֹת לְכָל הַשׁוֹנְאִים, שְׁאִין
 מִתְפַּעְעִלִים מֵהֶם, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם לְהִצִּיק וְלְהַצִּיר צְעָדֵיהֶם שֶׁל אֲנִשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּמִימִים וַיִּשְׂרִים.
- לא תקסה פב
 יֵאָחַל הַצִּלְחָה עַל פְּתִיחַת הַמַּסְעָדָה, וַיּוֹרָה עַל הַהֶכָּשֶׁר שִׁיְהִיָּהּ.
- לא תקסט פג
 יִזְהִיר שְׁלֵא לְנַסֵּעַ בְּשִׁכּוּנוֹת עֲרָכִים, וְהַפְּעֵם הַזֶּאת שֶׁנִּצְלוּ הִיָּה נֶס גָּדוֹל.
- לא תקע פג
 יֵאָחַל הַלִּיכָה בְּדֶרֶךְ הַנְּכֻנָּה, וְהֵאֲמוּנָה תְּהִיָּה גַר לְרַגְלָם.
- לא תקעא פד
 יוֹרָה לְחַזֵּק נְשׂוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֵא תִפְחַדְנָה כָּלֵל, וּבִקְרוּב יִפְלוּ
 הָרָשָׁעִים מִטָּה.

- לא תקעב** פה
 יחזק על מדת השמחה, ולהסתפל על השגחה פרטית של הבורא יתברך שמו.
- לא תקעג** פו
 יבקש את המשניות ששלח שלא ילך לאבוד, ויחזק על המשך הדפסה.
- לא תקעד** פו
 ישמח על שהנמענת עברה לדירה חדשה, ויאחל אודות הילדים שהפל יסתדר.
- לא תקעה** פז
 ישבח הנמענת שאינה חוששת מפני הרשעים החפצים לסגור את האולם שמחות, ובודאי לבסוף ננצח, ויקבלו הרשעים מנה אחת אפים.
- לא תקעו** פז
 ישמח על אחדות הקהלה, ויחזק שלא להשבר משום דבר.
- לא תקעז** פח
 יזהיר שלא לגסע דרך כפרים ערבים, ומה שנצלו הפעם, הנה זה גם גלוי, וצריכים להלל ולשבח לבורא יתברך שמו.
- לא תקעה** פח
 יורה לא לענות דבר למחרפים, ולהדבק באין סוף ברנך הוא, ויזהיר שנה פח הבחירה שלסמ"ך-מ"ם נתנו פחות בלתי רגילים להפיל את הבריות במלכות, ולהכשיל את הרבים בעוונות חמורים, רחמנא לצלן, ועוד רצים אחריו, והעקר שלא להפנע לו, ולילך נגדו בעזות דקדשה, וסוף האמת לנצח.
- לא תקעט** פט
 יחזק על הדבקות בו יתברך, ועל השמחה, ולהרבות בהתבודדות אשר זו הצלחה נצחית.
- לא תקפ** צ
 יעורר על שלום-בית ולכבד זה את זה, וכך מכניסים את השכינה בתוך הבית.
- לא תקפא** צב
 יבהיר, שעוסק בהכנסת כלה, ובודאי יזכו להתחתן באולם השמחות שלנו, וירחיק מאיזה תמהוני, שנתפס ברשת הסמ"ך-מ"ם.

- לא תקפב צג
 יִשְׁמַח לִשְׁמַע בְּהַחֲלֵמַת הָאֵם, וַיִּיעֵץ בְּעֲנֵן מְכִירַת הַדִּינָה.
- לא תקפג צג
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר צָרִיף לְחֹשֶׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז אֵין חֲסָרִים דְּבָר.
- לא תקפד צד
 יִחֲזַק שְׁלֵא לִפְל בְּדַעְתּוֹ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלִדוֹן זֶה אֵת זֶה לְכַף זְכוּת.
- לא תקפה צד
 יֵאָחַל "מָזֵל טוֹב", לְהַפְגֵס הַבֵּן לְעַל מַצּוֹת, וַיִּשְׁבַּח כְּתַב הַנִּמְצָן שֶׁהַחֵל לְכַתֵּב סֵפֶר תּוֹרָה.
- לא תקפו צה
 יִבְקֹשׁ שְׁלֵא לִשְׁמַע מוֹסִיקָה שֶׁל עֲלֵגִים, אֲשֶׁר זֶה קָשָׁה לְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
- לא תקפז צה
 יוֹדָה לְנִמְצָן עַל שְׁעוֹזֵר לוֹ לְבָנוֹת אֵת הַפּוֹלֵל וְהַיִּשְׁבָּה.
- לא תקפח צו
 יִחֲזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְעַל שְׂמֵחָה וְלִשְׂמַח אַחֲרִים.
- לא תקפט צז
 יִרְגִיעַ אֲשֶׁר קָלְלַת חַנָּם לֹא תָבוֹא, וְלִכֵּן אֵין לְהַתְּפַעֵל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה כָּלֵל.
- לא תקצ צח
 יִבְהִיר לְנִמְצָנַת שְׂמֵתִפְלֵל עֲלֶיהָ בְּכֹל יוֹם שֶׁתְּהִיָּה בְּרִיאָה וְתִרְוָה נַחַת מִיִּלְדִּיָּה.
- לא תקצא צח
 יִטְכֵּס עֲצָה אֵיךְ לְהַעֲלוֹת אֵת מִשְׁפַּרְתַּת הַבֵּן שִׂיחָהּ בְּרַחֲבוֹת הַדַּעַת.
- לא תקצב צט
 יִחֲזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַבְּנֵה הַדְּרִית.
- לא תקצג צט
 יִחֲזַק שְׁלֵא לְהַפְגֵס בְּעַצְבוֹת וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.
- לא תקצד ק
 יִחֲזַק לֹא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל, וְלִהְיֶמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל וְהַפֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

- ק לא תקצה יעורר על מדת השמחה ועל הדבקות בו יתברך ולהרבות בהתבודדות, אשר כל דבור זו הצלחה נצחית.
- קב לא תקצו יחזק על אף כל הצרות, ויחדיר אמונה פשוטה בו יתברך, אשר זה כל הלמוד העמק של רבנו ז"ל, איך להתחזק מעמד אפלו במצבים הכי קשים.
- קג לא תקצו ירגיע חתן וכלה, שלא יפנסו בלחץ, והוא דואג למחסורם, ובפרט למטות חדשות, אשר יש כמה טעמים הכמוסים שזוג שמתחתן לא ישתמש במטות משמשות.
- קד לא תקצה יורה לסיים את עבודת הטיח, מה שיותר מהר, כי אי אפשר לדעת מה זוממים הרשעים.
- קד לא תקצט יחזק ידי בעלי המכלת, ויורם להודות לפגיו יתברך על ההצלחה שיש להם בפרנסה.
- קה לא תר יורה לדבר עם ... אודות הדפסת "מנחה מעריב", כי הוא יתן מחיר זול, ויש לו את הפלטות.
- קו לא תרא יאחל שפע רב והצלחה העקר להתחזק באמונה ובטחון.
- קו לא תרב מכתב כלי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על ענין האחדות, ולשמח על נעם חלקנו, אשר בנחל שם גורלנו, והעקר לעזר זה לזה, ולהרבות בחסד, ולקנות במכולות של אנשי שלומנו ולפרנסם, ויזכירם מהתכלית הנצחית, שלבסוף צריכים לתן דין וחשבון.
- קח לא תרג יציע לאחד מאנשי שלומנו לפתח חנות לתשמישי קדשה ביבנאל.
- קט לא תרד יבקש לצבץ את הכולל, ויקנה להתקין שם מזגן בקרוב.

- לא תרה קט
 יאחל לדה קלה, ולומר שמות הצדיקים אשר זו סגלה להולדה בנקל.
- לא תרו קי
 ייעץ אודות מסירת שעורים כמה פעמים בשבוע, ויעורר על שלום-בית
 וכבוד הבעל.
- לא תרוז קי
 יפליג במעלת העוסק בצרכי צבור, אף יורה על שמירת הבריאות ועזרה
 לאשה.
- לא תרח קיא
 יבקש לצבוע את כולל "אור הצדיק" ולסדרו, ובקרוב יכניס שם מזגן,
 כדי שיהיה נעים וטוב ללמד שם.
- לא תרט קיא
 יחזק מאד בחור, שלא תחלש דעתו, ובנדאי גם זוגו מוכן לו, ואף
 אחד אינו יכול לקחתו, ויעוררו על התמדה בתורה הקדושה.
- לא תרי קיב
 יעורר על התמדה בתורה הקדושה, ובפרט בימי הנעורים אשר אז
 הקליטה מהירה ומשבחת, ויפליג בלמוד ח"י פרקים משניות ושעור
 בש"ס ותפלה והתבודדות.
- לא תריא קיג
 מכתב כלי לאנשי שלומנו, בו יבקשם לשמר על הילדים בשבת-קדש,
 היות שבאים כל מיני אינשי דלא מעלי עם גופים, ומנסים למשוך את
 הילדים להרים.
- לא תרבי קיד
 יפליג במעלת התמדת התורה הקדושה, ובפרט בימי הנעורים, אשר אז
 הלמוד נקלט מאד.
- לא תריג קיד
 יחזק על שלום-בית וכבוד והכנה הדידיים.
- לא תריז קטז
 יורה שלא להכנס בלחץ בעניני שדוכים, ובזכות רבנו ז"ל זוכים
 לשדוכים טובים.

לא תרטו קטז
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׂזָכָה לְהַפְיִץ אֶלֶף קוֹנִטְרָסִים בְּשָׁבוּעַ, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלָתוֹ.

לא תרטז קיז
 יוֹרָה לְהַרְחִיק אֶת פְּלוּנֵי מִהַקְהֵלָה, כִּי קִרְבָתוֹ מְסַכְּנֶת, וְהַרְחָמְנוּת עָלָיו
 הִיא אֲכֹזְרִיּוֹת.

לא תריז קיח
 יוֹרָה לְלַבֵּן אֶת הָעֲנִינִים בְּקִרְבַּי הַמּוֹרוֹת, וְלֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן־הָרַע מֵאַחֲרָי
 הַגֵּב.

לא תריח קיח
 יִבְקֹשׁ לְיִשְׂרָהֵל הַהַדּוּרִים בְּחֹדֶר הַמּוֹרוֹת, וְלַחֲיוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה.

לא תריט קיט
 יִבְקֹשׁ לְבַשְׂרוֹ עַל קַבְּלַת הַפְּקָסִים וּלְחַלְקֵם לְעֵדָם, וַיִּחְזַק עַל שְׂמֹחָה
 הַהֶתְבוֹדְדוֹת.

לא תרכ קיט
 יוֹרָה לְנִמְעָן עַל הַחֲזָקָת הַכּוֹלָל, וַיִּקְנֶה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וְלַהֲאֲדִיר.

לא תרכא קכ
 יוֹרָה לְקַחַת צֶלֶם מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ וְלֹא מִבְּחוּץ, וַיִּזְהֵר שְׁלֹא לְהַכְנִס בְּשׁוֹם
 סַכְּנָה.

לא תרכב קכא
 יוֹרָה שְׁלֹא לְהַתְפַּחַד כָּלֵל, וְכַפִּי שְׂרוּצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּף יִהְיֶה.

לא תרכג קכא
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָנִת שְׁתָּרַם מְדַרְשׁ רַבָּה לְתַלְמִידִים לְעֵלוּי גִשְׂמַת אָבִיו,
 וּבִזְכוּתוֹ מְסִימִים כָּל שָׁבוּעַ אֶת הַמְדַרְשׁ עִם הַפְּרָשָׁה שְׁלוֹ.

לא תרכד קכב
 יִתְנַה צִעְרוֹ מִרְשַׁעַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שְׁעִינֵיו לְטֹשׁ וְשִׁנּוּי חֶרֶק לְכָל דָּבָר
 שֶׁבְּקִדְשָׁה, אֵף כִּבְר אִמֵּר רַבְּנוּ ז"ל: נִצְחִיתִי וְאַנְצַח.

לא תרכה קכג
 מִכְּתָב לְתַלְמִידֵי הַכּוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר", בּוֹ יִבְקֹשׁם שְׂיִהְיֶה סֵדֶר יוֹם
 בְּכּוֹלֵל בְּגִשְׂמֵי וּבְרוּחֵי, כִּי עָקֵר הַצְּלַחַת הָאָדָם — כִּשְׁהוּא מְסַדֵּר בְּזִמְנֵי
 הַתְּפִלוֹת, בְּקִיּוֹם הַמְצׁוֹת וְכו' וְכו'.

לא תרכו קכד
 יחזק שלא להשבר משום דבר, פי גדול אדוננו ורב להושיע.

לא תרכז קכה
 יבקש הנמען שיאמר שהוא הזמין את הפעל מלאכה, עקב מניעות השונאים.

לא תרכח קכז
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם שלא לפחד משום בריה כלל, ולדבק עצמם בו יתברך, ולהרבות בתפלה והתבודדות ולהקפיד על תפלה במנין, ועל-ידי-זה יפל פחד על הרשעים, ויתבטלו לגמרי.

לא תרכט קכז
 מכתב לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יעוררם על מדת הנקיות, הן בגשמי והן ברוחני, ועל למוד ח"י פרקים משניות ודפי גמרא אשר על-ידי-זה מתבטלים קלפות.

לא תרל קכט
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יפליג במעלת ההסתופפות אצל הצדיק, ויבהיר דברי רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל, שכל מה שרואים בזה העולם זה בשביל הבחירה והנסיחון, הנה כנגד משה רבנו קם בלעם הרשע, זה אומר תורה וזה אומר תורה, וכיצד יכולים להבחין בהבדל ביניהם: על-ידי תלמידים שנאמר באבות: מה בין תלמידי של אברהם אבינו לתלמידי של בלעם הרשע וגו', ויעורר על שמחת התקרבותנו לרבנו ז"ל שהוא הצדיק האמת שקם כנגדו הסמ"ך-מ"ם וגנא דליה, ומתעתעים בנשמות ישראל, ואשרי מי שנשא חזק אצל רבנו ז"ל.

לא תרלא קל
 יחזק מאד שלא להתבלבל משום דבר והשם יתברך יעזר להתגבר על הכל.

לא תרלב קלז
 יאחל הרחבה בגשמי וברוחני, העקר להתחזק באמונה ברורה ומזככת.

לא תרלג קלז
 יתפלא שהנמען לא כתב מכתבים זמן רב, וייעץ אודות חנוף התלמיד שצריך לזה סבלנות גדולה.

לא תרלד קלח
 יפליג במעלת הפצת אור רבנו ז"ל אשר על כל פסיעה יש שכר מן השמים.

לא תרלה קלח
 יבהיר אשר בזכות התפלות יזכו לנסים נגלים מאת השם יתברך.

לא תרלו קלט
 ייעץ בענין קניית דירה ביבנאל, ובודאי הפל כפר מוכן בשמים.

לא תרלז קלט
 יורה שלא להתיאש כלל, וראוי לחזק אחרים, אשר בזה הוא בעצמו מתחזק — פדברי רבנו ז"ל, בענין אור ישר ואור חוזר.

לא תרלח קמ
 יחזק על מדת השמחה אף שקשה להגיע אליה, אף צריך לזכר את החסדים שעשה עמו הבורא יתברך, שחננו באשה וילדים, לזאת ראוי לשמח בזה מאד.

לא תרלט קמא
 יחזק אשה אודות בעלה שנקנס לעצבות וכו', והעקר צריך לקבל הנסיונות באהבה, ועל כל אחד עובר מה שעובר, והעצה לברח אליו יתברך.

לא תרמ קמב
 ייעץ בענין למורי הבת, ויחזק שאין שום מציאות בלעניו יתברך, והעקר לסלק חכמתו המדמה, ולבוא אל קיום המצוות מעשיות.

לא תרמא קמג
 ישתתף בשמחת הנמען בנשואי בתו, וכן להבדיל בצערו ובכאבו, ויחזקו שהעקר מה שמלוה את האדם לנצח זה שיחה והתבודדות אליו יתברך, ואז אף פעם הוא אינו לבד, ואינו חושש משום בריה כלל.

לא תרמב קמו
 יבהיר, אשר בודאי אנו עושים דברים נפלאים ברוחניות, אחרת הסמ"ך-מ"ם לא היה קם ברציחה פזו נגדנו. ואנו אין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים.

לא תרמג קמט
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו ישבחם על הצלחת הפולל, אשר זה

תִּכְן הַעֲנִינִים

לְעֲנִינִים בְּעֵינֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְלִכְן עֵינָיו לְטַשׁ וְשָׁנִיו חָרַק, אֵךְ לֹא יוֹעִיל לוֹ מְאוּמָה, וְאָנּוּ נִמְשִׁיךְ לְהַצְלִיחַ עִם הַמוֹסְדוֹת וְעִם הַיְשִׁיבוֹת שֶׁהִקְמֵנו וְיִקְיִם בְּשִׁלְמוֹת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל: נִצְחָתִי וְאֲנִצְחָה, שְׁמַדְתּוֹ נִצַּח.

לא תרמד קמט
יִוְרָה שְׁלֹא לְהִלְחִץ בְּעֲנִינֵי שְׂדוּכִים, וּבִנְדָאֵי יְבִשְׁרוֹ לוֹ בְּקָרוּב בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

לא תרמה קנא
יַעֲרִיף מְאֹד כָּל מִי שֶׁעוֹזֵר לוֹ אֶפְלוּ בְּעֵזֶר קָטָן, וּבִפְרָט שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב כָּל הַעֵת לְעַכֵּב וְלִמְנַע אֶת הַתַּפְּשֻׁטוֹת הַקְּדוֹשָׁה, אִז אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק לְהַגְדִּיל תוֹרָה וּלְהַאֲדִיר.

לא תרמו קנא
יִמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מִהַבְּעַל, וַיֵּאחַל יִצְיָאָה מִהַחֻבוֹת.

לא תרמז קנא
יִתְנַה צַעֲרוֹ שֶׁהִרְשָׁעִים שְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מוֹנְעִים וּמַעֲכִיבִים אֶת בְּנֵי־בֵית-הַמִּדְרָשׁ, אֵךְ תַּפְּקִידְנוּ רַק לְהַרְבוֹת בְּשְׁלוֹם, וּלְהַגְדִּיל כְּבוֹד שְׁמַיִם.

לא תרמח קנב
יִשְׁמַח עַל שֶׁהִנְמַעַן זָכָה לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיֵּאחַל לוֹ מִצִּיאַת הַזּוּיוֹג בְּזָכוֹת זֶה.

לא תרמט קנג
יִוְרָה לְתוֹן אֶת הַמְּעוֹת בְּעֵבֹר אַרְוֶן-הַקְּדוֹשׁ, וּמַעֲט בְּעֵבֹר תִּקְוֵן הַלּוּחַ חֲשָׁמַל.

לא תרנ קנג
יִבְהִיר, אֲשֶׁר מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצִרְכֵי צְבוּר עוֹבְרַת עֲלָיו חֲלִישוֹת הַדַּעַת, וְהַעֲקָר לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה, וּבְעֲזָרְתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר כְּשׁוֹרָה.

לא תרנא קנד
יֵאחַל "מְזַל טוֹב" לְהַלְדַת הַנִּכְבְּדָה, וַיִּוְרָה לְזָכֹר נִפְלְאוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ.

לא תרנב קנד
יְבִשֶׁר שֶׁקִּבַּל אֶת הַסְּפָרִים, וַיִּוְדָה עֲלֵיהֶם מְאֹד.

לא תרנג קנה
יִבְקֵשׁ לְעַקֵּב שֶׁהַמְּסַגֵּר יַעֲשֶׂה אֶת עֲבוֹדְתּוֹ כְּדָבְעִי, וְכֵן הָאִישׁ שֵׁישׁ וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצִרוֹתָיו דֵּי.

- לא תרנד** קנו
יִפְלִיג בְּמַעַלְת הַמְזוּפָה אֶת הַרְבִּים, וּמִקְרָבֶם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה תִּקְוֶן עַל
הָעֵבֶר.
- לא תרנה** קנו
יִבְקֹשׁ לְלַמַּד עִם פְּלוּנִי, וְכֵן לְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְדַבֵּר עִמּוֹ הַרְבֵּה בְּעִבּוֹדַת
הַשֵּׁם.
- לא תרנו** קנז
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקְמָם שְׁלֵא לְהִתְפַּחַד כְּלָל מִן הַרְשָׁעִים,
וַיִּקְיָם בָּהֶם: תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וְפַחַד בְּגִדְל זְרוּעָךְ יִדְמוּ כְּאֶבֶן.
- לא תרנוז** קנז
יִשְׂמַח עַל שְׂהַנְמִעֵן מִתְחַזֵּק וּמִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיַּעוֹרְרוּ עַל
שְׁלוֹם־בֵּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה.
- לא תרנח** קנח
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקְמָם לְעֵבֶד עַל הַמַּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל
"אַהֲבַת חַנּוּם", וְלִדְוִן זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַקְּהֵלָה
פּוֹרַחַת וּמִשְׁגֻשְׁגֶּת בְּקִדְשָׁה וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּי
חֶרֶק לְהַפִּילָנוּ בְּמִצְדָתוֹ, אֲבָל עַל־יַדֵּי שְׁנַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ יַחַד, הוּא לֹא יוּכַל
לָנוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפָּן.
- לא תרנט** קנט
יִוָּרָה לְתַן חֵלֶק מִן הַמַּעוֹת בְּעִבּוֹר אַרְוֹן־הַקִּדְשׁ, וְהַשְׂאָר לְלוּחַ הַחֲשֵׁמַל,
וַיִּיעֵץ בְּעִנְיָן קִנִּית רֶכֶב חֲדָשׁ.
- לא תרס** קס
וַיִּיעֵץ בְּעִנְיָן הַשְּׂדוּף, וַיֵּאחַל שְׂאֵם זֶה מִן הַשָּׁמַיִם שֶׁיִּלָּךְ מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר.
- לא תרסא** קס
יַעוֹרֵר בְּחוֹר צְעִיר לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן, וּלְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וּמִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא,
וּלְהִשְׁתַּדֵּל לֹא לְרִיב עִם הַחֲבֵרִים.
- לא תרסב** קסא
יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל הַדְּבוּרִים שְׁמוֹדְבָרִים זֶה מִהֶסְתוֹת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, אֲשֶׁר
אֵינוֹ בּוֹחַל בְּשׁוֹם אֲמָצְעִים לְהַכְפִּישׁ וּלְכַטֵּל כָּל דְּבַר שְׁבִקְדָשָׁה.
- לא תרסג** קסב
יִחְזַק שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר כְּלָל, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר בְּעִזְרָתוֹ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

לא תרסד קסב

יעוֹרר על עֲזָרָה לְאִשָּׁה וּכְבוֹדָהּ, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְנֵי ז"ל, וְלִהְיוֹת
וּתְרֵן וְסִבְלָן בְּבֵית, וְכֵן יִשְׁמַר שְׁלוֹם בֵּיתוֹ.

לא תרסה קסג

יִבְטִיחַ לְאִשָּׁה לְהַדְרִיךְ אֶת בְּעָלָהּ, שִׁיחֶיָּה בְּעַל טוֹב, וְהַבִּית יִתְהַפֵּף
לְגַן-עֵדֶן מִמֶּש, הָעֵקֶר שִׁירָאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיהֶם, וְלִהְיוֹרִיד אֶת הַמֶּתַח
בְּבֵית.

לא תרסו קסד

יִבְהִיר, אֲשֶׁר אֵין צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָמִים מִחַז"ל הַקְדוּשִׁים, וְאִם קָבְעוּ
שִׁצְרִיף לֹאמַר קַדִּישׁ י"א חֲדָשִׁים, אִזּוּ זֶהוּ זֶה, וְאֵין לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ
מִשׁוּם בְּלָבוֹל, וּבִפְרָט שִׁפְתָּבוּ סֵפֶר תּוֹרָה עַל שֵׁם הַנִּפְטָר, וְכֵן לֹאמְדִים
מִשְׁנֵיּוֹת לְזָכוֹתוֹ.

לא תרסז קסה

יִבְהִיר, אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ הַכְּשָׁרִים מִצִּינִים מִבְּד"צִים יִרְאִי ה',
וְלָכֵן יֵשׁ לְהִזְהַר לֹא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַהַכְּשָׁרִים שִׁצָּא עֲלֵיהֶם פְּקוּק.

לא תרסה קסה

יִוָּרָה לְהַדְבִּיק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף, וּכְפִי שִׁמְחֻדִירִים יִדְעוֹת אֱלוֹהִים, אֲשֶׁר כָּל
הַבְּרִיאָה זֶה עֲצָם עֲצָמֵיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אִזּוּ הַכָּל הוֹלֵךְ אַחֲרָת
לְגַמְרִי.

לא תרסט קסו

יִחַזַּק שְׁלֵא לְהַתְפַּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, וְלִגְדֹלְתוֹ יִתְבַּרֵּךְ אֵין חֶקֶר, וְהַכָּל
יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

לא תרע קסז

יִרְגִיעַ הַנִּמְעָן וְאִשְׁתּוֹ, וְכֹאֲשֶׁר הַהוֹרִים רְגוּעִים גַּם הַיְלָדִים רְגוּעִים, וְיִחַזַּק
עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

לא תרעא קסז

יִבְהִיר, אֲשֶׁר מִי שֶׁבֶר דַּעַת הוּא יְכוֹל לְעַבֵּר אֶת הַחַיִּים בְּטוֹב וּבִנְעִימִים,
וּבִפְרָט מִי שֶׁמְרַכִּין רֵאשׁוֹ בְּבֵית, וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ רֵאשׁ בְּרֵאשׁ — הוּא
מְצָלִיחַ.

לא תערב קסח

יִבְקֵשׁ לְעֹזֵר לְמִשְׁפָּחָה הַמִּתְקַשָּׁה בְּסָפִית, וּבִפְרָט שִׁישׁ לָהֶם עֵתָה צַעַר
גָּדוֹל.

- לא תרעג** קסט
 יִרְגִיעַ הַנִּמְצֵן, וַיִּקְנֶה שְׂמִיעוֹ לְהַסְדֵּר תְּשֻׁלוֹם לְגִבֵי חוֹבָם הַגָּדוֹל.
- לא תרעד** קסט
 יִחַזַק עַל לַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.
- לא תערה** קע
 יִיעֵץ לְהַמְשִׁיךְ עִם הַמְשַׁפְּחָתוֹן, וְזֶה יוֹעִיל לְפָרְנֶסָה.
- לא תרעו** קע
 יוֹרָה לְשִׂמְחָה עִם הַמִּתְנָה שְׁחַנְנוּ הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ — בֶּן חֲמוּד, וַיִּעֲנֶה
 אוֹדוֹת כִּהֵן שְׁלֵא הִגִּיעַ לְ"מוֹדִים" עִם הַשִּׁי"ן, שְׁלֵא צָרִיף לְעִלוֹת לְדוֹכָן,
 וּלְגִבֵי מִינְקַת בְּתִשְׁעָה בְּאָב שְׁקֻשָּׁה לָהּ הַצּוּם וְכוּ', מִתְּרַת לְאֹכַל דְּבָרִים
 קָלִים אַחַר חֲצוֹת.
- לא תרעז** קעא
 יִקְפִיד עַל מְלַמֵּד שְׁבֻזָּה יִלְד בְּכַתְּחוֹ, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר מְאֹד, וַיִּוְרָה לְפִיסוֹ,
 וְאֵת הַהוֹרִים.
- לא תרעה** קעב
 מִכְּתָב הַמְלָצָה לְעוֹר לְאַבְרָהָם שְׁנִקְלַע לְחֻבוֹת.
- לא תרעט** קעב
 יִתְנַה צַעְרוֹ עַל אֲשֶׁר קָרָה, וַיִּבְהִיר רְצוֹנוֹ הַעֲזוֹ שְׂדוּנוֹ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף
 זְכוּת, וְתִשְׁרַר אֶהְבֵּת חָנֻם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- לא תרפ** קעג
 יוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל הַהַדוּרִים בֵּין הַמְּנַהֲלֵת לְגִבְרַת ... וְלִהְיוֹת וְתַרְנִיִּים, אֲשֶׁר רַק
 כֶּף יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם.
- לא תרפא** קעד
 יִיעֵץ אוֹדוֹת הַשֵּׁם לֹא לְתַת מִיָּרָה, שְׁזֶה גִשְׁמַע: מִי רַע.
- לא תרפב** קעד
 יִחַזַק עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְטַהֵר אֶת הַנְּשִׁמָּה, וְלִילֵף לְבוֹשׁ
 גָּמִי, וְכֶף יוֹכַל לְמַצָּא בְּעַבּוּרוֹ וְשִׁדּוּף טוֹב.
- לא תרפג** קעה
 יִבְהִיר דְּבָרֵי מוֹהַרְנֵי"ת ז"ל בְּעֲנֵן לְהַכְנִיס הַמַּאֲכָל לְתוֹךְ הַמַּעֲיִים שֶׁהוּא
 תְּמוּרַת הַנְּתוּף וְכוּ'.

- לא תרפד קעז
 יודה לאֲשֶׁה עַל עֲזָרְתּוֹ שֶׁל בְּעֵלָה, וּבִרְכָה בְּשִׁפְעֵה וּבְכִרְוּחַ.
- לא תרפה קעז
 יִיעֵץ אֹדוֹת נְתִינַת שֵׁם לְתִינוּק עַל שֵׁם הַצְּדִיק הָאֱלֹקִי רַבִּי מִשֶּׁה טִיטְלָבוִים זי"ע שֶׁהִשְׁבוּעַ זֶה הַיֶּאֱרָצִיט שְׁלוֹ.
- לא תרפו קעז
 יִבְקֹשׁ שְׁלֹא לְהִכְנִס בְּלִחָץ וּבְחֹבוֹת, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם.
- לא תרפו קעז
 יִרְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, וְלֹא לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית.
- לא תרפה קעח
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַזְּכוֹת לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּיעֵץ אֹדוֹת מְגוּרִים בִּיבְנָאֵל.
- לא תרפט קעט
 יִחְזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי.
- לא תרצ קעט
 יִפְלִיג בְּעֵינָיִם מְגוּרִים בִּיבְנָאֵל, וַיִּחְזַק עַל שְׂמִחָה.
- לא תרצא קפ
 יִבְקֹשׁ אֶת הַמְּכִינִים לְדַפּוֹס לְהַזְדַּרֵּז עִם פְּרוּשׁ "מְגַן אַבוֹת", וְכֵן עִם סִפְרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- לא תרצב קפא
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִנְחָה אוֹתָם בְּאִיזָה מְחִיר כְּדֹאֵי לְקִנּוֹת דִּירָה, שְׁלֹא יִנְצְלוּ אוֹתָם הַתּוֹשָׁבִים.
- לא תרצג קפא
 יוֹרָה שְׁלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר וּלְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאַמְצִים לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה.
- לא תרצד קפב
 יִבְהִיר אֲשֶׁר כָּל מַה שְׂקוּרָה עִם הָאָדָם — הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, וְגַם אִם קָרְתָה אִיזוֹ נְפִילָה צְרִיכִים לְקוּם וּלְהַתְּחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

לא תרצה קפג
 יחזק בַּחֹר צַעִיר לְקַחַת עֲצָמוֹ בִּידָיו, וְלִהְתַּעַלּוֹת בְּתוֹרָה וְעַבֹדַת הַשֵּׁם.

לא תרצו קפה
 יחזק על אֶהְבֵת חֲנָם, וְדִיקָא בִימֵי בֵין הַמְצָרִים צְרִיכִים לְהִגְבִיר אֶהְבֵה
 בֵין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיַעֲזֹרֵר עַל נְקֻדַת הַשְּׂמִמָּה, וְלַרְחֵק מִן הַעֲצָבוֹת
 וְהַעֲצָלוֹת.

לא תרצז קפו
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֹת הַבֵּן וְיִיעֵץ אֵיזָה שֵׁם לְקָרָא.

לא תרחצ קפז
 יוֹרָה לְזוּג לְדוֹן זָה אֵת זָה לְכַף זְכוּת, וְלִשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם־בַּיִת, אֲשֶׁר בָּזָה
 יִהְיֶה בֵיתָם מִשְׁכָּן לְשִׁכִּינָה.

לא תרצט קפח
 יִבְקֶשׂ אֵת הַנִּמְעָן שֶׁהוּא אִישׁ צָבוּר לְדָאג לְבִנֵי שְׂכוּנָתוֹ, הֵן בְּעִנְיַן פְּחִי
 הַאֲשֵׁפָה שִׁיְהִיָּה בְּכָל מְקוֹם וְכוּ', וְיִתֵּן לוֹ כַח שְׂלֵא לְהַתִּירָא מֵאַף אָחֵד.

לא תש קפט
 יוֹרָה לִילֵךְ אֶל רוֹפֵא, וְיֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

לא תשא קפט
 יִבְהִיר עַד כַּמָּה חָשׁוּב לוֹ אַחְוָה וְרַעוּת וְשְׁלוֹם בֵין אַנְשֵי קְהֵלָתוֹ, וְלְדוֹן
 זָה אֵת זָה לְכַף זְכוּת.

לא תשב קצ
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַפְגִס הַבֵּן לְעַל מְצוּוֹת, וְיוֹרָה לְהוֹסִיף שֵׁם לְבַת.

לא תשג קצא
 יִיעֵץ בְּעִנְיַן רְפוּאָה, וְיִקְוֶה שְׁבִקְרוּב יוֹכְלוֹ לְהִרְחִיב אֵת הַדִּירָה, וְיִזְכּוּ
 לְשִׁפְעַ.

לא תשד קצא
 יִבְקֶשׂ אֵת הַמַּגִּיד שְׁעוֹר לְדָאג שֶׁהַבְּחוּרִים יִחְזִיקוּ אֵת הַמְּקוֹם נְקִי,
 וְיִשְׁמְרוּ עַל הַרְהוּט.

לא תשה קצב
 יֵאָחַל בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב", לְאַרוּסֵי הַבֵּן, וְרַב נַחַת, וְיִבְקֶשׂ לְהוֹצִיא בְּקָרוֹב
 אֵת "מִגֵּן אֲבוֹת".

- לא תשו קצב
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לַחֲתָן, וַיִּזְרְהוּ לַקַּחַת עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְסִים אֶת
 הַש"ס עַד הַחֲתָנָה.
- לא תשז קצג
 יִרְגִיעַ הַנִּמְעַן שְׂאִינוֹ בְּכַעַס עָלָיו, וְהוּא מְאֹד מְעַרְכוֹ עַל עֲזָרְתּוֹ.
- לא תשח קצד
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִרְחִיקֵם מִשְׁנֵאת חַנּוּם, אֲשֶׁר בְּעֵטְיָהּ חָרַב
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וַיִּזְהִירֵם מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע שְׁלֵא יִסִּית וַיִּדְיַח.
- לא תשט קצו
 יֵאָחַל בְּרִיאוֹת וְשִׁפְעַ, וַיַּחֲזֵק עַל אֲמוּנָה.
- לא תשי קצז
 יֵיעֵץ לַעֲבוֹר לְדִרְיָה אַחֲרֵת, וַיִּשְׁמְרֵם הָאֱלֹקִים.
- לא תשיא קצח
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקָשׁם לַעֲמֹד סְמוּךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת,
 הַעֲקָר שֶׁהָרְשָׁעִים לֹא יִתְקַרְבוּ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, וַיִּזְהִירֵם לְשֹׁמֵר עַל
 הַיְלָדִים, כִּי חֲנוּךְ הַיְלָדִים זֶה בְּבֵת עֵינֵינוּ.
- לא תשיב קצח
 יִרְגִיל לֹאֲמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", אֲשֶׁר דָּוִד הִמְלִיךְ פָּעַל אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ,
 שְׁמִי שְׂיִסִּים אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים — יִכְפֹּר לוֹ הַכֹּל.
- לא תשיג קצח
 יַחֲזֵק עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה.
- לא תשיד קצט
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקָשׁם שְׁלֵא יִמְצָאוּ בְּשִׁטַּח הַהַפְּגָנָה,
 וַיִּקְנוּ רַק בַּמְכּוּלוֹת שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- לא תשטו ר
 מִכְּתָב לְתַלְמִידי יְשִׁיבַת "דַּמְשֵׁק אֶלִיעֶזֶר", בּוֹ יִבְקָשׁם לְשֹׁמֵר נְקִיוֹת
 הַיְשִׁיבָה, וַיַּחֲזֵקֵם עַל לְמוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת בְּכָל יוֹם וְשִׁבְעָה דְּפִי
 גְּמָרָא וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.
- לא תשטז רא
 יִבְיעַ רְצוֹנוֹ לְסִים אֶת הַפְּרוּשׁ "מִגֵּן אָבוֹת" עוֹד קָדָם רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

- לא תשיז רב
יבְהִיר מַעֲלַת הָעֲנָן לַחֲתַן אֶת הַבְּחוּרִים בְּגִיל צָעִיר, כְּדִי לְהַצִּילֵם מִחֶטָּא.
- לא תשיח רב
יבְהִיר לְנִמְעָן שִׁישְׁמַח לְקַבֵּל עֲזָרְתוֹ בְּכֹל עֲנָן הַקָּשׁוּר לְבִנְיַת בֵּית-
הַמִּדְרָשׁ, וַיַּעֲרִיכוּ עַל כָּל מַה שֶּׁעוֹשָׂה בְּעִבּוּרוֹ.
- לא תשיט רג
יִקְנֶה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וַיִּבְקֹשׁ לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר וַיּוֹתֵר.
- לא תשכ רד
יַעֲזֹר בְּחֹר צָעִיר לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וְלַהֲקַפִּיד עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן
וְלַהֲתַנְהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְלִלְמַד שְׁעוּרִים קְבוּעִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְלַהֲקַפִּיד
עַל מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאִם.
- לא תשכא רה
יבְהִיר, אֲשֶׁר אֵין זֶה דֶּרֶךְ לְמִשָּׁף עֲצָמוֹ אֶל הַצֶּעֶר, וְהַעֲקֹר לְכֶרֶח אֱלֹיו
?תִּבְרָךְ, וְאִז רֹאִים נְסִים נִגְלִים.
- לא תשכב רה
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁסִים לְלַמַּד סִימָנִים הַרְבֵּה בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, וּמוֹכֵן לְהַבְחִן,
כִּי זֶה הַתְּכֵלִית שֶׁהַקִּים אֶת הַכּוֹלָל.
- לא תשכג רו
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְעוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה.
- לא תשכד רז
יבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַחֲמִים לְהַצִּלִּיחַ עִם הַיְלָדִים וְלִשְׁמָרֵם
מִגִּיל קִטְנוֹת כִּי הַדּוֹר מְקַלְקֵל מְאֹד.
- לא תשכה רז
יִשְׁמַח עַל שֶׁהַנִּמְעָן סִים סִימָנִים רַבִּים בְּהִלְכוֹת שְׁבַת טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף
וְכוֹ, וַיִּקְנֶה לְהוֹצִיא מִהַכּוֹלָל מוֹרֵי הוֹרָאָה בְּיִשְׂרָאֵל.
- לא תשכו רח
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, בּוֹ יִתְנֶה צָעֲרוֹ עַל הַסְּתוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם,
וְחִבֵּל שֶׁמִּצְלִיחַ לְהוֹלִיךְ שׁוֹלָל אֶת הַמִּשְׁטָרָה וְכוֹ, וַיִּתְחַזֵּק עַל אַחַדוֹת
אַמְתִּית, וְלִשְׁמַח בְּהַתְקַרְבוּתָנוּ לְרַבְּנוּ ז"ל, וְלִקְבַע שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בַּתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְלִשְׁמַר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית.

- לא תשכז רי
 זְבִהִיר, אֲשֶׁר הַחַיִּים אֵינָם קָלִים כָּלֵל, וְעַל כֵּל אֶחָד שְׁעוֹכֵר, וְחִשְׁבוֹת
 הַתְּפִלָּה וְהַבְּקָשָׁה הִיא לְאֵין עֲרֵף, וְעוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.
- לא תשכח רבי
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן עַל הַחֲדוּשִׁים שֶׁכָּתַב, וְיִזְהִירוּ בְּכֹל מָה שֶׁכּוֹתֵב שְׁיִהְיוּ דְבָרֵי
 אָמֶת.
- לא תשכט ריג
 יִיעֵץ בְּעִנֵּן מְגוּרִים וְאוֹדוֹת הַפְּצָה.
- לא תשל ריג
 יִשְׁבַּח הַמַּאֲמָר שֶׁכָּתַב הַנִּמְעָן, וַיִּדְבֵּר בְּנוֹ הַלְּאָה.
- לא תשלא ריד
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִזְהִרְם שְׁלֵא לְהִתְרַאֲוֶן בְּכָלֵי הַתְּקַשְׁרֹת
 וַיִּחְזַק עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְחֻנּוּרָה בַּתְּשׁוּבָה.
- לא תשלב רטו
 יִיעֵץ אוֹדוֹת קְנִיַת הַדִּירָה, וְהֶעֱקָר לְהַפְּנֵס בְּלַחֲץ.
- לא תשלבג רטז
 יִחְזַק עַל אֶהְבָּה הַדְּדִית וַיֵּאחַל פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּעַ, שְׁתְּלוֹי בְּרַחוּק מִמְּדַת
 הַכַּעַס.
- לא תשלד רטז
 יוֹרָה לְנִמְעָן שְׁלֵעַת עֵתָה לֹא יִהְיֶה מְסֻדָּר קְדוּשִׁין לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, עַד
 שְׁיִתְבַּטַּל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם.
- לא תשלה ריז
 זְבִהִיר, אֲשֶׁר הַבְּזִיוּנוֹת הֵם לְכַפְרֹת עוֹנוֹת, וַיִּקְנֶה לְמַפְלֹת הַרְשָׁעִים.
- לא תשלו ריז
 יוֹרָה לְיִלְךָ לְרוֹפֵא וְלִשְׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת.
- לא תשלז ריח
 יוֹרָה לְהִסְתַּפֵּל עַל הַטּוֹב בְּעֲצָמוֹ וְלִדְרוֹן אֶת הַבַּעַל לְכַף זְכוּת.
- לא תשלח ריח
 יִסִּיר דְּאָגָה מִן הָאִשָּׁה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֵר אֶת בַּעֲלָהּ.

- לא תשלט** **ריט**
 ישבח הנמָעַן שְׁזוּכָה לְלַמַּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וּגְמָרָא בְּכָל יוֹם, וַיִּזְרְהוּ
 לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.
- לא תשמ** **ריט**
 יִזְהִיר לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַיְלָדִים, וְלֹא לִילֵךְ עִמָּהֶם בְּמִקּוֹם פְּרִיצוֹת, וְלֹא שָׁה
 יוֹרָה לְעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּעֵלָה, וְלֹא לְעַרְךָ עָלָיו בְּקֶרֶת.
- לא תשמא** **רכ**
 יִחְזַק עַל שְׂמֻחָה בְּעֲצָמוֹ וּלְשִׂמּוֹחַ אַחֲרָיִם, וְאִם כָּלֵם הָיוּ שְׂמֻחִים, הָיָה לָנוּ
 עוֹלָם חֲדָשׁ.
- לא תשמב** **רכ**
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנְּמָעַן לְהִזְהִיר אֶת הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים שְׁלֹא יִתְרַאֲיֵנוּ כָּלֵל
 לְכָלִי הַתְּקִשְׁרֵת.
- לא תשמג** **רכא**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַעֲנִיָּן לְחַתֵּן אֶת הַבְּחוּרִים בְּגִיל צְעִיר, וּבְזָה לְשֹׁמֵרִם
 מַחֲטָא, אֲךָ דְּבַר זֶה לֹא נִתֵּן לְהַשְׁפִּיעַ לְמִי שְׂאִינוֹ אוֹחֵז בְּזָה.
- לא תשדמ** **רכב**
 יִבְהִיר אֲשֶׁר זֶה הַבְּחִירָה, שְׁקִמְץ קָטָן שֶׁל רְשָׁעִים מְעַלְלִים עַל־לִוֹת שְׂוֹא,
 אָבֵל בְּקִרְוֹב יִתְגַּלֶּה פְּרָצוּפִם הָאֲמִתִּי.
- לא תשמה** **רכב**
 מִכְּתָב כָּלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּיוֹם הַיְאֹרְצֵיִיט שֶׁל הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ, בּוֹ
 יִחְזַקֵּם לְרֵאוֹת מֵהַ יְלֹוד אֲשֶׁה זָכָה בְּזָה הָעוֹלָם, וְכֵן רַבְּנוּ ו"ל חֵי כְּשֵׁנוֹת
 הָאֲרִיז"ל, וּמוֹהֲרֵינ"ף ו"ל חֵי כְּשֵׁנוֹת רַבֵּי חַיִּים וַיְטָאֵל, וְלֹאֵלוּ מְדַרְגּוֹת
 נִשְׁגָּבוֹת זָכוּ כָּל הַצְּדִיקִים הַלְלוּ, וְכֵן אָנוּ יְכוּלִים לְזָכּוֹת לְזָה, אֲךָ דָּא
 עָקָא, שְׂבָא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וּמִבְּלָבֵל אֶת הָאֲדָם לְעַסֵּק בְּשִׁטּוֹת, וּמִשְׁכִּיחַ
 אֶת הַתְּכִלִּית הַנּוֹצְחִית, וְעָלִינוּ לְבֵרַח מִמֵּנוּ וּמִהַסְתּוֹתָיו.
- לא תשמו** **רכד**
 מִכְּתָב כָּלִי לְאֲבָרְכֵי הַכוֹלֵל "אוֹר הַמְּאִיר", בּוֹ יִשְׁבַּחֵם עַל הַתְּמַדָּתֵם
 בְּהִלְכוֹת שְׂבֵת, וַיִּקְוֶה שְׂיוֹצִיאֵו תְּעַדַּת הַסְּמָכָה, וַיִּבְקֹשׂם לְשֹׁמֵר עַל נְקִיּוֹת
 הַמִּקּוֹם, וְלֹא לְעַשֵּׂן כָּלֵל, וְלַהֲמַשִּׁיךְ לְלַמַּד בְּהַתְּמַדָּה שְׁעוּרִים פְּסֻדָּרִין
 בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

- לא תשמז** רכה
מכתב פללי לאברכי הכולל "אור הצדיק", בו יבקשם לשמר על נקיות המקום, ולא לדבר באמצע הלמוד, גם לא לעשן כלל, אשר רבנו ז"ל הקפיד על כך מאד.
- לא תשמח** רכו
יבהיר אשר אצלנו אין משג של "בין הזמנים", כי את התורה צריכים ללמד בכל יום ויום, ויעורר לשים עין על הבן שילמד ויהיה עסוק, וכך יהיה שמור.
- לא תשמט** רזו
מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם להכין עצמם ליום הקדוש שאנו מצפים שיבנה לנו השם יתברך את בית-המקדש, ולהרבות בשלום הבריות, ולא להתפחד מהזולת, כמאמר רבנו ז"ל: העולם פלו גשור צר מאד, והכלל והעקר שלא להתפחד כלל.
- לא תשנ** רכח
יתנה צערו מהסתות הסמ"ך-מ"ם, אף עוד יבוא יומו, והשם יתברך שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די.
- לא תשנא** רכט
ירגיע הנמנעת שחתנה לא עשה דבר רע, והכל עלילת שוא מעשה הסמ"ך-מ"ם וחברותו.
- לא תשנב** רל
ינחם הנמען, שהאשם במה שלא עשה, ויחזקו שלא יתירא כלל, כי הכל עלילת שוא, וגדול אדוננו רוב להושיע.
- לא תשנג** רל
ירגיע הנמנעת העובדת בדאר שלא תדאג ואנשי שלומנו ישתמשו רק בשרותיה, העקר לילך בעזות דקדשה, ולא לפחד כלל.
- לא תשנד** רלא
יורה לחדש פחו בעבודת השם, ולא להתפעל מאף אחד.
- לא תשנה** רלא
יפליג במעלת מדת הסבלנות אשר על ידה עוברים את החיים יותר בנקל.

לא תשנו רלב
 יבהיר, אשר מי שעובד צבור, צריך להיות חכם גדול לילך בין הטפות,
 ולראות להענות לרצון כלם.

לא תשנו רלג
 יזהיר לשמור על חנוף הבן, פי רבות יגע להחזיר בו יראת שמים וכו'.

לא תשנה רלג
 יורה שלא להתבלבל משום בריה, כי השם יתברך מנהיג עולמו בחסד
 וברחמים, בצדק ובמשפט.

לא תשנט רלד
 ישמח לקבל דרישת שלום מאיזה רב.

לא תשס רלד
 יורה שלא יתראין אף אחד אל התקשרת, אשר הם ליצנים גדולים
 וחטאים.

לא תשסא רלה
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יבהירם שכל אשר קרה לאחרונה
 ביבנאל, היה עלילת שוא, שהסמ"ך-מ"ם ונחבורתו מתנפלים אלינו כבר
 חמש-עשרה שנה, ויחזקם על שלום ואחנה ורעות, ולהתרחק משנאת
 חנם, אשר זה היסוד בקהלתנו, ועל-ידי אהבת חנם נזכה לבנין
 בית-המקדש.

לא תשסב רלז
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יבהירם אשר את הגוף יכולים לענות
 אף לא את הנשמה, וברגע שדבוקים בו יתברך, שום בריה לא יכולה
 לעשותנו דבר.

לא תשסג רמא
 ירגיע את העובדת בדאר, שכל אנשי שלומנו ישתמשו בשרותיה, והיא
 תצליח במשרתה.

לא תשסד רמא
 יחזק על למוד ח"י פרקים משניות בכל יום, וכן גמרא וחמש ורש"י,
 ותפלה במנין, והעקר לא להתבלבל מאחרים.

לא תשסה רמב
 יבקש את אנשי שלומנו לבוא בתשע וחצי לאספת חרום נחוצה, עקב
 הסתות התושבים.

- לא תשסו** רמב
 יחזק מֵאֵד שְׁלֹא לְהִתְפַּעֵל מִהִסְתּוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וּכְבֹר אָמַר רַבְנֵי ו"ל:
 נִצְחָתִי וְאַנְצַח, וַיּוֹרֶה לְשֹׁמֵר עַל פְּשָׁרוֹת הַמַּאֲכָלִים, וְלִילֵךְ בַּצְּנִיעוּת רַבָּה.
- לא תשסז** רמד
 יַעֲזֹר לְזִכֹּר אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבִכֵּן שְׂיַחֲיוּ
 בְּשֵׁלוֹם וּבְהִבְנָה הַדְּרִית.
- לא תשסח** רמד
 יוֹרֶה לְתֵן לְפָלוֹנֵי סְכוּם כֶּסֶף שְׂיִקְנֶה אֶת הַחֲמָרִים לְעִבּוּדָה.
- לא תשסט** רמה
 יִבְקֹשׁ לְהִתְחִיל כָּבֹד בְּעִבּוּדָה וְלֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, וּלְבַסּוֹף גּוֹפֶה לְבִגְנֵן
 מִפְּאָר.
- לא תשע** רמה
 יִשְׁמַח שֶׁהִבִּית וְהִחֲתַן חֲזָרוּ חֲזָרָה, וַיִּנְעֵץ לְבָנוֹת עַל גַּג הַבַּיִת עוֹד יַחֲדוֹת
 דִּיּוֹר, שְׂיִהְיֶה מְזֵה הַכְּנֶסֶה, וְאַחֲרֵיכֶן מַגּוֹרִים לְיְלָדִים.
- לא תשעא** רמו
 יִבְקֹשׁ לְסַדֵּר אֶת הַדְּחוּי לְצָבָא לְבֵן, הֵיזוֹת שְׁלוֹמֵד בִּישִׁיבָה בְּאַרְצוֹת
 הַבְּרִית.
- לא תשעב** רמו
 יִחֲזֹק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְלֹא לְהִתְיַרָא מֵאַף אֶחָד, וּמְנַסִּים אוֹתָנוּ בְּנִסְיוֹן
 קָשָׁה, כִּי צְרִיכִים לְעֵבֵר אֶת הַזְכוּף הָאַחֲרוֹן, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּבוּדוֹת, שְׁזוֹ
 הַצְּלָחָה נִצְחִית.
- לא תשעג** רמז
 יוֹרֶה שְׁלֹא לְדַאֵג מִכֶּסֶף בְּעִנְיַן הוֹצָאוֹת לְחֲתָנוֹת הַיְלָדִים, כִּי הַקְדוּשָׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לְכָל אֶחָד, וּבִכְפֻרְט שֶׁהִקְמֵנוּ פֶה אוֹלָם שְׂמֵחוֹת, בְּכֵן
 יְכוּלִים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים כַּמְעַט חָנָם אֵין כֶּסֶף.
- לא תשעד** רמח
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקֹשׁוּ לְהִחְזִיק עִצְמָם בְּיַחַד, וְלִהְיוֹת
 בְּשִׂמְחָה וְלִרְקוֹד אַחַר כָּל תְּפִלָּה, אֲשֶׁר זֶה הַמִּתְקַת הַדִּינִים, וְלִנְהַג מֵאֵד
 בְּדֶרֶךְ אֲרִץ, אֲשֶׁר זֶה הִנֵּה הַיְסוּד אֲצֵל רַבְנֵי ו"ל וְלִהְקַפִּיד עַל שְׂמִירַת
 הַשְּׁבִת וּקְדוּשָׁתָהּ, וְלַעֲנֹגָהּ, שְׂאֵז זוֹכִים לְשַׁפֵּעַ גְּדוֹל.

- לא תשעה** רנ
 יבקש להדפיס את הקונטרס ששלח: "יפוצו מעינותיך חוצה", ויורה שלא להתפעל מאף אחד, אלא רק להדפיס ולהדפיס.
- לא תשעו** רנא
 יתנה צערו, שעובר עתה תקופה קשה מאד, כעין שעבר מזהרנ"ת, ו"ל בבִּרְסֵלָב, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן זֹכָה לְכַתֵּב סִפְרִים חֲדָשִׁים, וַיִּבְקֹשׁ לְהַגִּיהֶם הַיֵּטֵב שְׂיֵצְאוּ לְאוֹר בְּהַדוּר רַב.
- לא תשעז** רנא
 יעורר הנמען לרקד משמחה, שהולך להוליך את בתו לחפה, ואין בעל הגס מכיר בנסו, שקבל חתן נפלא ביותר.
- לא תשעה** רנב
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם באמונה בו יתברך, שאז יכולים להחזיק מעמד בכל הנסיונות, ויתנה צערו מכל מה שעוברים פה ביבנאל מהסמך"מ"ם ויחבורתו, שרק רוצים לבטל כל דבר שבקדשה, אף אין להתפעל ממנו כלל, ולהיות שמחים בחלקנו, אשר בנחל שם גורלנו, ואנו אין כחנו אלא בפה, כי הקול קול יעקב והידיים ידי עשו, ונתאחד יחד ביתר שאת וביתר עז, ויחזק על הפצה והתמדת התורה הקדושה ותפלה והתבודדות, והצָר"ה תהפך לצה"ר, ויאיר לנו האור אין סוף ברוך הוא.
- לא תשעט** רסג
 יקנה שאנשי שלומנו יצאו להפצה עם קמיעות, וכך יוכלו לעזור להמשיך הבניה הקדושה.
- לא תשפ** רסד
 יקנה לפעל אצל הזוג, ויאחל רב נחת.
- לא תשפא** רסד
 יבקש להיות בשטח עם הפועל, שיוכל לסים עם המדרגות.
- לא תשפכ** רסה
 יחזק על מדת השמחה, ולשמח את האשה ולכבדה, אשר זה היה רצון רבנו ו"ל, ויעורר על התמדת התורה הקדושה, שעורים פסדרן ותפלה והתבודדות.

- לא תשפג** רסו
יִבְקֶשׁ לְהַגִּישׁ עֲזָרָה לַמְּזֻכָּר וְכוּ', וְהֶעֱקָר שְׁלֵא לִפְחוּד מִהֲרֻשְׁעִים, כִּי יִפְלוּ
בְנִפְלֵה שְׁאִין לָהּ תִּקְוָמָה.
- לא תשפד** רסז
יַעֲזוּר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהַכְנִס בְּלִחְץ, וְלֹא לְהַתִּירָא מִשׁוּם
דְּבָר, וְקַלְדָּבֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל־יְדִי־זֶה יִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים.
- לא תשפה** רסח
יִרְגִיעַ אֶת הַנִּמְעָן, שְׁאִין לוֹ לִפְחוּד כָּלֵל, וּבִקְרוּב מְאֹד יִתְבַטֵּל הַסֵּמ"ךְ־
מ"ם, וְהִכָּל יָבוֹא עַל מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם.
- לא תשפו** רסט
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִזְהִירָם שְׁלֵא לְקַנּוֹת בַּמְּכּוּלוֹת וּבַשְּׂאָר
חַנּוּת שֶׁל אֱלוֹ שִׁמְשֻׁמִּיצִים אוֹתָנוּ, וְחֻפְצִים לְבַטְלָנוּ, וַיִּבְהִיר שְׁכָל הַקּוֹרֵה
אֶתְנוּ, זֶה כְּדִי לְעוֹרְרָנוּ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.
- לא תשפז** ער
יִבְהִיר, אֲשֶׁר כְּשֶׁגָּרִים בְּדִירָה שְׁלוֹ, אֵין טוֹב יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי שִׁמְחָה לְאָדָם
בְּשַׁעֲה שְׂדֵר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ.
- לא תשפח** ער
יִשְׂבַּח הַנִּמְעָנָת שֶׁסִּדְרָה אֶת מַעְרַכַת הַמּוֹרוֹת, וַיִּבְהִיר שֶׁחַנּוּף הוּא בְּרֹאשׁ
מַעְיָנָנוּ, וְאֵין מִתְפַּשְּׂרִים עַל זֶה כָּלֵל.
- לא תשפט** רעא
יִבְקֶשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְעַקֵּב עַל עֲשִׂית הַזֹּפֶת סְבִיב הַבְּנֵן וְכוּ'.
- לא תשצ** ערב
יִבְקֶשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְהִיּוֹת חָכֵם וְזֹהִיר, הִיּוֹת שִׁמְחַפְּשִׁים לְהַפְּלִיל אוֹתוֹ.
- לא תשצא** ערב
יִבְקֶשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְדַחּוֹת אֶת הָעֲנִין לְזִמְן מָה, וְלֹא לְהִיּוֹת חָכֵם בְּעֵינָיו.
- לא תשצב** רעג
יִחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּלְדַבֵּר תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּלִי אֲמוּנָה אֵין
לְאָדָם חַיּוֹת.
- לא תשצג** רעג
יִחַזֵּק עַל מַדַּת הַשִּׁמְחָה, אֲשֶׁר מַצִּילָה אֶת הָאָדָם מִכָּל הַצָּרוֹת, וַיִּרְגִיל
לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

לא תשצד רעד
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּדִירָה הִזוּ שֶׁשֶׁפְּצָנוּ וּבְאוֹלָם הִזָּה שְׁבִינֵנוּ פֹה יִתְאַכְסֵן מְשִׁיחַ
 צְדָקְנוּ.

לא תשצה ערה
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְיִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת וְרַב נַחַת מֵהִלָּדִים.

לא תשצו ערה
 יוֹרָה שְׁלֹא לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים רַק סְבֻלָּנוֹת וְלִהְמַתִּין, וְהַפֵּל
 יִסְתַּדֵּר.

לא תשצו רעו
 יִשְׁמַח עַל שֶׁהִנְמַעַן אִינוֹ חוֹשֵׁשׁ מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לִילָף וְלִהְסִתּוּבֵב בְּשִׁכּוּנָה,
 וְהַעֲקֵר שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַחֲיוּ בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה.

לא תשצה רעז
 יִבְקֶשׂ לְמַסֵּר אֶת הַמַּכְתָּבִים לְיַעֲדֵם, וְיִקְוֶה שְׁיִתְקַן הַ"שׁוֹיֵתִי" עַד בּוֹאוֹ,
 וְיִשְׁבַּח אֶת חַתָּן הַנִּמְצֵן אֲשֶׁר זָכָה לָזֶה בַּחֲסָדִים גְּמוּרִים.

לא תשצט רעח
 יוֹרָה שְׁלֹא לִילָף לְבֵית הַקְּשִׁישִׁים, כִּי אֵין הַמָּקוֹם מְתָאִים וּמָה וְלֵמָה
 לְלַכֵּת שָׁמָּה!?

לא תת רעט
 יִבְקֶשׂ אֶת הַנִּמְצֵן לְהַפְסִיק לְהַדְפִּיס אֶת עֲלוֹן הַקְּהֵלָה, וְיִשָּׁב וְיִלְמַד תּוֹרָה,
 וְיַעֲנֶה בְּעִנְיַן מִיָּנִי הַיָּצָר הָרַע שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ ז"ל בְּחֵלֶק א' סִימָן עב.

לא תתא רעט
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִים לְתִינוּק, יֵשׁ בְּזֶה מְשִׁמְעוֹת עֲמָקָה מְאֹד, וְלִכֵּן
 יִיעֵץ לְתַת לְבַת עַל שֵׁם הָאֵמָהוֹת הַקְּדוּשׁוֹת.

לא תתב רפ
 יִחַזֵּק מְאֹד יְדֵי הַמְּדַפִּיס, שֶׁהוֹלֵךְ לְגַמֵּר אֶת הַכֶּנֶת הַסְּדוּר לְעִדוֹת הַמַּזְרָת,
 וְיִבְקֶשׂ לְהַזְדַּרֵּז עִם פְּרוּשׁ "מִגֵּן אָבוֹת".

לא תתג רפא
 מְכַתֵּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִזְהִירָם שְׁלֹא לְהִתְרַאֵן לְכָלִי הַתְּקַשְׁרָת,
 וְלִהְשַׁתְּדֵל לְקִנּוּת אַף בַּחֲנִיּוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְפָתַח חֲשׁבוֹן בְּכַנֵּךְ
 הַדָּאָר וְכו', שְׁלֹא יִפְטְרוּ אֶת הַעוֹבְדֵת שֵׁם מְנֻשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיוֹרָה
 עַל הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה וְתַפְלָה וְהַתְּבוּדָּה.

לא תתד רפג
 ייעץ אודות הנתוח לילך רק לבית-חולים גדול עם רופאים ממוחים.

לא תתה רפד
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ויתנה צערו, שהרשעים לקחו איזו
 מכוונה לנמצען.

לא תתו רפע
 ייעץ אודות ענין רפואי למרח שמן זית שנושאָר מההלכת גרות.

לא תתז רפה
 יבקש את עזרת אנשי שלומנו לגבי המשך בניית האולם והבית-מדרש,
 ויבהיר חפצו לגמר הכל מהר, וכבר נזכה לעשות הרבה שמחות.

לא תתח רפז
 יורה להזהר מן הרשעים, שרק מחפשים להרע, ולכן לא לתן להם
 פתחון פה.

לא תתט רפו
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יפליג במעלת חמשה-עשר באב,
 שהיה יום שמחה בעם ישראל, ויעורר על מדת השמחה בכללות,
 ולעשות ליל שמחה בכל שבוע, ויש לנו על מה לשמח, שזכינו לידע
 מרבנו ז"ל, שמולך אותנו בדרך הנכונה, ומראה לנו שלא לפחד
 מאינשי דלא מעלי, שכל מגמתם לבטל את הקדשה, ויפליג במעלת
 האמונה הקדושה ואמונת חכמים, שזה מחזיק את האדם בכל נסיונות
 העולם הזה, ויתנה צערו מרשעת הסמ"ך-מ"ם ביבנאל, שמונע ומעכב
 את התפשטות הקדשה, ומניח עצמו לארך ולרחב, העקר לבטל את
 הטהרה בעם ישראל, אף לא נפגע לו, ונמשיך להרבות כבוד שמים,
 ולילך בצניעות, ולהקפיד על קלה כבחמורה על אפם וחמתם של כל
 שונאינו ומתנגדינו, עדי נזכה לשמח בשמחת הגאולה.

לא תתי רפז
 יודה לנמצען על עזרתו בבניית האולם שמחות והמקנה, ויתנה צערו,
 שקושרים ידיו בענין החדרת טהרה בנשמות ישראל, אף בשם ה' נעשה
 ונצליח.

לא תתיא רצה
 יזמין הנמצענים לשבות אצלו בשבת-קדש לאש"ל מלא.

- לא תתיב** רצה
מכתב כללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יבקשם להודיע לנשותיהם
לבוא לדרשה בתשע, כי יש לו דברים חשובים לומר.
- לא תתיג** רצו
ירגיע, שאין צורך בנתיח לילד, אלא טפול אורטופד של גבס לישר את
הרגל. ויבקש לעורר את הנשים לעזר בבשול לסעדה שתהיה ביום
רביעי.
- לא תתיד** רצו
יעורר את נשות אנשי שלומנו לעזר לבשל לשמחות שתתקיימה, שכל
אחת תקין משהו, ובצותא תהיה סעדת שלמה בשעתו.
- לא תתטו** רצו
יבקש לתלות את המכתב כללי בבית הכנסת ובכולל ובישיבה, ויקווה
שדבריו יפעלו.
- לא תתטז** רחצ
יורה לשאל בשלום פלוני, ולאחל לו רפואה שלמה בשמו, ויבשר על
בואו, ושיחכו לו שנים בשדה התעופה.
- לא תתיז** רחצ
יחזק מאד לא להשבר, כי הישועה תבוא פתאם, ויזכו לבן זכר.
- לא תתיח** רצט
יחזק על תפלה והתבודדות, שמביאה לידי אהבת השם, ודבקות הבורא
יתברך שמו, ויעורר על כבוד האשה ולדונה לכף זכות, ואז זוכים
שהבית שמור מהכל.
- לא תתיט** שא
ייעץ שלא לקחת בעל תפלה מבחוץ, ויפליג במעלת הפצת ספרי רבנו
ז"ל, אשר אין למעלה מזה.
- לא תתכ** שב
יבהיר, אשר בזה העולם מנסים את כל אדם בגסיונות קשים, ואין זו
עצה להשבר אלא להחזיק מעמד, ולהרבות בדבור אליו יתברך, אשר
זו הצלחה נצחית שאין כמותה, וכן ללמד ספרי "אשר בנחל", אשר
הם מרגוע לנפש.

לא תתכא שב

יַעֲזֹב לְהַרְחִיב אֶת הַדִּירָה, וַיֹּאחֵל שְׁפַע וְהִצְלִיחָה, וְאוֹדוֹת רְשִׁימַת הַטְּלָפוֹנִים שֶׁעָשָׂה הַנִּמְעָן, יִחֲזַק יָדוֹ בְּעַנְיָו, וּבִקְרוֹב יוּכַל לְחַתֵּן אֶת הַרְנוּקִים וְהַרְנוּקוֹת שְׁלוֹמֵי־דַיִם בְּמוֹסְדוֹת וְכוּ'.

לא תתכב שג

יִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַנִּמְעָן, שְׁבִיבִין שְׂנֵאת חָנָם, סוֹכֵל סְכָל גְּדוֹל מְאֹד, וַיִּחֲזַקוּ עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר זֶה סוּד הַדְּבִקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִגְלוֹת אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּמָקוֹם כָּלֹאוֹ, וְלִפְרָסֵם אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הַצַּדִּיק מְקָרֵב נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

לא תתכג שו

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחֲזַקֵם מְאֹד עַל קִדְשַׁת בֵּית־הַכְּנֶסֶת, שֶׁהוּא מִשְׁכַּן הַשְּׂכִינָה, וְאוֹי לְמִי שֶׁמְדַבֵּר שֵׁם, וּבִפְרָט בְּעַת הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חָמוּר מְאֹד.

לא תתכד שז

יִוְרָה לְאַחֲרָאֵי עַל בְּנֵי־הָאוֹלָם, שֶׁלֹּא לְשִׁמְעַע לְשׁוֹם בְּרִיָּה, רַק לְ ... וַיִּזְרֹזוּ לְסִיִּים אֶת הַכֹּל, כִּי הַזְּמַן קָצָר וְהַמְּלָאכָה מְרַבָּה.

לא תתכה שח

יִחֲזַק בַּחוּר עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁעוֹרִים כְּסִדְרָן, הֵן בְּמִשְׁנֵה, הֵן בְּגִמְרָא וְהֵן בְּ"סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת", וַיַּעֲזֹר לְהַתְּפַלֵּל הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, וְלִנְצַל הַזְּמַן הַיָּקָר בְּטוֹב אַמְתִּי וְנִצְחִי.

לא תתכו שט

יִחֲזַק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְכֵן עַל שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלִיחָה נִצְחִית, וְעַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, שֶׁהִיא סִגְלָה לְפִרְנֶסֶה בְּשִׁפְעַע, וְעַל קְבִיעַת עֵתִים לְתוֹרָה, אֲשֶׁר בְּזֶה מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר זֵיו וְחַיּוֹת וְדְבִקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

לא תתכז שיא

יִחֲזַק מְאֹד עַל בְּשִׁרוֹת הַמַּאֲכָלִים, וְעַל צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה, וְחִמְרַת עוֹן גְּלוּי שְׁעוֹר, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל שְׁלוֹם־בַּיִת, אֲשֶׁר רַבְּנוֹ ז"ל הִקְפִיד עַל כָּף בֵּיּוֹתָר.

לא תתכה שיב

יִחֲזַק מְאֹד עַל מִדַּת הָאֱמוּנָה, שֶׁעַל יָדָהּ אֵין מְפַחְדִים מִשׁוּם דְּבָר.

לא תתכט שיב

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על אמירת סדר יום כפזר קטן בערב ראש-חדש אלול, שהוא זמן תשובה, וכן להרבות בתפלה אליו יחברך, ובפרט שישיגן גזרות קשות, רחמנא לצלן, ועל-כן יעורר לילה עם הקמיע שלו, ולהפיצו בין עם ישראל, שיזכו לשמירה. וכן ירבה לדבר מאהבת חנם, שזה קרוב הגאולה, להתפלל תחת קורת גג אחד כל הערות וכל הרקעים, זה חדוש שבחדושים, ועל זה אורב הסמ"ך-מ"ם מאד, כי אינו רוצה שתהיה אחדות ואהבה בעם ישראל, ויפליג במעלת הפצת ספרי רבנו ז"ל, אשר בזה מקרבים את ביאת משיח צדקנו.

לא תתל שכד

ישמח שהנמען עסק בשלום-בית להשלים בין בני זוג, ויורה שלא להכניס בקרב הקהלה אנשים תמהוניים, שאין להם ולעבודת השם מאום.

לא תתלא שכד

יורה לנמען על הספרים ששלחו, ויבקשו רשימה של כל האברכים שעומדים ללמד בפולל בזמן החדש וכו'.

לא תתלב שכה

יורה לאברך צעיר על שלום-בית אמתי, ולהיות ותרן בתוך הבית, אשר זה סוד ההצלחה. ולמסר נפשו בעבור זה, וכן ללמד הרבה הלכות נדה, אשר זה נחויץ מאד בשנה הראשונה, והוא בכריתות, רחמנא לצלן.

לא תתלג שכו

ישמח על שהנמען מרצה מחתנו, כי הוא היה השדכן, ויבקש לדעת אם כבר סימו את בנית המעקה.

לא תתלד שכו

יפליג במעלת דמעות האם על ילדיה, שאינן הולכות לריק, וייעץ בענין תקנית לילדים, להביא איזה חקן, שאם הוא הולך בדרך התורה והיראה, יכולים להביאו.

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

יחנא שפרה בת סאסיא

הקדוש ברוך הוא ישלח לה
רפואה שלימה רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחד
בכל איבריה ובכל גידיה ובכל
טיפי דמיה.

בזכות שנדבו להדפסת הספר הקדוש הזה לזכותה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד,

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי.

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה.

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינרל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

בלימה וורד בת חיה כרמלה

הקב"ה יעזור שתזכה לזיווגה מהרה משורש נשמתה ותבנה
בית נאמן על אדני התורה והיראה עם שפע רוחני וגשמי
לעבו דתו יתברך ותזכה לאריכות ימים ושנים מתוך

בריאות איתנה

ולהצלחת בנותיה לאה בת בלימה וורד, ניב בן לאה שלום
בית זרע בר קיימא ופרנסה בנקל
רבקה בת בלימה וורד, רן בן לאה שלום בית זרע בר קיימא
ופרנסה בנקל מלכה בת בלימה וורד לזיווג הגון בחור ירא
שמים ובעל מידות טובות

לזיווג הגון מלכה בת בלימה וורד, עמית בת גאולה, רות בת
דיאנה, סיגלית בת בתיה

לעילוי נשמת יצחק בן דוד חיה כרמלה בת יצחק שאול בן
דוד מנחם בן דוד דבורה בת דוד רות בת יצחק

ולהצלחת ולרפואת מורינו ורבינו
הרב אליעזר שלמה בן מלכה שליט"א
ונוות ביתו הרבנית יחנא שפרה בת סאסיא תחי'

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם זאב בן חיה רבקה

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבינו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
וירו מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

פנחס אליהו בן יעל

אנא ה' הושיעה נא אנא ה'
הצליחה נא תן בלבו אהבת
ושמחת התורה וקיומה
ושיהיה שמור מכל חטא ועון
ומכל הדברים והשפעות רעות
וחברים רעים ושיזכה להיות
איש כשר באמת כל ימי חייו
בדרך הנחל נובע מקור חכמה
ושיצליח ברוחניות וגשמיות
ברחמים גמורים בזכות וכוח
רבנו נחמן בו פייגע זיע"א

הספר הקדוש נדפס לזכות

פסח בן חנה טובה

שיושע ברפואה שלימה
ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו
וחמשת חושיו וכל כוחות הגוף
והנפש בלי שום רופאים
ורפואות רק מידי יתברך שמו
ברחמים גמורים מעל דרך
הטבע בזכות וכוח רבינו נחמן
בן פייגא זי"ע אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים, לאה בת שפרה מרים, אברהם בן שפרה מרים, חנה בת שפרה מרים,

יעקב בן חנה, שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן חנה, ישראל אריה בן חנה,

דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית שלומצה בת חיה גולדה, מיכל גניה בת חיה גולדה,

רבקה רויזא בת חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים מאיר בן חיה בינה,

שולמית שלומצה בת לאה, אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה בת לאה,

חנה בת מנוחה נחמה,

משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל,

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם, ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך, ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא!

רבנו של של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודך.
והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עוזיך על
כל יושבי תבל ארציך. וידע כל פעול כי אתה פעלת ויבין
כל יצור כחי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו,
הוי"ה אלוקי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה!
בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו וברחמים
אמן ואמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת

מרת שלומצ'ה ע"ה

בת הרה"ג ר' ישראל אריה זצ"ל

נלב"ע ח' באייר ה'תשנ"ט

ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שֵׂיאֲמָרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנוּ, גִּלּוּ וְצִוּוּ לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹרֵךְ הַיָּמִים וְהַצְּפוּן
בוֹצִינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְגוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יַדֵּי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפציי-
 ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
 נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל-אמוט: ט לבן א שמת לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה:
 ב אֲשֶׁר־יֵאָדָם לֹא יַחֲשַׁב יְהוָה לוֹ עֶז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאנְתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְּךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבְּנִי קִיץ סְלָה: ה חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֵז חַטָּאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצָא רַק לְשֹׁטֵף מִיַּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךְ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְנֵי־רֶסֶן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְעֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרְהוּ
 וַיִּחִיֶּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עֶרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחֻלְיוֹ: ה אֲנִי־אִמְרֹתִי יְהוָה חֲנֵנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חַטָּאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחַוִּץ יְדַבֵּר: ^ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בּוֹזֵאת יַדְעֵתִי כִּי-חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא-יִרְעֵ אֹיְבֵי
 עָלַי: ^{יג} וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּת בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב ^א לְמַנְעֵחַ מִשְׁפִּיל לְבַנְי-קַרְחָ: ^ב כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מָתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הֵיטֵה-לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אָעֵבֵר | בְּסֶף
 אֲדִידָם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִהַתְּשִׁתּוּחֵי | נַפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ^ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
 ט יוֹמָם | יִצוּהַ יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרִצָּח |
 בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצָה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמוֹתָו: ב הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגַּבֵּנִי: ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֻלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַיִם לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקִרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
 כָּל־בְּגַדֵי אֹן סָלָה: ז יָשׁוּבוּ לְעֶרֶב יַחֲמוּ כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמּוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִפַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאִינְמוֹ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה
 יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני א
 אשיר עוף וארנן לבקר חסדך פי-היית משגב לי
 ומנום ביום צר-לי: יח עזי אליך אומרה פי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי (*
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
 אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי א לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אופרה אלהים
 ואהמיה אשיחה א ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבת ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אופרה ננינתי בלילה
 עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנח אדני ולא-יסוף לרצות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו נמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
 אם-קפיץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אפזר מעללי-יה פי-אופרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול
 כאלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עוף: טז גאלת בזרוע עמד בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו

(* באמרו אל אלהים תכוון המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תְּהוֹמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתַנּוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצָצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָד | בְּנִלְגַל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ פַּיִם דְּרַכָּךְ
 וּשְׁבִילָךְ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:
 כא נְחִית כְּצֹאן עִמָּךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל:
 ג תָּשָׁב אָנוּשׁ עַד־דָּפַא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָ
 כְּחֲצִיר יַחֲלָף: ו בְּבִקְרָ יֶצִיץ וְחֲלָף לְעָרֵב יְמוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפָּךְ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שִׁתָּה עֹזְתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלֵמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֹהֶבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גַז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עִז אַפָּךְ וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבֵּא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שְׁבַעֵנוּ בְּבִקְרָ
 חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־
 עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהִדְרָךְ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נְפְלֹאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בַקִּשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נְפְלֹאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתֵּי
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר עֲוֹה לְאֶלֶף
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם:
יב בַּהֲיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בַּמְּשִׁיחִי וּלְנַבִּיאִי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַ-לֶּחֶם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ
בַּכֶּבֶל רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֲדָבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה עֲרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאִסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וְזָקְנָיו יִחַפּוּם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב נָר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפְרַר אֶת־עַמּוּ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
 מִצְרַיִם: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוּ לְהִתְנַגֵּל בְּעַבְדָּיו:
 כו שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמַר־
 בָּם דְּבַר־י אֶתְוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח
 חֹשֶׁךְ וַיִּחְשְׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
 מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דָּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
 עֲפָרְדָּעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
 כְּנִיזִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב גָּתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד אֵשׁ
 לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּךְ גַּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
 גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
 לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
 לו וַיִּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
 לז וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שָׁמַח מִצְרַיִם בַּעֲצָתָם כִּי־נִפְלַ פְּחָדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
 וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
 וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצוֹת נְהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
 דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת־אֲבִרָהֶם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוּ
 בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
 גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבּוֹר | יִשְׁמְרוּ
 חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותולינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשפחך
 ירושלים תשפח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 בת-בבל השודדה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ח אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם פי חסו בו: